

ПЕТЪР ДЪНОВ

**ПИСМА
ДО
ПЪРВИТЕ УЧЕНИЦИ**

ПЕТЪР ДЪНОВ
Писма до първите ученици
Първо издание
© „Астрала“, 1999
ISBN 954-562-096-X

Редактор *Свилен Чорбаджиев*
Коректор *Зоя Крачунова*
Компютърно оформление на корицата *Биляна Хинова*
Предпечатна подготовка *Мария Найденова*

Издателство „Астрала“
София 1784, п.к. 157

СЪДЪРЖАНИЕ

Предговор /	5
Писма до Пеню Киров /	11
Писма до Мария Казакова /	119
Писма до Елена и Константин Иларионовичи /	177
Писма до д-р Дуков /	249
Писма до други ученици /	281
Бележки /	305
Използвана литература /	319

ПРЕДГОВОР

Писмата в тази книга бяха предоставени на издателството от последовател на учението на Бялото братство. Трудно е да се възстанови историята на тяхното събиране, преписване и съхранение, поради условията в страната след края на 40-те години, когато книжнината на братството беше забранена и конфискувана, а последователите на учението - преследвани. Значителна част от писмата до Мария Казакова са придружени с факсимилета на оригиналите, останалите се публикуват от копия на преписите, в които на места има неясноти и пропуски. Въпреки това, поради своята значимост, те бяха включени в сборника.

Подобен обем писма от Учителя се публикува за първи път. Те документират неговата дейност през първите години на публичната му изява, разкриват методите и принципите при създаването на Веригата, а после и на школата на Бялото братство в България. По своя характер те са духовни послания и съдържат много от идеите и постановките на учението, което Учителя през следващите години в повече от 7500 беседи ще представи като завършена космологична система. Едновременно с това писмата са свидетелства за вътрешни процеси на растеж и формиране и понякога разкриват трудния, даже драматичен характер на отношението на Учителя към своите първи ученици. Публикуват се само писмата на Учителя и то не в пълния им обем до даден адресат. Въпреки това те са в такава степен обобщаващи и диалогични, че създават една цялостна картина с плътни образи и динамични събития.

Учителя на собствени разноски учи седем години в САЩ и завършва богословие и медицина. През този период е посветен в ордена на розенкройцерите. От 1895, годината на своето завръщане, до 1912 г., когато отпечатва „Завета на цветните лъчи на светлината“, Учителя полага основите на своята мисия в България: през 1896 г. издава книгата „Наука и възпитание“, през 1897 г. – „Хио – Ели – Мели – Месаил“; отпечатва статии, изнася сказки, осъществява широки контакти; създава Веригата на братството; провежда френологични изследвания, изучава българската типология, физическите, астралните и други характе-

ристики на страната като определя нейното място в общия космически организъм. Съдържащите се в писмата данни за неговите пътувания обхващат територия от двете страни на Балкана и от Черно море до Цариброд. За кратък период Учителя се превръща в духовен и обществен фактор. Свидетелства за това са бурните реакции на светската власт и православната църква. Видимите проявления на неговата дейност са следствие на една неизмерима с ординерните човешки представи вътрешна работа, мистично пречистване и единение с най-високите духовни нива и йерархии. В тези години се явява Учителя и неговото слово.

Основна тема в писмата е Бог. Неговият образ в значителна степен отговаря на утвърдената в християнството традиция. Приемането на учението чрез религиозното съзнание в един сравнително кратък период има дълбоки основания.

Българската църква през вековете, когато държавната организация е разрушена, има неоспорим авторитет, а религиозното съзнание е полето, на което се утвърждава народностният дух. Коренът на народноосвободителното движение е в църковните борби, а идеолозите и водачите на освобождението са апостоли. Но именно поради своята роля и конкретните исторически условия църковната организация и идеология остават непроменени от векове, за разлика от църквата на Запад, разтърсвана от реформаторските движения. След възстановяването на българската държавност, когато бързо протичащите процеси променят характера на обществената структура, църквата не може да отговори на стремежите на индивидуалната човешка душа.

Учителя фокусира в съзнанието на своите ученици идеята за Бог и неговото проявление чрез Христос като най-прекия път за духовно израстване. Едновременно с това с огромни усилия се бори срещу атавистичните наслоения и родовите предрасъдъци.

След завръщането си от Америка Учителя вероятно е имал намерение да реформира църквата, но разрывът е бил вече достатъчно дълбок – на предложението да бъде назначен като евангелски пастор той отговаря, че е готов да служи, но без заплащане.

В писмата Учителя заявява, че Бог говори в него и чрез

него. (Апостол Павел: „Не аз, а Христос в мен.“) Това е формула на висша степен на посвещение, на най-високо трансцендентално съзнание, на безрезервно приемане и прилагане на принципите на Любовта – отричане от личното, освобождаване от всякакви форми на разделение (род, раса, религия и пол), служене без остатък на Бога. Тази формула е и духовен императив – Божественото се изявява чрез Учителя, а не в ритуалната пустота на църквата. Учителя ще развие идеята за Бога като една всепроникваща цялост, една невероятно примамлива жизнена пълнота, която личността може да постигне не чрез чудеса и ритуали, а в своя еволюционен път чрез добродетели и работа в този живот, при тези условия.

Първите ученици са трима – Пеню Киров и Тодор Стоименов от Бургас и д-р Миркович от Сливен. Първото писмо, включено в този сборник, е от 14 септември 1898 г. до Пеню Киров, но преписка вече е съществувала. Д-р Миркович се среща с Учителя през 1895 година. Не е известно как и кога е осъществена връзката с другите двама ученици. Но сигурно е, че разпознаването е било мигновено. Срещата с физическия образ или словото на Учителя за така нар. „пробудени души“ е откровение, осъзнаване на някога загубен и светъл спомен. По всяка вероятност през тези години преписката с Пеню Киров е най-интензивна. Той е динамична, търсеца, утвърждаваща личност. Едновременно с това Учителя води кореспонденция с още десетки последователи като с огромно внимание следи тяхното духовно развитие, здравословното им състояние, отношенията и проблемите с обкръжаващата ги среда. Писмата до първите ученици са строго индивидуални.

Срещите не са били особено чести. Понякога Учителя е посещавал Бургас и Сливен и веднъж годишно се е осъществявала общо среща-събор във Варна. Живата, непрекъснатата връзка са били писмата. Учителя чрез тях напътства, насърчава, изпраца послания, дава здравни съвети, рецепти, молитви, препоръчва избрани текстове от Библията за работа. Основната задача е непрекъснатото нравствено усъвършенстване и постигането на истинско физическо здраве. Ключовата дума е „чистота“. По този начин учениците се доближават до един общ център, образуват „верига“,

духовно поле, което играе ролята на магнит, на кристална сфера. Особено важно е синхронизирането на индивидуалните задачи и работа – това се осъществява чрез четене, разсъждение и дискусии върху пасажите от Библията и посланията, общи молитви в определен час и най-вече на срещите във Варна. Първата се е състояла през 1900 година. Поради липса на средства Пеню Киров и Тодор Стоименов тръгват пеш от Бургас, един символичен акт – прекосяват пустинята на път за Обетованата земя, водени от винаги будния дух на Учителя. Той посреща уморените пътници на височините пред града.

Характерът на срещите във Варна (писмени свидетелства и протоколи съществуват след 1906 г.), начинът на организация на Веригата, сякаш свидетелстват за намерението на Учителя да изгради класическа окултна школа. Но фактите говорят друго. Новопостъпилите чрез лична покана не са били посвещавани, липсвала е йерархия – на ритуално подредената маса на срещите през годините редът на седящите около Учителя ученици е бил променян, което е по-скоро знак на поощрение, а не място на достигната степен в школата. Всички около Учителя са били първи сред равните. На срещата през 1906 г. от присъстващите 11 души три са жени. Броят на поканените също бързо нараства – на събора във В. Търново през 1909 г. те са 24, през 1912 г. – 63, през 1914 г. – 92 и двама гости от града. На съборите във Търново и в София през двадесетте и тридесете години се събират по над хиляда последователи на учението. Аналогията с класическата окултна школа е несъстоятелна – Учителя е дух от друг мащаб и ранг. Водачите на окултни школи, включително и от съвремието, могат да се родят в една страна, да създадат школа в друга и при дадени обстоятелства да я преместят в трета. Поради своята строга вътрешна организация те са изолирани от обществената среда и не се идентифицират пряко с дадена страна и народност. Окултните школи работят с тесен кръг посветени и упражняват влияние върху дадени обществени групи с определени цели. Бялото братство има своите дълбоки корени в България. Учителя се възплътява в България, работи с българите, изпълнявайки своята велика мисия и напуска физическото си тяло в София. Веригата е начало-

то. През 1922 г. Учителя открива школата на Бялото братство, по села и градове работят десетки групи и местни братства, след 1926 г. на Изгрева се заселват стотици последователи на учението. В определени часове четири пъти в седмицата Учителя държи слово, в неделя салонът на Изгрева е отворен за гражданството, а всички беседи се отпечатват и разпространяват – Учителя говори на целия народ. Едновременно с това постановките на учението са универсални и словото се разпространява и в чужбина.

Постепенно към идеите на братството се приобщават все повече хора от най-различни слоеве. В неписаната история на България братството и Учителя играят огромна роля. Физическото пребиваване на Учителя е съдбовно свързано със страната. И обратно: благоденствието на България и българите е в пряка зависимост от прилагането на принципите и законите на учението.

Учението е програма за живот за цели исторически периоди. Първите ученици полагат неимоверни усилия да се приближат към високия идеал. Много от техните слабости и грешки по-късно ще бъдат просто немислими сред учениците и последователите на Учителя. Но те имат важна функция – към тяхното ядро през първите две десетилетия на 20 в. Учителя ще приобщи много от най-верните си ученици – много от тях ще поемат ръководствата на братствата по градове и села, ще участват активно в организацията на дейността на цялото братство, ще записват, отпечатват и разпространяват беседите и ще го следват до края на земния му път. Но първите са призвани и имената им са записани. Тодор Стоименов е сред най-близките сподвижници на Учителя и касиер на братството. Д-р Миркович си заминава през 1905 г., Пеню Киров – през 1918. Двамата не успяват да видят делото в неговата пълнота, но словото сигурно е достигнало до тях – то е предназначено за душите.

От издателството

ПИСМА
до Пеню Киров

Люб. бр. Киров¹,

Аз ви благодаря, че ми писахте и ми съобщихте онова, което ви е казал Михаил². Нам ни съобщи Господ наскоро много добри неща, които трябва да ни веселят за Неговата неизмерима Любов и благост. Господ казва, че скоро ще дойде в тоя свят със Своята Сила и Слава да тури ред и мир. Чакайте Ме, казва Господ, още малко и няма вече. Страданията ви ще се прекратят. Радвайте се, че имената ви са написани горе в Небето във вечните книги. Мир вам, както Ме Отец възлюби, тъй и Аз ви възлюбих и ви избрах да принесете плод изобилно и плодът ви да пребъде. Ето небесната светлина иде и мракът, който обвива света и вашите умове, ще се разпръсне от Духа на Господа и вечната заря на Истината ще ви озари и просвети с небесната виделина. Подвизавайте се, казва Господ, да сте из помежду избраните, които Господ ще призове, да Му служат всякога. Този свят и нечестивите му дела ще бъдат изгорени с Небесен огън. Земята от нине ще се засели с праведни, които ще царуват с Господа. „Гледах в нощните видения и ето един, като син човечески идеше с облаците небесни.“ Дан. 7,13. Ние имаме да благодарим на Господа Бога Нашего, че ни е открил Своята Истина в Своето свято Слово и ни е избрал да станем Негови чада. Това е, върху което цялото небе сега иде да ни насърчава, да сме бодри, докато Господ победи, защото казва наш един приятел близък и служител Господен, че победата, която скоро ще се извърши и която ще бъде на страната на Господа, ще реши всичкия спорен въпрос. Защото, казва Той същият, тогава ние ще съберем нечестивите от тая земя и ще ги изхвърлим във външната тъмнина. И земята ще се засели с нови жители от горе. Тази е радостната вест, която Господ ни прати сега да бодърствуваме и да се подвизаваме и да се молим постоянно и усърдно на Него. Ето, Аз ви нося радостната вест, че Господ и Отец най ви любя. Ето това Ми е казано да ви

съобщя. Господ ще ви крепи със Своя Дух. Не само това, но и сам Христос е помежду ви и скоро ще видите лицето Му и ще се възрадвате и ще се възрадва за вази. Аз съм радостен и постоянно призовавам Божията благодат да ни ръководи.

Може би, ако е рекъл Господ, да се видим пак. Мисля, д-р Миркович³ наскоро, къде края на този месец ще мине през Бургас. Той мисли да се върне в Сливен и да прекара зимата там. Вие, кога имате пак свободно време, пишете Ми и Ми съобщете как отивате. И сега Господ да бъде с вас.

Приемете моя бр. поздрав

Ваш
П. К. Дънов

Варна, 26. IX. 1898 г.

Люб. бр. Киров,

Писмото ви от 18 того приех и се много зарадвах, като се научих, че Господ ви е дал такава радост да имате. Аз се радвам, че можах да ви предам тия благословения от Небето, които ми бяха дадени особено за вази. Защото сам Духът Господен Ме ръководи и Ми вдъхна това, което ви писах. Пиши и им кажи, Ми каза Сам Господ, че Аз съм ги избрал и призвал да Ми служат в Правда и Истина. Ето, Аз съм този, който ги ръководи и пази и им давам сила и живот, за да ходят в моята виделина. Видите, приятели Мои, колко Господ ви Люби и мисли за вас. Макар да сте бедни и отхвърлени от света, обаче Той не ви е отхвърлил, но ви е призвал в Своето Царство да се радвате с Него заедно на Небесната Слава. Ето, Господ казва: не бойте се, още малко Ме почакайте и ще ви видя и ще Ме видите да се възцаря в Своята Слава в тоя свят. Ето, денят е близо и при вратата. Не се устращавайте, но се радвайте, защото денят на вашето велико избавление дойде. Малкото време, което ви се дава, употребете в усърд-

на молитва. Молете се Духът на Истината да ви ръководи и просвещава, за да вършите все що е угодно Богу, Отцу, Който е на Небето. От Мен, вашия приятел, ви провам нарочно подаръци, които съм избрал от Словото Божие: Йоан 14,1–22. Корин. 10,10–14. Ефесяном 5,7–18. Ефесяном 6,10–19 и съм се молил, усърдно при това, Господ да ви просвети и благослови още по-изобилно, за да имаме всинца онзи Дух на Господа Исуса, Който да ни свърже още по-тясно в духовно единство, за да имаме в душата си и сърцето си Неговата велика и неизказана Любов. А при това, братя, кога влезем напълно в Царството Божие, кога се напълно съблечем от този плътски човек и се облечем в Славата и Силата на Духовния в Господа Исуса, тогава ще познаем дълбочината, широчината и височината на Божията неизмерима Любов и Мъдрост. Сега не се е явило още какво ще бъдем, но кога се яви Той, ние ще бъдем подобни Нему във всичко. Аз съм имал напоследък големи благословения от горе, и то изобилно. При Мене са идвали вече мнозина Божии посланици от горе с особено поручение да ми предадат що е благоугодната и добра Воля на Моя Небесен Баща, Който тъй благо и милостиво говори към всички. „Както майка жали чадата си, така жали и Господ онези, които Му се боят и Го Любят.“ Ние сме в предверието на едно велико изявление на Божията сила, Която всинца ще видим, и то скоро. Господ казва, че е помежду ни вече и че нашите и вашите имена са записани в небесните книги на живота. Ние сме вече Небесни граждани, чада на Бога живаго, Който ни е изкупил чрез своята велика благодат. Аз само, мои любезни приятели, се моля и да излее Духа си изобилно, да се просветят всички и да видят, че е време и да се бърза, и да се готвим, и да сме готови за идването на Господа, Който ще слезе със Своите ангели от Небето да уреди тоя свят, който се е уклонил от Неговия път. Откр. 19–11–17.

Поздрави и този млад приятел, когото не съм виждал още. Днес писах на Козлов⁴, надявам се писмото Ми да го

намери благополучно. Мисля, д-р Мирков ще мине през Бургас идущия месец. В онова видение, което е видяла г-жа ви, друг път случвало ли се е такава нещo?

Поздравете фамилията си нарочно от Мене. Приемете Моите искрени поздравления.

Вапш верен
П. К. Дънов

Варна, 8. X. 1898 г.

Люб. бр. Киров,

Последното ви писмо приех и съм благодарен на Господа, че ви е подарил да имате радост и веселие в Него. Аз се радвам за вази, че успявате в пътя на живота и че показвате такава усърдие да се поучавате в Словото Божие. Колко е благ Бог, че ви е събудил чрез Своя свят Дух да търсите пътя на Истината и да Му слугувате като новородени младенци, като се храните с чистото Слово на живота. Господ ни е съобщил напоследък много добри неща. Имаме едно дълго послание от ангел Орифила и мисля, че ако е рекъл Господ, ще ги напечатаме наскоро в бъдещето, ако не – ще ги пазим. Господ, види се, голяма Любов показва към всички ни, като ни учи постоянно от Словото Си. Днес, при днешните времена, голямо усърдие и бодрост се изисква от нас. Защото скоро ще дойде вече времето, когато ще трябва да идем да посрещнем Господа, Който ще дойде от горе да възстанови Своето видимо Царство. Колко славен ден ще бъде, когато влезем в съдружието на ангелите Божии и всички святи духове с Него. Ние трябва да сме готови, защото вождът на спасението ще се яви. Знаците на времето показват, че краят е близо. И тъй, братя, укрепявайте се всеки ден в Господа. Пейте и възпявайте в сърцето си. И Господ, Който е винаги верен, ще ви благослови и ръководи във всяка Истина. Служете Му с пълнотата на сърцето и душата си. Не се смущавайте от нищо, нито се грижете, Той е

промислил за живота на всички ни. Нека се стараем всеки ден да вършим Неговата Воля усърдно и да правим добро. Аз очаквам от Господа много неща, които ми е обещал. И кога ги приема, ще ви направя съпричастници на небесните дарове. Колко велики обещания има да се изпълнят наскоро. Напоследък Небето е било една стълба, по която ангелите Божии са слизали да ми донесат благите вести от горе на Господа, Който се готви да посети вече тоя свят. Когато се яви, тогава ще Го познаем както сме познати и ще бъдем подобни Нему. Приближавайте се при Бога и усърдно се молете за изливанието на светия Му Дух.

Поздрав от мене.

Йоан 5,13–16. Йоан 2, 28–29.

Първо Послание Петрово 5, 10, 12.

Римляном 13, 11–14.

Адресът ми е прост, тъй както се подписвам.

Тук ме знаят всички. Няма нужда да пишете чрез никого.

Просто направо лице ме намират.

П. К. Дънов

Варна, 8. XI. 1898 г.

Люб. бр. Киров,

Предишното ви писмо приех навреме. Днес приех едно писмо от д-р Миркович, в което ми съобщи нещо добро за вази. Радвам се, че Бог многомилостивий и благоутробни благоволява да утешава своите чада. Вие сте имали някакви съобщения. Ще обичам да зная тяхното съдържание. Аз съм зает сега с делото Господне. Приготвявам Пътя Господен. Приготвявам призиванието Му, което ни праща⁵. Имайте мир в Господа Исуса, Царят на Мира.

Ваш брат, който ви люби от душа и сърце.
Поздравете и другия наш събрат.⁶

Ваш верен
П. К. Дънов

Варна, 18. XI. 1898 г.

Люб. бр. Киров,

Доброто ви писъмце от 12 того приех заедно със съобщенията ви от Арахангела Божий. Аз се радвам, че благий Бог в своята неизмерима Любов и благодетелност е благоволил да ви посети чрез един от своите служители Небесни вестители. Но Сам Той за себе си задържа Славата и величието, което наскоро ще открий на света. Аз съм уверен, че благий и Всесилний Бог ви ръководи в пътя на Истината Си, чада, разберете дълбочината, височината и широчината на Неговата неизмерима Мъдрост. Моят дух се радва с вашия, че вие имате радост с Господа Исуса. Защото Негова Дух заедно с нашия свидетелствува, че ние сме чада Негови. От моя страна ще ви съветвам да се укрепявате в Духа на молитва, който Дух е нужен за преуспяването ни в Неговата Велика благодат. Чудни са делата и пътищата Божи. Аз ви поздравявам в името на Този, Който ни е призвал на своята трапеза. Господ ще ни посети със Своя Дух идущата година, затова трябва да бдим и се молим, докато се облечем от горе в сила и мощ. А сам Бог, Който ни е обещал своето Велико Обещание да ни изкупи и прослави в себе си, ще подеждува за нас. Негова Дух ще ни настигне. Гответе се за това, за великия подвиг, който има да извърши или в Неговото присъствие. Защото сам Той ще говори чрез Своя всемогъщ Дух Святий. Това чака нашето обединение за Неговата Слава. А Духът на Истината ще ви ръководи. Ако имате и някои други съобщения, пратете ми ги за знание, да видя що ви е говорил Вашият Небесен Водител. Поздравете Го от мене и Му кажете, че аз се много радвам за Неговото Благоугодно дело. Аз Му благодаря за

назиданията и добрите поучения, които ви е дал. Кажете Му, ако Му е угодно, да ми проводи и Той няколко думи от себе си чрез вази. И аз ще Го благословя в замяна на думите, които ще ми проводи. А сега Бог на Мира да бъде с вас.

Поздрави брат Тодорова нарочно. Аз съм доволно зает с размишления върху работата Господня. Приготвявам се за Нов Подвиг, който ме вика, да изпълня Волята на Предвечния Бог, Господ на Силите. Имайте радости заедно.

Аз съм ваш верен
П. К. Дънов

Варна, 2. XII. 1898 г.

Любез. ми бр. Киров,

Приех вашето писмо и съобщенията. Благодаря ви много за сърдечните ви поздравления. Радвайте се, аз имам радостна вест. Арахангел Михаил дойде тази сутрин при мене и ми събщи, че Той е изпроводен от Господа с небесните войнства да тури света в обсадно положение. Той чака заповед от Бога и щом приеме първия знак, ще затръбни и ще тури в смущение всичките народи. И след това Господ Исус от Небето заедно с всичките светии ще пристигне да възстанови Новия ред на Царството. Аз чакам за обещанията. Идущата година ще почнем. Бдете и молете се. Господ е наша Крепост и спасение. Трябва всичко да пожертвуваме. Ний ще дадем благата вест. Заповядано ми е да ви кажа да отложите напечатването на Призванието Нова Родина. Има нещо важно да се притури и тъмните места се направят ясни. Това е заповедта на Арахангел Михаила, Който иде от Бога с особена мисия да ми събщи Волята Божия. И трябва да чакам, докато премине всичко. Не се обезсърчавайте, братя. Призванието ще стане много по-славно, отколкото е сега. Гледай да не остане нещо от това напечатано. Разхвърляйте буквите. Има препятствия, които трябва да се премахнат. Аз ще

пиша на доктора и ще му обясня. Покорност изисква и търпение от нас Небето. Дано Бог благоволи да ни събере всички заедно.

Поздрави другия мой брат.

Ваш верен
П. К. Дънов

Съобщение за вас

Радвам се, че Господ ви е възлюбил. При вас има много добри духове и Ангели, които ви ръководят сега в пътя на Истината, Те се грижат за всичко. Все, що желаете, ще ви бъде. Господ ще ви благослови. Идущата година вие ще дойдете, защото такава е Волята Му. И Сам Господ ще ви се открие тук в това място. Духът Му ще разтrese цяла България. Варна ще бъде посетена от едно силно небесно сътресение, което ще накара хората да се боят от Господа. Д-р Миркович трябва да се готви, да се не двоуми. Да помни обещанието си. Сега е време да посвети всичко, що има, за Славата Божия. Иде време, когато все що има няма да струва нищо. Нека да се готви да стори онова, което Анонаил заповядва. Повече ревност, повече жива вяра, повече сила духовна. А вие, братя мои, които Бог ми провожда в знак на Неговата Любов да помогнат в Светото Дело, ще бъдете възнаградени. Той ще се погрижи, помощ ще ни се даде, велика сила от Небето да победим всичко. Земята и Небето ще преидат, но Моите думи няма да преидат. Жив съм аз. Ей, братя мои любезни, Велик е Господ и Славни са Неговите дела. Ей, Господи, открил си тайната си на младенци и утаил си я от мъдрите на тоя свят. Ей, Отче, защото така Ти благоволи и Ти беше угодно. Славний и Великий Бог на Небето и земята, няма друг Теб подобен. Ти Си само Един Бог Вечний.

Дж. 2

Любезни ми братя: 77

Имам заповед от Господа да ви поздравя в Неговото Име и да ви кажа да се не боите от нищо, защото Той е близо и е силен да ви помогне. Господ е видял вашето усърдие и ревност за Неговото Име. Той знае вашите мъчности и душевни страдания. Господ говори: Духът Ми иде и скоро ще пристигне в силата Си, да разклати всички умове и сърца и да въдвори Своята Истина и Правда в сърцата на всички, които Го чакат. Кажете им, казва Господ, да Ме чакат с усърдие и вяност и ето ида да ви посетя и благословя заради своето Име. Кажете им, казва Господ, да не упоават на човеци, но да възлагат надеждата си на Мене, и ето, Моят Дух ще им донесе всичко, от което имат нужда, защото Аз съм жив и те ще бъдат живи чрез Мене. Кажете им, казва Господ, да пазят и освещават Святото Ми име, с което съм ги избавил. Кажете им, казва Господ, да се не обленяват в нищо, но да работят всичко, което им възлагам, защото всяко истинно и добро дело е от Мене. Кажете им, казва Господ, да се не съобразяват с тоя свят, но във всичко да излагат нуждите си пред Мене и Аз ще им помогна и ги науча що да вършат. Няма да бъдете изкушени повече, отколкото можете да носите. Ето, моите служители и вестители са при вази и готови да сторят Моята блага воля. Те са ваши братя, които се сподвизават с Моя Дух за вашето спасение и избавление. Слушайте гласа ми, Който ви говори. Ето, Аз съм ваш Господ.

Напоследък приех писмо от Козлов, той е още в Кайро. Телесно здрав, духом се бори, не може още да победи на себе си. Но Господ е силен да извърши всичко, което нам не достига. Молете се за него. Аз ще му пиша, щом ми се даде най-удобният случай. Ще видя какво може да се направи за неговото добро. Той ми съобща, че е имал едно малко съобщение. Вярвам да е писал и на вази. Сега желая да зная как се поменувате духовно. Успявате ли духовно? Ходете, братя, с вяра. Този свят е лукав и разгле-

нен, но ще трябва да понесем всичко с търпение, докато дойде определеното време, което не е вече далеч, но близо. В Новия век трябва да чакаме всичките обещания, дадени от началото чрез всички раби и угодници Божии. Подвизавайте се усърдно и знайте, че неприятел имаме в пътя си, който чрез лукавство гледа да ни измами и отдалечи от Истината Божия. Но Господ е жив и силен. Няма по-силен от Него. Той е наша канара и спасение, на която можем да се доверим, и Той ще ни изведе в безопасно място. Приемете най-после и моите братски поздравии. Аз, който се старая за вашето добро.

Ваш верен
П. К. Дънов

Варна, 4. I. 1899 г.

(...)*

Желая да зная как се поминувате. Пишете ми нещо за д-р Миркович. Бил ли е скоро в Бургас? А тъй също и за вази лично. Аз има да ви съобщя нещо си, но ще трябва да почакате още малко. Заповедта от горе не е дошла още, понеже лукавият има пръста си в много нещо. Пазете се, братя, да не попаднете в изкушение, обаче Господ ще ви пази в Името Си, това е даденото обещание. Помощта е близо, не бойте се. Поздрави другия приятел, стойте верни. Все, що ви се дава да работите, работете с усърдие и ще приемете благословение. Аз писах на д-ра, но не ми е отговорил още, но не важи отговорил или не, все едно, делото ще върви, помощ от друго място ще дойде. Нашата надежда не е в човеци. Който мисли така, се лъже. Друг е нашата крепост.

МИР ВАМ – Приемете даденото обещание.

(...)

* Пропуск или неясно място в преписа.

Любез. бр. Киров и Тодоров,

Преди всичко, моля ви да чакате обещанието от Господа с търпение. Заповед не е излязла още. Кога излезе, всинца ще бъдем заедно. Изпитвайте духовете от Бога ли са. Аз зная, че при вас има много лъжливи духове, които е пратил дяволът да ви изкушават, но ще ги познаете от плодовете им.⁷ Господ ми каза, че ще ви пази в името си винаги. Молете се усърдно за изливанието на Духа Светаго, Който кога дойде, ще ви научи на всичко, което Господ е казал. Аз работя усърдно в делото, което полека, но здраво се повдига. Кога издам заповедта на Бога, ще има движение и сътресение навсякъде. Бог приближава да се яви. Признаците почват. Господ иде да ви помогне, призовете Го в „моего име“ и ще имате радост голяма. Аз чувствавам вашите болки, зная вашите нужди, защото Бог ме е поставил в положението ви. Моят Дух е с вази и аз се моля за вашето преуспяване в Божията благодат. Дръжте се яко. Онзи, Който е с вази, е по-силен от Духа на света, дявола и плътта. Бог е твърдина наша. Знайте, че дяволът ще ви направи много пречки, но всичко Бог ще преобърне за ваше добро. II пос. Тимотею 2,19. Имайте радост, братя Мои, работете всичко що ви Бог отрежда, не се смущавайте. Всичко на своето време ще се сбъдне. Първото послание Солоняном 4,17-18. Днес има още време, братя Мои, да работим за Славата Божия – и то с усърдие. Молете се Бог да ви даде разумение, да ходите тъй както трябва във всяко смирение и дълго търпение, да изработите със страх и трепет вашето спасение, защото Бог е, който действа във вази. Духом бъдете пламенни, в молитва усърдни, в надежда постоянни. Ние сме странници и пришелци в тоя свят. Ние не сме от него. Нашите братя и сестри в Небето ни чакат. Знайте, победа Велика ще стане в света. Не сте още готови, вярата ви е слаба, затова Господ чака, и то за своите си, докато се изпълни числото. Не бойте се, около вас стоят войнствата Божии. „Онова, което обещах да ви кажа, има още вре-

ме.“ Тайните Божии не могат да се открият. Иска се приготвление, и то велико. Пълната Любов, казва Йоан, изпъжда във всякой страх. Ако Ме Любите, ще опазите Моите заповеди и Аз ще умоля Отца и ще ви даде друг утешител Духа на Истината. Сам Отец ви Люби. Знаете ли Кой е този, Който сега ви говори? Той е Сам Господ Благий, на когото Любовта е вечна. Той ви поздравлява и един ден ще бъдете с Него заедно. „Мир на вази, братя Мои.“

Ваш верен
П.К. Дънов

Варна, 7. II. 1899 г.

Приех вашето писмо. Влизам в положението на мъчнотиите ви. Но тоя свят е едно училище, гдето трябва да изучаваме пътищата на Този, Който ни е пратил. С търпение трябва да изработваме нашето спасение. Лукав е дяволът, но Този, Който ви води, е по-силен. Желая да зная по какъв начин се ръководите. Имайте радост, спасението е близо. Времето приближава, иде. Не се утеснявайте. Не бързайте, всичко ще дойде на своето време. Господ ще промисли. Имам много неща да ви съобщя, но не сте готови още да ги проумеете. Нищо да ви не смуцава, вярвайте в Името на Господа. Вяра непоколебима се изисква и Любов непрестанна. Знайте, че Господ е неизменяем. Надявам се да ви видя наскоро, ако не попречи дяволът. Пазете всичко в тайна. Защото сме заобиколени с безбройно число лукави духове, които постоянно сноват наляво и надясно. Но знае Господ своите избрани. Ето, има наскоро да стане едно чудно нещо. Ще видите. Вяра в Господа, вяра в Името Му. Вяра в Духа Му.

Ваш верен
П. К. Дънов

Исайя 63. Пс. 58. Откр. 16,9 до края. Римл. 8 гл.

Люб. бр. Киров,

На 13 фев. приех една заповед от Господа, която ви и пращам да знаете. Тя е лично до всеки един от вас. След като се помолите, дайте ми вашето решение писмено и двама, което Духът на Истината ще ви даде, това ще бъде нашият символ спрямо Нашия Господ. Всичко това ще пазите в тайна. Трябва да се готвим вече усърдно за делото. Ще определим един час в седмицата, когато ще се събираме, вие там и ние тук, и ще се молим заедно и същевременно. Доктор Миркович е малко болен. Той ви моли да се помолите за него да оздравее и да му се даде благодат. Имам и друго нещо да ви кажа, но друг път. Поздрави брат Тодор. Мирът Господен, да бъде с вас. Имате ли писмо от Козлов? Ако имате съобщение за него, съобщете ми го.

Ваш верен
П. К. Дънов

ТАКА ГОВОРИ ГОСПОД:

Изпълнете Моите заповеди и повеления.

Ето, Моето Слово пристига, заповед ви носи, да заверите свидетелството на Духа Ми. Заверете Истината на завета Ми чрез живота си. Дайте свидетелство на Духа, което ще се пази пред лицето Божие като залог на вашата вярност към Него. Засвидетелствайте Истината на Бога чрез изповед пред Негова свидетел. Отговорете с пълнотата на сърцето си и с пълнотата на ума си без всяко стеснение и Бог, Който вижда и знае всичко, ще ви даде според своята неизмерима благодат и вечна милост. Изповядайте пред Бога и Неговото лице Истината, засвидетелствайте я пред Небето.

Първо свидетелство: Вярваш ли от сърце и душа в Единия Вечен и Истинен и благ Бог на живота, Който е говорил?

Второ свидетелство: Вярваш ли в Мене, Твоя Господ и спасител, Който ти говори сега?

Трето свидетелство: Вярваш ли в Моя вечен и благ Дух, Който изработва твоето спасение?

Четвърто свидетелство: Вярваш ли в твоя приятел и във всички твои братя?

Пето свидетелство: Ще ли изгълниш Волята на Единия Истинен и праведен Бог без колебание?

Шесто свидетелство: Ще ли се отречеш от себе си и от всичко световно за Неговата Любов?

Седмо свидетелство: Ще ли посветиш живот и здраве и всичко друго за Неговата слава и славата на Неговото дело?

Осмо свидетелство: Ще ли слушаш Моя глас и Моите съвети, кога ти говоря?

Девето свидетелство: Ще ли си готов да изгълниш Моите заповеди без всяко съмнение?

Десето свидетелство: Ще ли ходиш винаги пред Мое лице с всичкото незлобие на сърцето си и да Ме никога не огорчаваш?

Божие обещание

И тъй във всичко, което обещавах пред Мене, гледай да не кажеш някоя измама, защото ще бъдеш повинен в смърт. Знай, че стоиш пред Мене, Твоя Господ, Който знае твоето лукаво и непостоянно сърце, което е пълно с всички пороци. Затова то трябва да се обърне към Мен и да се възобнови чрез Моя Дух, и да се обработи и възпита чрез Моето Слово. Ти, който отсега ставаш Мой, поверяваш всичко в Моите ръце. Отсега Аз Сам ще те ръководя, сам ще промишлявам и уреждам всичко за тебе. Аз ще те уча все що трябва да вършиш. Ще лягаш и ще ставаш под Моите крила. Аз ще бъда страж над тебе и окото Ми ще бди за съдбините на твоето сърце, ще ме призовеш рано и ще ти отговарям в утрешните зари на зората. Преди да повикаш, ще ти отговарям, и преди да пожелаеш, ще ти давам Своите Божествени дарования. Ще бодърствувам за всичките ти нужди. Гледай да не оскверняваш Името Ми. Знай, че от злото се отвращавам, към неправдата

негодувам, от жестокосърдечието се огорчавам. След всичко бъди винаги готов да изпълниш всяка заповед, която ще ти дам. Правило на живота ти ще бъде всичко да изпълняваш, за всичко да благодариш. Кога лягаш, кога ставаш, кога ядеш, кога пиеш, кога всичко вършиш, за всичко трябва да благодариш в сърцето си. Аз съм, Аз Бог Един ще те утвърдя във всичко и мирът ти ще изгрее както утринното слънце на живота⁸.

Варна 14. III. 1899 г.

Люб. бр. Киров,

Желая да ви съобщя да бъдете човек за всяка минута. Обещанието е вярно, Господ ще извърши все що е говорил от начало и до сега. Кога пристигне Словото Божие, ще има смущение навсякъде и вие ще се намерите с Мен заедно във Варна и нашите духове ще бъдат обединени в едно. Аз имам да бъда още за малко, докато довърша умиловителното дело, и след това всичко ще предам в ръцете на Тогова, Комуто съм длъжен всичко. „ТОЙ Е ОТЕЦ“, Благият ни Баща, колко са сладки Неговите думи и повеления. „Онзи, когото сте видели, той е вождът Господен.“ Името Му знаете. Приемете д-ра като брат в Господа, Аз ви го препоръчвам. Той е участник, Господ го прие и приема неговото служение. Той е един с нас в Господа. Той даде тържествено своето обещание и Бог е силен да го пази в Името Си. Имате поздравление и от други двама братя от село Хотанци, които Господ е призовал в Делото Си. За другите неща сам д-р Миркович ще ви разправи подробно. Радвайте се и веселете се, защото е приятно да сте весели и бодри и пламенни духом. Чет. Псалом 98, 27, 23. Второ Петрово Послание 1, 20, 21. Мир ви давам, Моя Мир ви оставям. „Всяка пръчка в Мен, която принася плод, очисти се, за да даде повече.“ Поздравя нарочно брат Тодора. С търпение ще очакваме обеща-

нието и когато Бог Благий благоволи, ще сторя всичко, което ни е определено да извършим за Него.

Амин.

Ваш верен
П. К. Дънов

Варна 4. IV. 1899 г.

Бр. Киров,

Писмото ви чрез г-н д-ра приех и ви благодаря за братските чувства, които показвате. Аз се радвам за вашия успех в Господа и благодаря на Бога за Неговата милост, която ви поддържа постоянно и ви пази от всичките лукави похищрения на дявола. Господ е вече възтържествувал. Главата на тая старовременна змия е смазана, а с това ние добиваме една от великите победи. Аз имам много неща да ви кажа и пиша, но имам заповед да чакам още. На 19 март 1899 г. Аз видях Нашия Господ. Ние двама смазахме главата на една голяма змия. Един от нашите големи врагове е премахнат. Вие имате поздрав от „Вожда“. Той ми съобщи, че ви е посещавал и укрепил в Господня благодат. Той действа в името на Т. За вази пишете на Хараламби и го питайте коя е причината за неговото мълчание. Да се не двоуми. Аз му казвам това. Пишете му и му съобщете това, което ви казвам, нека да не изгуби най-добрия случай за своето бъдеще. Сега е време: двоумения, немарения не са благоугодни томува, Който го зове. Нека да знае, че той скоро ще бъде посетен от своя Ангел Хранител. Защото иде време, когато ние няма да се церемоним с адското зло, нито ще правим почит на греха. Кога ви пиша втори път, ще ви кажа нещо повече.

Поздравете Тодора, нашия любезен приятел, поздравляват ви и всички други тук. П. Тим. 2 гл.

Ваш верен
П. К. Дънов

Варна, 17. IV. 1899 г.

Люб. пр. Киров и Тодоров,

Надявам се да сте приели Моята по-предипна пощенска. Аз щях да ви пиша затворено сега, но пак отложих по известна причина. Види се е за добро. Господ ни е съобщил много неща, и то все добри. Ние очакваме сега Неговото Слово, Което кога дойде, ще разбуди всички. Желая да зная как сте. Бодри ли сте духом, а и пламенни в молитва. През седмицата имате ли молитва? Мен ми писа един приятел в село Хотанци, който желае да се запознае с вази и да знае имената ви. Аз му обещах за по-после да му сторя тези услуги. Така се казва – времената са зрели, положението е сериозно. Словото Божие иде с голяма сила, кога пристигне, ще има чудно движение напред. Няма да стоим вече за дълго време в тоя свят, ще трябва да се освободим от неговото робство. Промените, които идат да заемат място в живота, ще бъдат чудни във всяко отношение. Ние всички ще се променим и ще придобием онова, за което сърцето ни ламти и душата ни жадува. Благодатта Божия ще ни осени и Неговият Дух ще ни изпълни със Своето присъствие и Господ Сам ще ни е ръководител. Този народ ще трябва да чуе Словото Господне и като Го чуе, да се стресне. България ще трябва да се посети лично.

Ваш верен
П. К. Дънов

Варна, 29. IV. 1899 г.

Притчи 2, 1, 9.

Ев. Матей 21, 21–23

От Господа

Люб. бр. Киров,

Писмото ви от 21 того получих. Аз се много радвам за вашия духовен успех в Господа нашия Спасител. Този, Когото вие любите и в Когото полагате всичката си на-

дежда, е Вечен и Истинен. Господ ми се яви Духом и ми съобщи следуюците благи неща от Напия Небесен Баща, Който ни Люби с вечна и неизменна Любов. „Аз съм Господ твой, Който ти говори сега. Кажу на моите братя волята Ми. Кажу им: Аз съм техен спасител, който ги води с крепката си ръка. Кажу им: Аз съм, Който ги учу и упътвам повседневно в пътя на живота. Всичко, което имах, аз съм им дал. Благослови ги в Моето Име, за да приемат изобилието на Моя Дух. Ето, Аз съм с вас постоянно и ви ръководя всинца ви усърдно. Прославете Името Ми, отворете сърцата си, за да работя в тях за вашето възобновление. Ето, Аз всяка заран и вечер идвам и ви посещавам чрез благия си Дух да ви ободрявам и да споделям вашите скърби и вашите радости. Моят Дух гори, моето сърце ви люби, Аз ви желая да Ме познаете тъй, като Аз ви познавам, и да Ме приемете в сърцето си, да вляза в душата ви, да запазя и просветя ума ви, да въздигна отпадналия ви дух. Братя Мои, Аз съм ваш Господ, Този, Който е излязъл победител из мъртвите, Който ви отворил пътя на вечното спасение да влезете в дома на Отца Моего и Бога Моего. Приемете думите Ми чисто-сърдечно и с пълна вяра за всичко, що съм ви говорил отначало. Търсете Моето Царство и Неговата Правда и всичко друго ще ви се приложи стократно сега и в бъдеще. Аз ви чакам и ще ви приема в Моята блага кошарина, ще ви заведа при изворите на живота, ще ви напоя и нахраня с изобилието на Моя Вечен Дух. Аз съм близо всякога, всякога кога ме търсите, готов винаги да ви помагам. Вашите скърби, вашите нужди Аз ги чувствавам, вашите радости, вашите сполуки Аз ги споделям. Вие сте Ми близки на сърцето. Станете, елате по-близо до Моя Дух, прикоснете се до Мене и ще опцелете духом. Станете и идете при всички, при които ви пращам. Сторете за тях това, което Аз съм сторил за вас. Ето, трудът ви няма да остане без да принесе своя плод, и то изобилно. Ето, Моят Дух вече ще се излее над всяка Моя твар и който Го приемат, ще оживеят и вечно ще Ме следват и ще бъдат Мои Синове и дъщери и Аз техен Господ. Слушайте, вам гово-

ря, които сте обременени, които сте отегчени духом, на които сърцата са съкрушени, на които душата е наранена от света. Елате при мене и ще изцелеете и ще ви дам Моята радост, Моя Мир, Който никой няма да ви отнеме, защото Аз съм истий днес и утре. Аз съм отначало и всякога ще бъда.“ Това Ми се вдъхна от Господа през този месец. Имам много други неща още дадени, но те са толкова дълбоко проникнати с духовна съдържателност, щото ще стане и нужда да ви ги съобщя по-после. Ако е рекъл Господ, както чакаме Неговото обещание да се видим, има много неща да ви съобщя и разясня. Сегиз-тогиз ми минава една мисъл, да тръгна да посетя България и да разглася Живото Слово и великото спасение на всички, тъй щото да чуят и мали, и големи що е Неговата Блага Воля. Но чакам още да приема обещанието. И не Ми е известно още дали сам ще Ме прати Бог да върша тази работа, или друго някого може да прати с мене заедно за подкрепа. Аз напълно вярвам, че Бог има Своите избраници вече приготвени и може би те скоро ще приемат Неговото повеление да сторят Неговата Воля. Делото по всяка вероятност е трудно, съвпрегнато с много мъчности и страдания, но се таки някой ще трябва да пожертвува живота си за Славата Божия и доброто на другите. И ако многомилостивият и благоутробен Бог благоволи да ни натовари да изнесем Неговото вечно Слово и да станем съпричастници на всичката Негова Любов, ние ще сме благодарни за милостта Му. Затова имаме нужда да се укрепяваме във вярата. Няма за Бога невъзможни неща. Само да сме верни на делото Му и Той ще промисли за своята работа. Моята молба и горещо желание е делото да произлезе от побуждението на Духа Божий. Той да ни научи как да постъпим във всичко, не според човеческа Мъдрост, но според Бога, не според човеческа сила, но според Божията. Ние ще възложим всичко на Него. Защото е казано: възложете товара си на Господа, Благословен е Този Наш Господ, Който ни обича и милва с гореща Любов. Аз се моля за вази Бог да ви укрепява в

Дух и Сила, да растете във всяка благодат и Мъдрост Божия. Моля се, щото Бог да осуети всичките лукави замисли на дявола, който постоянно като лъв рикае да намери някого, за да го разкъса и погълне. Но неговото време се е свършило, негова час е дошъл да бъде хвърлен в бездната, за да не изкушава вече чадата Божи. (Откр. 20) На 19 март мен ми се представи една вечер едно видение, в което ние заедно с Господа Исуса Нашия Спасител парализирахме една огромна и велика змия, цяло страшилище. Това е един от най-добрите знаци, които Бог ми е подарил да видя, че Неговата сила е непобедима. Да, любезни мои братя, нашият главен враг е победен вече. Господ Исус му е смазал вече главата. Аз се радвам, като виждам, че Господ ви благославя изобилно. Колко други неща имам на сърцето си да ви кажа, но боя се да не би да ви обременя духом, да ви дам нещо, което не е своевременно за вази. Всичко Ми е позволено, казва ап. Павел на едно място, но не и всичко за назидание. Нашият брат от село Хотанци се вика Петър Тихчев.⁹ На Козлов аз му писах и му съобщих, което му беше нужно. Вярвам да е получил отдавна вече моето писмо. Поздравете го от мене пак. Господ е верен, няма неща невъзможни за Него. Нашият пр. Козлов ще се научи, но може би малко късно, но не вреди. По-добре някога, отколкото никога. Бъдете благословени, мои любезни братя, поздравете се с братско целуване. Господ Исус и Неговият Дух да ви ръководи във всичко добро и благоугодно Богу Нашему.

Ваш верен
П. К. Дънов

(...), 8. VI. 1899 г.

Люб. пр. Киров,

Вашето писмо приех. Д-р Миркович ще ви предаде моя поздрав и някои (...), които съм натоварил лично да ви съобща. Не се притеснявайте духом. Господ иска да чака-

те още малко, докато се облечете в Неговата сила. Нещата трябва да се извършат както е Нему угодно. Търпение, приятели мои. Господ ще ви посети, и то скоро. Разбирайте добре Неговите пътища. Виждам, че вашите сърца се утесняват. Но кажете ми, имате ли вяра поне колкото едно синапово зърно? Ако сте я придобили, тя е достатъчна, защото такава вяра, казва Господ, е в сила да мести и горите. Не мислете, че искам да ви осъждам. Не. Ето що ми казва Господ на мене лично: „Вяра, Вяра в Мене непоколебима“, това желае. Любов непрестанна, това искам, оправдание не искам, от това няма нужда, покаяние на всинца ви трябва. От мене, от Моя Дух да се родите, това е надлежаше. Дано Господ Исус ви даде право и истинско разумение на Неговото Слово чрез своя Дух. Аз се моля за вас Господ да ви даде изобилно благодат, да сте напълно приети и одобрени от Него. Да ви пази от ухищренията на лукавия, който постоянно се старее да ви съблазни и отстрани от Любовта Христова. Но верен е Господ, Който ви люби, и колко е сладка Негова Любов. Радвайте се, братя мои, че имената ви са написани на небесата в книгите на живота. Ние трябва да се радваме, че Господ ни е призовал да сме свидетели на Неговата Истина. Работете чрез Духа на молитвата. Пишете от Моя страна на Хараламби и го поздравете нарочно. Господ иска неговото сърце, тъй му кажете. Гола вяра не струва, Господ го призовава лично и той не трябва да се двоуми. Нека слуша гласа Му. Аз ще му пиша само кога видя за благовременно да сторя това. Козлов ми писа и писмото ми се харесва. Види се, той страда духовно, но се таки трябва да се опита. Той ви благодари за писмото, че дошло навреме да го подкрепи. Той не ми съобщава нищо относително неговото отиване в Америка. Господ има вече своите избрани. И които чуят гласа Му, нека внимават. Ще бъдат научени, казва Той, всички от него. И ще напиша закона Си в сърцата им и даже глупавите няма да се заблуждават.

Приемете Моя искрен поздрав и двама. Аз ви изпращам своите благословения от Господа. Мир вам. Работете

те с духа на молитвата за Неговата Слава. Искайте и
хлопайте и ще ви се даде.

Ваш верен
П. К. Дънов

(...), 12. VII. 1899 г.

А ний сме длъжни винаги да благодарим на Бога, че
Бог отначало е избрал вас в спасение чрез освещението
на Духа и вярванието в Истината. 2. Сол. 2, 13.

Люб. бр. Киров,

Надявам се да ви намери моето писмо здрави и весе-
ли в Господа. Да, брате мой, чудна и велика е Неговата
Любов, с която ни е възлюбил още отдавна. Трябва да Му
благодарим в душите си и сърцето си, че е близо при наши
всеки ден да ни укрепява и учи на своите си пътища с
благия Си и Свет Дух. Аз ви моля добре да изучавате
Словото Божие и Негова Дух и по Неговите упътвания
да ръководите всичките си постъпки Словом и делом. От
Името на Господа ви казвам, братя мои, че нам предстои
свята работа да извършим за Господа и за която много да
пострадаме, като понесем всичко с търпение и надежда,
че Той ще стори все що е обещал. Ние трябва да пожерт-
вуваме всичко за Славата на Неговото свято Име и да
принесем живота си в жертва жива и свята Богу дар изб-
ран. Делото Божие ни вече чака, а ние не сме още готови.
О, имайте вяра, вяра, и то непоколебима. Господ иска да
ни прати да работим в лозето Му. Да обиколим България
от единия край до другия и да провъзгласим: „Така рече
Господ, покайте се, защото Царството Му иде“. Готови ли
сте посред мъчнотии и страдания да сторите това? Господ
ми каза, помощ само от горе ще ни се даде. Никому не
трябва да се надеем освен Нему. Той ще промисли по сво-
ите си пътища. Аз имам вече благата вест, но ще ви я
съобщя само кога се лично видим, ако е режъл Господ.
Молете се, дано е скоро. Аз вас чакам. Призовете Господа

и Му придайте всичкия си живот и бъдете готови за Словото Му, което ще ви съобщя. Вие трябва да се новородите от Духа Божий. Нови сърца трябва да приемете от Господа, преди да приемете силата на Неговото Слово. Това се гответе, защото ще приемете Духа Светаго от горе, кога ви посетя лично и ви благословя от Името на Господа. Ставайте сутрин рано, преди да изгрее слънцето, и въздавайте благодарителни молитви. Рано ви казвам, нека да ви завари Слънцето, Царят на деня, че славите Господа Бога Нашего. И вечер късно пак Му благодарете. Пак ви казвам, вие трябва да станете нови създания в Господа Исуса. Победата ще се извърши само в неговото Име. Той ще предиде пред нас и ще ни упътва в пътя на живота, по който ще вървим постоянно. Аз ви оставям в ръцете на Господа Исуса, да ви пази в Името Си и да ви благославя. Аз съм сега в село при брата си по път и мисля да стоя до края на този месец и ще видя после що ще ми каже Господ да върша. Казвам ви, не бързайте. Аз съм в това място и се подвизавам духом за Господа. Упражнявам се в търпението, на помощ му викам добрия нрав и благостта. Давам място на великодушието и го уякчавам с безкористието и смирението. И викам искреността на помощ и украсявам челото с учтивостта и доброто и незлобието, и като свърша тази трудна работа, ще принеса в жертва Господу Богу дар избран и ще Му благодаря за милостта, с която Ме е подкрепил да извърша и победея в Негово Име и че ме е турил в безопасно място да стоя в Неговия дом. Радвайте се, братя Мои, че спасението ни е извършено и че Небето отсега е дом ваш: „Отивам място да ви приготвя, казва Господ, и кога го приготвя, ще дойда и ще ви взема при себе си, щото дето съм Аз, там да бъдете и вие“. Мир вам, от Господа приемете Неговото благословение, което ви пращам. Поздравете д-р Миркович, ако е още в Бургас. Нарочно поздравление на брат Тодоров от мен. Господ Исус да го уякчи и благослови. Днеска писах на брат Тихчев. Молете се за голяма светлина, да ви се просветят умовете, сърцата и душите. Аз присъствавам духом при вази и много пъти съм имал

стълкновение със сатана и неговите слуги, които ви заобикалят и се стараят да посеят семето на съмнението и да разслабят умовете ви в живота вяра. Но Аз ви крепя чрез силата Господня и чрез Неговото свято Име. Мир вам, пак ви казвам, любезни Мои братя, радост на душата Ми. „Благ е Господ за онези, които Го чакат, и на душата, която Го търси. Добро е да се надеее някой и тихо да очаква спасението Господне.“ Плач. Йеремиев 3, 25, 26.

Ваш верен
П. Д. Дънов

Моят адрес – село Гюлекио
Николаевска община – Варна

с. Николаевка, 3.VIII. 1899 г.

(...)

Писмата ви съм приел от 8, 15, 28 того. Благодаря ви за всичко. Радвам се на подобрението ви. Дай Бог да успявате във всяко отношение по-добре. Положението, както днес стои, е твърде сериозно, което е съвпрегнато с много трудности и мъчнотии, които се изпречват на пътя ни. Но разбира се, всичко в света си има своето място и служба. Животът е борба. И мисълта, казва, борба непрестанна и този наш живот по тази борба има известна цел, която като се постигне, ще се добие нашата вътрешна свобода. Всичко, което вие ми съобщавате, добре схващам. Има някои неща, върху които ще трябва да ви хвърля повече светлина върху общия предмет. Д-р Миркович вярвам да е минал вече през Бургас и да ви е съобщил някои неща. При все това всичко, което се върши, е за общо добро. Провидението разбира нещата по-добре, отколкото онези, които са непросветени върху тайната на вътрешния живот, който се върши незабелязано. Защото крайните неща в живота и големите нещастия в него са действителни. Те са предпазителни мерки и благословия за общото добро. Имам други работи, които ще ви съобщя в

другото Си писмо. Днес приех един мой приятел, който ви вече, надявам се, е писал.

Приемете искрения ми поздрав.

Ваш П.
К. Дънов

(...), 5. IX. 1899 г.

Люб. бр. Киров,

Днес писах на д-р Миркович, а същевременно пиша и на вази. Успехът на вашия духовен живот ме интересува много. В моята душа радост прониква, когато виждам вашето нарастване във всяка благодат и познание на Господа. Аз се моля вий да преуспявате в познанието на Истината, която е скрита в Господа Исуса Спасителя ни. Уверен съм, че мирът Божий е в сърцата ви и Утешителят Дух Святий работи за вашето просвещение. „А той, Дух на Истината, кога дойде, ще ви научи на всичко.“ Каква радост е в душата ми, когато Духът Святий е с вази. Колко е благ този Дух, който изработва нашето спасение и с когото сме запечатани да служим Богу и Господу Нашему. С какво чудно търпение, с каква велика милост Той носи нашите тяготи и търпи нашите слабости. Там, в дълбочината на душата ни, Той постоянно ни говори и упътва в пътя Божий, като ни указва добрите и благи неща на Царството Господне. Види се, дяволът тук се е завзел да разруши делото, което Господ съгражда. Ний сме били подложени на горчив изпит. Но Господ е бил винаги верен към Мене. Моята радост и Моят мир почиват в Неговата Любов. Небето е отворено за нази: то е дом наш. Аз съм още въвн от Варна. Тук излизам рано всяка сутрин да посрещам Слънцето и да гледам дали Словото Господне се е явило на Небето. Словото Господне е Онзи Стълб, Който предвождаше израилтяните в пустинята. Той става и ми се явява на Небето няколко пъти. Той е пълен с такава светлина небесна, която въодушевява душата Ми. Аз Го познавам и с каква радост Го очаквам да

се яви сутрин. Той се явява на различни места. На 20 август тази слава Господня дойде от запад помежду ясно-то небе, макар че духаше силен вятър от изток. Този стълб Господен като наближи към центъра на Небето, се раздели на две части, по-голямата част мина откъм юг и закачи Слънцето, в което се явиха различни краски. После се образува един хубав кръст, една тръба, един изваден нож и след това близо до Слънцето се яви едно човеческо сърце, зад което се показваше един образ. Северната част образува един светилник с три свещи и далеч към североизток буквата Л и отдолу две метли. В живота си никога не съм виждал такава красива буква. Това стана и по 10 часа сутринта и трая цели два часа. Аз се потрудох да снема снимка на всичко, което видях, и имам две рисунки. За мое учудване, след като нарисовах всичко и почнах да разглеждам този ребус, видях буквите Б Р Я А да се преплитат една в друга, и при това още много. Аз четох и разбрах, че най-после Истината и Любовта ще възтържествуват и Господ Наш ще се възцари. Има и други неща, които трябва да замълча, да не би да дадем повод на дявола да се вмъкне да стори зло. Казано е, че България ще пострада. Трябва да се молим за спасението на тия наши изгубени братя, които не съзнават опасността, която Господ навлече на тоя народ, за да се свести. Това, което ти съобщавам, пази в тайна. Всички още не са готови за Божиите работи. Има хора, които всичко вземат на подигравка. Има даже и наши братя, които биха ми казали: „Полудял си, Павле, многото ти учение те е изумило“. Но ако сме се изумили, то за Бога, ако право мислим, то е за нас. Аз се моля Отец Наш Небесний да ни избави от всяко зло и да ни съхрани и спаси чрез Името Си.

Поздрави брат Тодора, Миркович.

Ваш верен
П. К. Дънов

Нови пазар, 30. X. 1899 г.

(...)

Вчера приех писмо от г-н д-р Миркович, в което (...) тъй също и за вази. Аз не съм приемал стана отдавна писмо от Козлов. Ако вие сте получили, моля съобщете ми къде е сега той. Желая да зная тъй също как се вие поменувате всинца. Растете ли в познанието и благодатта Господня? Поздравете от мен Николая Велчев. Вярвам той да е почнал да работи. Съобщете ми всичко под ръка. Аз ви поздравявам сърдечно. Делото напредва, Духът работи, Истината се въдворява. Добродетелта възкръсва, Правдата сади, Любовта се възпярява. Словото на Господа няма да се върне празно, докато не стори Неговата добра Воля. Моят адрес е тоя засега.

12 гл. Римляном ви пращам като поздрав и подарък.

Ваш верен
П. К. Дънов

Нови пазар, 7. XI. 1899 г.

Исаия 57

(...)

Писмото ви приех. Аз ще ви отговоря на въпроса. Само ще трябва да почакате още малко време. Аз ще ви кажа с думите на Исуса: „Не сте далеч от Царството Божие“. Духът Господен ви ръководи към пълната Истина. Христовият закон трябва да се изгълни, и то чистосърдечно и с пълна вяра. Всичко, което Господ изисква в своето Слово, ние трябва да сторим. Послушанието на Неговия благ Дух е велика добродетел. Послушанието на Негова глас е сила неборима. Освен това Павел казва, че трябва да се съблечем от стария човек с неговите дела и да се облечем в Господа Исуса и да не промишляваме за плътта. Аз желая вие да се добре осветлите върху такава важна постъпка, преди да пристъпите към нейното изпълнение. Трябва да се въоръжим първо с Господнята

Мъдрост. Знайте, братя, че имаме враг, на когото главата трябва да се добре смаже.

(...)

Нови пазар, 10. XI. 1899 г.

Люб. бр. Киров,

Според моето вътрешно убеждение вие трябва да изпълните изискванията на Духа Светаго. „Истина, Истина ти казвам, ако се не роди някой от вода и Дух не може да влезе в Царството Божие.“ Роденото от плът, плът е, а роденото от Духа, Дух е. Една плътска църква, според моето вътрешно убеждение, не може да ни даде Духа при кръщението, защото е плътска¹⁰. Но тая от Духа може, защото Духът в нея пребъдва. Ако това, което сте решили да сторите, струвате за Духа Светаго, не бойте се. Изпълнете заповедта на Господа Нашия Спасител Бог и Господ ще ви благослови. Всичко, което вършите, вършете го като пред Бога. Трябва всинца да се съблечете от света, греха и плътта. И да се облечете в Господа Исуса и в Неговата Правда и Любов. Сега нека да зная до какво вътрешно убеждение сте дошли и как Дух Светий ви е научил. Ако е Волята Божия да се видим, Аз лично има да ви разправа много неща, които на книга не обичам да полагам. Нека пътя ви да знае само Господ, което ще вършите, да не би като узнае дяволът, да ви попречи и изкуси, да паднете в някоя негова примка. „И не веди нас в изкушение, но избави нас от лукаваго, защото е Твое Царството, Силата и Славата во веки. Амин.“ Поздрави всички други приятели в Господа, а особено брат Тодорова и Николай Велчева и Господ Бог мой да ви благослови и изпълни с всяко знание и мъдрост на Неговото Слово.

С братски поздравления, оставам ваш верен

П. К. Дънов

Нови пазар, 29. XII. 1899 г.

Л. б. Киров,

Бъдете спокойни. Аз ще ви отговоря. Има някои неща, което ме спират за сега да ви пиша. Аз зная, че се умъчнявате, като чакате, но всяко нещо на времето си ще дойде. Аз ще ви пиша повече в идущото си писмо, което наскоро ще почна с помощта Господня. Аз ще пиша и на Николай. Ще ви дам някои неща да размишлявате.

Псал. 91, 1, 9, 10–16, 119, 105. Прич. 30, 5, 29, 25, 26, 18, 15. Галат. 5, 9. Ефеся. 2, 13, 22. Колося. 3, 14, 17. I Петр. 4, 1, 19, 3, 12. 22, I Йоан. 5, 1, 21.

(...)

Нови пазар, 20. I. 1900 г.

Люб. бр. Киров,

Писмото ви заедно с подаръка приех и се моля Господ да умножи плода на вярата ви. Аз вярвам, както се уча от писмото ви, че вие с нетърпение очаквате да ви пиша. Вие знаете от опит, както казва Словото Божие, че Неговите пътища не са като човешките. Ръководени от Негова Дух, ние трябва да се съобразяваме с Неговите изисквания. Работата, за която има да се срещнем и говорим, е работа важна и преди да я почнем, трябва добре да се допитаме от Господа и да обмислим делото, съобразно с Волята на Христа. Ако сте готови и ако пътят ви се оправя от Господа Исуса, Аз мисля да се срещнем в месец март къде края, това, което Духът Господен ми е внушил. Колкото къде да се срещнем, то е лесна работа. Ние можем да изберем местото или в Н. пазар или пък във Варна, гдето е угодно Господу нашему. Нека да пазим думите на Христа: „Бъдете хитри като змии и незлобиви като гълъби“. Христос е говорил много неща, на които трябва да разбираме Духа, а не буквата, защото „Духът е, който дава живот“. „Думите, които ви говоря, Дух са и живот са“, казва Спасителя ни. Йоан 6, 63 с. „И когато дойде Утешителят

Дух Святий, Който Аз ще ви изпратя от Отца, Той ще Ви научи всичко“. Той ще свидетелствува за мен. Йоан 15, 26. Ще ни научи всичко, което Бог ни открива. И пак повтаря Господ: „Ако държите Моите заповеди, ще пребъдете в Любовта Ми, както и Аз съм държал заповедите на Отца Си и пребъдвам в Неговата Любов.“ Йоан 15, 10. И като познава Духа и нуждите ни, Господ казва: „Освети ги чрез Твоята Истина“. Йоан 17, 17. Да освети всички онези, които вярват и Го Любят от всичкото си сърце, душа, ум и сила. И после Христос Господ Наш продължава да ни разправя и обяснява в що се състои силата Божия и как се придобива от всякой, който вярва. И забележи вътрешната смисъл на тия думи, които ще ви приведа: „Ако пребъдете в Мене, и думите Ми пребъдват във вас, каквото щете ще просите, и ще ви бъде“. Йоан 15, 17. Сега, где се крие слабостта на християнския живот на мнозина? Той се крие в това, че те разбират буквата на думите Христови, т.е. те пребъдват в Него, както лозената пръчка на лозата, ползват се от всичките благодатни средства и с това мислят, че се свършва всичко. Но какво казва Христос? Ако думите Ми пребъдват във вас, т.е. жизненият сок на лозата трябва постоянно да се възприема от пръчката и да прониква по всичките ѝ стави. По същия начин Словото Божие като прониква в нас, думите Христови постоянно ще се оживотворяват от Божия Дух. Една пръчка може за десет години да пребъде на една лоза, без да принесе плод. Мнозина не са готови да сторят всичко за Исуса. Ето, заспят, ето причината на лишението от Божията благодат. Плътта в нас трябва да умре, духът да възкръсне. Трябва да се съблече от вехтия човек и да се облече в Господа Исуса. Себелюбието от ума трябва да се вземе, животинството и гордостта на сърцето да се отстранят, своеволието на волята да се изпроводи. Да отмахнем себелюбието от ума, трябва да имаме Христовия ум, да отстраним животинското и гордостта от сърцето, трябва да имаме Христовия Дух, а да поправим своеволието на волята, трябва да имаме пълната Божия благодат и Любов. Защото и след нашето обращение и покаяние към

Господа трябва още много неща да се извършат вътре в душата ни. И след нашето Ново раждане много неща трябва да се насадят и оплодотворят от Любовта Божия, защото не е само нужно да се покае или новороди едно чадо Божие, но трябва да расте от сила в сила. Силата е в живота, а животът е в плода. Така да просветнат делата, щото като ги видят човеците, да прославят Отца ваше-го, Който е на Небеса. Който разбира Словото Божие, няма защо да се бои: „Не бой се, мало стадо, Отец ви е благоволил да ви даде Царство“. Моето желание е вие да растете всички в сила и благодат, като имате всичките плодове на Духа, които знаете от Писанието. Божиите благословения всички ще дойдат постепенно на своето време. Неговите обещания ще се изпълнят с време само ако сме верни на своето звание, което вярвам, че е. И тъй, старайте се всички да имате Христовия ум и да ходите в мир и Любов. Мъчните въпроси постепенно ще ни се разяснят. Знанието, което ще придобиете, ще ни е светлинка, свят на всяка радост, в който ще съзерцаваме хубостите на Божия Дух и сладостта на Неговата Любов, гдето царуват всичките добродетели, гдето е свят на радост и веселие. Трябва да хвалим Господа, да Му пеем и да се веселим пред Неговото лице. И тъй, пазете бодростта и веселието на духа, гледайте на бъдещата слава и бъдещите Божии добрини.

Ваш в Христа
П. К. Дънов

Нови пазар, 10. II. 1900 г.

Люб. бр. Киров,

Нашата вяра в Господа и постоянната молитва към Него е която ще победи всичко и ще ни придаде сила и ще ни отвори пътя, за да извършим онова, което Господ ни е определил да сторим в Неговото Име. Мат. 21, 21, 2. На друго място Господ казва: жетвата е голяма, а работниците малко, молете се на Господаря на жетвата да изпро-

води повече работници. Време е вече, малко остава. Хлопайте и ще ви се отвори, просете и ще ви се даде, търсете и ще намерите. Тия са Божиите думи и в Бога няма разкаяние. Това, което е казал Той, и ще бъде. Господ вече предхожда пред нас и нека се приготвим в Духа на Истината, като новородени деца да Го следваме. Словото Божие няма да се върне празно. Исаия 53, 10–11. Господ е записал имената ни в книгата на живота. Исаия 49, 15. Господ обитава на високо и свято място и още със съкрушения в сърце. Исаия 57, 15.

Моля ви, братя от Господня страна, почнете да четете всяка сутрин и вечер 118 Псалом, и то ще бъде вашата молитва към Бога до свършека на този месец, а в идущия ще почнем с друг заедно. Няма връщане вече, напред, брате, докато победим с Господа. Ако страдаме отсега нататък, нека страдаме за Него и Той е верен да ни възнаграждава с живот вечен, гдето да гледаме Неговата Слава и благодат винаги. Господ ни е избрал да бъдем съграждани на Небесното Свое Царство, ний ще се потрудим да разпространим Неговото Царство. Бъди верен, Господ ще ни е крепост, сила и държава. Да оставим вече миналото и да се стремим към бъдещето. Господ ще ни приготви всичко, от което имаме нужда. Той ще ни даде живот и здраве и всяка друга благодат, заради Името си. Аз ще ви моля да не ви е мъчно и да се не отегчавате. Ако Господ ни събере в Неговото Име, ний ще бъдем благословени. Ако се готвя и Господ ми каже, че Той ще бъде благ и милостив. Той ми изяви, че пътят скоро ще бъде отворен за Него. Ето казва Господ: Аз съм с вази, дерзайте. Времето, което ви определих, нека го употребим за Господа в молитва, да ни избави от всичките деятели на беззаконието, от всичките наши тайни и явни врагове. Защото Словото Божие казва: „Непрестанно се молете, за всичко благодарете, защото това е Волята Божия за вас в Христа Исуса. Духът не угасяйте. Пророчествата не имайте за нищожни. Във всичко изпитвайте: доброто дръжте.“ I. Пос. Сол. 5, 17. И на друго място Господ казва чрез устата на Павла: „Не бивайте несмислени, но разумявайте що е

Волята Господня. Разговаряйте се с Псалми и пения и песни духовни, пейте и възпявайте Господу в сърцето си. Винаги благодарете за всичко Бога и Отца в Името на Господа Нашего Исуса Христа“. Ефе. 5, 17. Ако вярвате, вие се подвизавате добре в Господа и искате да струвате Неговата Воля, затова ви и пиша, да ви предам нещо, което да ви е в помощ в пътя на спасението. При това, братя мои, моля ви да четете 15 гл. от Йоана постоянно. А Господ на мира, Който е пълен с благодат и всяка добрина, да отвори пътя пред нас, да се видим и споделим Неговата Любов. Пак ви казвам, молете се усърдно за делото Божие. Една мисъл трябва да изгълня сърцето ни: прославянето на нашия Небесен Баща.

Ваш верен бр.
П. К. Дънов

С поздрав към всички.

Нови пазар, 8. III. 1900 г.

Люб. бр. Киров,

Според Божията милост и благодат ще се видим в град Варна на 6. IV¹¹. Аз желая да се срещнем всички тогава: ти, бр. Тодор и д-р Миркович и да дойдем до едно пълно споразумение, което Господ иска. Ний трябва да махнем от помежду си всичките пречки и да се убедим кой ще слугува на Господа и кой не. Делото, в което сме призвани, е дело на Господа Бога Нашего Исуса Христа и докато не се облечем в Силата на Светия Дух Божий, невъзможно е да предприемем никаква стъпка. Както учениците Христови трябваше да чакат в Ерусалим след възкресението, така и ний. Това е Словото Господне. Духът Господен е представил за размишление на Моето сърце тия думи от Лука 14, 26, 28. Непреодолимите трудности в тоя живот само Господ може да отстрани. Единствената наша опора е вярата, нашата молитва към Господа и Неговата благодат и милост. Сега аз желая и ти да си дадеш мнението, според твоето вътрешно убеждение. Попитай

ти Господа и виж какъв отговор ще ти даде и ми отговори. Аз желая всичко да стане не според моята воля, но според Волята на Господа Бога Нашего. В нищо не бързай, но с тихо упование искай от Господа отговор, Божиите думи трябва да се проверят от устата на двама и трима. След като ми отговориш, ще предам всичко в Божиите ръце и нека Той да стори всичко, което Му е угодно. Дано Господ Бог Мой да превъзмогне в сърцата ни. Поздрави нарочно брат Тодора. Господ да укрепи сърцето му и душата му, а тъй също и напия закъснял брат д-р Мирковича. Имайте и него в молитвите си. Кой знае какво Господ мисли. Може Бог наш Господ Исус Христос да изкара добро от всичко. Зная, че грехът ни спъва в тоя свят, но Онзи, Който е в нашата душа, Напият Небесен Баща е по-силен от всички. Господ Бог наш, на Господа Нашего Исуса Христа да благослови делото Си помежду ни. Амин.

За четене през този месец аз чета 20 глава от Йоана и 55 псал. Най-важният стих е 22-ият.

Оставам ваш верен в Господа

П. К. Дънов

(...), 17. III. 1900 г.

Любезни бр. Киров,

По някои и други причини намирам за по-добре да ви посетя аз в Бургас, защото по този начин ще избегнем излишните разности. Д-р Миркович ми писа и ме моли, ако е възможно, да отложим нашата среща за по-нататък към Гергьовден, докато се постошли времето да може и той да присъствува. Аз желая да зная, готови ли сте да ви посетя. Миналата неделя бях във Варна по особена работа. Срепнах брат Николай и той ми загатна не ще ли бъде добре от моя страна да дойда да посетя Бургас. Мисълта дойде в ума ми. Аз съм готов да сторя всичко, което е Богу благоугодно. Не буквата, но духът на всички неща е важното. Аз зная, че Господ ще промисли. Колкото Денят Господен приближава, толкова повече силите на

тъмнината се съпротивят. „Но дерзайте, Аз победих света“, казва Господ Бог наш.

С поздрав, ваш верен

П. К. Дънов

Нови пазар, 25. III. 1900 г.

Люб. бр. Киров,

Писмото ти от 16-и того получих. Думите ти добре разбирам. Казаните слова са верни. В живота няма по-голяма спънка от маловерието и постоянната неувереност. Да живеем в Бога, значи да имаме истинска вяра, че Той е вседостатъчен да направи всичко: „Невъзможното за човека, казва Христос в едно от своите Слова, е възможно за Бога“. С една дума, за Бога няма нищо невъзможно. Да бъде благословен Господ Наш. Той ще извърши всичко. Аз се моля само вашата вяра да се не поколебае и да ви пази Господ от лукаваго. Аз ти съобщих и по-преди, че повидиму има мъчнотии непреодолими. Но трябва да се молим Богу да ги премахне. Сега остава въпросът, дали ще можем да се срещнем. Ако е Волята Божия, щем. Ти ми казваш в писмото си, че се приготвяваш за път и че имаш някои мъчнотии, които чакаш Бог да отмахне. Аз ще ти кажа пак, ако не ти е това, ела във Варна да се видим или пред Великден, или след Великден. Аз мисля сега, ако е угодно Богу, да тръгна за Варна на 8-и април сутринта рано и ще пристигна с Божията помощ около 10,30 часа. За вас остават две числа, ако не се е изменила тарифата, или събота, или вторник, т.е. числото 8 и 11. Пък ако за вас ще бъде по-добре аз да дойда, аз съм готов да изпълня Волята Господня. Да бъде във всичко Волята Господня. Види се, Господ ще трябва да ни изпитва още. Аз на д-р Миркович му писах и му казах, че той е свободен. Нашата среща не е нещо насилствено. От моя страна сега аз ви препоръчвам на Господа. Сторете всичко, което благият Дух Господен ви научи и ви заповяда. Пазете, брат, бодростта на духа си и имайте мир и радост в Господа. Всичко е за добро. Макар враговете ни да са

много, обаче Господ е с нас. Така са страдали всички святи мъже, които са слугували Господу. С много скърби трябва да влезем в Царството Божие. Господ Бог мой да ви укрепи и благослови според своята милост и благодат. Моето желание и вътрешна радост е да растете във всяка благодат и познание в Господа. Да познавате от опит що е Неговата Блага и Свята Воля и да Му се доверявате с всичкото си сърце. Аз съм уверен за вази и зная, че ще устоите верен до край.

Поздравлявам ви всички в Господа. Поздрави брат Тодора и Николая. Дано Господ да възкръсне в сърцата на всички.

Ваш верен
П. К. Дънов

Нови пазар, 1. IV. 1900 г.

Люб. бр. Киров,

Отвореното писмо и телеграмата ти приех. Аз ще дойда идущата седмица във Варна. Преди всичко искам да ми съобщите бързате ли да се връщате в Бургас, защото сте пристигнали по-рано, отколкото аз мислех. Зная от опит, че е мъчно да се чака. Аз имам някои малки спънки, които чакам Господ да отмахне. Може да се огорчавате духом, като ще трябва като Павла в Атина да чакате. Но Божиите пътища са особени във всичко. Обаче ако се отегчавате и имате намерение да се върнете за Великден в Бургас, то в такъв случай, ако ви е позволено от Господа, елате в Нови пазар, като си вземете билет до Каспичан. Стига да зная деня и с кой трен тръгвате. Но ако мислите да престоите във Варна, то по-добре не си правете труд, защото аз или в петък вечер, или в събота сутринта ще тръгна.

Мир вам от Господа с братски поздрав.

Ваш верен
П. К. Дънов

Люб. бр. Киров,

Писмото ти от 1-и того приех. Питате ме закон и повеление едно ли е и каква сила имат те. Закон и повеление не е едно и също нещо. Законът има по-дълбоко и широко значение, то е нещо отдавна обмислено и поставено да спазва установен порядък в света, както във вещественния свят, тъй и в духовния. Законът е външното изявление на Божията Воля. Повелението винаги следва, кога се наруши законът или пък кога се прилага да се изпълни. Повелението има предвид изпълнението на закона. За изяснение ще ви превода от Деян. 17, 30 ст., гдето Павел употребява думата повеление. Като казва: „Сега повелявам на всичките човеци“, повелява какво да се показва да изпълнят закона на Божията благодат, която се беше открила в Христа. Там, гдето няма закон, няма и повеление. Повелението има сила само тогава там, дето има закон. Другояче то е без съдържание. Добре станало, че сте се срещнали с д-ра. Човек трябва да има Божествено търпение, за да може да понася погрешките на другите. Д-р не е още познал какво нещо е Божията благодат и Божията Любов. Спасението не се придобива с дела, то е дар Божий и затова Словото постоянно ни предпазва да не изгубим това, което сме приели. Приетото е Новият Дух, Духът на осиновлението. С този Свят Дух ние сме свързани. Относително до брат Тодора, преждевременни са вашите страхове. Онзи, Който го е призовал, е силен и да го крепи. Уповайте повече на Господа, отколкото на себе си. Невъзможните неща у хората, у Бога са възможни. Брат Тодор, ако има недъзи в плътта си, това не са още грехове и слабости, има голяма разлика. Най-последно, ако насила са го накарали да целува кръста, това не значи нещо. Това да са напите най-големи грехове. Ние живеем в един свят, който е покварен от грях и порок. Накъдето и да се обърнем, все нещо ще ни оплеска. Но трябва постоянно да се мием в Божията благодат и Любов. Прах и кал хората винаги ще ни хвърлят в лицето, затова Господ да ги съди. Ние не сме отговорни за нищо.

Ние не живеем във времето на Мойсеевия закон, че да се плашим за всякой малък грях, който законът на плътта ни е нанесъл. Ние живеем в свободата сега на Божията благодат. Спасението, братко, не се намира нито в православиято, нито в протестанството. Която църква да посещавате, все напразно. Следователно никой да не ви съди за нищо. Иде време и сега е, казва Господ, когато истинските поклонници ще се покланят Богу в Дух и Истина. Постъпвай мъдро според Волята Господня, полагай здрава основа на всичко, което вършиш, имай Христа и Него разпят в душата си винаги. И когато вътрешният ти духовен страх изчезне, знай, че си свободен. Защото гдето е Духът, там е и свободата. Има някои и други неща, които има да ви съобщя, но това ще остане за по-после, когато рече Господ. Подвизавайте се и имайте радост, без силата на която е мъчно да се живее. Още една минута за живота, която е важна тя в себе си. „Стойте будни, защото нещо важно има да се извърши наскоро.“ Живейте, като че утре ще посрещнете Господа. Стойте там, гдето ви е поставил Той. Бъдете уверени, Неговата милост иде и лети с лъчезарни крила, Духът Му слиза. Денят няма да зайде, докато Господ не покаже всичката своя Слава и величие. Вие ще Го познаете духом. Той е до вази и бодърствува за душите ви. Ослушвайте се вътрешно и ще чуете гласа Му. Изказвайте всичките си нужди Нему. Във всичките трудни работи призовавайте Го да ви помага. Не забравяйте да се молите, и то не само за вази, но и за всички. Надявам се, кога ви срещна пак, да имате по-голяма пълнота на Христовия Дух. И надея се страхът ви да изчезне.

Поздравете брат Николай. На брат Тодора особени поздравления. Господ е добър за всички. Той ще уравни мъчните въпроси, ще изглади трудните работи, ще покаже как трябва да се изгълнява Неговата Воля. Не бързайте в нищо.

С братски поздрав ваш верен
П. К. Дънов

Нови пазар, 3. VI. 1900 г.

Л. б. Киров,

Надявам се да сте добре и да сте приели моето предишно писмо. При това да сте разбрали и Духа на съдържанието. Винаги буквата на едно нещо убива, а духът съживява. Условията, под които съществуваме понастоящем в тоя живот, са такива, че изискват големи усилия и вътрешни страдания, докато Духът ни победи и вземе връх над всички мъчнотии. Павел на едно място в 7 гл. се оплаква от тялото на плътта и кой ще го избави от нейните вериги. Но пак се провиква в 8 гл., благодарение Богу нашего чрез Господа Исуса Христа има избавление. Трябва още да помним, че не всички звани ще влезем в Царството Божие, но всички само избрани, които от самото начало Бог е избрал в своето вечно предназначение. И още друго, да ни не смушават тия думи на Писанието, понеже има дълбоко съдържание в тях. Понеже, ако Бог ни е избрал да наследим Неговото Царство, за това има добра и справедлива причина, която ще проумеем само тогава, когато стигнем съвършенството. Желая да зная вашето състояние. Пишете ми как се поминувате. Ние ще се разберем само тогава, когато идем в небето. Тук е цяла бъркотия на мъчения и мисли.

Ваш верен
П. К. Дънов

Нови пазар, 16. VI. 1900 г.

Чрез Духа ожидаме
Надеждата на оправданието
От вярата. Защото в Христа
Исуса нито обрезанието има сила, нито необрезанието,
Но вяра, която действа от Любов.
Гал. 5, 5

Люб. бр. Киров,

Писмото съм ви приел. Мен ме радва, като ми съобщавате, че у вази се извършва една промяна. Това е Божията Благодат, която работи за вашето усъвършенствуване във вярата. Време е, когато трябва да се облечете в Господа Исуса. Христос е говорил на душата ти и ти трябва напълно да приемеш думите Му. Той трябва да приеме първото място в твоето сърце. Има да ти кажа, че в твоето сърце има някои неща, които още хвърлят сянка на Неговото лице. Христос иска да ти се изяви по-напълно, но чака за твоята готовност. Нека зема случката на 18 май и да ти дам едно духовно изявление. Ти ми съобщаваш, че като си бил на молебена, видял си човек твърде беден. В твоето сърце се заражда мисъл да му помогнеш, но когато се свършва нарядът, ти го изгубваш помежду другите хора. Връщаш се дома, четеш, молиш се и една мисъл имаш на ума си – да го намериш. Дотук се представлява твоят досегашен духовен живот. Ти само живееш да намериш Христа и когато Той се явява както на учениците, които отиват в Емаус, те не го познават. Ти си неспокоен, излизаш из града да Го търсиш, но не е там. Отиваш на булеварда, разхождаш се и ето че човекът иде насреща ти. Да, Той е, си казваш, онзи същият бедняк. Той те минува и изминува и ти едва вземаш смелостта и тръгваш подире Му и викаш, ела с мене, Господи. Той се връща. Тръгвате към дома, идвате, но Той се спира отвън вратата. Ти влизаш, изнасяш му едни вехти чорапи и чепици и Той ги приема. Това е сегашният ти живот. Христос седи до вратата на сърцето ти. Ти се разговаряш, запитваш Го откъде е, защо така ходи. Той ти разправя, че е дошъл да изгълни волята на Този, Който Го е проводил. Жена Му го оставила, тя е църквата; майка му е убита, тя е светът, който е разрушил всичко със своя лицемерен живот. Той ти казва, че е дошъл да изгони злото от тая земя, но ти Го питаш, ще ли си жив. Отговаря ти, Аз вечно ще живея. Иконата, то е емблемата или знакът на Словото, т.е. че Христос трябва да се проповядва. Затова носи два образа, Христос и Св. Богороди-

ца. Спасението е чрез Христа, Който е роден от жена. Иконата вземат, значи църквата запратила и пренебрегнала Словото. Духовенството кисне в разврат. Но Господ е буден. Твоите домашни идват и той става и заминава, и ти казва, че има нещо да ти каже, и ти отлагаш за другия ден заради домашните си. Искаш ли да видиш къде си? Ти трябваше и да нахраниш този човек, и да умиеш неговите нозе и тяло. Но ти си отложил по една слабост. То е домашните ти. Ето какъв е българският народ. На другия ден ти Го търсиш, но ми казваш, че не си го намерил. Духовно ти говоря. Когато намериш твоя Спасител, стори Му всичките почести, отдели Му всичката Любов. Не отлагай. Христос никога няма да се задоволи в живота с едни вехти чепици и чорапи. Какво казва Павел: „Ако раздам всичко, ако предам себе си на изгорение, а Любов нямам, нищо не съм“. Любов към Господа пълна. „Ако някой не се отрече от себе си и не вдигне своя си кръст и Ме последва, не е за Мен достоен. Който ме Люби, ще опази Моето Слово и Отец Ми ще го възлюби и ще дойдем и ще направим жилище у него.“ Искам да се проникнеш от пълния Дух Христов, да познаеш пълнотата на Неговата благодат и милост към тебе, Който те е избавил и те е направил да бъдеш Негов приятел. Аз ще ви помоля да имате търпение, да носите и слабостите на бр. Тодора. Имайте предвид, че за него не е още време да излиза от православната църква. Вие знаете, че когато се зачене едно дете в утробата на майка си, колкото тя и да е здравословна, детето трябва да стои там, докато се роди, това е закон. То е зачат в православната черква, нека стои още там, докато му дойде времето. Аз ти говоря като духовен брат. Не буквата, но духът. За теб въпросът е други. Ти трябва да се бориш, ти си свободен. Аз мога да ви наведем много други стихове от Словото, но оставям на Божия Дух Той да действа. При това моля ви да почвате всичките си събрания с молитва и сеансите си. Ядете ли, пиете ли, или каквото и да вършите, казва Павел, вършете за Славата Божия. „Гдето са събрани двама или трима, там съм и аз.“ Вие имате всичките условия, при това гледайте да

водите и д-р Мирковича в пътя Христов. Най-първият дух, с когото всякой трябва да се запознае, Той е Христос. Ето, Моята радост е тази, да сте усърдни в молитва, духом пламенни, Господу служете. При това, брат, помнете, че ний сме в настъпилите най-важни събития, които се развиват пред нашите очи. Господ няма да закъснее, Той ще се яви във времена усилни. Има да последват чудеса и знамения в тази земя. Господ няма да забрави. Най-късно до трите половини на идущата година времето ще се съкрати. Деятелите на беззаконието ще се отсекаат и този народ ще бъде повикан на подвиг. Сполучи или не, все едно. Три важни събития имат да последват: вождът ще се яви, кой е Той, Господ знае. Началникът на Силите ще бъде изпратен от Господа да накаже враговете Му и най-последно Господ на силите ще се яви да тури съд и правда. Ние живеем вече във вечността. Ако и да сме тука засега, но то е за кратко време. Не забравяйте да сеете доброто семе. Каквото има да стане, то ще стане. При това помнете, че времената и годините са в Божиите ръце. От нас Господ иска да Му служим верно с преданост и усърдие, да призоваваме Името Му на всяко място. Да Му възнасяме хвалби и благодарности

Поздравете Николай, надявам се той да е бодър и весел духом. Аз ще пиша и на д-ра, а също и на брат Тодора. Крепете се взаимно, молете се един за друг. Аз и Господ Исус ще присъствуваме духом на вашите събрания и ще ви ръководим в пътя на всяка Истина. Има още да ви осветлявам върху някои други неща, но за други път.

Ваш верен
П. К. Дънов

Нови пазар, 10. VII. 1900 г.

Люб. бр. Киров,

Днес получих вашето писмо и бързам да ви отговоря. Тук сега виждам, че работи Божият пръст. Мене от 10 – 15 дена вече как ме чакат и викат мои сродници в Шумен

да ида да ги посетя, да престоя с тях няколко време, но един вътрешен глас ме възпре да сторя това, което ми каза, че Бог е отворил за мене пътя за Варна и там трябва да ида след няколко време неотложно да сторя волята на Господа. Когато ми се съобщи това, аз се почудих, понеже не виждах никаква възможна причина, и при това не бях осветлен още от Духа Божий. Аз се молих няколко пъти на Господа да ми яви да не би само да се мамя или някой лош дух да ме лъже да оставя другото поканване, но отговорът беше същият, че Господ за там ме вика и че трябва да чакам, защото Господ ще ми обясни причината. След това Господ чрез Духа Си ми заповяда да пиша това, което имаше да ми каже. И след това в седем разговора¹² ми изложи всичко, което засега трябва да знаем как стои Неговата Воля спрямо всинца ни. В последния разговор има особени неща за всинца вази и трябва да знаете всичко. Господ почна да ми говори и да се разговаря от 25. VI. и свърши последния си разговор на 8. VII. Когато свърших разговорите Му аз взех последните три и щях да ви ги пратя да ги четете. Но Духът Господен пак ми каза да ги не провождам и пак да чакам. И мен ми стана пак чудно, понеже Господ беше утаил нещо от мене. Чакай ме, повтори Господният Дух. Всичко трябва да стане според Неговата Воля. И до днес бях в недоумение. Мир вам, братя, да няма никакви недоразумения помежду ви. Господ иде да премахне злото от помежду, което дяволът е посял. Да ви не блазни нищо, нито да има противоречия помежду ви, да ви не сполети някое зло, гледайте да не оскърбите Господа, който има толкова голямо благоволение към всинца ни, които сме дали обещание да му служим вярно, без да се повръщаме назад. Кажете на брат Тодора и го поздравите от мен братски. Аз го умолявам, ако има нещо, да въздържи духа си за Любовта Божия. И като се видим и обменим чувствата и мислите на душата си и Духът Господен пребъде с нас, всичко ще стане ясно. Аз съм готов за Варна и даже да дойда до Бургас, ако е Волята Господня. Ако Господ е определил Варна, елате. Аз ще съм там. И мисля, че Той е определил това място, понеже и

във вашите сърца е положил същото желание. Поздрави д-р Миркович нарочно и му съобщи благата вест, с която Господ ни е сподобил всинца ни.

Оставам ваш верен
П. К. Дънов

Нови пазар, 10. VIII. 1900 г.

Л. б. К.,

Моля, съобщете ми срещате ли човека, за когото бяхте ми писали в прежното си писмо, и ако сте го видели, говори ли ви нещо относително работата. Надявам се да сте добре всички и да успявате добре. Как сте, чакам вашия отговор. Дано Бог изправи всичко най-после. Няма защо да се съмняваме. Неговата Сила, Неговата Правда, Неговата Истина ще възтържествуват. Но изпитът все ще трябва да се мине, без него човек на никаква работа не може да се хване. Има много неща, на които не съм ви отговорил, но те всички чакат своето време. Времето ще направи работите по-ясни. Един ден всичко, което вътрешността на душата ни желае, ще се изгълни. Бог забавя, но не забравя. Макар и за дълго, търпи се, ще отдаде правото на своите избраници. Днешната тъмнина ще се обърне на бъдеща виделина. Днешните временни страдания ще изработите в по-голяма слава. Всичко, което съм ви писал досега, надявам се, че разбирате духа на писмото. Защото не е буквата, както казва Христос, но Духът, Който дава живот. Твоето желание, което имаш, аз го разбирам и един ден то ще се изгълни, малко търпение още.

Поздрави всички.

Ваш верен
П. К. Дънов

Люб. бр. Киров,

Мен ме радва вашият успех и растенето ви в Благодатта и познанието на Господа Исуса. Дано да дойде Господ, щото да има повече от ония, които да пророчествуват за Христа. Онова, което Духът Господен ви диктува в сърцето, е вярно и истинно. Само внимавайте да ви не прелъсти похотливостта на сърцето, от която врагът на нашето спасение се ползува. Да се прославим в Христа, значи да страдаме с Христа и да се съразпънем с Него. Приближаването ни към Бога зависи от послушанието ни. Колкото повече сме готови да слушаме Негова глас и да изпълняваме Неговата Воля, толкова сме Му по-благоприятни. Колкото нашата вяра е по-чистосърдечна и по-искрена и нелицеприятна, толкова повече Божията Любов в сърцата ни е пълна и съвършена. Христос ни е съобщил всичко, каквото е чул от Отца си. Нам е дадено да разбираме тайните на Царството Божие. Господ ни е възлюбил и дал себе си жертва за нашето изкупление. В това няма никакво съмнение. Деян. 22, 15, 16. Христос казва на Петра: „Ела, ще те направя ловец на човеци“. Ето, длъжността на всякой ученик Христов е да лови и привожда човеци грешни при Христа. Разбира се, че тази работа е деликатна, и при това трудна. Но Господ е казал, ако е някой оскуден от Мъдрост, нека проси. Този, който е богат с всичко, няма да ни лиши от нищо добро. Но, приятели, да ви кажа едно нещо, и то от Господа: у нази още вее духът на маловерието. Ние ставаме причина много пъти да се изкусява Господ посредством нашите слабости. Повикването на Емануила и вашата неготовност да вярвате в неговите думи огорчава Господа. Тази слабост аз забелязах още във Варна. Що казва Писанието: да не земаш Името на Господа Бога твоего напразно. И не разбирате ли още, че „Емануил“ е едно от светите Имена Божии. Да ви кажа право, моят дух е бил за дълго време огорчен в мен. И аз знаех, че има някакъв спор помежду ви. Вие викате Господа в Името „Емануил“ и после го пи-

тате, нали е казал, че идущата година или следущия път, кога се съберем, Той ще дойде. Това е повече от оскърбително за Господа. Аз, от моя страна, постих и се молих на 18. VIII. миналия петък, да ни прости Господ този неволнен грях. Сторете и вие същото, моля, идущия, на 25, т.е. всички: ти, Тодор и д-р. За да ни се прости този грях, който сме сторили неумишлено. И знайте, че втори път, за да призовем Господа в името му „Емануил“, ще постим една седмица в пост и молитва. Гледайте на край време да не изгубим Божията благодат. Мен ми е много жалко. Но знайте, Господ, защото ни люби, затова ни и наказва. „Емануил“ е Господ на нашето спасение. Той се вика още Господ с тази назва. Имайте страх и почитание към това име. Не трябва да огорчаваме Духа Христов. Дух, който ни благослови и привлече при Господа Бога Нашия Спасител. Ето защо се явява Михаил при вазите, Той е носител на закона. Ехова или Ихова е свят. Не знаете ли какво наказание понесе Израил от Ихова за своето непослушание? Ето затова ви се яви Михаил, да ви съобща, че послушание, нищо друго. Нека всяка лека постъпка да даде място на добри и свети дела от наша страна. Ний стоим пред лицето Божие и сме длъжни да ходим достойно в своето призвание. Бог ни е обещал повече, отколкото ние сме достойни. Той ни казва чисто и ясно, че ще ни води, ще направлява нашите пътища, ще урежда бъдещето ни, ще ни отвори широко врати за работа и ще благослови всичките ни трудове и ще промисли за всичко, от което се нуждаят нашите души. Всекиму ще му се даде това, което му е потребно. Ние трябва напълно да следваме диктованията на Христовия дух. Не казва ли Христос на всяко място, че вярата е необходима, тя е вътрешният Разум на Божественото управление, тя е силата на Божията благодат. Когато Бог мисли и промишлява за нас, в какво има ние да се съмняваме? Нима ние трябва да мислим, че Господ иска да ни направи да правим глупости с нашата вяра? Да не бъде, както казва Павел.

Вярата е осъществление на ония неща, които не се постигат с нищо друго, освен с нея. Нека всякой да пази

своите обещания. Да не мязаме на хора, които днес вършат едно, а други ден мислят друго. При това не се заблуждавайте с мисълта, че наши мисли са утаени от небето. Не, там всичко се знае, ние сме отворена книга. Господ знае помишленията на сърцето ни и затова желае да ни изправи. Няма нищо скрито-покрито.

Поздрави брат Тодор и бр. д-ра. Желая ви Божието благословение. Поздрав ви пращам от Господа. Четете думите Му в гл.14 Йоана.

Ваш искр. брат
Дънов

Нови пазар, 1. IX. 1900 г.

Л. бр. Киров,

Съобщете ми нещо относително г-н Козлов. Пише ли ви той, защо е отишъл в Париж? Казва ли ви за колко време ще се бави? Д-рът замина ли за Сливен? Извършихте ли това, за което бях ви писал? Надявам се да сте добре и да бодърствувате за доброто. Нека у вази да царува умът Христов. Всичко изпитвайте и доброто дръжте. Как е Тодор? Има някои и други въпроси, на които ще ви дам един положителен отговор, но засега ще трябва да потърпите. Няма съмнение, че за бъдеще има да се появяват и други. На мен ми се даде едно съобщение от числата 63 и 66 и още не съм имал време да го разчленя. Изискват се математически изчисления. Пишете ми нещо важно, ако има за д-р и бр. Тодора, а тъй също и за вази. Аз не съм писал още на Козлова, понеже не ми е останало време. Поздрави от мене Николая. Приемете моето искрено поздравление.

Ваш верен
П. К. Дънов

Нови пазар, 11. IX. 1900 г.

Л. б. Киров,

Отворената ви картичка получих. Относително въпроса по клетвата, ще трябва да го оставим в бъдеще да узрее. Засега види се Господ не ще ви изложи на изпит да го решавате. Но според Духа на ясните думи Христови ние никога и при никакви условия не трябва да даваме обещания някому, които са противни на Божия закон. Ние сме свободни пред Бога и не трябва да жертвуваме Божествената свобода за нищо под Небето. За нас върховното добро е Волята на Бога. Онова, което Той изисква от нази, него и трябва да вършим, без никакви съобщения на света. „Не бойте се – казва Христос – от онези, които убиват тялото.“ Война засега няма да има. Надявам се да сте добре. Пазете сърцето си или по-добре – уповавайте се на Господа. Защото лукави са дните. Лукавият обхожда земята, търси причини. Имай мир. Поздрави бр. Тодора, Николай.

С поздрав, ваш верен
П. К. Дънов.

Нови пазар, 16. IX. 1900 г.

Любез. бр. Киров,

Плътта е немощна. Ето защо Господ казва: „Будни бъдете и молете се да не би в изкушение да влезете“, Мат. 26, 4. Това е за ваш изпит, понеже Бог така благоволява. „Възлюблени, не се чудете за огненото изкушение, което става на вас за изпит“, Пет. I 4,12. И пак казва Словото Божие: „Братя мои, земете пример на злостраданияето и на дълготърпението на пророците“, Йак. 5,10. При това нека се помни: „В любовта страх няма, но съвършената Любов прогъжда във страха“, I. Йоан, 4,18. Укрепете се прочее във вярата си и ходете целомъдрени. А Господ е верен. Ето що казва Писанието: „Духът сам ходатайствува за нас с неизказани въздишания“, Рим. 8, 27. Не си ли

узнал още, че когато страдаме ний, че и Господ страда с нас заедно? Той понася винаги половината от скърбите ни. Има много неща, които бих ти казал, но не си още духом готов да ги проникнеш, но с време Духът Божий, Който сега работи в твоята душа и чисти сърцето ти от минали грехове, за да го приготви за храм на Божието присъствие, ще те осветли. Ти още не съзнаваш напълно своята слабост и от колко неща имаш нужда. Божията благодат трябва да преобрази твоето сърце. Що казва Павел на едно място: „Не сте се противили още со смърт“. Прочетете Павловата опитност във второто послание Кор. 11, 24, 31. Аз ти пиша тия неща в братски Дух: „Давай наставления на мъдър и ще бъде по-мъдър; учи праведен и ще нарасне в учението“, Пр. 9, 9. Аз се моля за вас, щото Господ да ви крепи, да уяквате постоянно в Неговата сила. Неговата сила се показва обаче в нашата немощ. „Когато съм слаб, тогава съм силен“, казва Павел. И това е вярно. „Не бой се, мало стадо, защото Отец ви благоволи да ви даде Царство“, Лук. 12, 32. „И ето аз съм с вас през всичките дни до скончанието на века.“ Ето това е нашето постоянно утешение, че Господ е постоянно с нас и ни ръководи, насърчава и утешава. Колко е радостно, че се страда за Него, да имаме присъствието Му. Ако по някой път умът ни или сърцето ни, ако се помрачават, то е от някоя слабост. Нека се трудим всеки ден да извършваме своята длъжност, доколкото я разбираме, а за другото Бог ще промисли. Славата, която ни очаква, тя не е за в този свят, ний ще бъдем облечени в нея само когато Го видим, станем подобни Нему. Колкото за през тоя живот, има да носим скърби, страдания, хули, поругания и всичко друго, което Бог, нашият небесен Баща, ще види за добро да допусне. И тъй, нека се не мамим повече от тоя свят, нито да очакваме нещо извънредно. Духът Му е наш водител и просветител. В най-тъмните минути на живота си, когато страдаме най-много, когато се измъчваме в недоумение, Господ е най-близо до нас. Толкова близо, колкото ти говоря аз сега. Имаш ли някакво съмнение в моето писмо, че не съм го писал аз, твоят приятел, сега?

Вярвам, че нямаш. И защо? Защото познаваш почерка ми. Слога и писмото ми, духа, който винаги прониква моето писмо. Добре, нали си се научил още да познаваш кога присъствува Господ при тебе? Ако не си научил бележите, няма да кажа. То не е в някоя светла заран на живота ти, нито в благополучието ти, но в някоя тъмна нощ, когато усещаш болка и страдание и когато усещаш като че си забравен и отхвърлен от всички, тогава е Христос най-близо да тебе, тогава Той идва сам да те утешава като приятел и добър баща. Сега, люб. братко, разбираш ли какво е християнската опитност? Аз ти казвам това, което съм чул и научил от Господа. Дългите страдания и скърби в живота ми, които съм посрещнал от самото си детинство, научиха ме на едно нещо, на моята слабост, и аз казах в душата си посред тази безнадеждност, Господи, Ти Си моя надежда, спасение и сила.

Твой верен
П. К. Дънов

Нови пазар, 8. XI. 1900 г.

Люб. бр. Киров,

Надявам се писмото ми да ви завари радостен и весел в Господа. Това е най-голямото богатство за душата на един верующ – да има мира и благословението на Светия Дух Божий. Аз съм уверен, че вие растете в благодат и познание. Вашето последно писмо приех, прочетох го внимателно и разбрах всичко, което ми пишете. Бъдете спокойни, аз винаги добре ви разбирам, зная стремлението на Духа ви, зная, че Господ ви води. Мен ми е драго и приятно за вашия духовен успех. Изпитите в нашия живот, колкото и тежки да са, имат своето добро предназначение от Господа. Желанието на Нашия Небесен Баща е да се усъвършенстваме вътрешно във всяка добродетел и Истина: затова именно се изпитваме. Надявам се тъй също и брат Тодор да расте и да уяква. Аз

има да ви съобща една радостна вест: Господ ни е дал тук наскоро няколко души приятели. Двамина от тях особено се интересуват от Господа. Един е млад, другият – на средна възраст. Господ сега ги въвежда в тесния кръг в своето Царство. Миналата неделя ходихме да се разхождаме във от града и имахме добър разговор. На младия приятел му дадох едно евангелие, той е твърде разумен младеж, свършил е четвърти клас, но е беден и види се затова и Господ го вика. Той винаги търси бедните. Има още един, който ме е задължил да му доставя една библия и едно евангелие за в джоб. Ето, Господ ни е поменал. Той вижда нашата помощ, ние не разполагаме с пари, но Господ е нашето богатство. Молете се и вие за успеха на Божието дело. Нека Господ да го извърши, както е нему угодно. Аз писах на д-ра и му обясних всичко, което беше потребно. Има да ви кажа, братя, да пазите простотата на вашата Вяра. Търсете от Господа дара на негова свят Дух, за да ви осенява и просвещава винаги. Напуснете всякой страх, всяко двоумение и бъдете с един ум, както е бил и Господ Наш. Обещанието е дадено нам: „Не бой се, мало стадо, Отец ви е благоволил да ви даде Царство“. Надявам се да чуя добри неща от вас. Има да ви съобща и други неща, но тях не желая писмено да ви ги предавам, тях ще ви ги съобща, когато ви видя с Божието благоволение. Моля съобщете ми как отива всичко в Бургас? Поздрави бр. Тодора и Николая нарочно от моя страна, а тъй също и г-н Паладжиева. Господ на Мира да ви съхранява във величието на своята благодат.

Оставам ваш верен
П. К. Дънов

От Козлов имате ли някои писма наскоро. Как е арменчето?¹³ Поздравете го от мен и му кажете, че ако той търси усърдно Господа, Той ще му се открие. Нека да знае, че Господ го люби и че може да го спаси, стига той да вярва в Неговите думи и да се старае да живее според тях. Нека да се не смуцава, Господ на спасението е Един. „Аз съм

пгъят, аз съм Истината и животът“, казва Господ. Тайните неща на Царството Божие, които остават неоткрити, тях ще учим за в бъдеще. Сега едно е важното, да възприемем Господа в душата си, да се съвпълтим с Него и да възприемем Духа Му. Когато нараснем в сила и мощ, ще научим много други неща.

Същи

На брат Тодора кажи да се пази от грях. Той има един таен грях, който трябва да напусне. Този му сърдечен грях е който го спгва и държи и за който е пострадал. Господ го люби и затова го е избавил. Нека да знае, че любовта Господня е повече от всичко.

Нови пазар, 12. XI. 1900 г.

Любез. бр. Киров и Тодор,

„Благодат и мир да се умножи на вас с познанието на Бога и на Исуса Господа нашего.“

Желая, братя, да ви съобщя: какво Бог от величието на Неговата милост и Божествената Негова сила е „Благоволил“, да дари нам всичко, що е за живота потребно и за благочестието, за да можем чрез познанието на тогози, „Който призвал нас да участвуваме в Неговата Слава и добродетел, чрез благодатта на Когото се дариха нам всичките най-големи драгоценни обещания, за да бъдете поради тях причастници на Божественото естество, а да отбегнете от похотите и тяхното разтление, което е на света. И за това истото Господ иска да турите всичкото си старание, да приложите на вярата си: добродетел, за да може вярата ви чрез нейното превъзходство да се уякчи, за да имате дързостта да злострадате за Неговото Име. Обаче, за да не би добродетелта, която е в нас, да стане едностранчива и ограничена, Господ иска да приложим при нея: „благоразумие“ и знание за Божията Истина и длъжността си. Но тъй като и знанието може да се изопачи и да ни предаде повече гордост и себенадеяност и да

станем повече свободолюбиви, отколкото Бог любиви, то Господ иска да приложим на нашето знание: въздържание, с други думи, да обуздаваме своите наклонности. Но тъй като и самото въздържание може да се преобърне на постничество и нетърпение спрямо другите и да изгубим от предвид благодатта на нашето спасение, Господ иска да приложим при въздържанието: търпение, за да бъдем готови да понасяме всичко с радост. Обаче тъй като търпението може да се преобърне на равнодушие и общо презрение към всичко, Господ иска да приложим към търпението: благочестие, за да можем да се надяваме и уповаваме винаги на Бога, като имаме съобщение с Него. Но благочестието, ако не се пази, може да се превърне на фарисейство, вътрешно уединение, да любим само своето спокойствие. Затова Господ иска да приложим към благочестието: братолюбие, за да се поразширят тесните ни сърца, но тъй и като братолюбието може да вземе тесни граници, да обичаме само един тесен кръжок от приятели и братя с еднакви убеждения, то Господ иска да приложим на братолюбието: Любов. Любов, която е за вярване на всичките добродетели, която излиза вън от всичките тесни кръгове и обгръща цялото човечество и цялото небе. Да Любиш тъй, както Бог Люби. „Бог толкова възлюби света, щото даде сина Своего Единороднаго, за да не погине никой, който вярва в Него.“ Защото тези добрини, които се намират у вас и които се умножават, ще ви направят да не сте празни, нито безсолни в познаването на Господа Нашего Исуса Христа. Така, както се вдвояват в Истината, ще ви се даде вход във вечното Царство на Господа Нашего и Исуса Христа. Нека прочие да се стремим към пълнотата на съвършенството, гдето царуват умът и Духът на Господа. Нека прочие усърдно да се молим за осъществяването на Господните мисли: „Да се освети Неговото свято Име, да дойде Неговото Царство, да бъде Неговата Воля“. Аз благодаря на Господа, Който ме е подкрепял със Своя благ Дух. Нека се радваме от нине. Господ няма да ни остави никога, моята душа се пълни с вечно благодарение, мир и радост. Ние сме вече

в обятията на Царството Божие и отиваме с помощта на вечната благодат към Дома на Нашия Небесен Баща. Ний ще видим Неговото благо Лице и Лицето на Нашия Господ и Спасител и ще бъдем в сдружението на всички светии, чада Божии и ангели. Каква блажена мисъл: „Ще вложа закона Си в сърцата им и ще го напиша на умовете им“, и „Греховете им и беззаконията им няма да спомена вече“. Сега моля ви от моя страна, гледайте да привлечете някого при Христа, опитайте се и Господ ще ви помогне. Помнете, бр., Божиите пътища не са като човеческите, нито Неговите мисли. Господ ни е говорил и постоянно ни говори с помощта на Светия Си Дух. Нека бъдем чистосърдечни, за да приемем Неговото ръководство. Нашият Господ е с нас. Неговият Дух ни просвещава. Да се не колебаем, нито да се двоумим. Той е вашата вяра, която побеждава света. „Без вяра не може да се угоди на Бога.“ Едно чадо Божие трябва да е свободно от грижите на тоя свят. Ако животът ни е в ръцете Божии, не остава вече място за колебание и двоумение. Ето аз ви пиша в Името на Господа Исуса, за да се осветите върху Неговите пътища. Аз искам вие да сте свободни и да сте за пример на другите: по пълнотата на вярата си и пълнотата на живота си. Ето, това мое писмо е една малка проповед, отправена до вази, тя може да не е пълна в много неща, гледана от критическа точка зрение, но вярвайте ми, тя има най-важното в себе си: Божието благословение. Аз ви говоря като Един, който е натоварен да ви говори. И мога ли да ви говоря друго освен Истината, която ми е връчена от Господа? Господ да ви благослови и умножи, да сте сила и слава Негова. Последното ви писмо приех: да бъде благословен Господ. Колко Той е грижлив, благ и благоутробен, че се снизхожда да говори, да ни упътва чрез Светия Си Дух. Ние сме малки пришълци в този мир и ако Господ не ни крепеше, бурите на тоя свят биха ни отнесли и от нас не би останала следа. Малко цветове сме ние, които едва сега се готвим да пуснем своите пъпки, и колко е милостив Господ, не ни е забравил: Той изпровожда Своята светлина и топлина, за да ни освежи и ободри духом, да се не обезсърчим и да зна-

ем, че пролетта е близо и кога настане за нас, ще разтворим своите чашки и първи ще прием от Небесните благословения. Ние първи ще бъдем, които ще целунем първите поздравителни лъчи на Неговата любов.

Поздравете Николая.

Ваш верен в Господа

П. К. Дънов

(...)

ТАКА СЕ МОЛЕТЕ:

„Господи, Боже Наш, Благий ни Небесен Баща, Който Си ми подарил живот и здраве да ти се радвам, моля Те, изпроводи ми Духа си да ме пази и закриля от всяко зло и лукаво помишление. Научи ме да правя Твоята Воля, да осветявам Твоето Име и да Те славословя винаги.

Осветявай духа ми, просвещавай сърцето ми и ума ми да пазя Твоите заповеди и повеления. Вдъхвай в мен с присъствието Си чистите Си мисли и ме угътвай да Ти служа с радост. Животът си, който посвещавам на Тебе за доброто на моите братя и ближни, Ти благославяй. Помагай ми и ми съдействай да раста във всяко познание и мъдрост, да се уча от Твоето Слово, да пребъдвам в Твоята Истина. Ръководи ме във всичко, което мисля и върша за Твоето Име, да е за успеха на Царството Ти на земята. Храни душата ми с Небесния хляб, укрепявай ни със силите си да успяваме в живота си. Като ни даваш всичките Твои благословения, приложи Любовта Си да ми е вечен закон. Защото е Твое Царството и Силата завинаги.

А М И Н“

Люб. бр., това е нашата лозинка от Господа. Ний ще се отправяме всякой ден заедно в духа на тая молитва към Господа Бога Нашего и Той ще ни слуша, когато Го призоваваме от сърце и душа. Пази Тая молитва като зеницата на окото си, защото е продиктувана от Духа Светаго. „Опитайте Ме, казва Господ, и ще Ме познаете,

призовете Ме и ще ви отговоря, защото съм благ и благоутробен.“ Приех писмото ви, подвизавайте се в добрия подвиг. Каквото и да мислят хората или братята за нас, то е маловажно, нашето призвание е Любовта Божия и Неговото общение. Да се молим за всички, да ги просвети Той. Трябва да знаем: грехът, плътта и светът са три наши врага. Но Господ е верен, в Него няма сянка на промяна. Ние ще се осланяме на Него и на Неговата Сила и Той ще ни изведе победоносно. Помни, че си крепен от благодат. Няма пречка, която Той да не може да отмахне. Радвай се, че твоят Дух се повече приближава при Бога. Оставяй се напълно Той да те ръководи. Временните промени в живота са преходни: те са както годишните времена. В живота ни се върши това, което се върши и в природата. Днес може да е бурно или облачно, или дъждовно, влажно или пък ясно със слънце и приятно. Вярата, Надеждата и Любовта – те са основата. Сега е мрачково, но иде ден и зорницата, която е по нашия хоризонт, го предсказва. Той е славен ден, блажен ден на живота. Ние сме пришълци и странници в тоя свят. Нашето отечество е другаде. Като свършим своето поприще, ний ще се отправим към дома на Нашия Небесен Баща.

Поздрави бр. Тодора и бр. Велчев

Ваш верен
П. К. Дънов

Шумен, 27. I. 1901г.

Екл. 3, 10, 11

Екл. 4, 11

Вт. кн. на Лет. 21, 12

Вт. кн. на Лет. 23, 16

(...)

Затвореното ви писмо от 11 того получих навреме. Всичко, което ми съобщавате, тъй трябва да се свърши. Все, що Господ отрежда, е добро. Трябва да се внимава на

всичко. Думите казани ще се утвърдят скоро или късно. Стойте прочие твърди и постоянни във вярата. Днешната тъмнина ще се преобърне на духовна виделина. Засега от няколко време се намирам тук привременно. Дойдох да свърша една работа и кога я свърша, ще се върна. Всичко върви добре. Господ оправя пътя ни. Ние струваме добрата Му Воля. Нашите приятели в Н. пазар ги оставих много добре. Някои от по-последните съобщения, които съм придобил, ще ви ги съобщя в някое друго писмо. Има силна борба, но Онзи, Който е откъм нас, е силен. Ние ще приемем помощ от горе, и то наскоро. Силата ще се удвои. И делото ще тръгне. Вярност, преданост, единомушие в Любовта, това е важното. Колко са славни възделенията за този, Който ни придружава в живота. Скръб или радост все що е.

Поздрави бр. Тодор. Кажй му, томува, на когото е дал обещание, няма нито един да е забравил. „Не бой се, мало стадо, Отец ви е благоволил да ви даде Царство.“ Молете се усърдно за успеха на общото дело. Искайте от Господа сила и Мъдрост и ще ви се даде. Той ще ви научи да работите, пазете се от всяка дяволска измама. Знайте, ние ще победим, и то скоро.

Ваш верен
П. К. Дънов

Нови пазар, 7. II. 1901 г.

Люб. бр. Киров,

Надявам се да сте получили моето отворено писмо от Шумен. „Божиие думи ще се изпълнят.“ Това е цялата Истина. Ние ще сме свидетели на това изпълнение. Преди всичко Господ е близо и Той е наша подпора. Ний сме водени от неговата крепка ръка. В тия усилни времена Бог иде нам на помощ. Имайте всяка радост и веселие. Да ви не блазни нищо. Стойте твърди в обещанията си и ще видите славата Божия. Мъчнотиите в живота, които ни посрещат, са да се яви силата Божия. Нашето войнствуване е в Господа и за Господа. Неговата сила е наша сила. Неговата слава е наша слава. Все, що има Господ,

то е наше. Ние сме неразделни с Него. Всичко, което сме придобили, то е от Неговата Любов. Каква велика мисъл: „Бог ни люби“. Да, Той ни помни и се грижи и промишлява за нас. Благото Му сърце всякога ни има пред лице. Благият Му Дух всякога е готов да ни помага, да ни крепи. Божията Мъдрост на всяка стъпка ни ръководи. Дълг е наистина пътят, по който възлизаме към Небесното Отечество, но все таки ще пристигнем един ден и ще видим лицето на Този, Който ни Люби. Тогава ще бъдем задоволени. Казва Псалмопевецът: „Винаги очаквайте Божиите благословения. Просете и Господ ще ви подари сила и Мъдрост“. Аз бих желал да зная как прекарвате сега. Как е брат Тодор? Имате ли някои нови приятели? Господ тук е привлякъл трима души към Истината. Имали сме две заседания, в които се дадоха някои добри неща. Тук ви прилагам двете съобщения, които добре пазете. Те са писани от нашия млад приятел. И аз ви ги изпращам тъй, както си са. Други неща има, но тях друг път ще ви съобщя. Пътят ни се разчистя. Това е Духът на обещанието. Молете се по-усърдно Бог да изпроводи повече работници в своето поле. От Козлова имали ли сте наскоро някое писмо? Д-р Миркович писал ли ви е? Уверен съм, Господ ще ви благослови, ще имате повече мир и радост. И дано Господ помогне да се видим пак наскоро, ако е Неговата Воля. Има много да се каже и много да се говори, но то остава за личен разговор. Кога бях напоследък в гр. Шумен, станаха някои важни спиритически явления в една къща, гдето живееше прокурорът, на които явления са били свидетели и заседателите на окръжния съд. За тях се говори почти из целия град. Мнозина учители, ученици, офицери и други са повярвали, че има задгробен живот. Бог работи по различни начини. Къде края на миналата година една госпожа, доста образована, от гр. Търново, ми писа, че от няколко време тя се е занимавала със спиритически опити и е достигнала някои доста важни резултати. Обеща ми да ми пише пак, но нямам още никакво известие от нея досега. Ако пише нещо важно, ще ви съобщя. Нека да дойде Царството Бо-

жие и Неговата Правда. Ний сме добре засега и благодарим на Бога за Неговата благодост и милост.

Поздрав за всички ви.

Ваш верен
П. К. Дънов

Варна, 2. III. 1901 г.

Л. б. Киров,

Последното ви писмо приех, работите, за които ми говорите, са ясни. В много неща има да се съобразим според вътрешните свои работи. Има трудни въпроси за разрешение. Има тъмни тъгълчета в живота. Трябва да имаме предвид, че ний сме още в началото на един живот, който как ще се развие за в бъдеще, ще е известно нам. Всичките зародиши чакат своето определено време. Всичките душевни дарби не могат да се явят същевременно. Има известни ограничения поставени, които не могат тъй лесно да се прескочат. Мъдростта, знанието идат от друг свят, подчинен на други закони. Развитието на душата подлежи под господството на Оногова, от Когото зависи всичко. Условиата подлежат на условия. Всяка минута носи в себе си условия. Сега разбирам онази вътрешна мъчнотия. Но има неща, които чакат други, по-добри времена. Има да се изучават много уроци, и то добре. Никога не можем да прекрачим нито една крачка напред в добрия живот, ако не го изучим добре. Щом го научим добре, ние сме и вече готови за втория. Вие ще можете постепенно да постигнете желанието си, но условията още възпират някои неща. Аз съм засега във Варна и мисля да се побавя за няколко дена още. Д-р ми писа преди няколко дена, оплаква се, че е отслабнал физически. Ще видим как ще се сложат обстоятелствата.

Поздрави всички.

Ваш верен
П. К. Дънов

Л. б. Киров,

Писах ви от Варна и се надявам да сте получили писмото ми. Надявам се да сте сега по-добре, отколкото преди. Не трябва да се смуцавате. Наредбите на тоя свят са непостоянни. Всичко се мени. Образът на тоя свят прехожда. Почти всички са изложени на изпит. Дяволът не стои и той работи усърдно за своето дело. Едного ще раздели от жена му, другиго ще скара с брата му, на трети ще поквари ума, на четвърти ще разврати сърцето, на пети ще убие вярата, на шести ще внуши да се откаже от Господа. И много такива дела има у него. Той е баща на всяка лъжа и измама. Но каквото и да прави, на неправдата ѝ са къси краката, тя почива на пясък. И той сам ще се убеди един ден, че Бог поругаем не бива. Този, Който ръководи живота, познава добре мислите на всички. На фараона казва: „За това те подигнах, да покажа славата Си на бъдещите поколения“. Несъмнено ще се случи нещо важно наскоро. Това е вярно. Този, Който води всички, ще ви съхранява. Изкупувайте времето, дните са лукави. Мъдри бъдете. Въръжете се с Истината. Пазете се от излишните съвети. Пазете се от християнското фарисейство. Пазете се от гладките думи. На много обещания не обръщайте внимание. Вяра в Бога, вяра в себе си, това е най-важното и потребно. Пишете ми как стана вашата домашна работа. Помнете думите Господни: „Ако съизволява“. „Ако ви гонят от едно място, идете на друго.“ Свободни сте. Никому нищо не сте длъжни, освен на Бога и на Любовта Му. Трябва да спазваме своите правдини, които Бог е подарил. Ако ви е възможно, пишете с приносящия това ми писмо. Аз съм сега на половин път между Варна и Бургас. Тук съм по една малка работа – да посетя един сродник учител. Може би, ако ми се отдаде пътя, да посетя Бургас, да се видим. Но това е от второстепенен интерес засега.

Поздрави бр. Тодор и другите.

Ваш верен
П. К. Дънов

Гъозикен, 25. III. 1901 г.

Люб. бр. Киров,

Бъдете добър да пишете от моя страна на д-р Миркович и да му съобщите, че съм приел писмото от 15 того заедно с устава на бр. „Милосърдие“. Съобщете му, че ще му пиша в отговор по зададените му въпроси, ако приема някакво известие върху работата. Засега всичко стои във висящо положение. Ако в този блаток, в който сме се забатачили, излезем невредими – добре. Ако не – нека да бъде Волята Божия. Человешките работи са суетни. Онова, което Господ е наредил, то ще и да бъде. Няма друг път, няма друга основа. Има две големи пречки на пътя ни, които възпират всичко. Ако се отмахнат, то ще бъде едно голямо благословение от Господа за всинца. Пишете на д-ра, че аз мисля да се завърна къде Варна в месец април. Той ще има търпение да дочака всичко според както се нареждат работите, другояче не може да има и благословение. Ако той има същата непоколебима вяра, както и досега във всичко, което Бог върши, ще има сполука. Само да се пази, да не падне в изкушение.

Поздрави бр. Тодор.

Ваш верен
П. К. Дънов

Варна, 2. V. 1901 г.

Люб. бр. Киров,

Писмото ви от 21 март, както и това от седми април, получих. Аз се завърнах от село и засега съм във Варна, гдето мисля да се бавя за дълго време, затова изпращайте писмата си дотук. Всичко, което вие ми съобщихте, ка-

кто в първото си писмо, тъй и във второто, е било един изпит за вас. Не можем да кажем, че Господ нарочно ни изпраща такива случки, но верното е, че те се случват по някои наши опрощения. Светът е така устроен, че има много опасни неща в него за настоящия наш живот. И разбира се, трябва да съблюдаваме кога минаваме тия места. Животът е училище, гдето трябва да се придобие знание и мъдрост и да се научим да употребяваме богатата на този живот. Трябва да погледнем на живота с поглед дълбок и обширен, въоръжен с вяра, за да можем да схванем ония славни моменти, ония велики граници, онова обширно действие на Любовта, което озарява този мрачен хаос. Да, животът е вътре в нас, в нашите души и според както мислим и чувствуваме, така го и разбираме. Призвани сме да живеем, да любим, да се подвизаваме, да размишляваме, да ходим с вяра, да се надеем, да очакваме бъдещето, да сме весели и радостни, като разглеждаме и изучаваме великите дела Божии, в които сме призвани да участвуваме. Всяка душа е подобна на един свят космически и населен отгървом и необработен, но щом проникне Любовта, както светлината и топлината на земята, тя оживотворява в нашето битие всичко благо и добро, всичко чисто и свято, всичко високо и благородно. Тя докарва да се оплодотворят в нас всичките семена и зародиши на вечните скрити възможности за развитието и усъвършенствуването на нашата душа. Какви славни мисли, какви дълбоки и възвишени чувства се крият в тая почва, на която ние живеем. Достатъчно е човек да отвори очите на душата си и да съзре великите гледки на този Божествен град. И какво по-велико значение може да се даде на този живот, освен с думите, гдето казва Господ: „Ще се заселя в тях и ще живея с тях“. Това е то, онова съществено очакване, което всякой търси. То е Господ на Любовта. Ще бъда доволен, казва псалмистът, когато видя Твоето Лице. До когато видиш това лице вътре в нас, във всичката своя слава и хубост да стои неопетнено и необезобразено от никакъв грях и порок. Да, когато душата ни бъде тъй отзивчива на всички високи и свети

побуждения, трябва да престанат всичките подозрения, всички егоистически чувства и ний, както Господа, да обхванем в обятията си всичко и да сме наследници на всичко. Да знаем, че всичко е за нас и ний за всичко. Вън ония мрачни минути, животът е благословение, той е Божествено дихание. Духът, благият Дух, Духът на вечния живот е с нас и в нас. Господ ни оживотворява всякоя час със Своето дихание и ний имаме всички причини да сме Му благодарни. Той е постоянно с нас и около нас. Той ни говори, Той ни учи, но различаваме ли Негова глас? Това е то все и во все.

Ваш верен
П. К. Дънов

Варна, 5. VII. 1901 г.

Люб. бр. Киров,

Писмото ви от 23 миналий получих. Господ, Който ни ръководи, е всесилен да стори всичко за нас. Неговите пътища са неизследими. Ний ще се надяваме на Него до край и знаем, че Господ ще възтържествува. Нашият Небесен Баща знае всичко, Той ще ни помогне навреме. Ний сме длъжни да ходим по стъпките на Господа. Господ ще ни даде всичките Свои благословения, стига да сме Му верни винаги и да ходим пред Него с правотата на сърцето си, без да търсим своите щения. Възлагай упованието си на Господа и дръж се яко за Него. Бог изпитва твоята вяра. По-близо до Него. Отец наш е благоволил да ни даде Царство. Ний сме овци на Неговото паство. Бог е откъм наша страна. Тези, които отстъпват от Него, ще се посрамят в своите пътища. Нашият брат Тодор при един най-малък изпит се оказа слаб във вярата. Той може да принуди Господа да му отговори само чрез Духа на усърдната молитва и живата вяра и неотменна Любов. Той трябва да каже като Якова: „Няма да те пусна, докато не ме благословиш“. Той трябва да ходи пред лицето на Нашия Небесен Баща с Духа на Господа Исуса. „Искайте –

казва Господ – и ще ви се даде. Хлопайте и ще ви се отвори, търсете и ще намерите. Все, що искате, като не се усъмнявате, ще ви бъде.“ Ако не е получил туй, което е очаквал, има две причини: първата е – да се опита вярата му, втората е – да се познае предразположението на сърцето му. Той се е огорчил и дава място на лукавия да го блазни и ожесточава. Не трябваше ли той да каже, както Господ: „Отче, не моята воля, но Твоята“. Да, този трябваше да бъде духът, който да го води. Кажи му, че той трябва да се помоли на Господа да му прости този неволен грях. Нима, ако огорчава Господа, ще ли спечели нещо? Нека се старее да не изгуби Любовта на своя приятел, който го люби. Той още не е опитал величието на Божията благодат. „Гневът – казва Писанието – не върши Волята Божия.“ Аз изповядвам, че Господ е благ. Благ е само Господ, Нашият Небесен Баща. Прочети на брат Тодора 4 гл. Солунян от 19. 5 гл. Сол. 8.12. От Ев. Йоана 14 гл. 25, 28. Йоан 12 гл. 44, 50. Ето това е Волята Божия за всекиго, който иска да слугува на Господа. Ние не търсим одобрението на човеци, нито техните похвали. Който може да приеме това, добре. Утешавайте се и се укрепявайте всички в Господа, Нашия Спасител. Господ ще стори все, що е добро и благоутодно според Неговата блага Воля. Ние сме виделина на света и нека да свети нашият живот, за да се прославлява Нашият Отец, Който е на Небето. Аз се моля за вас Бог да ви укрепи и уякчи духом.

Ваш верен
П. К. Дънов

Варна, 25. VII. 1901 г.

Л. б. Пеньо,

Ние продължаваме пътя си за към Пловдив. На 20 того напуснах Сливен и пеш се отправих за това място, от което ви пиша. Ний пристигнахме около полунощ. Разстоянието е 38 км от Сливен до Нови пазар. Утре, ако сме добре, ще

се отправя с трена за Ст. Загора. В Сливен прекарахме много добре. Държахме реч в салона „Зора“, имаше доста публика. Вечерта в неделя държах в Ев. Църква. Д-рът е доста добре. Ходихме заедно с него да гледаме градината му. На доста добро място е. В неделя на обяд бях на д-ра на гости, приеха ме въобще всички добре. Има да ви пиша други неща, но за тях по-после.

Поздрави брат Милкана нарочно, тъй също Николая.

Ваш верен
П. К. Дънов

Пловдив, 8. IX. 1901 г.

Люб. бр. Киров,

Писмото ви от 3-ий получих. Имайте вяра до край и все, що е угодно Господу Богу Нашему, ще се изгълни. Укрепявайте се в Неговата сила. Господ има добри неща за вази. Възлагайте всичко без колебание на Него и Той ще извърши делото. Господ е с нас и ние ще преуспяваме. Повече Любов, повече усърдие и стените на Йерихон ще паднат. Аз възложих вашето желание пред Господа и от-вет ще се даде. Жената ще посещавате два пъти в седми-цата и само в тия, в които Божият Дух ви подвижи. 15 дни се определят да я посещавате редовно, след което ще възложите всичко на Господа и Той ще стори това, което е добро и благоугодно Нему. Изисквайте да имате вяра. Във всичко аз ще ви съдействувам. Бъдете весел и тих, радостен в Любовта Божия. Верен до край. Аз съм намерил тук една наша сестра, която Господ ми каза да наста-ня и отправя в правия път. Тя се радва. Чудни са пъти-щата Божии и неизследима е Неговата Мъдрост и Сила.

Поздрави брат Милкан, Тодор, Николай, бр. Колесни-ков, ний сме у дома му и прекарваме добре. Нека се ук-репява той във вярата. Господ ще уреди всичко по най-добрия път и ще промисли за всичко. Небесният Наш Ба-ща е приготвил добри неща за своите чада. Нека да бъде твърд и непоколебим в мисията, която му се възлага. Все-

чко работи за добро. Идушката неделя тръгваме за Татар Пазарджик и ако е волята на Господа, за към София. Когато пристигна, ще ви съобщя за адреса си.

Приемете моята братска любов.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 5. XII. 1901 г.

Люб. бр. Киров,

Писмото ви от 18.XI. приех навреме. Влизам в положението на всички неща, които ми разправяте. Но преди всичко напият живот трябва да се развива според плана и начина, който Всемъдрият Наш Небесен Отец е отредил. Не както се иска нам, но както се слага животът сам по себе си. Онова, което ни се дава според Волята на Бога, то е най-доброто и най-благого. Ний трябва постоянно да възлагаме своите надежди на Господа. Нещата не се посрещат според нашето мислене, но нима трябва да скърбим и да се отегчаваме духом? Не, ние трябва да призоваваме светия Божий Дух да ни ръководи. Брат Колесников трябва още да се усъвършенствува във вярата. Своята си ли Воля ний вършим, или Волята на Господа? Ако има мъчнотии, Господ ще ги отстрани постепенно. Господ ще промисли най-добрия път и ще уреди всичко, според както е Той говорил. Но Той иска от нас послушание, търпение, пълно упование, непоколебима вяра. Не се ли изпитваме ние един други? Не се ли опитват мислите на всинца ни, кой какво мисли и какво желае? Да, каквото съм говорил, то ще бъде, но когато сме готови. Да, братко, Бог е свят, Бог е Любов и Той изисква от всинца да бъдем такива. Скърбите ни, грижете ни, смущенията ни, Той е в сила сам да отмахне и никоий друг. Кого ще призовем? На кого ще се оплачем? Кому ще открием сърцето си и душата си освен Нему? Господ е с нас и не трябва да се боим от нищо. Така кажете на брат Колесникова. Колкото за д-ра, нека върши това, което той счита за добре. Той

е свободен. Колко външни причини има, които идат да извращават мислите ни. Д-рът, трябва да знаете, не е сам господар на себе си. И не може да очакваме от него туй, което той не е в сила да стори. Сам Бог може да ни изведе. И Той ще. Да е благословено Неговото Име. Поздрави всички братя, бр. Тодор, Милкан и Николай, а тъй също и госпожа х. Димитрова. Моля, изпроводете ми вашето копие „Призванието към бълг. народ“. Аз ще ви го повърна пак изново. Трябва ми за малко време. Нека да е препоръчано.

С братски поздрав към всички ви.

Ваш верен
П. К. Дънов

Има други неща, които ще ви съобщя, но нека не даваме сега място на изкушителя да се възползува. Имайте вяра, вяра, вяра, любов, любов, любов. Ето нашите оръжия, с които ще победим веднъж завинаги. Призовавайте Господа и не бойте се. Така говори Дух Светий. Колко са благи и неизмерими пътищата на Нашия Небесен Отец.

(...)

Люб. бр. Киров,

Писмото ви от 9.XII. приех. За всичко, което ми пишете, благодаря ви. Има много неприятности в живота, но трябва да се понесат с дух на търпение и благодет. Това е правилото на всеобщата любов. Колкото за д-ра и Колесников, аз отдавна съм разбрал кой е влязъл под кожата им. Бог се от зло не изкушава. Няма нищо. Господ да ги вразуми, според както вижда за добре. А вий се пазете всинца от лукавството на протестантския квас. Иде време, Господ ще извади наяве всяка измама. Пазете се, лукавият е всял своето лошо семе. Днешното протестанство е за очи. Ние не сме призвани да се спорим за празни работи. Вършете Господнята Воля, според както ви е от-

крита, и не бойте се. Ний не служим на човеци, но на Този, Който ни е призовал в живот и виделина. Ний ще Му служим според както ни учи сега. Ний сме чули Негова глас, Той ни е говорил вече много пъти и е присъствувал в нас. Вий знаете, че приехте благодат и милост от Неговата ръка. Той ви е извел от мрака и ви ръководи всинца ви понастоящем в тая минута. Бъдете благи и добри към всички, това е нашият закон. Това е заповедта на Нашия Небесен Отец, Който гледа от горе все, що се върши. Имайте радост. Имам да ви съобщя една твърде радостна вест, но се въздържа засега, да не дам място на лукавия да ухищрява. Вий знаете, спънки и препятствия съм срещнал от този син на мрака. Но Онзи, Който е с мене, е по-силен. Господ е победител, Той е възтържествувал. Той ще ни изведе победоносно докрай всинца ни. Моята радост е вие да растете в благодат и сила, да сте разумни и мъдри във всичко. Надявам се всички да сте здрави и тялом, и духом. С настоящото си ви повръщам Колесниковото писмо. Бъдете всинца верни и усърдни, това е нашето дело. За някои други неща ще ви пиша по-после.

Поздрави нарочно брат Тодора.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 28. II. 1902 г.

Л. б. Киров,

Надявам се да сте получили моята по-прежня карта. При това, вярвам да сте по-добре засега. Във всичко упорвайте твърдо и яко в обещанията си. За нуждите ви Господ, Който ви ръководи, ще промисли. Има засега някои лоши влияния, които се стараят да охладят вашата вяра, но дерзайте. Помощ на всинца ни иде. Тук се вършат чудни работи. Ние сме били за дълго време в борба. Имаме още един приятел и мнозина, които Господ провожда. Само повече вяра, повече усърдие и молитва от всинца ви. Кога ви видя, имам да донеса добри новини. Колко са вер-

ни и истина Божиите обещания. Господ като че от мъртвите въздига мнозина. И начинът, по който работи Духът Господен, е чуден. Поздрави всички приятели, брат Тодора, Милкан, Николай и други. На Николая кажи, ще му пратя картата. Доста съм заглавикан, но се таки ще се трудя да намеря време. Има някои неща, които проверявам засега.

С искрен поздрав, ваш бр.
П. К. Дънов

—◆—
София, 2. III. 1902 г.

Л. б. Киров,

Пиша следното си писмо, да ви осветля по някои неща. Зная, че имате големи мъчнотии. Но дерзайте, нека вярата ви да не се намалява. След всичко това ще дойдат Божиите благословения. Бъдете верни в малкото, Господ ще ви възнагради. Той знае всичките ви мъчнотии и скърби и не е от Онези, Който забравя. Дръжте крепостта, защото ще трябва да дадем голям отпор на лукавия, ще трябва да извършим наскоро своето главно сражение и Господ ще бъде с нас в тоя подвиг. Не бойте се, да възкръсне Духът ви, да се повдигне душата ви, да се уякчи надеждата ви. Аз не съм ви писал наскоро, но имам причини. Имам много спънки, препятствия. Трябва да нося голям товар. Аз желая вашето повдигане и усъвършенствуване от всичката си душа. И когато зная, че вие сте верни и непоколебими на призванието си, мен ме радва вашият подвиг. Имайте надежда, това ви казвам. И думите, които ви говоря, ще се проверят. Аз ще обичам пак да ви видя и мисля, че с Божията Воля ще се видим пак по уреченото време. Нужните неща за вашата програма ще ви се дадат. Бъдете готови. Това, което вам се отрежда от горе, приемайте го на радо сърце.

Ваш верен
П. К. Дънов

Шумен, 22. IV. 1902 г.

Л. б. Киров,

Последното ви писмо получих. Засега аз съм в Шумен. Тук отправяйте писмата си. От София излязох преди Великден. Завчера държах тук първата сказка в градския салон, имаше много публика, която с внимание изслуша всичко докрай. С Божията Воля идущата седмица ще държа втора сказка. Към Бургас мисля да намина къде края на месец юлий. Според сведенията, които имам, всичко ще се устрои по определен път от „Горе“. Плодовете на делото ще бъдат благословени. Само крепете се в духа на Истината. Растете в знание и Мъдрост, благодат и търпение. Вашите приятели се увеличават. „Благодарете.“

Ваш верен

П. К. Дънов

Русе, 13.V. 1902 г.

Люб. бр. Киров,

Писмото ви от 28 април получих. Не съм свършил още обиколката, която ми предстои. Има няколко места още да посетя и тогава мисля да се завърна към Варна, от гдето мисля да дойда в Бургас. Засега не ми е съобщено още за кога именно, но кога наближи времето, ще ви се съобщи. Бъдете радостни и търпеливи. Господ урежда добре своите работи. Нашата среща ще бъде придружена със сила и благодат. Господ Бог Наш ще отмахне много от мъчнотиите. Шумен го напуснах миналата сряда. Там прекарах добре. Господ във всичко ми помогна. Държах три сказки в градския салон „Арахангел Михаил“. Първата бе със свободен вход, имаше около 500 души слушатели. Останалите две – с вход, и то по разпореждане за в полза на безплатните ученически трапезарии (т.е. за бедните) и стопанското училище „Евдокия“. Чистият приход възлезе на около 200 лв. Шуменци в това отношение се показаха доста щедри. Когато Бог благославя, всичко

върви добре. Миналата неделя държах тук първата сказка за в полза на дружество „Милосърдие“ и друго още едно задължение, което взех на себе си. Приходът не бе твърде голям и едва покри разноските за салона и афишите. В идущия път, надявам се, да бъдем по-сполучливи. Господ няма да остави безплодни нашите усилия за добро. Ето това е, което се старая да върша засега и това ви го съобщавам за ваше насърчение и ободрение, другояче бихте дали място на лукаваго да ни изкушава и да ни прави спънки. Изпълнението на предвечната воля е смисълът на живота. Мерките, с които ме задължавате, ви ги пращам. Само искам да ви не стават отегчение, защото и без това вие доста сте сторили. Но Господ ще ви даде да се радвате на плодовете на вашия живот. А това е моето вътрешно желание за вази.

Поздрави брат Тодора, Милкан, Николай и други.
Със сърдечен поздрав към вази.

Ваш верен
П. К. Дънов

Търново, 22. V. 1902 г.

Л. б. Киров,

Завчера пристигнах в Търново. Още не съм разгледал града. Тук мисля да се поспра за няколко време. За утре мислех да държа първата сказка, но салонът е ангажиран от учителите, които ще имат конференция за утре. Ще се постарая да поправа някои условия и да уредя въпроса. От д-ра приех преди няколко дена една отворена картичка, с която ме задължава, щом пристигна във Варна, да му пиша. Надявам се да сте добре всички и да сте радостни в Господа. Кога се видим, ще ви разправа по наобширно за някои неща.

Ваш верен
П. К. Дънов

Варна, 31.V. 1902 г.

Люб. бр. Киров,

Завчера пристигнах тук. Обиколката си аз из Северна България почти завърших. Напоследък бях в Търново, гдето преседях около седмица. Господ е бил през всичкото време с мен. Радостното е, че ние с вяра и търпение можахме да сторим това, което е най-добро засега – да влеем една нова струя на живот, да раздвижим умовете на всички. В Търново срещнах една наша сестра или приятелка. Тя има много неща, открити ней от Господа и чак за тяхното изпълнение. Надявам се всички вие да сте добре. Аз ще обмисля сега да видим какво трябва да правим и каква е Волята Божия. За по-подробно – кога се видим, ще ви разправам. В Русе срещнах онзи адвентистки приятел, който е идвал да говори в Бургас. Днеска ще пиша на д-ра. Ще обичам да чуя от вази. За нашето съобщение времето приближава и да видим къде ще се отреди. Имайте Мир и търпение, Божиите работи ще се изпълнят всяко на своето време. Господ, Който взема лично грижа за вашите души и ви ръководи, ще ви даде всяко благословение и радост. Той знае най-добре от какво имате най-вече нужда. Неговото желание е да изучаваме Неговите пътища и постоянно да се съобразяваме с Неговата Воля. А Божията Воля е вечното добро, а Неговото познание е животът вечен.

Приемете моя искрен поздрав. Поздрави бр. Тодор, Милкан, Николай и най-после и себе си.

Ваш верен
П. К. Дънов

Варна, 15. VI. 1902 г.

Люб. бр. Киров,

Отворената ви карта получих. Разбирам вашето положение, види се неприятелят прави някои усилия да ви обсади, но не бойте се. Господните сили са близо и ние

трябва да стоим верни на званието си. С вяра да ходим. Казано е в Словото Божие, че тези, които чакат Господа, техните сили ще се възобновят. А за речената наша сестра Господ ще се погрижи. Бог, Който се грижи и съблюдава всички във великата си милост, да устрои всичко за Негова Слава и наше добро. Изпитвайте постоянно що е добрата Божия Воля. Учете се и нараствайте в Мъдрост и знание. Гледайте с вяра на бъдещето. Молете се постоянно и вършете с кротост и смирение всичко, което ви се диктува от Светия Дух Господен. Този Дух е Дух на Мир и Радост и дълготърпение. Дръжте се яко за Господа и не бойте се. Ако Той е откъм нас, кой ще бъде против нас? Кога се изпитва нашата вяра, нека да бъдем твърди в служението си. А след всичко имайте Любов. Бъдете низходителни. Ний сме призвани да воюваме, и то благородно. Аз познавам къде е болното място, но тази е добрата Воля на Нашия благ Господ и благ Небесен Баща да ни укрепи и уякчи духом в сила и мощ. Знанието Господне е приятно. Не само вие, аз съм срещал хиляди мъчнотии и препятствия отвсякъде. Зная източника на злото, но Господ ще се въззари най-последно. Този, по който вървите сега, е Божият път, радвайте се, че Великият Му свят Дух ви ръководи и утешава. Бъдете весели, благодарни от всичко. Съобщавайте постоянно нуждите си Нему. Просете все, що ви е необходимо, не се колебайте. Търсете, хлопайте – ще ви се даде. Зная коя е вашата нужда и съм представил всичко Нему, да ви се даде помощ и сила на всяко време. А преди всичко аз бдя за вашия живот, старая се да ви укрепвам във всяко време. Мен ми се съобщава винаги за вашия вървеж. Аз бих желал да ви пиша винаги, но имам известни съобщения. Духът е бодър, плътта е немощна, казва Господ. Всичко трябва да стане тъй, както е отредено, и това е, което аз съблюдавам, то е Волята на Бога, Който е Всемъдър, Всесилен, Всеблаг, и Господ да помага всякога.

Поздравете бр. Тодор, Милкан, Николай и други. Мисля, че къде края на юлий ще може да се видим. Дотогава Господ ще приготви пътя ни. Укрепявайте д-ра и му ка-

звайте да стои, да се не двоуми. Господ, Който знае поми-
слите на всички, да ви даде все, що е Нему изгодно, но
вие просете.

Ваш верен
П. К. Дънов

Варна, 26. VI. 1902 г.

Люб. бр. Киров,

Отвореното ви писмо получих и разбирам вашето же-
лание. Във всичката тая работа има нещо криво. Бог не
е човек, та да може някой да прикрие своите постъпки.
Оставете работите да вземат своя естествен път. Нека д-
рът стори това, което той мисли за добре. Аз съм осветлен
върху работите, но ми е казано да чакам и да пазя всич-
ко в тайна, да не би лукавите духове да се възползват.
За моето идване нямам още заповед и не мога да дойда
преди време. Трябва да се почака още. Призовете Госпо-
да в молитвите си, помолете Му се Той да устрои всичко.
Това ми е съобщено за вази, упражнете вашата вяра. Ка-
жете явно всичко, с всяко чистосърдечие. Нека всичко да
стане явно пред Господа. Аз питах и ми се събщи, че лу-
кавият се е намесил в някои наши работи и се старае да
осуети добрите действия на Духа Господен. Но Господ ще
тури край на всяка измама. Не бързайте – не с бързана
става. Аз ще дойда навреме, точно когато е Господ опре-
делил, и ще ви донеса Неговите благословения. Ние ще
приемем всичко от Него през тази година. Засега малко
търпение. Кажете на д-р Миркович, че Добрев ми се обе-
ща да изплати половината от полицата, щом получа су-
мата, ще му я пратя. Не бойте се, Божиите източници на
благодост и милост не са се изтощили. Помощта ще дойде
оттам, от гдето е отредено.

С искрен поздрав към вази всички.

Ваш верен
П. К. Дънов

Варна, 24. VII. 1902 г.

Люб. бр. Киров,

Писмото ви от 20 того приех. Аз се бях завърнал от една малка обиколка откъм Н. пазар. Ще дойда в Бургас идущата сряда на първия идущий и все, що е отредил Господ наш, ще сторим. Аз, още преди да ми съобщите за д-ра, ми беше казано да му пиша и да го предпазя от подобна лукава постъпка. Види се, лукавият обръща своята политика, но жив е Господ наш, няма скрито за Него. Само това не ще позволи. Зная аз где е болката. Имайте вяра и упование, Господ ще уреди всичко за добро. Той ще изправи, имайте Мир и дайте място на Божията Любов. Любовта има преимущество и тя е наш водител в пътя на този живот, пълен с изпити, безпокойство, скърби, страдания и болезни. Но, като ходим в пълнотата на Мира и се подвизаваме с Вярата и Надеждата и Силата на Божията към нас Любов, ще имаме Небесната виделина. Нашият Господ ни Люби и върши всичко за наше добро и ние сме длъжни в Името на същата Любов да струваме всичко. А колкото как да го сторим, ще бъдем научени от Негова Свят Дух. Опитали сте и знаете, че са благи Божиите пътища и няма нужда да се убеждаваме в това. Господ ни е говорил ясно и откровено. Ние имаме Неговите обещания: „Желая кога дойда, да имате всички Духа на единство.“ А всяко добро желание Бог ще изпълни. Той ще укрепи, ще утвърди, ще насърчи и ще благослови. А това е нашата радост, да имаме Господа за наш помощник и сътрудник.

Поздрави всички приятели, бр. Тодор, Милкан, и всички други, които още не познаваме.

Ваш верен
П. К. Дънов

Ямбол, 30. VIII. 1902 г.

Л. бр. Киров,

Пристигнахме вчера в 11 часа благополучно. Уста-

нових се привременно на хотел „Америка“. За други неща ще ви пиша по-после подробно. Според хода на работата. Поздрави всички приятели и братя в Господа. Нарочен поздрав на Тодор, Милкан, Арнаудов, Николай и Никола. Поздрави и така също и госпожата си. Остава сега всички да се подвизавате във вярата и Любовта. Като оставите миналото настрана и се стремите към бъдещето, към съвършенството в познанието на Истината, която е скрита в недрата на Господа. Аз зная, Господ ще ви укрепи и помогне във всички усилни времена, ще вложи Дух на благодост и кротост в познание на всяко добро дело. Всякога бъдете пламенни духом и в молитва. Пращам ви моите сърдечни сърадвания на всички ви и благи желаниа за добро и преуспяването.

Ваш верен
П. К. Дънов

Стара Загора, 5. X. 1902 г.

Люб. б. Киров,

Писмото ви получих. Аз зная положението ви и вътрешната нужда. Укрепявайте се Духом. Ако ви се тури товара на гърба сега, не можете го понеси, а Господ знае това. Ще опитате Божиите пътища и ще познаете, че така, както Бог съизволява и урежда работите, за вази са най-добри. Уяквай и кога дойде времето, да няма ни най-малкото колебание или двоумение. „Не чрез сила, не чрез крепост – казва Господ – но чрез Духа Ми.“ Кой е онзи, който почва да гради къща, който няма да седне първом да пресметне дали ще му достигне всичко кога почне да я гради? Молете се усърдно за делото Божие. Съдействайте кога Господ работи. В Сливен има признаци на духовно съживление. Господ ме прати да видя Неговите чада. Тук има един малък кръжок от православни жени и мъже, на които Господ се е открил посредством видение, сънища и говорене. Те всички са ясновидци.

Мен ми беше просто приятно да слушам тяхната на-

чинающа опитност. И забележете, че на всички е казано да постят по няколко дни през седмицата, и то без да хапват. При това да не употребяват месо. На мен ми разправяше една стара сестра, че ѝ се явил Христос, завел я в един гроб и ѝ казал: „Окапи се тука и тогава ще те приема“. Да, тука са прости думи, но съдържателни. Да се освободим от плътските връзки, ето потребното. И знаете ли каква благодат и доброта дъпаше от душата ѝ. Аз просто славя Господа за Неговите чудни пътища, за Неговата милост. Ето, това движение Духа Господен върши. Пак ви казвам, молете се. Жетвата е голяма, работниците – малко. Вслушвайте се дълбоко какво говори вътрешният глас. Движението иде от долу на горе. Казвам: „Не дръж душите ни в очакване“. Не когато искаме ние, но когато иска Господ. Чакайте, докато Господ благоволи да изпроводи силата на Своето Слово. Аз опитвам силите на неприятеля. Помнете, че е хитър и лукав нашият противник, гледайте да не ви изкуси. Укрепявай работата в Бургас. Поправи укрепленията и стой буден на стража. И кога ти се даде сигналът, ще отвориш сражението с главните сили на неприятеля. Зная, че ме разбираш.

Поздрави госпожата си и всички приятели.

Ваш верен
П. К. Дънов

Пловдив, 22. XI. 1902 г.

Люб. бр. Киров,

Последното ви писмо получих още кога бях в Хасково. Приятелите, за които ставаше дума във вашето писмо, ги нямаше. Както ви съобщих и по-преди, се задомили както всички хора. Мисля, това е по-добре, отколкото да ги изкушава лукавият другояче. Аз съм сега в това място, от гдето ви пиша. Има някои духовни спънки, които произтичат от слабостта на братя измежду ни, които не са осветлени в пътя Господен. Най-послед нека всеки

да се стреми към изпълнение Волята Божия. Мен ми се струва, че помежду ви няма достатъчно себеотрицание. Личните чувства на мнозина идат в противовес на Божията Любов. Аз нямам съмнение, Господ ще изправи всичко. Вий ще опитате на себе си Неговата сила. Аз мисля Любовта да бъде за ръководител на всинца ни. Ако дойде до разпавии и назидания, това мене не ме радва. Както и да е, някои лоши духове упражняват влияние помежду вази. Надявам се Господ да ви упъти, да имате Мир и съгласие всички и да не става някой от вази пречка за делото. Мен ми са открити причините за вашето охлаждане, то е просто от неразбиране истинския смисъл на живота. Всякой от вас търси своите си облаги. Най-после свободни сте всички да мислите и вършите, което вам се струва добро. Аз нямам нищо против това. Истината сама ще се укрепва. Поздрави всички приятели: Тодор, Арнаудов и Милкана. Радвам се за вашия успех. Ако пуснете неприятеля да влезе в крепостта, ще пострадате всинца. Да ви не блазнят никакви измами. Мъдри бъдете. Обсъждайте нещата. Извършвайте всичко в духа на молитвата. По-добра е Любовта. Всякой от вас да не дири своето добро, но доброто на другите. На мнозина вярата е слаба. Пред человете трябва да се препоръчваме или пред Невидимото око на Нашия Небесен Баща? Молете се всички за успеха на делото. Може много да сторите, стига да искате. „Двама или трима, събрани в Мое Име, там съм и Аз.“

С искрен поздрав ваш верен
П. К. Дънов

СЪОБЩЕНИЕ И ПИТАНИЕ

22. XI. 1902 г.

Как мислите да служите на Бога, със Сила ли, или с Любов? Наказание ли искате, или благословение? Не изпущайте Господа. Ако имате нужда от нещо, искайте и

ще ви се даде. Викайте Бога на помощ и ще ви помогне. Не се съблазнявайте от малки пречки. И кога се изпитвате, не се двоумете. Ако падате, ставайте пак. Ако и да срещнете несполука, постоянствайте. Никога не се обезсърчавайте. Никога не отслабвайте. Дръжте се яко за мисълта Господня и победата е ваша. Слушайте съвета на Божия Дух. Благославяйте винаги. Ходете в Мир и съгласие, духом Господ ще ви крепи.

Пловдив, 5. XII. 1902 г.

Л. б. Киров,

Писмото ви получих. Бъдете спокойни. Всичко вкупом работи за добро. Аз ще ви пиша по-после пак. Засега има много неща, за които трябва да се чака, докато узреят. Много пъти в живота се случват неща, за които трябва да се чака разрешение от свише. С търпение изкупвайте душите си, казва Словото чрез Духа. Неприятностите, спънките идат от друг източник, а не от „този“, Който е Виделина. Делото е в други ръце. Бог се от зло не изкушава. Свободата е дело на духовния живот на Любовта. Аз не мога да ви кажа колко ще се бавя тук. Пишете, писмото ви ще ме намери. Нужно е да обсъждаме много работи. Опитността е за вази, а не за другите. Много работи от-после ще ви станат ясни. Изкуплението се ръководи на широка рамка. Пътищата на Духа не са пътища на човека.

С искрен поздрав ваш
П. К. Дънов

Пловдив, 10. XII. 1902 г.

Л. б. Киров,

На девети ви изпратих една сума от единадесет лева, на която знаете предназначението ѝ. Съобщете ми кога е получена. Относително другите работи, за които питахте

в прежното си писмо, направих запитване, според както желяхте, но не съм получил никакъв отговор. Кога получа, ще ви отговоря. Надея се занапред да бъдете по-предвидливи. И кога се яви духът на лицемерието, да го държите вън от себе си. Не всякой, който се показва, че има желание да слугува на Господа, е действително такъв. Съжалявам за някои постъпки, но за в бъдеще ще взема всичките мерки. Зная аз всичките причини, но всякой сам себе си да върже. За в бъдеще всякой да знае само за себе си да отговаря.

С поздрав
П. К. Дънов

София, 4. I. 1903 г.

Л. бр. Киров,

Последното ти писмо получих, още когато бях в Пловдив, но тъй като се готвех за път, реших да ти пиша от следующото място, гдето се установя за по-дълго време. В Т. Пазарджик се бавих около 10 дена, там прекарах Рождествените празници. Тук съм пристигнал на 30 дек. и ще се бавя може би 10–15 дена. Сега от вази се изисква труд и постоянство във всяко добро дело. Това е Волята на Господа, Който е говорил на всички ви и ви е дал своето обещание да ви води и крепи. Бъдете прочее мъдри във всичките си постъпки и не давайте място на лукавия да ви изкушава. Необходима е на всинца ви положителна себепожертвующа Любов. Оставете настрана всяко колебание. Призванието ви не е от човеци. Вие не слугувате на човеци, но на Бога, Който във великата Си Любов ви е избрал за служение и подвиг. Призовавайте Го прочее всякога. Стойте верни, за да доизкараме делото докрай. Не бързайте. Аз зная помислите на другите, но те са празни. Сега, ако имате любов, пазете заповедите. Нека всякой да усеща своето призвание. Нашата Сила е Духът Господен. Ние разполагаме с много по-голяма сила, отколкото някои мислят. Но нашето желание е Лю-

бовта да тържествува. Пазете се от лукаваго и не давайте място за съблазън. А Господ на мира ще изпроводи своя Дух да ви укрепи и уякчи и да ви донесе Мир и радост. В януарската книга на „Виделина“¹⁴ ви се дават всичките наставления, които трябва да пазите. Те скоро ще се отпечатат и вие ще ги имате на ръка за четене. Молете се всички усърдно за успеха на Делото.

Поздрав към всички ви.

Ваш верен
П. К. Дънов

Плевен, 9. IV. 1903 г.

Люб. брат Киров,

Може би вече от дълго време очаквате да ви пиша. Понеже мисля да се спра за по-дълго време в Плевен, реших да ви пиша, като вярвам, че писмото ви ще ме завари тук. Надявам се да прекарате Възкресните празници добре... Вярвам да растете такожде в благодат. В следуюция брой на „Виделина“ ще има една доста интересна статия. Четохте ли предишните две? Трудете се да се съобразявате всички с техния дух, те са подзаглавието на съвременната българска духовност. „Мисли и упътвания“, но Е. Г. Д. ... Бях във Враца, Видин, Лом и прекарах два дена на Великден в Свищов, а третият бях на път по Дунава за към Сомовит и от там за Плевен. Някои работи ме карат да мисля, че в духовете ви няма единство и пълна Любоб. Трябва да се молите за общия успех. Трудете се за доброто и просвещението на другите и сами ще се просветите. По някой път вашите смутове и колебания зле се отразяват на моя Дух. Гледайте с тиха увереност и вяра към Господа Отца Нашего, Който е силен и могъщ във всичко. Яжте по-малко месо и повече растителна храна и плодове и ще ви кажа защо. Месото е вредна храна и носител на всички болести. Най-добрата храна са плодовете и зърнестите, лещата, грахът, спанакът, оризът, бобът, черният боб и после сиренето, чесновият лук, салатата,

лук зелен. Кога се видим втори път, ще ви говоря надлъж и шир за храната и лекуването на болестите.

Тодор има поздравление от негова приятел Г. Люцканов. Той е сега в Лом финансов пристав. Поздрав на Милкана и Николая, а така също и на Арнаудова.

С искрен поздрав ваш верен

П. К. Дънов

Плевен, 16. IV. 1903 г.

Люб. бр. Киров,

Писмото ви от 12 получих. Не трябва да давате място на лукавия да ви изкушава. За спорни въпроси отнасяйте се до Господа. Не виждам никоя причина, защо да не можете да живеете в Мир и Любов помежду си. Уповавайте повече на Бога. Нему възлагайте да оправи всичко. Всяка душа изисква особени условия да се развива. Надявам се да съумеете да се възползвате от опитността, която ви се дава повседневно. Виждам, вие още не сте схванали добре в що седи изпълнението Божия Закон. Много пъти се случва в нашия живот, че по някои несъзнателни погрешки ние считаме действието на нашата воля за Божия и от това се пораждаат изкушения и неприятности. С вашите раздори помежду ви давате място на лукавия да ви причинява вреди и ставате всинца вие причина да се спъва делото, което Господ ни е възложил от горе. Не че аз нямам сила да отхвърля от себе си тия лоши влияния, но ви щадя. Кажете на всички приятели да се посвестят, другояче е вредно както за вашето духовно благо, така и за вашето и веществено, и телесно. Да не изкушавате Господа с поведението си. Вие сте всички свободни. Господ ви е дал тая свобода. Защо се подлагате отново на робство? Ако сте разединени, как мислите да имате успех и благословение? И ако Любовта не ви свързва, как мислите да угодите на Бога? Не мислете, че с многото си ходене на църква и многото си молитви ще ви се даде нещо. Църквата е вътре в душата, там трябва да слугу-

вате на Господа. В този ваш Храм трябва да принасяте жертви и хваления. Слаби сте още. Вас ви влече външното. Ако е Господ помежду ви, няма ли да уреди всичко? Но не, вие сте Го огорчили с поведението си, като се теглите насам и нататък. Вие всинца искате да бъде вашата воля. И всякой настоява на своето. Какво казва 13 гл. от I. Кор.? Ами 5 гл. от Матей? Съжалявам, че вие без да искате и без да съзнавате, че като се спорите и състезавате един с друг, мене вредите повече. Но няма нищо. Аз ще понеса това. Най-после Господ ще ви изправи, ще ви свести, ще ви утеши, ще ви благослови. Разсъдете и помежду себе си кое е право да се върши. Успехът ви зависи на всички от горе. Казвам ви това, което Господ иска от вази.

Поздрави всички приятели. Очистете се, казва Господ, и се приближете, за да ви благословя във всичко. Да не стават разногласия. Ще ви помоля да ми направите една малка услуга. Преди Великден още от Видин писах на г-н Николай и му пратих едно клише и една френологическа карта¹⁵, като му казах да ми напечата 600 екземпляра. При това му дадох всичките упътвания. Моля, идейте при него и попитайте дали ги е напечатал, или не. И ако ги е напечатал, земи сто карти и ми ги пратете веднага с пощата в Плевен. Аз става му пиша две отворени писма, но нямам още отговор. Адресът ми е Пост. Ресторант, нищо друго. Мен ме познават тук в пощата. Отговорете веднага. Ако го няма Николай и ако са напечатани картите, вземете, като поискате разрешение от брат му. Ако не са напечатани, пишете ми, за да ви дам наставление какво да се прави.

С искрен поздрав ваш
П. К. Дънов

Търново, 22. IV. 1903 г.

Люб. б. Киров,

Отворената ви карта, както и картите получих. Благодаря ви. Вашето писмо от 27 получих, ако се не лъжа

само едно писмо, и то когато бях в Кюстендил, друго писмо след това освен последното ти не съм получавал. В това писмо бяхте писали нещо за поданството в отношенията на военната служба. Няма нужда да струваме това. Ако е Волята на Господа, Той ще ни пази от всяко зло. В това не се колебай¹⁶. Това е Волята Господня за нас, които сме граждани на Царството Божие. Повече от това е от лукаваго. Господ ни казва винаги да възлагаме надеждата си Нему. Плът и кръв не трябва да бъдат нашата опора. Запитвах Господа, Духът Му каза, че всяко най-малко отклонение от Бога води лоши последствия. По-добре с Него, та нека да имаме помощта от горе на всички наши братя. Пазете се да ви не изкуси в нещо лукавия. С днешната си поща ви изпращам осем лева да ги турите в принадлежното място за месец март. Къде ще се съберем, не мога да ви кажа засега. Оставям Господ да уреди всичко. Той ще ни покаже кога му дойде времето. Поздрави всички приятели: Тодора, Милкан, Арнаудов и други.

С поздрав
П. К. Дънов

Варна, 24. V. 1903 г.

Люб. бр. Киров,

Последното ви писмо получих в Плевен. Има повече от 20 дена откак съм дошъл във Варна. Искам да си поотпочина от дълбоката обиколка. Има много неща, които са ми препятствували. Дяволът не е седял мирен. Поставял е спънки и отвън, и отвътре. Има много неща, които трябва съвършено да се изправят. При другото трябва пълно съобразяване с Волята Божия. Божието познание и Мъдрост са необходими. Вътрешните спънки, разногласия, които често се появяват помежду ви, не ме радват. Бързите работи винаги имат този резултат. Аз не мога да си обясня как човеци, които не са в състояние да напуснат своя стар нрав, могат да слугуват на Бога. При това без онова ясно разбиране Любовта на Господа и го-

товността според диктуванията на Светия Дух може ли да има успех? Онези наши приятели, които още не са разбрали това, по-добре да не се спъват нито те, нито другите, да идат гдето им се нрави. Ний нямаме нужда от болшинство. По-добре двама в Дух, отколкото много без Него. Отсега нататък не искам никой да ме изкушава и да ми туря спънки. Ако някой иска да слугува според обещанието на Господа Исуса и Неговия Свят Дух, приет ми е, ако не, да правят каквото искат. Свободен съм от техните грехове. Те сами ще опитат истината. Придобийте вяра, без нея всичко е празно, а тя се добива с търпение, молитва и благодат. Вярата расте и се усилва както всяка душевна сила. Ако не сте готови да се подчините на благото действие на Божия Свят Дух, как мислите да се извърши делото във вас? Как мислите да победите света! Или да станете силни, или да очаквате да ви послуша Господ? Има заблуждения помежду ви. Разбирам работата добре. Не ви съдя. Зная, че сте човеци, а не ангели. Зная, че имате свои си мъчнотии, скърби, разочарования, съмнения, незадоволство, подхлужвания и измамвания. Но размишлявайте кому е по-добре да се служи! Бог е в света. Той действа вътре в нас, интересува се от нашия живот, взема участие в дреболиите на живота ни, изправя погрешките ни, наказва всички за поправка, говори постоянно, упътва всички в добрия път, дълго търпи с погрешките, чака да му дадат очаквания плод, поне лихвата на таланта. А как мислите сега! Не туряйте вашите планове и мисли за Божии. Приемете пътя тъй, както Господ го устройва и отваря.

Пиши ми д-р Миркович в Бургас ли е? Ако е там, поздравя го нарочно от мен. Кажу ми, че съм приел неговите 9 вестника. Колкото за моето идване, надали ще мога да дойда тази година.

С искрен поздрав
П. К. Дънов

Люб. бр. Киров,

Писмото ви от 29 окт. изпратено до Варна не ме зава-ри. Аз се намирах на път за Разград, гдето престоях осем дена, и от там заминах за Силистра. Писмото ви ме на-мери по-късно. Аз писах на Бъчваров¹⁷ да ви съобщи, че ще ви пиша кога пристигнете в Сливен, понеже така ми беше казано. Вярвам да сте преминавали добре и Господ, Напият добър приятел и ръководител, да ви е укрепявал и уякчавал постоянно. Това аз зная, защото ми беше ка-зано, че ще пристигнете благополучно и ще имате благос-ловение от горе за утеха и насърчение. Господ приготв-лява пътя и ще уреди всичко, за да действа за добро. Имайте тихо упование. Поздравете всички наши прия-тели, познати на Господа, и Бог да ви пази всинца ви в Своето Си Име.

Второто упражнение, което ще вземете, е следующето: ще седнете гъй, както в първото, към изток, с ръцете на коленете и ще повдигнете дясната си ръка, и ще запуши-те дясната си ноздра с първия пръст, и ще почнете да по-емате въздуха си през лявата, същевременно като брои-те до осем. После ще отпуснете дясната си ноздра и ще сложите дясната си ръка на коляното, и ще повдигнете лявата и с първия пръст ще запушите лявата ноздра и почнете полека да отпусвате въздуха си, като броите пак до осем и повтаряте думата „АУМ“ и думите „Царството Ти да се възстанови помежду ни, Господи Святый“. Това ще правиш три пъти на ден, сутрин, на обяд и вечер по пет минути за всяко. Аз ще се побавя още за няколко вре-ме тук. Ако се усещаш разположен, пиши ми как сте ду-хом и как преминавате. Евтим Златев се сгоди преди ня-колко време. Кани и мене на годежа. Наскоро и Констан-тинов ще се годи. Двамата вземат две сестри. Константи-нов, доколкото виждам, ще го изпитва общият промисъл. Но всекиму както е отредено. Срегнахте ли се в София, когато бяхте с Граблашев?¹⁸ Пиши ми за работата както отива в Сливен. Вие ще схванете по-добре обстоятелство-

то на Делото. Поздрави Гинева нарочно. Той е от кружка. Приеми и ти най-после моя сърдечен поздрав.

Ваш верен
П. К. Дънов

Русе, 14. I. 1904 г.

Люб. бр. Киров,

Писмото ви от осми т. заедно с откровението получих. Попитах Господа, ще уреди всичко според както е най-добре. Всичко у Него е отдавна уредено за това, което е нам дадено да вършим в Неговото Дело. Злите слухове, за които ми разправяте, че са пръснати, са от лукаваго. Аз зная, че Господ е верен, милостив и благоутробен, и праведен. Делото, което върша, злите уста не могат да съсипят. Стой твърд и не обръщай внимание на злите уста. Пази душата си от фарисейския дух на мнимите протестанти. Аз съм вече разделил християните на два класа. Просветени християни и непросветени християни от Духа Господен. Тия два класа седят в седемте степени. Поне за да бъде един човек на пътя към вечното добро, трябва да е влязъл в първата степен. Именно обръщението към Господа, което е душевно състояние на Духа. След това да мине във втората на покаянието, която се отнася до очистването на духовното сърце. Тогава да възприеме третата, спасението, която е избавление на душата от разтлевание. След това да мине в четвъртата, възраждането на Духа, гдето почва зачеването от Духа Светаго. И като мине тия четири, да влезе в петата, гдето да се новороди от Духа на Господа и да стане наследник на Царствуването, да се приготви за следующите две последни степени, в които се завършва нашият земен живот, за Който друг път ще ви пиша, ако е Волята Божия. Сега може според делата им да ги класифицираш къде стоят тия, които се придържат у буквата на Словото. Те мислят, че го разбират, и се препоръчват за учители и са се нагърбили да учат другите. И техните ученици са по-

добни тем. Но благословен Господ, Който не гледа на лице, но на сърце. Той ще ги научи да познаят Истината. Ти оставяй винаги да те води Благият Дух Господен и Той ще разсее тъмнината. Упражненията ще правим цял месец.

Поздрави всички наши братя и сестри от православния дом Господен, посветени от Господа. „Мир да бъде на всинца ви.“

Ваш верен
П. К. Дънов

Русе, 22. I. 1904 г.

Люб. бр. Киров,

Писмото ви от 19 т. м. получих. Бъдете бодър духом. Имайте тихо упование и Господ ще извърши всичко това, което е най-добро. Помнете, работата, която сега вършите, е Негова. Направете задружно моление към Господа с пост и молитва, за да открие Той напълно Неговата Добра Воля за това дело, понеже виждам едно малко препятствие. Има борба на духовете. Господ ми казва да чакам и вие да чакате, докато Той уреди добре работата. Надявам се това Господ скоро да стори. Попитайте сърцето си ще ли бъдете в сила да извършите това, което Господ ще ви възложи. Аз желая вашето добро и доброто на вашата душа. Да не би да ви стане спънка в живота. Това д-во имущество мяза на жена неразведена от мъжа си. Милкана искат да женят, теб искат да турят посредник на развода. Аз искам да гледам с чисто око на тая работа и съм в молитва. Господ върши всичко за добро. Ний ще уредим въпроса най-после. Коего Господ иска, това ще сторим. На Милкана ще му пишем за неговата работа. Аз ще замина наскоро за Търново. Пишете ми чрез сестра Мария Казакова¹⁹, учителка в девическата гим. Търново. Поздравете всички братя и сестри от Дома Господен. На уреченото време от Господа, Той ще ни събере всички. Нека да пребъдват всички в Божията Любов. Гос-

под ще стори велики дела в тая земя. Поздрави д-ра и му кажи да има тихо упование. Божиите дела и наредби са неизследими. Константинов се ожени. Тук мнозина са вече хванати от Господа. Ако се спрете втори път тука, аз ще ви посоча някой, с който можете да размените своите мисли. Ний сеем, Господ събира, ний работим, Господ гради. Всичко върви както в ранните времена. Приеми моя сърдечен поздрав.

Ваш верен
П. К. Дънов

Търново, 29. I. 1904 г.

Люб. бр. Киров,

Навярно сте се отегчавали духом с очакванието си както Павла. Но знаете, търпението в Любовта Господня е велика добродетел и тя след време ще пренесе благословените си плодове за страдающата душа. Да проникваме в мислите Божии, да изучаваме Неговите пътища и да вършим Неговата Воля. Това е нашето предназначение в този живот. И колкото по-добре схващаме Божиите мисли, толкова по-добре е за нашата Душа, понеже тя се научава от опит да различава доброто от злото, Любовта от измамата, Истината от лъжата, правдата от неправдата.

За даденото откровение на д-р Миркович ми се даде отговор от Господа. Д-р Миркович трябва да постъпи съобразно с Духа на това искане от горе. Сам да си направи завещанието според неговото душевно и сърдечно желание и след това да го представи на одобрение пред Господа. Той трябва подробно да изложи какво има и кому какво е разположен да остави. Онова, което реши сам да остави за делото Божие, започнато от него, той може да ви остави като настойник и разпоредител на неговата воля и в същото време като назначи в какво има да се употреби това, което завещава. Двата чека ще приготви от пенсията си, като отделя всякой месец по 40 лева най-малко. А това, ако разбира, е благодат за него. Господ го опитва

сега и ако той се окаже верен и готов с мир, с Любов, с правда да стори, което е право и добро пред Неговото лице, Господ ще го подкрепи да досвърши докрай всичко тъй, както би трябвало. Но зависи как той ще издържи този вътрешен изпит. Мен ми е забранено засега от Господа да правя каквото и да е писмено допълнение или да давам образ на завещанието, понеже с това ще се повреди делото, което Господ ми е поверил да го пазя. Може да го упътя във всичко, но той духовно трябва да бъде свободен и самостоятелен пред Господа и да се обръща за помощ пред Него. Откровението ще остане временно при мен, понеже така ми е заповядано. Кажете на д-ра да има пълно упование. Да се не бои, но да гледа с вяра на Господа. Аз ще сляза в Сливен, ако ми се заповяда. Най-после всичко трябва да стане тъй, както трябва. Ний трябва да бодрствуваме, понеже Господ е с нас. Поздравлява ви нарочно сестра Казакова. Поздравлява и доктора и всички други братя. Ако вам остава нещо неясно, пишете ми. Има да ви съобщя нещо, но само когато се видим, според както е Господ отредил на своето време.

Приемете моя сърдечен поздрав.

Ваш верен
П. К. Дънов

Търново, 20. II. 1904 г.

Люб. бр. Киров,

Писмото ви от Ямбол, както и това последното от Айтос получих. Аз влизам напълно във вашето положение. Зная, вие минахте през огнен изпит. Но това така и трябва да бъде, за да се осветлите още по-добре върху работите на Царството Божие. Има да ви кажа много неща, но това ще сторя, когато се срещнем. Радвам се, че Господ ви е осветлил върху даденото вам откровение. Това е именно, което беше казано отдавна, не завещание, а продажба. Да не остава никакво съмнение в твоята душа. Аз ще ви изясня смисъла на даденото ви откровение кога се ви-

дим и ще ви дам развяската на противоречията. Аз зная вашата искреност. Да, писах на д-ра, но той докато не му говоря лично, надали ще влезе напълно в същността на работата. Но както и да е, всичко туй Господ ще уреди. Аз зная това. Г-жа Казакова ми каза, че ви е писала едно писмо в Сливен върху Тодоровата работа и желае да знае дали вие сте получили това писмо и говорили ли сте върху предметния въпрос. Моля, бъдете добри да ѝ пишете, понеже тя ѝ е мъчно, гдето не сте ѝ писали досега. Споразумейте се върху тая работа, за да не остава нещо висящо. Поздрави Милкана нарочно от мен. Докъде мислите да пропътувате в тази си обиколка? Ще минете ли през Русе? Работите, как отиват сега със света, като че почва да се изпълня реченото, само че започва по-рано три години. И тъй Господ иде, да се възцари. Пази духа си бодр и крепък. Ходи с кротост и вътрешно смирение, като уповаващ, че Господ е крепост и сила. Любовта Божия изглажда всичко. Приеми моя сърдечен поздрав.

Ваш верен
П. К. Дънов

Варна, 2.VI. 1904 г.

Люб. бр. Киров,

Пристигнахме благополучно. Видях се с Милкана и с г-н Обрешков. Курсът ще продължи още 15 дена. Всичко в живота се урежда добре, стига човек да има търпение и вяра и послушание на добрите вътрешни душевни упътвания. Моето желание засега е да поставя някои мисли пред вашия ум, за да имате пред ума си Божиите обещания. Аз зная, Господ е дал добри уроци и добра опитност във вашата обиколка. Той е хвърлил светлина в ума ви да схващате и разбирате нещата и наредбите по-добре. Но пред вас лежи още широко поле. Има много неща още да учите. На едно място казва Словото Божие: „Добре ми стана, че се огорчих“. Огорчението, което ви се даде, не

трябва да го считате като лош признак. Не, то е Божие благословение за вас. Господ винаги е давал такива уроци на Своите чада. Аз знам, вие имате големи разочарования в своите очаквания. Но разочарованията трябва да дойдат първом, преди да дойдат благословенията. Ти трябва винаги да се цериш с тия думи: „Ей, Господи, всичко, което ти отреждаш, е добро“. Зло или добро, стига Ти да бъдеш с мен. При другото помни, че всички хора имат своите слабости, че много пъти те могат да ни нанесат някои огорчения, без да искат и без да го съзнават. Зная, да прощаваме обидите е трудно. Но вечната благодост го изисква. „Прости нашите дългове, както и ний прощаваме на нашите длъжници.“ И сега както Господ нарежда пътя, ти постъпвай съгласно. Избягвай крайностите. Аз искам да ти дам един осезателен урок, за да се повдигне душата ти. Мир, за да не мислиш, че няма кой да ти съчувствува и да влиза в положението. Зная, Господ е винаги верен и Неговата Любов е неизменна. Стойте непоколебим, за да познаете от опит Божиите милости и добрини. Ний всичко можем да сторим за вас. Само дръжте се близо до Него, обичайте Го, Любете Го, защото това е нашата радост. Ний не дириш нищо за себе си. Поздравете брат Тодор и Арнаудов и дома му. Поздравете и Ерифил. За другите неща времето ще ги оправи постепенно, според както се наредят нещата от горе, така ще да и постъпиш. Ако има някои неща, може да ми пишете. Адресът ми е N 244, ул. Дунав, III уч.

Бъдете бодри и весели духом. Гледайте на бъдещето направо с окото на вярата и което Провидението ви отрежда, работете го без колебание. Нека всяка работа се върши за Господа. Животът тогава има смисъл. „Радвай се, мало стадо, Отец ви благоволил да ви даде Царство.“

Със сърдечен поздрав.

Ваш верен
П. К. Дънов

Варна, 21.VII. 1904 г.

Люб. бр. Киров,

С настоящето ви съобщавам, че в идущия месец ще стане нашият събор²⁰. Мястото и датата не ми са още съобщени, но ми се каза, че Господ скоро ще ги съобщи. Казано ми е още да се пригответе и очистите всички и да не оставяте нищо, което да пречи в действието на Божия Дух. Да се изхвърлят всички нечисти мисли и всякой в себе си да възстанови Царството Божие и всякой от вас да има повече запас от Любов. Другояче е немислимо да се служи на Бога. Аз не искам вече да разгъваме Господа помежду си. За мен Неговите страдания много значат. Длъжен съм да ви предупредя с д-ра имуществото да се пазите, да не би пак лукавият да посее някой горчив корен. Не бързайте, то е отредено. Ни повече, ни по-малко няма да стане от това, което Господ е решил. Д-рът трябва да изпълни това, което най-първо му е казано. Ако е забравил, аз ще му припомня Волята Божия. (...) Не трябва да се изкушаваме, нито себе си, нито Господа. Трябва послушание на Бога, повече жертви. Онзи, който слуша Духа, е по-велик от онзи, който завладява. Човек може да бъде господар само на своята душа. Потребна е духовна свобода. Ако не станете като деца, казва Христос, не можете да влезете в Царството Божие. Тия думи са верни. И колко право е казал Господ. Децата винаги растат и напредват и в знание, и в мъдрост. А нам се пада да бъдем примерни във всичко. Да се не поколебаваме тъй лесно от нищожните работи на тоя свят. Туй, което Господ отреди, времето покаже и човеците способствуват да се извърши с Волята на Невидимия. Ако д-рът е още помежду живите, то е да извърши Волята на Бога, която му се възлага. Затова му се дава тази благодат, за това и вий пострадахте като Йоана. Но да не ви е мъчно. Който страда за Господа, то е благословение за другите.

Поздрави всички приятели на Господа.

Ваш верен
П. К. Дънов

Варна, 9. IX. 1904 г.

Люб. бр. Киров,

Надявам се да сте добре. Изпратих ви книгата „Зеркало тайных наук“, но не съм чул от вази получихте ли я. И другата, щом я привърша, ще ви я пратя. Как стои работата с Милкана? Вие как сте? Как е Стоянов? Завърна ли се от разходката си? Г-жа Казакова идва във Варна през миналия месец. Поменах ѝ за обещаните 20 лв. вам и тя обеща да ги внесе на ваша сметка. Как е Арнаудов? Струва ми се, семето, което падна на камък, гдето има малка почва, за малко вирее. Но Господ се не лъже, нито се от зло изкушава. Мен мнозина са ми вършали гръни на главата. Но няма нищо. На мнозина съм помагал и са си обръщали петата против. В Бога измяна няма. Той ще отдаде всекому заслуженото. И това е най-правото и доброто. Вие продължавате ли усърдно с упътванията на Господа? Гледайте да вършите това, което е винаги Господу угодно. Да ви не изкуси лукавия с някоя измама. Нека миналото ви да ви е за пример. Вслушвайте се в тихия глас и в Неговите наставления. Ако бодърствувате, ще имате Божието благословение. Аз зная, по някой път колкото човек напредва във възрастта, почва да изгубва своята жежкост. Много пъти старините са епохи за развитието на тайни и явни грехове. Човек колкото застарява, става по-голям егоист и страхливец. Светът почва повече да го плаши. Но Господ да ви съхранява да останете верен докрай. Сега е време да бъдем усърдни и верни. Краят приближава и ний ще трябва скоро да напуснем тоя свят. Нека да бъдем готови, че когато дойде Учителя да сме готови. Засега уякчавайте се, ползувайте се от живота. А времето само ще покаже какво трябва да вършим. Господ да ви научи на Своя Си път всички ви.

Поздрави Тодора. Ако се е разкалял сърдечно Арнаудов, поздрави и него, ако не, то задръж поздрава. Ако Милкана е в Бургас, поздрави и него. Чет. 79 Псалом.

С поздрав ваш верен

П. К. Дънов

Люб. бр. Киров,

Получих писмото ви. Разбирам вашето положение. Желая да вляя Нов Живот в душата ви. Имайте вяра в думите ми. Вий ще познаете, че Божиите пътища са велики и неизследими. Не мислете, че което сега опитвате в душата си, страданията, които понасяте, са признак на небесен гняв. Не, това е Божията Любов, Божият огън, който ви пречистя. Пътят за Царството Божие минава през Голгота. По него са минали всички пророци, всички избраници и сам Господ, Който сега е близо до тебе. Помни, Той не мяза на синовете човечески. Той не е от онези, Който забравя и престава да люби. Помни, Господ приготвява в твоята душа и твоя Дух. В небето се радват за теб и желаят ти да се крепиш и да се ободряваш духом. Ти имаш още много работа да вършиш на земята. Помни, ти имаш един незаменим приятел, който споделя напълно твоята участ, но ти трябва да благодариш на Небесния Баща. Неговите пътища са благи и пълни с милост. Колко добри неща Той приготвява за тебе, само да знаете, само да може да надзърнете в бъдещето. Не мислете, че вашите страдания ви унижават. Но е потребно по-дълбоко да познавате своята природа. Що казва Господ? „Аз дойдох да имат живот и да го имат изобилно.“ Близо при Него. Рече ли, тези облечените в бели дрехи кои са и откъде са дошли? И рече ли: те са, които идват от голямата скръб и опраха дрехите си? Дерзай. Зная, вътрешните мъчнотии и страдания са по-тежки. Но чашата, която нашият Небесен Баща ни дава да прием, трябва да я приемем с велико търпение и послушание. В тази чаша стои спасението на хиляди други, които чакат. Отвори широко душата си за Господа и дай място да вечеря с тебе. Животът носи много блага след себе си. В този свят ти си пратен на лозето. Ти си насаден на лозата. И Господ иска ти да принасяш плод. Не е в количеството, но в качеството. Аз зная, в твоята душа има добри неща. Ти си човек за работа. Окръжаващите не те разбират²¹. Това

зная, нито пък можеш да очакваш да те разбират. Помни, Бог живее във всички и ний трябва да го любим. Твоята работа има кой да я оцени. Тури лозинката, ядеш ли, пиеш ли, каквото и да вършиш, струвай го все за Господа. Първом Царството Божие и всичко друго Господ ще приложи на отегчения ти живот.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 11. X. 1904 г.

Люб. бр. Киров,

Писмото ви от 24 м. получих. Стойте близо до Господа и не се съмнявайте в нищо. Вашият сън показва, че сте извършили една победа над лукавия. А това е радостно. Вашите мисли, които ми съобщавате, са добри. И те рано или късно ще се осъществят по един особен път, който Господ ще отвори. Засега ще трябва да почакате, понеже има някои неща да се изяснят. Гледайте да се ориентирате добре в работите си и да уякнете. Аз ще ви укажа подходния път. Вслушвайте се в себе си. Бъдете тихи и спокойни, понеже само тогава може Духът да работи.

Поздрави Милкана нарочно от мен. Кажете му: аз ще му пиша по-нататък и ще му разправам за някои неща нему потребни. Можеш да ми пишеш чрез г-н Бъчваров или г-н Голов²². Приеми моя искрен поздрав.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 18. X. 1904 г.

Люб. бр. Киров,

Писмото ви получих. Аз зная, че засега вий ще вървите добре. Това е Волята на Господа да укрепвате в Неговата Любов. В Любовта има сила. Любовта принася всич-

ко. Тя не дири своето. Извършвайте това, което провидението ви отрежда всеки ден. Нека вашата вяра да възкръсне. Господ е винаги същият. Опитали сте неговата доброта и вяроност. Той се никога не изменя. Възлагай упованието си на тази Сила, моите думи няма да се променят. Аз изпълнявам за вас Волята Божия. А тая Воля е вие всички да бъдете живи. Да бъдете радостни и весели духом винаги, това е моето желание. Бъчваров е тук. Ако имаш нещо, пиши му.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 9. XII. 1904 г.

Люб. бр. Киров,

Писмото ви получих. Вестниците можете да ги изпратите до книжарницата на Голов. За работите, за които ми разправяте, това показва, че всяка душа трябва да прояви своя живот такъв, какъвто е. Усъвършенствването е дело на времето. То изисква труд и постоянство. Всичко ще се оправи, само търпение. Божиите пътища не може да се изопачават, нито да се свършат. Всякоя ще пожъне това, което сее. Гледайте с ясно око на бъдещето. Има много неща да се извършат. Духовният свят бодърствува. Небето ръководи добре всичко. Вашият добър Учитель се интересува от вашето развитие. Трябва Любов, трябва Мъдрост, трябва знание. Самомнението нищо не върши, нищо не постига.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 29. XII. 1904 г.

Люб. бр. Киров,

Писмото ви получих. Прочетох внимателно всичко.

Мен ми е ясно онова вътрешно духовно положение, но то не е частично, то е общо за целия този народ. Но в Бога измяна няма. Той е верен на Своите обещания. Желая ви да бъдете духом спокоен, твърд и решителен. Да те не обезпокоява поведението на приятелите. Аз съм взел мерки. Остават сами да се повдигнат на своите крака, които им са дадени. Небето е будно, то не може да бъде излъгано. Възлагайте своите надежди на Господа, вашия добър приятел. Любете Го, защото Той е достоен за тази Любов. Той е, Който ви крепи, Той е, Който ви повдига и ви ръководи. Бог преобръща всички мъчнотии и препятствия в тоя живот да работят за добро. Пътят на развитието е път на повдигане и трябва да мине по всичките негови стъпала, това е неизбежно. Мен ме радва това, че вий прониквате по-дълбоко в живота. Бъдете радостни и весели, това е потребно за бодрия Дух. Любовта изисква тия неща. Животът е ясен и отчетлив. Каквото Провидението е отредило, каквото Бог иска, това е най-доброто. А ний трябва да бъдем пример във всичко. Да оставим миналото, нека служи за пример на бъдещето. Съвършенството не се постига без погрешки и усилия. Да бъдем благодарни, че Бог е велик, благ, милостив и благоутробен. Той е снизходителен и винаги се старае да ни упътва и помага в трудния път. Вие знаете това. Вие сте опитали Негова Промисъл. Работите със сила не стават. Бъдещето носи по-добри неща. Да бъдем в постоянно сношение с Небето, да имаме Неговата помощ и подкрепа, то е достатъчно. Сега аз ще ви помоля да сторите следующото. Имаме един наш познат, който страда от нервно разстройство. Употребете формулата на 9 часа четири пъти на 2-ий, третий и четвъртий и петий, а освен това, ако вий обичате, доброволно употребете и седмия, но това последното ще зависи от разположението на вашия Дух. Името му е Костадин²³. Моля, от ваша страна задължете Тодора да стори същото, но само да вземе останалите ваши – седмия час през същите дни. Поздрав на всички. Поздравлява ви г-н Голов и г-н Бъчваров. Г-н Голов ме е питал няколко пъ-

ти, защо Киров не ми напише няколко реда. Той се под-
визава засега според силите си.

Оставам ваш верен

П. К. Дънов

Русе, 16. IV. 1905 г.

Люб. бр. Киров,

Последното ви писмо получих. Вашето положение е мен
добре известно. Преди всичко не се стеснявайте. Забра-
вете по възможност миналото. Онова, което ви се случи в
Сливен, е за ваше добро. Сами извадете за вази си Божи-
ята поука. Не мислете, че преди вашият живот е бил по-
добър, а сега е по-лош. Гледай на бъдещата цел. Вий има-
те работа да вършите и гледайте тая работа. Оставете сво-
ите преждевременни планове. Гледай да захванеш тая
работа, която Господ ти отрежда. За твоите проповеди мо-
жеш да ги напишеш и аз ще сторя всичко, което е добро за
вази. Онова, което ти се вижда, че крие Бъчваров от теб,
то е, че той има в ума си идеята да ви тури в тяхната
печатница в Пловдив като деловодител на техните смет-
ки. Обаче този му план не се е постигнал по причина на
някои пречки. От друга страна Бъчваров има желание
да му помагате в работата на списанията. Но това ще се
уреди полека-лека. Аз ви предсказах чрез д-р Миркович
да не би вие пак да се увлечете с неговите материални
сделки. Гледай на Господа, очаквай от Него и учи се, това
е смисълът на твоя живот. Трябва добре да се поучиш.
Временно засега можеш да захванеш каквато и да е ра-
бота, която ти се каже, но не мисли, че това е нещо уста-
новено. Не се умъчнявай, когато те поучават от горе на
Мъдрост и знание. Това, което сега опитваш, е ценно. То
е същинско знание. Гледай спокойно и с увереност. Не се
смущавай от света. Да те не плаши неговата нервност.
Имай пълно упование. Отхвърляй временните помра-
чавания. Те не са от Господа. Лошото настроение е от из-

вора на лошите духове. Не приемай техните внушения. Бъдете свободни както е и Онзи, Който ви води. Приеми моя сърдечен поздрав. Поздрави бр. Тодор и Милкан. Пиши ми в София и писмото ти ще се препрати по направление. Има някои въпроси, ще уредим, когато се срещнем. Има да посетя някои места и след това ще се завърна пак в София. Обърни погледа си към своята душа. Чет. 75 Пс.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 11. IV. 1906 г.

Люб. бр. Киров,

Писмото ви получих. Мен е известно вашето положение. Трябва ви смелост и решителност и при това непоколебима вяра. Всякой слуга Господен трябва да се научи чрез негодите на живота да понася всичко с радост и благодарение в душата си. Колкото Любовта и самоотричането са по-големи, толкова и Духът е по-силен. Трябва да се обогатее, трябва да се събират съкровища. Всякой талант трябва да влезе в радостта на Господаря си. Ти не трябва да се раздвояваш душевно. Изкушенията, съблазнителите ще дойдат, но те нямат нищо общо с нас. Обещанията дадени са верни. Чрез живота ще се опитат великите пътища Божии. Чрез него ще се вкусят сладките плодове на вечността. Аз желая ти да бъдеш младенец по сърце и възмъжал по ум. Да се не плашиш от нищо. Всяко време на нужда, ти ще имаш моята помощ и съдействие. Пътят ти е отворен. Излез, винаги ще имаш ръководство. Предай моя поздрав на Тодора. Кога се срещнем, ще говорим за други работи.

Ваш верен
П. К. Дънов

Сливен, 25. IV. 1907 г.

Люб. бр. Киров,

Получих писмото ви. Вашите мисли и желания са ясни. Първо дръжте в ума си мисълта, че на Бога може да се слугува навсякъде вън от света и вътре в света. Използвайте времето и като комисионер вий имате случаи да се срещате с много хора, гледайте вашата обхода, вашият живот да свети. Щото от плодовете на живота ви да се прославя Господ. Не забравяйте всичко от Господа, всичко за Господа и с думите на ап. Павла: „Ядете ли, пиете ли, или каквото и да правите, гледайте всичко да е за Славата Господня“. Всичко върви по определен път. Сега сте на почивка, използвайте времето. Служете искрено в търпение и надежда. Господ, Който е сторил много неща за вази, Който ви е направил с благия Си Дух, Той ще промисли и за бъдещето, ще ви укаже ясно пътя. Имайте моето съдействие. Работете Мъдро и умно. Придобивайте знание от всичко, изваждайте уроци за себе си. Светът е училище. Уроците трябва добре да се проучават.

Предай моя поздрав на Тодор, Милкан и другите приятели.

Ваш верен
П. К. Дънов

Варна, 23. VII. 1907 г.

Люб. б. Киров,

Пиша ви тия няколко реда, с които желая да ми съобщите как е духовно Милкан. Него го бори духът на плътта. Светът го привлича с примамките си. Той като Израил все му се иска от пустинята да се върне в Египет, да прави тухли за фараоновите житници. Ний скоро ще се видим. Надявам се да сте се срещнали с Гръблашев в Бургас. Няма съмнение, вие сте добре. Слугувайте Господу в

душата си вярно и не бойте се. Когато Господ благославя, Той благословен ще бъде.

Моя поздрав на Т. и М.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 25. X. 1907 г.

Люб. бр. Киров,

Получих твоето писмо от 12 т.м. Колкото за моето идване в Бургас, ще видя кога може да ми се отвори път. За това ще ви съобщя по-нататък. Засега вий се подвизавайте в добрия път. Работете всички с вяра. Имайте Божията работа присърце и от горе ще ви дойдат на помощ. Господ ще изкара своето дело в съвършена пълнота. Неговите възнамерения са велики.

Моя поздрав на Тодора и Милкана, и Зурков, а тъй също и на другите познати. Изисква се постоянство, търпение разумно, чистосърдечие, яснота на ума, свежест на душата и бодрост на Духа. Само при такива условия могат да се развият онези душевни сили, да се отворят вътрешните очи на ума, да се назърне в невидимия мир на Светлите Духове. Тези, които искат вашето повдигане, тези, които работят за спасението, които постоянно указват съдействието си на тези, които се стремят доброволно да вършат Волята на Небесния Баща. Бог гледа на сърце. Когато думите на Истината, думите на Христа пребъдат в една душа, тя принася плод много. Небето ще ви укаже всичкото свое съдействие, ще ви даде виделина, ще направи пътя ясен, стига вий да просите. На всички ония измежду ви, които търсят добрия живот, искрено търсят знанието, Мъдростта, Истината, ще им укаже съдействието си. Вие с Тодора при другото трябва в петъците да си споменавате българския народ, Славянството, всички други народи и идването на Царството Божие. Хвалената молитва ще четете след последния петък в събота сутринта от 4—7.

Приеми моя сърдечен поздрав.

Ваш верен
П. К. Дънов

Търново, 3. IX. 1909 г.

Л. п. Киров.

Получих вашето писмо. Работата на Н. може да се оправи, ако лицето, на което то иска да помага, стои на друго място и (...). Честите свиждания носят неприятности. При това той трябва да помни, че се е обещал да служи Господу и всяко отвличане от главната цел е спънка за двамата. Другото лице трябва да реши в себе си дошло ли е в пълно съзнание да слугува на Духовния свят, или това е само временно увлечение от някои душевни съображения. Пиши ми как стоят работите засега по-подробно и може на вас да ви дам някои упътвания. Писмото препратете в София и да ме чака там, ако ще съдействувате да се покрият забърканите работи. Аз виждам где стои спънката и ще се постарая да се изправи. Друго, вашия Антиминс²⁴, който имате в стаята си, покрийте го с нещо. Тия светии не е добре да стоят в обикновени стаи, гдето всички влизат, може да го прикътате. Бодърствувайте всички. Бъдете препасани със Силата Господня, защото е време за воюване. Пазете единодушие, единомислие. Съдействувайте за добро един за друг. Желайте преуспяването на Царството Божие. Всичко, което вършите, да е подсолено със сол. Не се опасявайте, дайте ширина на вашата душа, за да работи Господ вътре във вас. Дайте моя поздрав на всички приятели. Ако слушате морето на живота, всякога ще го заставяме да утихва за вас кога пътувате през него и ще знаете, че Господ е силен.

Ваш верен
П. К. Дънов

Любез. Пеньо,
Получих твоето писмо.

Интересни са тия работи, които ми съобщавате, просто като проявление на българския духовен бит. Това според моите сведения не е за първи път.

В миналото на този народ са ставали още по-интересни неща. Сегашното е един отклик на миналото и то трябва да се преповтори в съкратена форма. Сега му е времето, нека всички покажат насъбраното с векове. В края на жетвата, Аз ще имам думата, казва Господ. Плодът ще покаже всичко със своята истинска форма. (I Кор. 3; 1-23.)

Аз познавам душата на този народ много добре. Тя е страдала много от своите учители, проповедници и управници. Тя има още малко да пострада, след което тя веднъж завинаги ще се освободи от старото робство. Знам, вам ви е тежко като гледате да става онова, което причинява страдания. Вам ви е тежко на душата като гледате да стават дребните подразделения, но такива са законите засега в този Божи свят. Господ е допуснал всичко да расте и да се развива и на доброто, и на злото е определил място. Ако първият човек, поставен при най-благоприятни условия, не устоя в първата своя чистота и измени на Господа; и ако първата жена, взета от най-бистрата есенция на човешката душа, се увлече от примамливите думи на змията и стори първото престъпление, сега какво очаквате от тяхното потомство?

Може ли водата да се повдигне по-горе от извора си? Не.

Церът на всички неща трябва да се търси другаде. Роденото от плътта е плът, казва Христос, сегашното положение. А роденото от Духа – Дух. То е бъдещето, в което е скрит еликсирът на живота, на новото възраждане чрез възкресение и безсмъртие. Тук е потребна голяма виделина, дълбоко знание и обширна мъдрост. Дресировка и възпитание са две неща свършено различни. Тъй раз-

лични в своето естество като събиране и изваждане, и умножение и деление. Единият процес обхваща външната страна – механическа; а другият – вътрешната – органическата. Който се е учил само да събира и изважда, той не е разбрал живота. Първите човеци съгрешиха там – в събирането и изваждането.

Ева направи първото събиране на запретените плодове и извади найве вкуса на плодовете. И Господ направи изваждането – изпъждането. В началото им беше казано да умножават и разплодяват. Правя ви намек за един велик духовен закон, върху който почива целият живот. Вие често отдавате всичко все на дявола. Да, това е вярно само при тия отношения на живота, гдето има събиране и изваждане, но не и гдето има умножение и уплодяване.

Моите думи ще ви станат ясни, ако ви цитирам думите на Писанието, гдето се казва: делата на плътта и плодовете на Духа. Дела и плодове едно и също нещо ли са? Не. Следователно, който очаква от делата си да се повдигне, той е първокласен невежа. Онова, което може да повдигне човека, то са плодовете на Духа. За тия плодове е казано да се умножават и разплодяват вътре в човешката душа. Желанията и мислите, това са скритите семена на Божествения живот. И Аз ще пристъпя да ви посоча где започва злото. Баща повиква тримата си сина и им дава по три ореха: първият ги изял, вторият ги дал и третият ги посял. От първите се родили всичките вълци, от вторите – всичките овци, и от третите – всичките човеци. Изядеш – вълк си. Даваш – овца си. Посяваш – човек си. Сега изкуството е да се разбере какво иска бащата. Казано е: плодете се, умножавайте се и завладейте рибите, птиците и земята. Но затова се иска знание, мъдрост и сила. Не е казано – завладявайте човеците. И всеки, който се стреми да завладее това, което не му е позволено, е на крив път. Това са делата на плътта. Това е яденето, това е вълкът, това са раздорите, крамолите и тям подобните. Аз желая да ви застава да гледате по-дълбоко, по-обширно на Божиите наредби. Ще плачем, кога сме

деца и ще се смеем, кога сме млади, ще мислим, кога сме стари. Сега които плачат, нека плачат, които се смеят, нека се смеят, които мислят, нека мислят. Някои хора са като търговци на вехто, всичко купуват. Други са като моми нагиздени, само очакват, а други като млади момци, обути, напети, потропват, похлопват, своето щастие търсят. А останалите обмислят кой от трите пътища да хванат. Малкото с Любов е за предпочитане пред многото с раздори. Имайте предвид, че Небето може да ви даде да разполагате с неговото богатство и сила само тогава, когато се окажете достойни по ум и по душа, по сърце, по вяност и по смирение.

Дайте място на дървото на живота да се разклонява, разширява, да се умножава и разплодява във вас и да принесе плод, достоен за ядене.

Дайте място на бащата – Любов и на майката – Радост, и на чадото им – Мира, да сте във връзка с Бога. Дайте място на Бащата – дълготърпение и на майката – благодост, и на детето им – милосърдието, за да сте в общение с ангелите. Дайте място на Бащата – вяра и на майката – кротост, и на чадото – въздържанието, за да сте във връзка с добрите хора по лицето на земята и с любящите вас ваши напреднали братя и сестри в царството на Мира.

Моят душевен поздрав към всички приятели и братя.

Ваш всякога верен

П. К. Дънов

ПИСМА
до Мария Казакова

Любезна госпожо М. Казакова,

Вашето писмо от 1-ий декември приех и четох с внимание всичко, което ми пишете. Малко късно ви отговарям, но това е вследствие по някои непредвидени причини.

Надявам се, писмото ми да ви намери в добро и весело разположение на духа. Гдето присъствува Духът, там има свобода. Такова душевно състояние е драгоценно.

Бъдете уверени, приятно ми е, като зная, че вие се интересувате в един предмет, който е тъй важен в себе си. Нам принадлежи да се осветлим по-отблизо с бъдещето, което ни очаква.

Духовният свят е целта на нашето съществуване и ний не трябва да губим от пред очи тая цел. Този Духовен Мир е говорил непрестанно през всички времена. Той е говорил някога по-ясно, някога по-тъмно, някога по-силно, някога по-слабо; всичко е зависело от нашето духовно състояние. Има различни степени на неговото проявление. В най-ранната възраст той е говорил със звук. В съзнанието на Адама, Бог е говорил с глас както баща към сина си. „Чух гласа Ти, казва Адам, но се побоях.“ Знам, прочее, какви бяха причините и последствията на това вътрешно отчуждение, и мрака, който настана за Адамовото потомство; тъй щото бе необходимо Бог да премахне онова поколение, онзи развратен род, от който избра Авраама, за да го направи баща на верните, и на когото благоволи да се открие в образ човечески, за да укрепи неговата вяра. Знаем историята по кой начин Бог възпита Авраама, докато се развие в него онова благородно семе на духовния живот, и да развие в него непоклатима вяра, която му отвори пътя да види бъдещето, което го очакваше заедно с всичкото негово потомство. И когато настанаха усилените времена, Бог се яви на Мойсея във вид на говорящ огън в къпината, от която му даде да разбере за Неговото присъствие. „Изуй чехлите си, казва, за-

щото мястото, на което стъпяш, е свято.“ Какви чудни думи! Какво велико значение. „Моят ангел, казва Господ, ще бъде с тебе.“ „Не бой се, няма смърт за онези, които любят.“ И Христос дава по-ясно и пълно съдържание, като казва: „Бог не е Бог на мъртвите, но на живите, и в него всички живеят“.

С влизането обаче в Обетованата земя, която е символ на бъдещето, начинът на Божието обещание се видоизмени. На някой от пророците Той им е говорил във вид на видения, както на Данаила и Езикила, които могат да се нарекат зрящи медиуми или посредници, само във висша степен. На други Бог е говорил чрез вдъхновение, такива са Исай и Еремия. По тая прогресивна стълба, по която видя Яков да се качват и слизат ангелите Божии, се завърши предназначението на Стария завет, който имаше за цел да ни приготви за един много по-съвършен.

Във втората стадия пред нас се открива много по-величествена сцена на духовния мир, върху която се полага Новият завет, на Евангелската вест, на която Христос става начало и глава. Първият Адам беше жива душа, а вторият – животворящ дух, слязал от небето. И действително пред очите на душата ни се разкрива един свят, от който пълчища от небесните войнства слизат на земята, като ликуват с химни и песни. „Слава во вишни Богу, и на земята мир, в човеците благоволение.“ И право казва Христос: „Аз дойдох да свидетелствувам за Истината“. И каква е тази Истина? Тя е душата, която е избрал Господ да се възплъти, ней принадлежи вечността и блаженството. Мойсей нищо не ни казва за безсмъртието, за бъдещето на душата. Обаче Господ, който слезе в лицето на Христа, дойде да ни убеди и докаже със своя живот и възкресение, че в дома на нашия Небесен баща има много жилища, определени за нази. Има ли още място за съмнение? Не. Господ казва: „Имам много неща да ви кажа, но сега не можете да носите, но когато Той, Духът на Истината слезе да живее във вашите сърца, който Аз ще ви

пратя от Отца, Той ще ви научи и припомни всичко, що съм ви казал“. И тъй действията днес на Духа Божия са много по-обширни и по-силни, отколкото са били в миналото.

Виделината, която ни заобикаля, е необорима. Пред нас стои истината, която ни пита: „Какво мислите за Христа? Чий син е?“ Да, той е Божественият младоженец на всички души. Само в неговото обединение ний ще намерим и постигнем оная вечна цел, да влезем в обятията на Божията Любов. Не, Господ не ни е забравил, но той ни привлича с нишките на своята Любов. Той говори нам ясно и небето е свидетел.

Тая небесна Истина ние можем да проверим, да опитаме и приемем по различни начини; то ще зависи от духовната чистота на душата. Може: чрез видение, чрез внушение, чрез вдъхновение. Може да я приемем по един съзнателен начин или безсъзнателен. Думата „внушение“, то е средство, по което една мисъл може да ни се предаде. Внушението може да дойде по един съзнателен път или по един несъзнателен. В това няма нищо чудно. Внушението е един метод за съобщение много по-еластичен, отколкото нашата физическа реч. Запример, по-голямата част от нашите днешни познания ний сме ги приели по внушение. Що е четенето, ако не е едно леко и приятно внушение. Внушението е от няколко степени: първо в кръга на нашата воля, когато иде по съгласие, и въвн от кръга на нашата воля, когато прониква несъзнателно. Висшите и нисши духове си служат постоянно с тоя метод, понеже е по-подходящ на нашия ум. Една мисъл може да премине от един източник в други посредством силата на ума, стига умовете да се намират в еднаква степен на подготовка. Но тъй като всички умове не са еднакво развити както помежду нас, тъй и помежду духовете, става прочие нужда една мисъл да мине през много среди, докато земе формата най-подходяща за нас, от което се ражда една мъчнотия и не можем да се уверим откъде иде тая скитница, тая мисъл, която по съдържа-

ние носи благородно произхождение, а по форма ни се вижда твърде бедна и простичка. Също както във физическия свят, когато един лъч минава от една по-рядка среда към една по-гъста, се пречупва и ни дава едно лъжливо местоположение на предмета. Кой не знае, че изображенията на много предмети ние го приемаме в обратна форма. Прочие, за да познаем дали една мисъл, която сме приели, е Божествена, трябва да гледаме дали има съгласие помежду ума ни и сърцето ни. Защото образа на коя и да е мисъл ний приемаме чрез силата на ума, а съдържанието чрез силата на сърцето. Тия са две огнища на душевния живот, приспособени към различни цели на вселената.

Посредством ума ние добиваме външните понятия за света, а посредством сърцето тяхното значение. На ума говори светът, на сърцето Бог. Има два начина на съждение: логичен, т.е. посредствен и интуитивен или непосредствен. Единственото място, от което Господ може да ни говори, то е сърцето. Има три степени, по които душата минува, те са: физическо, умствено и духовно.

Във физическото преобладават простите чувства и влечения; в умственото – способностите; а в духовното – висшите стремления на духа: върховното самосъзнание за безсмъртието, в което вселената се разкрива в своята вечна и необятна форма, Бог се представя за виделина без никаква сянка. И въпреки всичкото неверие и невежество душата не може да избегне от постоянното въздействие на тая виделина, която прониква всичко. Истината е нещо, което не мени своята тежест. Тя е постоянна и неизменна в своите действия и нейната притегателна сила не се мени от разстоянието. По тази причина нещата на Духовния свят са вечни. Божествените мисли имат особен отпечатък. Те се познават по своята животворяща сила. И право е казал Христос, „че не само с хляб ще бъде жив човек, но с всяко слово, което излиза из устата Божии“. Спиритическите явления са една подготвителна сила, която иде по Божие разпореждане да ни подготви за

едно славно бъдеще, да разкрие скритите неща и да ни запознае отблизо с този свят, за който се приготвяваме. Павел казва на едно място в своите послания, че бил възнесен до третото небе и чул и видял неща, които не могат да се изкажат с човечески език.

Ако Бог е благоволил да ви посети и да ви привлече вниманието по един или друг начин, в това не се съмнявайте. Какво може да бъде поръчителството на един пратеник Божий до нас, освен да ни засвидетелствува, че Бог е верен, многомилостив и благоутробен, че желае ний да го познаем и да се спасим, защото в Неговото познание има живот вечен. Не са знаците, слоговете и думите, които дават вътрешната приятност и хубост, то е съдържанието, което е просмукано в тях, Духът, който вее. Всички други неща са средства, стъпала, спомагала, удобства, улеснения, едно от друго по-приспособени да принесат Божествената мисъл, която се отправя към всеки едно от нас. „Днес ако чуете гласът му, казва Писанието, не ожесточавайте сърцето си“, т.е. ако Господ ви посети, не затваряйте вратата на сърцето си, но Му отворете и го приемете да влезе и да ви стане гост. Ето каква е целта на спиритизма, като наука да докаже на днешния свят, че има нещо повече от това, което виждаме. Да, несъмнено ний сме заобиколени с множество невидими наши приятели, които зорко следят всичко, което се върши с нами. „Не са ли те всички служебни духове, провождаеми да слугуват на тези, що ще наследят спасение.“ Евр. 1. 14.

Бог е около нас навсякъде. „В Него живеем и се движим“, казва Павел.

Засега, като завършвам дотук с предмета, ще ви помоля, ако обичате да ми изпроводите някои от вашите съобщения със следващото писмо, за да ги прочета. При това ще бъда радостен да ми съобщите всичко, което считате за добре. Ако остават някои неща тъмни, те след време сами по себе си ще се обяснят, само нека имаме доброто сърце да търсим истината. „Чистосърдечните ще видят Бога.“ При това помнете, че всичко, на онези, които любят Господа, им съдействува за добро.

Господ да ви ръководи и просвещава според добрата си воля. Почвайте и свършвайте всичко в духа на молитвата, за да се ускори идването на Царството Божие помежду ни, да се всели в сърцата на всички.

С поздрав в Господа

П. К. Дънов

Адресът ми засега е както в началото на писмото ми. Тук се намирам.

Варна, 12.VI. 1902 г.

Уважаема госпожо Казакова,

Пътищата на Господа са неизследими. Има много неща в живота неясни и тъмни, но бъдещето носи тяхното разрешение. Изисква се търпение и вяра, за да възприемем всичките Негови обещания. Изпълнението на Божията воля е вечното добро, а познанието, Негова живот вечен. Трябва да чакате, докато Господ се облече в сила и мощ. Вашето желание, което имате, ще се изпълни, но на времето, което Бог е определил.

Само съблюдавайте изпълнението на онзи вътрешен дълбок глас. Господ е, Който извършва спасението, а Негова Дух изработва вътрешното осветение. Странници и пришелци сме тука. Нашето Отечество е горе. Ще се видим пак. Трябваше да тръгна по-рано, отколкото предполагам, понеже имаше да извърша нещо, което беше належащо. Тук може би ще се бавя по-дълго. Наскоро писах на д-р Миркович и очаквам отговор от него. За последствията на съобщенията после ще ви съобщя.

Мир да бъде с вас.

Ваш верен
П. К. Дънов

Адрес: III учас.
N 244 – Варна

Варна 12 юний 1903.

Люб. Г-жа Козокова,

Вървамъ да се подвиза-
вате въ познанието на истината.
Въ неиният подтица има Виги-
лина която е свързъ за душата
на всички. Външители сѣ Души-
тът Аристови на едно мѣсто въ
еван. на Иоана. "Ако ви устоите
въ моята дума, истина ете мои
ученици. Аще познаете истината
и истината ще ви направя
свободни". Кольо съвършители
сѣ тия души. Кольото по на-
тъно се проникваме съ висшата
на нашия земнъ животъ, тол-
кова по дена ни става цѣлѣзъ

и при предназначението, което Бог
ни е отредил. Нема нищо по добро
по благо за нашата душа за нашия
дух отколкото да слушаме гласа
на Божията любов, което по съвде-
лно ни кажи на подвиг да се
усъвършенствуваме и удълавим
в вестка доброта и светлост. Мисъл,
която има да изродим е труден
и тълен с мъжките и скръби, но
туй прииде ствие с времето.
Съ уславяването на дуата ни и
с приживяването на Божията
благодать ний ще достигнем
да се върнем към небето да
вземем в веститъ обиталища.
Др. Мерковичъ П тукъ прѣдъ
покаже деня и си замина.

Мой ми свободи ще му е при-
като да ви види в Сливен
приве това място. Аз имам
намерение при връщането ми
от София за Варна да
мина и при Търново, ко-
то известни причини трябва
да отложа. Мисля да се отпра-
вя за Варна приве оттам сега
за по дълга време. Набързо
ще надморя вре да при-
ходите постопинят си за-
идти и да имате малко
отиди.

Примете мой и скрен
не съзерен пограв

В. К. Дубов

Мий имаме гизто единь малки
селант с Г. цр Софий и Моминда.

Варна, 12. VI. 1903 г.

Люб. Г-жа Казакова,

Вярвам да се подвизавате в познанието на Истината. В нейните пътища има Виделина, която е свят за душата на всекиго. Внутрителни са думите Христови на едно място в Евангелието на Йоана. „Ако вий устоите в моята дума, наистина сте мои ученици. И ще познаете Истината и Истината ще ви направи свободни“. Колко съдържателни са тия думи. Колкото по-напълно се проникваме със смисъла на нашия земен живот, толкова по-ясна ни става целта и предназначението, което Бог ни е определил. Няма нищо по-добро, по-благо за нашата душа, за нашия дух, отколкото да слушаме гласа на Божията Любов, която постоянно ни кани на подвиг да се усъвършенствуваме и уякваме във всяка доброта и святост. Пътят, който има да изходим, е труден и пълен с мъчности и скърби, но тия препятствия са временни. С усиляването на духа ни и с проникването на Божията благодат ний ще достигнем да се възвърнем към небето и да влезем във вечните обиталища.

Д-р Миркович бе тук преди няколко дена и си замина. Той ми съобщи, че ще му е приятно да ви види в Сливен през това лято. Аз имах намерение при връщането ми от София за Варна да мина и през Търново, но по известни причини трябваше да отложя. Мисля да се спра във Варна през летния сезон за по-дълго време. Навярно вие приближава вече да приключите постоянните си занятия и да имате малко отдих.

Приемете моя искрен и сърдечен поздрав.

П. К. Дънов

Ний имахме тук един малък сеанс с г-ца София и Матилда.

Варна, 31. VII. 1903 г.

Любезна Г-жо М. Казакова,

Вашите две последни писма от 16 и 19 т.м. получих навреме. Аз забавих отговора си по причина, че отсъствах от града за повече от седмица. Днес се залавям да ви пиша, понеже зная, че е неприятно да се чака за дълго.

Сега на зададените от вас въпроси. Относително до названието на земята и нейните години, както това е познато на възземните, не съм срещал да се е казало нещо в странство или в България. Ще обичам да ми съобщите името ѝ и годините. За вашето прераждане, запитах, но ми се отговори да оставя този въпрос за други път, понеже е свързан с много други неща и съставлява трудна задача, понеже не сте още завършили кръга на своето усъвършенствуване. За в бъдеще вашият дух ще бъде друг и вие ще станете член на една нова фамилия и ще завършите земното си изпитание. А този път ви го приготвя сега сам Христос. Името на фамилията ще научите от-после. За вашата Марийка ми се съобщи, че е добро и благонадеждно дете на мира, което има за водител едно-го от крилатите духове-закрилници и попечител на вашата фамилия. Сродствата ви са отдавнашни. Името му е МЕТУНАИЛ. Този е духът, който ви е ръководил през прежните прераждания. Помежду тебе и Марийка има някаква интимна връзка на духовете ви от по-преди и тази е причината, че те нареждат вие да я възпитавате. С нейното усъвършенствуване и духовно развитие ще се подобри и вашият живот. За вас има да се съобщят някои много добри неща, но условията сега не благоприятствуват. Ще трябва да чакате, да се молите до назначеното време. Това, което вършите сега за Делото, е добро. Вашите усилия са благоприятни на общия промисъл. Господ ще ви даде мир и радост.

За Танка трябва да бъдете търпелива и внимателна, понеже тя е под влиянието на ниспи духовни общения. Тя е натура страстна, в нея чувствата и поривите вземат господство, но има надежда. Ще стане прелом в живота

й. Тя има добро бъдеще, но има голяма опасност да не го разруши сама. Ако вярата ѝ в Бога се усили, ако любовта за доброто и саможертвеността вземе връх, тя ще спечели, ако не, има да продължава своето земно съществуване. Оставят на ваше разположение да я вземете или не. Ако решите да я оставите при вази си заради любовта Христова за една година повече, добре ще сторите. Христос ще ви покаже що трябва да вършите, а от своя страна и аз ще ви дам своето съдействие да знаете как да постъпите. С г-жа М. Попова не съм имал възможност да се срещна. Ако това е угодно на Бога, ще сторим и него.

Вашето миналогодишно писмо получих. Има много неща, които трябва да се извършат, но трябва Божието съдействие. Този народ се намира на кръстопът помежду щастие и нещастие, помежду благословение и проклятие. Ако дойде духовното събуждане, злото е отстранено. Бог да извърши, което е добро. Действайте всички. Молете се да преуспее правдата и Бог да повдигне работници по сърцето Си. Не се опасявайте. Всичко работи за добро. Злото е временно, доброто е вечно. Правдата е неразрушима, неправдата, преходна. Любовта е неугасима, злобата, тлеюща. Да бъдем добри, да бъдем благи, да любим винаги, да сме готови да прощаваме, това е целта на живота, това и Бог желае от нас в този свят. Да се научим да се съобразяваме с Неговата воля, това е смисълът на живота, това е нашето добро. Срещата ни, запознанството ни, мислите ни, стремежите ни, желанията ни, това са Божии отреждания и Божии блага. Да се не отегчаваме, да правим добро според волята Божия. Желая да има повече сестри като вас, да се подвизават за доброто и благо-то на този народ. Приемете моя сърдечен поздрав.

Ваш верен
П. К. Дънов

Ако можете да дойдете във Варна, ще ни бъде приятно да ви видим. Но нека се уреди всичко от горе, това е най-добре. Поздрав на всички други приятели.

Същи.

Варна, 6. IX. 1903 г.

Любезна сестро М. Казакова,

Надявам се писмото ми да ви намери бодра и весела духом. Мен ме радва обстоятелството, че сте имали добър прием и приятно пътуване. Бележките ви четох със задоволство. Абоба представлява в много неща интересно място за който разбира. Може да се извади много поучителен материал за миналото на България. Срутените палати показват устойчивостта на човешките дела. Останките от черепите свидетелствуват за степента на умственото и духовно развитие. Аз съм разглеждал някои от тия черепи, върху тях е написана строгата съдба. Животът е бил разпуснат и затова славното му минало се е заличило. И право забелязвате, че всичко тук се мени. Само Духът, Добрият Дух остава вечен и неизменяем. И колко добре е казано в Словото, делата им ще ходят след тях. Зидайте се на дом неръкотворен, на свещенство свято, казва Господ. Не е тук целта на живота. Този свят е училище, наредено за нашето възпитание. И слушайте що казва Духът Господен: „Защото видимият свят в главните си черти е създаден по прилика на духовния. Редът, порядъкът са заети от горе. Естеството в съвкупността си е олицетворение на невидимия мир. Природата изразява живота и действията на всички твари и създания, които Бог е създал. Тия наредби, тая велика сцена, тия действия на видимия свят са въздигнати за вашето обучение, които сте определени да наследите небето. За вази Бог създаде всичко това, за да ви привлече по-близо при Себе Си. И всичко вкупом служи като спомагало за по-горното и по-съвършеното. Не са знаците, слоговете и думите, които дават неговата приятност и хубост. То е съдържанието, което е просмукано в тях; духът, който вее; всички други неща са средства, спомагала, стъпала, удобства, улеснения едно от друго по-приспособими да пренесат Божиата мисъл, която се отправя към вашето сърце. И когато тази Божествена мисъл проникне и се въдвори в най-съкро-

вените стаи на душата и предаде своето послание на Духа, образува вътрешната връзка, която изразява видимата любов на Господа.“ И колко велика е тая любов! Тя дълго търпи, не завивжда, благосклонна е, не се раздражава, не мисли зло, всичко претърпява, на всичко хваща вяра, на всичко се надея. Тя никога се отпада. Такава е любовта на Този, Който ни люби и Който ходи с нами в Пътя. И колко пъти в живота си ний сме чувствували тая ръка да ни утешава и насърчава. В дните на скръбта, на нещастията, в мрака на разочарованието и отчаянието, когато всяка друга надежда е изчезвала, тая любеща ръка е била близо до нами да размахне всичките злини, да разпръсне мрака от душата ни и да впусне вечната виделина на живота. Това е то семето, което расте у нами и което трябва да се сее, това семе на живота, което Господ нарича своето Слово. Това, което ви казвам, ви е ясно. Ще усещате колко е добро и радостно да бъдем ръководени от Бога. Вярата ви ще укрепне, животът ви ще се възобнови. Вашата лепта, която драговолно принасяте в Царството Божие, ще принесе своите блага. Аз зная, този, който ви води, е верен, в него няма измама. Уповавайте Нему. И според Негова благ глас изпълнявайте благата му воля. Той ще отваря пътя ви. Православата църква има нужда за вази. Трябва да я любите и да живеете за нея. Дайте моите искрени поздравления на госпожа Недялкова. Господ ще ѝ даде сподед желанието на сърцето. Неговите благости за нея са за после. Кога ми се уреди пътят, ще обичам пак да посетя Търново, но засега нека живеем с вяра. Времената са критически и трябва да държим яко кормилото на България и съдбата на тоя народ. Трябва да стоим будни да помагаме.

С братски поздрав.

Ваш верен
П. К. Дънов

Добрич, 13. IX. 1903 г.

Любезна сестро М. Казакова,

Моля, изпратете ми с първа поща 30 лева от парите, поверени вам. Има нужда да ги употребим за делото Божие, това е според добрата воля Господня. Надявам се да сте весели духом и да растете в благодат. Образа на Христа ви пратих от Варна. Получихте ли го? Вашият приятел (...) ми писа писмо и ми предложи два въпроса да питам Господа. Операция не трябва да правят ни голяма, ни малка. Нека да положат всичката си вяра в Господа и ще им се даде помощ. Ако направят операция, облекчението ще е временно. Нека се подвизават с вяра. Намажете болното място с масло и се помолете единодушно. Господ ще помогне. За втория въпрос няма отговор. Има още нещо да им се съобщи, но ще им се каже, когато са готови да приемат. Нека да слушат Господа и ще им е добре.

Адресът ми е: П. К. Дънов, хотел „България“, Добрич.

Със сърдечен поздрав ваш верен

П. К. Дънов

Чет. 118 псал; от Исая 15; 5, 8. Йер. 23; 29.

Поздрав

Варна, 13. X. 1903 г.

Любезна сестро М. Казакова,

Писмото ви и сумата получих. Аз направих една малка обиколка през Добрич, Балчик и Каварна. Във всяко едно от тия места държах по две сказки. Прием имах добър. Мислех да замина към Силистра, но по заповед бях задължен да се върна назад и да уредя някои висящи работи с делото Господне. Всякъде Духът Господен е отворил широко поле за работа. Видяхте ли извънредното явление, което се случи на 17 миналий в сряда, именно ко-

гато се срещнаха двамата императори: две дъги откъм северната страна на слънцето се пресичаха към изток и запад и във всяко пресичане се показваше по едно слънце. По обед в ясният ден имаше три слънца, наредени във вид на тригълници. Това явление бе видно от мнозина граждани в гр. Добрич.

Ний трябва да се радваме, че живеем в една епоха, която е предпоследна. Ще минем от стария ред на нещата към новия, който Господ приготвява. В седмата година от този век ще се даде един знак от Господа. Като гледам духом на бъдещето, виждам, че всичко, което Господ твори, е добро. Виждам бъдещето. България мяза на трудна жена и скоро ще роди, и трябва да роди. Тя е лоза, насадена от Господа. Плодът е важен.

Надявам се да сте добре духом. А сега е Господ, Който направлява вашето бъдеще. Ний сме заобиколени с куп свидетели от всяка страна.

Поздравете г-н Николов. Как е госпожа му? Има ли някои подобрения? Как е вашата малка? Вяра, вяра, това е нужно. Всичко е възможно, само да няма съмнения. Ваш верен в Хр.

П. К. Дънов

Русе, 18. XII. 1903 г.

хотел Гецо Ангелов
(адрес)

Любезна сестро М. Казакова,

Доброто ви писмо от 15 ноем. получих преди два-три дена. Ний излязохме от Варна на 28 окт., спряхме се в Разград за 7–8 дена, от там в Силистра, гдето се бавихме за около 10 дена, и сега сме в Русе, гдето мислим да се побавим още за няколко време. Тук е засега на гости и брат Тихчев. Той ви нарочно поздравява. Ний му четохме вашето писмо. Вашата сестра не съм още виждал, но ако ми се падне случай, ще я срещна. Аз се радвам, че

сте имали дадени от Господа толкова добри неща, особено неговото явяване. Разбира се, ний ще бъдем зрители на много неща, които има да се извършат в тия малко години. Разбирам добре болката на тоя наш народ и ще сторим все, що е угодно на Бога, нашия Баща. Има се нужда да бодърствуваме винаги и да се молим всичко да се благоустрои за добро. Ако имате нещо още съобщено в последните си сеанси, съобщете ми. Ний имахме едно съобщение на 12 дек., което мисля да ви го чета, когато мина през Търново. В него Господ показва своята милост и Любов, с която ни варди и пази от всяко зло, и своя велик промисъл, с който ни води постоянно към по-обширното познание на Истината. Тази велика благост ний я виждаме и опитваме всеки ден. Ний се радваме с вас заедно на добрите неща, които ви се дават от горе, и за Истината, към която вашата душа се стреми. Аз мисля да се спра през идущата година в Търново да ви видя и да разменим някои мисли върху делото, което имаме и надявам се всичко да се благоустрои добре. Ний сеем засега доброто семе, а Бог ще го възрасти според както вижда за добре. Онези, които са с нас, са повече. Имайте вяра, всичко от настоящия хаос на нашия живот ще излезе за добро. Политическите промени, малките интриги не могат да изменят заветните стремежи на един народ, който се ръководи от Господа. Вътрешното развитие се обуславя от по-велики закони и сили, отколкото временните глупави капризи и партизанства. Времето само по себе си ще изглади и поправи неразбориите. Българският народ веднъж за всякога ще се научи, че не е износно да се рита против остена на съдбата. Неговите водители ще бъдат бити от своите несполуки и ще се научат от опит да познават, че не е износно да се лъже и че правото е основа на истинската политика. Знаем ний къде ще излезе край на всички тия неща. Има вече много неща, които са на зряло и искат своето разрешение и те няма да закъснеят. Иде нов ред, нови събития, нови стремежи, нова развязка на всичко, което днес е тъмно. Ний сме вече пред вратата на на-

чинающите се велики събития в Историята на този род и
ще бъдем свидетели на бъдещето.

Поздравете Марийка и Юрдан.

Със сърдечен поздрав ваш верен
П. К. Дънов

Габрово, 27. II. 1904 г.

Л. с. М. Казакова,

Пристигнах благополучно. Установих се в хотел „Паскалев“. Ако дойдат някои писма, препратете ги. Поздравете Марийка, Юрдана и г-н Бъчваров и другите приятели. Надявам се да имате сполука с приятелската среща в петък вечерта. Ще ви помогна и аз в усилията.

Със сърдечен поздрав
П. К. Дънов

Габрово, 3. III. 1904 г.

Любезна сестро М. Казакова,

Писмото ви получих. Съобщете на брат Пеню, че К. П. Стамов няма нужда да ходи в София. Той трябва да потърпи още. Аз зная как стои тая работа. Вий не трябва да излизате от къщата. Четете Добрата молитва в призиването всяка сутрин и вечер и всичко ще се изправи. Трябва да опитате нейното влияние. Брат Тодорова въпрос, той е решен от горе. Ако остане сега да се решава, той никога няма да се реши. Бъдете спокойна. Господ отдавна е решил това, което е добро. Нека да уповаваме на Господа и на Добрия Негов Дух, Който ни е дал за ръководител, и да се съветваме с Него за всичко, което желаем да вършим. Господ все ще ни покаже добрия път. Има деликатни работи в живота. И Господ иска да бъдем внимателни. Да ходим с вяра и търпение в Господа. Той е най-добрият наш приятел, на Когото можем да разчитаме ви-

наги. Поздравете г-жа Недялкова и г-н майор Недялков, сестрите Досеви и г-ца Иванова. А така също и Марийка и Юрдана и дома на г-н Дойнов²⁵. Имайте вяра, за да мога да ви помагам. Аз всичко мога да направя за вази, стига да се не колебаете. Ще ви изпроводя добрите Господни духове, моите приятели, да ви помагат, да ви упътват, да ви учат, за да укрепвате. Колко добри неща е казал Господ за вази и за всинца ви. Този, който ви обича, който ви съчувствува и споделя всичко добро и зло с вази. Радвайте се, веселете се, пейте и бъдете бодри духом, изгълнени с всяка надежда, с всяка благодост, защото това е Божията воля. В тоя свят животът си има своите полети и своите слизания. Възлизане нагоре и слизане надолу. Има радост, има и скръб. В много неща може да се разочароваме. Нека да бъдем щастливи в нещастията си и щастията ни никой няма да отнеме. Скърбите по дух ще ни научат да разбираме по-дълбоко смисъла на живота.

Сърдечен поздрав ваш верен

П. К. Дънов

Видяхме се с г-н Калчев.

Чирпан, 20. III. 1904 г.

Люб. сест. М. Казакова,

Надявам се да сте получили моето отворено писмо. На 15 того аз потеглих от Габрово за през балкана. Времето беше облачно. Ний пътувахме с пощата до Червен бряг и от там с коне с един другар зехме нанакоре към върха Св. Никола. Пътувахме нанакоре цели два часа. Колкото по-високо се качехме, толкова по-студено ставаше. Когато пристигнахме близо до върха, гдето е спасителният дом, другарят ми ми разправяше, че преди няколко години, когато минавал през туй място, бил завят в един трап с коня заедно, гдето отпосле бил намерен и изровен изпод снега. Сега, казваше той, животът ми е харизан. А сега аз му забелязах как небето кротува и всичко е тихо. „Да, това е за вази, каза той. Небето е особено благоразполо-

жено към вази“. Щом ний превалихме върха Свети Никола и се навалихме към Шипка, върховете веднага се покриха с мъгла и вятър излезе горе. Времето чакало ний да минем. Ний слязохме благополучно в Шипка, гдето си поотпочинахме и закусихме. Вечерта пристигнахме в Казанлък, гдето и преспахме. На другия ден около 10 часа се отправихме за Стара Загора, гдето пристигнахме около два. Тук се видях с някои мен познати, а така също с един наш роднина, на когото фамилията наскоро заминала за невидимия. На 17 след пладне тръгнах за това място, гдето се намирам сега. Тук ще се бавя малко. Ако ми пишете, отправете писмото си до д-р Миркович в Сливен. Мисля да се спра там, гдето има да уреждам някои и други работи.

Надявам се всички да сте добре и да имате ръководството и благостта на Бога. В Габрово преминахме добре. Градът е доволно жив. Има доволно лица, които се интересуват в духовния свят.

Колко са велики Божиите пътища. Те са неизследими. Имайте бодрост на духа. Бъдете весели. Ходете с търпение и очаквайте великите Господни благословения. Не давайте място на лошите скитаюци се мисли. Те нямат нищо общо с вашата душа. Те са бури, те са празни облаци както в природата, които ще си отлетят, както са дошли.

Поздрави Юрданка и Марийка нарочно.

Със сърдечен поздрав ваш верен

П. К. Дънов

Сливен, 20. IV. 1904 г.

Любезна сестро Мария Казакова,

Последното ви писмо от 15 того получих. Всичко, което ми писахте в първото си писмо и във второто, разбрах и схванах. Аз ще се постарая да сторя всичко за вази, само имайте вяра и не се колебайте, и не давайте място на съмненията. Пребъдвайте в пост и молитва, за да се уси-

лят духовете ви. Има много неща, които трябва да се научат от опит. Нека вярата, надеждата, любовта да пълнят вашите сърца. Вашият Небесен Баща знае вашите нужди и Той ще извърши всичко на времето си. Негова благ Дух ще ви ръководи. Аз съм взел мерки да възбраня на всички лоши влияния да ви не спъват и ще ви заобиколя с името Господне, за да бъдете в безопасност от измамните на лукавите. Имайте вяра непоколебима, защото само тогава невъзможните неща стават възможни. Небето и всичките светли духове са на ваша страна. Като приемете настоящето, пишете ми да зная как отива вашето дело там и има ли още нещо да ви безпокои. Аз имам още малко работа тук да досвърша и тогава ще видя какво е желанието на Духа Господен и Неговата блага воля. Ако е много потребно моето идване при вази, то Господ ще ме изпрати. Духом засега аз съм с вази и споделям всичко. Поздрави от мен г-жа Недялкова и майор Недялков, сестрите Досеви и Ел. и В. Иванови. Ходете всички в чистотата на вярата, в чистотата на надеждата и в чистотата на любовта, извора на всички добрини, която въздига и осветява всичките човечески души. Желайте тая чиста любов на Небето, която изпъжда във всякой страх. Бъдете готови да понесете всичко за Христа, тъй както и Той е понесъл за вас поругания, бияния и присмехи, и смърт. Вам ви подобава да бъдете като Него. Имате поздрав от всички тук в Господа. Поздравява ви и д-ра. Засега вие имате такива добри изявления на благия Дух Господен. Пазете се да Го не огорчите в нещо. Постъпвайте според неговите упътвания и краят на всичко ще е добър. Бог сега изпитва само отчасти малко вашата вяра и ако се окажете готови, ще ви даде още повече. В любовта няма страх. В любовта няма противоречия. В любовта има сила, има подем на човешкия дух.

Ваш верен
П. К. Дънов

Варна, 8. VI. 1904 г.
ул. Дунав, N 244. III учас.

Люб. сест. М. Казакова,

Надявам се писмото ми да ви намери весела и бодра духом. Навярно сега имате усилената работа с изпитите и сте доволно заета. Но разбира се, след всякой труд иде и почивка. А почивката всякога е потребна за отдых и накопление на нови сили. Ний има вече две седмици как тръгнахме от Сливен. Там оставихме всичко в добър ред. Има доволно голямо духовно движение. Господ ще благослови плодовете на това движение. Има мнозина измежду жените и мъжете, които търсят Истината и вечния живот. Ако пътят ви се отвори, ще видите до колко духът е проникнал сърцата на вашите съотечественици. Само времето ще покаже доброто семе. Разбира се, всякъде ще се намерят и плевели помежду пшеницата, но те се познават.

Сега на вас искам да ви препоръчам да стоите близо до Господа, Който е страдал за вашата душа. Каквото и да става, каквито и съблазни да идват, знайте, че Господ е верен и в него няма измена. Проверявайте и изпитвайте духовете. Когато Господният дух говори, има мир, има радост, има подем и общо усилване. И любовта е чиста и безкористна. Може да ви се случат някои мъчнотии, но те ще бъдат само носители на Божията благодат. При другото бъдете всички усърдни, търпеливи и благи духом. Защото този род, казва Христос, се не побеждава освен с пост и молитва. Не се бойте. Вашите медиуми постепенно ще се усъвършенствуват и пречистят. Само нека възлагат упованието си горе. Нека търсят първом Царството Божие и всичко друго ще им се приложи. Бързането и колебанието нищо не принася. То са вечните неща, които нас ни интересуват. То е Божията любов, която ний възприемаме. Трябва да се научим да обичаме Господа. В тази обич има смисъл на живота. Нека да бъдем чисто-сърдечни, искрени, дълготърпеливи и желающа доброто на всички. И Бог няма да закъснее да ни благослови. Аз

зная, Господ е взел всичките мерки, за да ви пази всинца ви от лошите помисли. Радвайте се, Този, Който сега ви ръководи, е крепък. Господ ви е възлюбил всинца ви, бъдете прочее верни на тая любов. Любовта дълго търпи, благосклонна е и на всичко хваща вяра, и на всичко се радва. А това всичко е Бог. Поздравете всички приятели. Г-н и г-жа М. Недялкови, г-жиците Досеви и госп. Иванови и най-после и вази. Приемете моя сърдечен поздрав.

Ваш верен

П. К. Дънов

Чет. 30 псал. 120 псал. от Йоана 17; 17. Мислите ли да дойдете къде Варна?

Варна, 9. VII. 1904 г.

Люб. с. М. Казакова,

Последното ви отворено писмо получих. Надявам се да сте получили ръкописа, който Киров ви изпрати. Нашите приятели в Русе много доволни останаха от вашето посещение. Сега остава само да посетите Сливен и вярвам там ще намерите и почва. Д-р Миркович много желае това. Писал ли ви е брат Стоянов? Той ми съобщава, че имал намерение. Той съжеляваше за възникналите недоразумения, които види се отвсякъде наведнаж се струпаха. Той имаше да ви пише нещо за брата си, който сега е затворен, дали чрез вашето познанство с г-н Добревич не би се направило нещо да му се пооблекчи съдбата чрез ходатайство.

Поздрави всички наши добри приятели.

Със сърдечен поздрав

П. К. Дънов

София, 2. IX. 1904 г.

Люб. сестро М. Казакова,

Последното ви писмо получих. Радвам се, че вие успя-

вате там в Търново. Това е и най-добро. Преди няколко време писах на г-жа Недялкова в отговор на едно нейно писмо. Аз пак повтарям: Господ, вашият добър приятел, знае вашите нужди. Той ще изкара всичко на добро. Има много препятствия и мъчности, това ми е известно. Лопшите и лукавите не стоят празни. Те работят усърдно. Но всичко вкупом изпълня Божествен План, План, по който се приближават към Него избраните Му. Нека се вълнува морето, докато е Христос на кораба, не бой се. Вълните на тоя свят не могат да ви сторят зло. В ежедневното си общение с Господа постепенно ще се прониквате от Неговата благодат. Ще се изпълните с оная увереност, която не носи съмнение. Може някой път, приковани от мъчнотите, да викате „защо си ме оставил?“, но то са моменти.

Това е опитността на твоя Спасител. Пред моите очи нито един от вас не е забравен. Небето на всички ви желае добрини. Молете се на Господа да изпраца повече работници. Писал ли ви е Тодор? Адресът ми засега е книжарница „Голов“.

Поздрав на всички.

Ваш верен
П. К. Дънов

Ний изправяме тук работите. Има да се тури край на много неща.

Варна, 10. IX. 1904 г.

Любезна сестро М. Казакова,

Писмото ви от 4-и т. получих. Радвам се да зная, че всички сте добре и че вървите напред в пътя Господен. Това е най-важното. Другите неща са от второстепенен характер. Зная, че във всякой един живот има свои неприятности, но те са необходими. Пътят за Царството Божие минава през Голгота. „И отговори един от старците, та ми рече: тези, облечените в белите дрехи, кои са и

откъде са дошли? И рекох му: Господине, ти знаеш. И рече ми: те са, които идат от голямата скръб и опраха дрехите си.“ Нам ни е мъчно да се свикнем с тая мисъл: че когото Бог люби, него и наказва. Нам ни е мъчно да понесем малък кръст. Всяка малка спънка ний я считаме за голямо нещастие и като че ли е един лош признак от Господа. Това е една измама на плътта. Скърбите винаги носят велики Божии благословения. Земята, за да принесе плод, трябва да се разоре. Така е и с душата. Нейните целини трябва да се преобърнат на житни полета и градини. Да бяхме се свикнали да гледаме с радост, когато идват страданията, ний щяхме да видим зад тъмните облаци, че стои Господ и направлява живота ни. Мен много пъти ми е жал, когато виждам да страдат някои безполезно. Жал ми е, когато виждам някои натоварени извънмерно. Те сами можеха да оставят половината от тоя товар, а за другата половина Господ ще се погрижи.

Кажете на сестра Недялкова да има търпение. Доброто, което Господ готви за нея, тя не го разбира още. Но времето ще хвърли виделина. Син ѝ трябва да мине под дисциплина. По-добре сега, отколкото после. От него може да излезе и много добър момък, и много лош. По-добре злото да се предотврати в началото. Ако тя би виждала бъдещето, тя би се радвала за това, което сега изпитва. Господ от нея иска малко жертви и те ще бъдат благословение за децата ѝ. Нека се попита вътрешно – Господи, какво искаш? – и отговор ще ѝ се даде. Положете вярата за основа и всичко може да се съгради. Вяра, сестри, вяра, всичко ще излезе на добър край. Вложете дълбоко тая мисъл в сърцето си. Изпитвайте какво е благоугодно Богу. И когато Господ ви е ръководител и защитник, няма от кого да се плашите. Търпение, само тогава ще можем да изправим злото и да дадем място на доброто. Да се въздигне една душа, да се облагороди едно сърце, да се просвети един ум не е лесна работа. Помнете това. Иска се време, иска се труд и постоянство. От моя страна аз ще помогна на г-жа Недялкова. Нека има тихо упование и

няма да бъде излъгана в надеждите си. Преданост трябва към Господа.

Сега бъдете всички весели и радостни. Помагайте си, насърчавайте се, укрепвайте се. Ходете сдружено духом. Жертвувайте всичко, което можете, за да се весели Господ помежду ви и да ви направи сила и мощ.

Приемете всинца моя искрен поздрав.

Ваш верен
П. К. Дънов

Варна, 14. IX. 1904 г.

Писмото си, което смятате да пишете в Русия, ще бъде по-добре, ако го напишете на руски. Данните, които ви трябваха, вече сте ги получили. Може да поменете, че ако искат да направят справка, нека потърсят копие в гореказания броненосец. Ако Русия се окаже да има вяра и послуша, ще ѝ се даде помощ от горе и Бог ще преобърне всичко да излезе за доброто и благо на Русия и цялото славянство. Ако се подвоуми, времето ще я научи и Господ със своя остен ще я вразуми. Лошата черта у славяните е нехайството и непослушанието. Те имат търпение, и то е една Божествена черта, но що струва тя без послушанието на Волята Божия? Мен ми е известно какъв ще бъде краят. Но да бъде Господ благословен. Моята сила е в Него. Най-после ще турим юзда на всички и ще ги научим да ходят благообразно и тогава аз ще се върна откъдето съм дошъл. И ако Господ е започнал да пресява пшеницата, на това какво има да се каже. Това е най-доброто, че жетвата е започнала. Краят на всичко иде и всякой ще види добро или зло. Но в това седи спасението на света и неговото избавление. И когато затръби седмият Ангел, тогава ще се разкрие тайната.

Същи.

Любезна сестро М. Казакова,

Писмото ви от 14 того получих. Разбирам вашето положение. Зная, Небето всичко върши за ваше добро. Господ ви е дал добро поучение чрез онзи сън. Вие трябва да отваряте слепите очи на тия, които Той праща до вази. Морето, това е вълнуващият се живот на тоя свят. Той ви е показал, че в Неговите ръце е всичко и не трябва да се колебае. Трябва търпение и вяра. Аз ще сторя всичко, което е нужно за вашето повдигане и усъвършенствуване. Що казва Учителя: ако ме любите, опазете моите заповеди и Аз ще умоля Отца да ви даде друг утешител, който да пребъде с вас завинаги.

Да имаме пряко съобщение с Господа трябва да имаме чисти сърца и благ Дух. А това е стремежът на душата да се възвърне към Бога. Работете тъй, както Господ ви учи, и не се безпокойте. Животът е скрит в него.

Небесните блага не се купуват със злато и сребро, те се придобиват чрез послушание. Както във всяко училище този, който се труди, придобива знание, тъй и в живота който страда, придобива благостта Господня. Отегчаваш ли се от мъчнотиите, знай, че те са потребни за повдигането на твоето сърце. Както орането и копането на земята са нужни за посяването и посаждането, тъй и страданията и изпитите са потребни за душата, за да може в нея да се посеят и посадят благата Божи.

Животът не стои във външните промени, но във вътрешните проявления на Духа. Качеството на зданието не е във външната мазилка, но в здравотата на градежа, в крепкостта на стените. Този вътрешен градеж, тази вътрешна крепкост е Духа Господен. Всяко веселие, всяка радост идва от съзнанието, че всичко е добро. А Господ, който строи и съгражда всичко, Той е постоянно веселие и радост за теб. В него ти ще виждаш всичко да се движи в ред и пълнота. Той ще ти бъде като ясно небе, украсено със своите хубости. И влагата на живота ще пада всяка заран и вечеря в твоята душа и там ще растат всичките

плодове на Небето. Господ сам ще полива и оросява твоята душа със Своите милости. Слушай постоянно Негова глас, изпълнявай волята Му, ходи в пътищата Му, пази заповедите Му и приемай любовта Му. Мъдростта Му да ти бъде като огърлие около врата, Истината Му като облекло и Правдата Му като дреха. Моето желание е всички вий там, в Търново, да имате тази пълнота.

Да ходите в единодушие, с чистота на сърцето, с целомъдрие на ума и с благодост на духа. Това е желанието на вашия Небесен Баща, Който се грижи за вас всинца ви. Колко е велика Неговата грижливост и благодост! Имайте упование в него и няма да бъдете лишени от нищо добро. Вашите нужди, вашите желания, всички са взети предвид. Не бързайте, с бързана нищо не става. Изисква се постоянство в работата. Помнете, че многото желания изтощават душата. Този е същият закон, който работи навсякъде. Количеството на плодовете много пъти разваля качествата им. Помнете, душата и тя има нужда от почивка. А почивката в духовния свят, то е вътрешният мир. Когато един ден вашите душевни очи се отворят да надникнете зад завесата на живота, тогава ще познаете какви благодости ви чакат, каква радост, какво тържество, какво общение, каква пълнота! Аз зная, мъчнотии на пътя си имате много: един в едно, друг в друго. Гладният търси хляб, жадният вода, а ситият почивка. При другото, зная, че ви плаши и бъдещето със своята неизвестност. Не бойте се, вам и космите ви са преброени и няма да ви се случи нищо лошо без волята на нашия Небесен Баща. Ако вий бъдете верни докрай, ще ви се въздаде стократно. Та най-после вижте и тия, които търсят благодата на тоя свят, какви лишения принасят, какви герои, какви мъченици стават. Господ от вази не иска неща невъзможни. Той иска от вази само това, което доброволно и с всяка вътрешна готовност сте готови да сторите. Нещата в духовния свят се ценят само тогава, когато са извършени от обич, без всяка подкваса на користолюбие. И който служи в душата си на Господа, трябва да му служи

от сърце, с всяка радост и веселие. И кога му се случат неприятности в живота, не трябва да мисли, че Небето се е разгневило и намръщило нему като някой капризен човек. Това намръщяване, което виждаме по някой път да се събира на хоризонта на нашия земен живот, то е като благодатните облаци, които носят влагата за земята и нейния труженик човека. Ръката по някой път, която се спуска от горе ви, не е ръка на неприятел, но на онзи, който ви люби. И знайте, Нему дължите всичко. Моето желание е вашият дух на всинца ви да се поднови. Господ на времето си ще изпрати всичко. И сега най-потребните неща ще ви се дадат. Аз мисля след няколко дена да напусна Варна, ако е волята Божия. Гдето се спра, ще ви съобщя.

Поздравете всички приятели. Поздравете Марийка и Юрдана. Писмото за Русия изпратихте ли го? Оставете си копие.

Със сърдечен поздрав ваш верен
П. К. Дънов

София, 11. X. 1904 г.

Любезна сестро М. Казакова,

Писмото ви получих. Разбирам вашето желание. Имайте търпение, докато уредя работите. Всичко ще ви бъде според вашите добри желаниа. Домът Господен ще се основе. Стига вашата вяра да бъде твърда и непоколебима. Защото домът Господен изисква жертви. Жертви, сърца чисти и смирени. Чистосърдечните ще видят Бога. Каква велика мисъл ви е казал Господ, че ще ви се яви само ако изпълните Неговата воля.

Поздравете всички мои любезни.

Мир ви давам.

Ваш верен П. К. Дънов

Адрес: редакция „Родина“ или книжарница „Голов“

София, 20. XI. 1904 г.

Любез. сестро М. Казакова,

Вашето писмо от 9 т. получих. Благодаря ви за обстоятелственото описание. Спасението на българския народ стои в неговото духовно събуждане. Вий желаете да ви пиша за някои неща, които стават тук. Това ще извърши за мен Бъчваров. Той ще мине през Търново в сегашната своя обиколка, която ще започне през идущата седмица. Той носи всичко, което е дадено, и ще ви разправи надълго и широко. Дотогава ще имате търпение. Той мина през особен изпит и това му се даде за добро. Тук приятелите са добре. Работата постепенно расте. Миналата неделя посетих сказката на Ников²⁶. Той е добър момък. Преди няколко време ми писа Стойчев. Съобщи ми, че сте му писали. Той добре се ръководи. С г-н Георгиев²⁷ и Голов на често се срещаме. Те ви поздравяват. Д-р Маноилов е заминал от София по една малка разходка в странство.

Вий ме запитвахте за някои неща от интимен характер. Това постепенно ще ви стане ясно. Учениците Христови три години живяха със своя учител и едва след неговата смърт и възкресение можаха да разберат Неговата мисия и след слизането на Светия Дух Господен да им се отворят очите.

Моето желание е вие да укрепвате духом, да почнете да гледате с духовните си очи, тогава много неща ще ви станат ясни, които с човечески език не могат да се предадат, понеже те духовно се разбират. Мен ме радва вашето повдигане. Да познавате Бога, извора на живота, това е върховната цел на живота. И знаете, той ви е говорил по разни начини. Той е във вас и вън от вас, Видим и Невидим. Говорил ви е и отблизо и отдалеч. Слушали сте Негова глас и по-силно, и по-слабо. Господ е Неговото име. Той ви се е явявал много пъти, някой път сте го познавали, някой път не, както учениците в пътя на Емаус.

Уреждането, за което ви бях говорил, се отнася до политическия вървеж на работите. Гледам, да не би тия,

които управляват тоя народ, да му не осакатят развитието. Трябва да се обуздават злите.

Поздрав на всички. Моите приятели ми съобщиха, че вий вървите добре.

Със сърдечен поздрав ваш верен
П. К. Дънов

София, 9. XII. 1904 г.

Любезна сестро М. Казакова,

Писмото ви получих, а тъй също и пратената сума. Върху тоя въпрос ще сторя това, което е най-добро. Всичко в света върви по един строго определен Божествен път. Когато духът се развива съобразно с тия Божествени начертания от горе, може да се каже, че повдигането е правилно. Вашите писма ясно говорят. Вий сте избрали добрата част, както Мария, която няма да ви се отнеме. Това, което сега придобивате, само в бъдещето ще оцените неговата стойност. Вашият Учител е от ония, Който цени доброто. Негова Дух е мощен, Той присъствува навсякъде. Божествената любов изисква жертви. Тя изисква вяра, изисква упование, изисква търпение. Аз схващам добре положението на работите. Мен е приятно, като виждам всичките добри подвизи, които се правят за употребването на Царството Божие. Времето не е далеч, когато всички вие ще се озарите от горе. Господ ви обича и желае да направи своето присъствие видимо и осезаемо. На вас всинца ви трябва духовна яснота и духовна прозорливост. И тя ще ви се придаде с постоянство. Надявам се Бъчваров да е дошъл. Няма съмнение, той е при вас.

Поздрав на всички приятели.

Със сърдечен поздрав ваш верен
П. К. Дънов

Любез. сест. М. Казакова,

Писмото ви от 22 т.м. получих. Прочетох с внимание всичко. Обстановката на работите мен ми е ясна. Този народ трябва да се упътва и ръководи. Църквата трябва да се съвземе и да изпълни своя дълг. Ако тя се окаже вярна на своя Господар и приложи Неговите заповеди в живота, тя ще приеме определеното благословение от Бога. Православната църква на дело трябва да стане православна. Работа трябва засега на всички, а не глупави прения. Истината е ясна. Този Истина е Бог. Този Великият Господ, който дава живот, здраве, радост, веселие, който упътва всички към доброто, мъдростта, знанието и любовта. А този Господ не е далеч, той е близо при всекиго, Неговият образ се намира във всяка душа. Стига кой и да е да поразрови в себе си по-дълбоко, да поочисти запрашената си душа и чертите на този образ ще изпъкнат ясно. Да, този Божествен образ е велик, Той повдига, Той оживява, Той показва какъв трябва да бъде всякой човек, всякой служител на този всевелик и всесилен Бог, Творец на вселената и Баща на всички Твари и Източник на всички блага. Само той е достоен за всяка любов. Към Него всички трябва да се обръщате, към Него трябва да гледате и Него да слушате. Той е винаги благият, дълготърпеливият, вселюбящият Господ, Който не презира никого. Той е навсякъде. Той живее в бащите, майките, сестрите, братята и приятелите, и учители, и служители. Той живее в душите на бедните, немощните, слабите и огорчените души, тях Той постоянно повдига и оживява и им дава сила и надежда, че Той е, Който избавява. И Този Праведният Господ е дошъл да следи и оправи света и Негова Дух днес се тъй носи върху стихийните човешки духове, както едно време върху лицето на неупрошената и неоформена земя. И от този хаос, от това човешко противоречие той ще произведе един строен и прекрасен свят, пълен с всички добрини и блага.

Сърца трябва на хората, добри сърца, добри умове,

мисли чисти, желаниа бистри и ясни, както живата вода. Светът се движи, светът се колебай, страх и трепет съвзема всички. Страх и любов са несъвместими. Тъй е то, когато човеческата душа, човеческото сърце се лиши от Божествената обич, страхът, малодушието ще го последват. Но към вас Небето се обръща и ви посочва пътя. Небесните жители, Служителите Божи ви идат на помощ. Вслушвайте се дълбоко в себе си. Слушайте този вършен глас на Бога и не бойте се.

Поздрав на всички.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 9. I. 1905 г.

Любез. сестро М. Казакова,

И рече Господ на Павла нощем във видение: не бой се, но говори и да не млъкнеш. Защото аз съм с тебе и никой няма да тури ръка на тебе да ти стори зло, защото имам народ много в тоя град. Затова ти говорих по-преди да си внимателна и търпелива, да слушаш какво говори Небето, за да се водиш от ума Христов и да ти е ясна Истината. В тоя свят на общо противоречие потребно е доброто ухо, то е подпора на вярата. Вярата е подпора за живота, с нея се местят горите и се премахват спънките. Тя е велик лост. Само с нея може да се угоди на Господа и чрез нея може да бъде прието служенето. Господ е показал своето благоволение към всички ни. Той е прикоснал сърцата ви, подигнал е завесата на вечния живот, с Любовта си е събудил дремещите ви души и е стоплил сърцата ви. Неговото благословение е дошло от горе както пролетния дъжд. Лъчите на живота са озарили очите ви и невидимият мир ви е обкръжил отвсякъде. И какво по-добро може да очаква човек от това! Да ходи в Негова път, да възприема Неговите мисли и да гледа Неговите дела, не е ли това най-великото нещо, което неговата душа желае? Да участвува в общата хармония на цялото създание, да споделя всичко, не е ли това най-голямото придо-

биване. Да е гражданин на Царството Божие и член на Божията фамилия, не е ли това най-голямата наслада и блаженство за него? И какво друго остава за всинца ви, освен тъй да живеете, че като ви гледат човеците, да прославят Отца Вашего, който е на Небето. Вий сега градите Божия дом в душите си. Това дело Господ сам е благословил. Негова Дух ви е помазал. Що означава това ваше кандило, което се напъгна и се запалва? Не е ли то символ на вашите души, които се запалват от Божествената любов, от присъствието на Неговият Дух, не е ли маслото този скрит живот, който избликва и се проявява за доброто на другите? Помазването, не е ли това Духът? Градете. Това се иска. Ето, работа, ето, случай да сте всички щастливи. Учете се, назидавайте се, упътвайте се и гледайте на всички тъй, както Господ гледа. Сейте семето на живота в добрата почва. То ще израсне и принесе своя плод. Бъдете всички чистосърдечни, защото само чистото сърце е в сила да види Господа. Сега вий сте добре ръководени. Моят поздрав на Юрдана и Марийка. Предай поздрава ми на всички приятели. Кажете им, че в Небето се радват за тяхната стъпка, която са взели, те са под ръководството и закрилата на Господа. Нека се радват на живота, който сега им се дава. Има много добри неща, приготвени за тях. Тази година ще им донесе много добрини и благословения от горе.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 17. I. 1905 г.

Любезна сестро М. Казакова,

Вашето писмо от 10 т.м. получих. Отсъствувах от столицата за няколко дена. Мен ми е известно всичко. Не бързайте да пишете. Аз ще уредя мъчните работи по друг път. Божествената сила не се е съкратила. Господ от горе е предвидил всичко, което има да стане в Русия и в целия славянски дом. Адът се вълнува отдолу, но докато е Господ на кораба, няма защо да се боите. Нека се радват вра-

говете. Това е техният час. Но тези, които са с нас, са повече. Времето не е далече, бъдещето ще покаже, че в Божиите решения, макар и да има забава, обаче отмена няма. Бъдете мъдри, бъдете и благоразумни и дълготърпеливи. Не давайте святи неща на тия, които не са готови, да не би да се възползват лукавите за ваща суета. Укрепвайте във вярата, дръжте се крепко за Истината. Мен ще ми е много повече радостно да виждам вашата любов да се усилва към Господа, вашия ръководител, и да е съвършена, понеже това е и смисълът на живота. Желая да има мир и задружност помежду всинца ви. Мен ми са неприятни вътрешните раздори. Не казва ли Отец, че вам е благоволил да даде царство. И трябва да бъдете всички готови за това, което ви се готви. Наоколо ви има радост и веселие. Не разбирате ли, че Небето ви се радва. А тази земя и тя трябва да стане място за живеене. И в нея трябва да се изгълни волята Божия тъй, както е горе на Небето. Аз ще ви изпратя на всинца ви моите благословения и ще приемете мира ми, Моя Мир. Всяко добро дело трябва да расте постепенно.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 19. I. 1905 г.

Любезни приятели,

Имайте постоянна вяра и упование и този, Който се грижи за вашето добро, ще ви изведе в безопасност. Не се страхувайте от временните промени на живота. Колкото по-дълго време живеете в добрия път на Божията любов, толкова по-дълбоко ще съзнаете неизказаните Негови благости и милости. Бдящото око за вашия напредък е винаги будно. Вашият любящ Учител от горе ще улесни вашия път. Помнете, Той взема участие във вашия живот. Със сърдечен поздрав.

Ваш верен
П. К. Дънов

ПИСМО ОТ П. ГУМНЕРОВ ДО М. КАЗАКОВА

София, 22. I. 1905 г.

Драга сестро,

Това съобщение ни се даде от Господа чрез брат Дънов, на 19-и того, сряда, вечерта в 10 часа, в присъствието на мене, жена ми Гина²⁸ и г-н Бъчваров. Времето бе Божествено – съвършено ясно и тихо.

Поздравяваме ви аз, Петко Ив. Гумнеров и жена ми Гина, живущи в София, ул. „Опгълченска“ N 70.

Съобщението да се чете само на ИЗБРАНИТЕ ВЕРУЮЩИ; никому другиму.

Псалом 26; 3 – 12

Псалом 37; 8 – 17

Матей 8; 16 – 33

Притчи 28; 10

Вам истината е позната. Ходете в тоя път, който ви е показан от Мене. Имайте вяра и пълно упование и Аз ще уредя вашия живот тъй, както трябва. Няма да бъдете лишени от нищо добро.

Зная Аз лукавите помисли на вашия зложелател. Знайте, че не е неговата воля, която се изгълня под небето, но волята на вашия Господ, който бях мъртъв и сега съм жив. За вази Аз съм определил да извършите много работа за мене. Работата – това е Моето благословение за вази. Зная, вий често се смущавате, често се обезсърчавате, често се съблазнявате, но бъдете верни, както съм и Аз верен. Вий сами ще видите какво бъдещето ще ви донесе от Мене. Мен вие ще познаете по Моите дела.

Този народ на вас гледа, вий сте светила и нека вашите светилници да светят, за да могат человетецете, като ви гледат, да прославят вашия Отец, Който е горе на небето. А вършенето на Неговата воля е най-доброто в тоя свят. Нему като служите, ще имате всички земни и небесни блага.

Мир да бъде с вас и всички ваши братя.

(X) Свещеният подпис на Учителя

П.П. Горното съобщение е дадено на 19 ян. 1905 г. в София в дома на г-н Гумнеров и в присъствието на г-н Т. Бъчваров.

Подписът е псевдонимът на г-н П. Дънов, Който е Лъч от Господния Дух.

М. Казакова

София, 11. II. 1905 г.

Любез. сестро М. Казакова,

Вашето писмо получих. Разбирам вашето положение. В този живот човек да е готов на всичко. Има горчиви изпити в този свят, които носят скърби и страдания, но това е участието на всички добри хора. Земният живот е училище и всякогичен урок в него трябва да се разбере и схванат добре. Духовното повдигане нагоре изисква усилие. Да се достигне до съвършения живот, да се добие гражданство в Небето не е тъй лесна работа, тъй както мислят. Земята ще се уреди един ден тъй, както е Небето, и това е великата задача на рабите Божи. И като сте призвани да участвувате в тая велика работа, благодарете на Господа за благите Му предназначения. Онзи, Който ръководи съдбините на всички човеци, Който промишлява за полската трева, за небесните птици, е Великият Баща, Който се грижи и за вас. Той знае вашите болки. Слушайте Негова глас. Вслушвайте се по-дълбоко в себе си, там ще намерите Негова образ. Само Неговата Любов е в сила да ви отвори душевните очи, да видите, схванете и разберете вечния живот, да влезете в пряко съобщение с Невидимия мир и тогава ще сте в състояние да виждате, слушате и се радвате на това, което Бог е приготвил отдавна за всички, които Го обичат от всичката си душа.

Зная, има много спънки помежду ви. Но тях вие доброволно трябва да отмахнете. Небето е място на правота, безпристрастие и доброта. Там е велик този, който обича повече и служи повече на другите и който е готов на всички жертви. Вяра ви трябва, вяра жива и непоколебима, тогава ще бъдете в сила да прощавате на всички. Труден е Божият път. Да любиш враговете си – това не е човешко – това е Божествено. Търпение, всичко ще се уреди. Не сте опитвали още какво нещо е Божията сила. Вий желаете да ви се яви Господ, но може ли Той да се яви там, гдето няма готовност? Ако ви се явеше, вий щяхте да се засрамите всички от себе си, от своето невежество и от своето малодушие. Знаете ли каква благодетелност е Той, каква милост, какво низхождение, какво величие от добродетели? Той, на Когото лицето осветлява и съживява всичкото създание, Който въздига и подкрепя своите твари, на Когото без волята не пада нито една птичка, нито един косъм от главата. Да, Той гледа много низходително към вази и вашите грешки – пади ви както никоой друг. Вий живеете даром в Него, всеки ден приемате хилядите Му благословения, които праща, и при все това още не можете да Го познаете. С това не ви осъждам, понеже зная слабостите на човешкото естество. Но зная още, че Господ ще ви привлече и ще ви се открий и когато Го познаете, ще разберете моите думи. Желая всички да бъдете изпълнени с всяка мъдрост и знание от горе и да се просветят и очистят сърцата ви, да се всели във вас Господ на мира. За моето идване в Търново има още време, не бързайте. Има някои работи, които ме възпират. След петнадесет или двадесет дни ще ви съобщя кога ще дойда. Дотогава г-н Голов може да мине през Търново, той е сега по обиколка в Северна България.

Предайте моя поздрав на всички, поздрав на Юрдана и Марийка.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 16. III. 1905 г.

Любез. сестро М. Казакова,

Навярно вий очаквате да ви пиша, според както ви бях обещал. Аз не съм решил още кога да дойда в Търново. Има някои неща, което ме възпират. Вий трябва да се въоръжите с търпение и вяра. Този свят трябва да се преобрази и човечеството да се съвземе. Този свят и неговите наредби прехождат. Бъдете мъдри и учете се как да слутувате на Тогова, Комуто дължите всичко. Страдания, неприятности е имало през всички времена. Разочарования и колебания – тоже. Царството Божие не е за недостойните, но за подготвените, за ония, които Го търсят вътрешно. Небето не бърза. То изисква чистота и святост. Вий да не пишете повторно в Русия. Няма нужда вече да се пише. И българи, и руси, и тем подобни трябва да се възпитат докрай. Домът Господен трябва да бъде понапред бит, че после да дойде редът за другите. Свободата е горе, а не долу. Свобода, която развращава, я има достатъчно. Опитът ще научи хората, че да се върши злото е вредно за самите тях. Те постоянно ядат от запретеното дърво. Търсят щастieto във временните неща – ако е там, нека го намерят. Ето измамата на човешките умове.

Стойте всички твърди и непоколебими в Истината. Бъдете светила в православната църква.

Със сърдечен поздрав ваш верен

П. К. Дънов

София, 11. IV. 1905 г.

Люб. сестро М. Казакова,

Получих вашето последно писмо. Вървете напред, животът е подвиг, животът е училище. „Чистото сърце е негова извор.“ Аз ще дойда в Търново, след като завърша моята настояща обиколка, която ще трае доста дълго време.

ме. Бъдете спокойни, има кой да ви ръководи. През тази седмица напушам столицата за Русе, гдето ще се бавя за няколко дена, и от там ще замина за тия места, които съм избрал за своите изследвания. Трябва да се хвърли виделина в умовете. Вярвам, ще прекарате весело светлите празници. Предайте моите искрени поздравления на г-н Дойнови и г-н Недялкови, а така също на Мария и Юрдана.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 18. VI. 1905 г.

Любезна сестро М. Казакова,

Получих вашето писмо. Приятно ми е, че всички сте здрави, весели и бодри духом. Трябва да се радвате на Небесните благословения. Има минути, часове и дни в живота, когато кръгозорът на душевния мир се помрачава. Но това е тъй естествено, както развалата на времето. Под ясното и горещо небе всичко би изсъхнало, ако от време на време не се показваха тъмните облаци – неприятни са те на човеците, неугодни са те на техните чувства, но и те носят свои благословения на земята и растенията. Онзи, Който е устроил всичко, предвидил е кое ще бъде най-добро. Земният живот, земното щастие не са цел, те са средства за постигане на небесните блага и добрини. Те са пътеводители към вечния – към очистването и пречистването на душата, усъвършенствуването на духа. Смисълът на живота, това е небото, Неговата пълнота, това е Божията Любов, негова път, това е Господнята воля. Вий всинца се нуждаете от пълна чистота на сърцето – чистите по сърце ще видят Бога. Няма защо да се смушавате. На всекиго от вас ще му се даде това, което му трябва. Бог знае от що имате нужда. Обръщайте се постоянно към Него, тъй както всяка тревица прави кога се показва слънцето. Онзи, Който може да ви задово-

ли, да ви изпълни с всяка радост и да ви даде потребите на живота, е само един Господ. Потребна е пълна и непоколебима вяра. Аз зная вашите болки. Но потребно е да се научите на своето послушание на Онзи вътрешен глас, който оживява и възкресява мъртвите.

Зная, един от себе си страда, друг от приятеля си, трети от децата си, четвърти от мъжа си, пети от жена си и тем подобни. Разбира се, нискостоящите духове в пространството нямат друго занятие, те създават на хората работа. Те са Божественият остен. Ако някой не иска от сърце да слугува на своя Добър Господар, ще се намерят много други незвани. Не се плашете от дявола. Той е силен само когато е на своята оплетена мрежа; без нея той е тъй слаб, както последният страхливец. Вий трябва да знаете, че около вас има мнозина, които се нуждаят от вашата помощ. Вий трябва да бъдете сол за Христовата църква в България, сила за православието. Днешните времена са времена на изпити и пресяване. Бог ще пресеи и очисти всичко под своето сито. Хората ще се научат от опит да знаят, че след всичко не остава нищо друго освен Истината и добрия живот. На хората е потребна чиста и здрава храна. Ако Небесните жители се интересуват за вашата участ, подвизавайте се да бъдете достойни за това внимание. Имайте разумно търпение, всичко ще ви се даде на своето време. Кога ви сполетят страдания, мъчнотии, скърби, благодарете на Господа. Това са благословения за вас. Бъдете подобни на вашия Учител. Винаги съм ви пращал моето съдействие. Господ ви е дал всичко изобилно. Сега остава да богатеете по друго направление. На Кръстникова²⁹ много добре сте отговорили. Като всякой дух трябва да се подчинява на Господа, Който урежда всичко по най-добрия начин. Зная, че много днешни медиуми не са се научили да различават езика на Небето. Трябва да се изпитват духовете откъде идват и какво говорят. Небето вижда нещата много по-отдалече, отколкото мислят някои. Няма нужда да пишете на вестник „Мир“. Не му е времето. Що казва пророкът, разумните ще разберат. На света трябва остен и той иде.

Поздравете всички. Поздравете г-жа Недялкова и ѝ кажете да не оскудява вярата ѝ. Според вярата ѝ ще бъде. Ще посети Търново, когато дойде времето. За другите работи, кога се уредят, ще ви съобщя. Имате поздрав от всички ваши приятели.

Ваш верен
П. К. Дънов

Варна, 1. VIII. 1905 г.

Любезна сестро М. Казакова,
Получих писмото ви. Всичко е ясно. Не правете никакви постъпки засега. Оставете за после.

Господ ще уреди всичко по най-добрия път. Всичко в тоя земен живот се слага тъй, както е отредено от Вечния Промисъл. Имайте вяра пълна и непоколебима. Человешките злини ще си останат за тяхна сметка. Всекиму ще се плати по-рано или по-късно това, което заслужава.

Бъдете подражателка на вашия Учител, никому не мислете зло, нито желайте злото някому. Имайте доблестта на една небесна жителка, гражданка на Царството Божие. И за г-жа Петрова има нещо отредено. И тя ще опита горчевините на тоя живот. Ще дойде време, ще разбере, че има само Един, на Когото всички трябва да служат. Подвизавайте се със силата на всички добродетели. Доволно е на деня неговото зло.

Ваш верен
П. К. Дънов

Сливен, 3. X. 1905 г.

Люб. сестро М. Казакова,
Получих и двете ви писма. Разбрах всичко, което ми съобщавате. Трябва всички да се възпитавате в силата на вярата и търпението. Много пъти лошите могат да извратят Истината и да вмъкнат съмнението. Вас ви се обе-

ща всяко съдействие от горе. Постъпвайте съобразно според ръководството. Господ е сега, Който ви ръководи, и знайте, че Той е силен. Няма невъзможни неща за Него.

Аз напуснах Варна преди седмица, за да изпълня едно задължение. Не възлагайте своите надежди на неща материални и на човеци. Домът Господен ще се съгради във вашите сърца и за Неговите разноски друг ще плаща. Няма нужда да ви разправам. Отпосле ще ви говоря. Д-р Миркович замина. Повика го Господ.

Ваш верен
П. К. Дънов.

Сливен, 14. X. 1905 г.

Люб. сестро М. Казакова,

Получих твоето последно писмо. На вас вече става ясно всичко. Аз не ви дадох писмен отговор на двете ви писма, понеже знаех, че вий ще се срещнете в София с Бъчваров и сами ще се осветлите върху повдигнатия въпрос. Върху последния ви проект оставих времето да говори за себе си. Желанието ви за дом Господен ще се изпълни, но по съвсем друг път. Имайте силна вяра и упование. Аз ще доведа да се изпълнят всички ваши желания, но те трябва първом да се осветят от горе. Не възлагайте надеждата си на плът и кръв. Има много неща, които ще ви разясня кога му дойде времето. Ще посетя Търново кога остана малко по-свободен. Засега отиваме към София. Ще се поспра може би на някое и друго място. За нашите приятели в София не се безпокойте. Нека да работят кой както може, не вреди. Отпосле те сами ще познаят своите грешки. Аз познавам всички много добре. Зная какво могат да направят сами. Като се озоват един ден при силните позиции на неприятеля, ще потърсят главната квартира. От човеци слава не търся, нито помощ.

Поздрави Недялкова и Дойнови.

Ваш верен
П. К. Дънов.

София, 30. X. 1905 г.

Люб. сестро М. Казакова,

Пристигнах днес в столицата. Писмата си отправяйте тук. Светът е вече узрял за жетва. Доброто семе трябва да се събере в житниците. Правдата иде да се възстанови. Сегашните времена са предизвестници на бъдещите благословения. Съдбата започва от дома Божий. Господ пресява славянството. Така прави всеки добър земеделец, кога сее. Вапият брат Георги е добре посрещнат горе. Той ми се оплака, че не е сторил всичко, каквото е желал. Казах му: такава е волята Божия. Мъчно разбират хората, кога са в плътта, какво трябва да правят, трудно схващат. Вземайте всички уроци от другите. Не се колебайте. Времето е скъпо тук. Трябва да се работи за доброто и повдигането на другите. Кажете на г-жа Недялкова, ако тя устои докрай вярна, аз ще действам да се осъществят нейните добри желания. Бъдете съвършени и чисти всички. Това е волята на вашия Отец.

П. К. Дънов

София, 21. XI. 1905 г.

Любез. сестро М. Казакова,

Получих твоето писмо. Четох внимателно всичко. Радва ме твоето духовно повдигане и твоето усърдие. То принася изобилни плодове, кога се ръководи от Духа на Господа. Вслушвай се повече в тихия глас. Слушай благите му съвети. Посятото расте само на добрата почва, в тръните заглъхва, а на пътя го изкълват. М. Георгиев идва и ми връчи ваш ръкопис, пратен по него да го прегледам. Случката във вашия дом можете да оповестите, за другото не е позволено. Когато дойде определеният час, той сам по себе си ще стане явен. Когато слезе Христос от планината, заповяда на учениците си да не казват никому това, което са чули и видели до онзи час. Така трябваше и вий да сторите, но вий не сте взели във внимание,

че Божествените работи са наредени по един съвършен план и по този план трябва да се следи стъпка по стъпка. Чакай, нека се оправи руският народ, ще дойде време и за този. Да присъствува Този, който ръководи всичко, е велико дело. Морето се вълнува, ладията на живота се люшка посред вълните. Вий се опасявате. Но ще утихне всичко. Божието Царство иде. Зад бурите, зад огъня е Господ. Подир страданията и неволите е царствующата Правда и Истина.

Приемете всички моя поздрав.

Ваш верен
П. К. Дънов

19. XII. 1905 г.

Люб. сестро М. Казакова,

Имайте добрината да изпратите на нашия приятел П. Киров 30 лв. за през Рождествените празници чрез брат Тодор. Това е моето желание. Зная, засега всички сте добре. Радвайте се на благодатта, която всеблагият Отец ви праща. Кога се върна в София, ще ви пиша. Моят сърдечен поздрав на всички приятели. Радостта ви да бъде пълна. Кога дойде времето, Аз ще ви посетя.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 28. I. 1906 г.

Люб. сестро М. Казакова,

Получих вашето отворено писмо и записа. Имам да привършвам една належаща работа и след нея мисля да посетя Търново, понеже се пада на пътя ми. Учете се да разбирате Господните пътища. Те са най-добрите. Работите, както се нареждат от Великия Промисъл, така и трябва да стават. Господ е винаги при вас. Радвайте се на присъствието на Негова Дух. На Юрдана не ѝ се сърдете.

Всякой според разбирането си. Времето и опитът учи хората. На първите човеци мястото беше много добро, но те им се поревнаха големи работи, да са богове и станаха богове, но оголяха. (...) знаете това е за ваше добро. Вий има много нещо да се учите, а така също и Юрдана. Бог всички люби и всяко едного води по особен път. Високи са Неговите мисли и неизследими Неговите пътища. В тъмнината създава виделина; в хаоса порядък; в ада спасение. Той е Господ, благословен от веци. Мъртви възкресява, грешни спасява, болни изцелява. На слепите дава знание, на хромите крака. Които чакат Господа, тяхната сила ще се възобнови. Никога няма да се посрамят уповащите на Него. Само Той е вседостатъчен да задоволи гладните и жадните. Само Той е, Който просвещава човеческите умове и сърца. Прочие, бъдете съвършени както е Отец ваш. Животът има свое велико предназначение. Бъдете и служители, и творители на Истината. Онзи, Който ви ръководи, знае кое е добро за вази. Да се просвети човеческият род. Това е задачата на небето. Да се научат да живеят добре, това е тяхното желание.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 7. II. 1906 г.

Люб. сестро М. Казакова,

За портретите г. Гръблешев ще ви пише каква сума да внесете. Нищо да не помрачава вярата ви. Силата на добрите хора се показва във време на изпитите. Аз ще уредя разбърканите работи. Вий трябва да учите. Знанието не се добива лесно. Пълното съобщение с Небето е постижимо само при чистите сърца. Ползвайте се от добрите уроци. Вас и малките неща могат да ви спънат. Силата е в духа, не е във вас.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 21. III. 1906 г.

Люб. сестро Казакова,

Писмото ви получих. С днешната поща ти пращам исканите портрети. На сестра Недялкова кажи: има два пътя отворени за сина ѝ – или да му пратят пари да се върне при тях, или да му пратят пари да отиде в Съединените щати, гдето условията са по-добри, гдето може да влезе в някое училище, след време да следва и да изучи някое занаятие. Виждам, тя ѝ е много жалко за неговите страдания, но от тях може да излезе велико добро за неговото своенравно сърце. Малкото зло се предпочита пред голямото. Ако тя да можеше да вижда ясно Божиите съдби и благи намерения, не би падала в маловерие. По-малко любов ли има Вечният Баща? Благият наш небесен Баща е велик и непостижим във всичко. Всички бъдете благодарни на това, което Той отрежда. Животът не е само тука. Тук е начало, там е завършването. Да бихте знали, да бихте винаги изпълнявали волята на Този благ Отец, колко щастливи щяхте да бъдете, каква неизказана радост щяхте да изпитвате, какъв мир щяхте да притежавате! Целият свят за вас щеше да бъде една велика мелодия. Тогава щяхте да забравите дреболиите на този живот, грижите, тревогите, които постоянно ви спъват. Тогава не щяхте да забранявате на децата да идват при техния Учител. Може ли милостивото око на благия Баща да гледа към вас другояче? Станете достойни за тая любов. В любовта е изпълнението на закона, в нея е вечният живот. Който люби, Бог пребъдва в Неговата душа. Трябваше отдавна да се научите езика на Небето.

Мир ви оставям, моя мир ви давам.

Ваш верен
П. К. Дънов

Русе, 30. VI. 1906 г.

Л. М. Казакова,

Пристигнах. Поздравете всички. Градете добре, за да

се благославят трудовете ви. Схващайте дълбокия смисъл на живота. Първата стъпка, която днес вземате, гледайте да е здрава. Само доброто, Истината, правдата и любовта преживяват всичко. В тях е вечният живот.

Ваш
П. К. Дънов.

Варна, 16. VIII. 1906 г.

Да не отпада сърцето ти, нито да се колебай душата ти. Вярвай в мен и в Отца и всичко ще изправи за тебе. Няма да остане трудът ти без моята заплата. Бъди образ по сърце и душа на твоя Отец. Благодост искам, веселие и ясност на ума.

Твой приятел ИСУС.
(Свещеният подпис)

София, 11. IX. 1906 г.

Любез. сестро,

Животът е училище; в него много добри уроци са потребни. Всичко, което се отрежда от горе, има своето предназначение. Покажете чрез своето разумно търпение любовта си. В любовта няма роптание и недоволство. Как е прекарал своя живот нашият Господ на земята? Той е бил преследван, охулван и като агне на заколение не е отворил устата си. Слушайте ме, аз ще ви изведа на видело. Бъдете готови да прощавате обидите, които ви правят окръжающите. Те го правят това от незнание. Не го правят те, но други. Най-после, средоточете се в себе си, вгълбете се в своя душевен мир. Това са човеци, помежду които живеете. Научете се да ги любите. Ако е въпросът за къща, всякъде може да я намерите. Къщите се осветават от хората, а не хората от къщите. Ако ви гонят от едно място, идете на друго, що от това. Не се дръжете в буква-

та, но в духа. За в бъдеще, моли се за всички. Това е волята на Отца. Мир, любов, благост, търпение, вяра. Ти трябва да ме слушаш, защото само тогава ще изплуваш. Ти знаеш, че колкото пъти си се отклонявала от моите добри съвети, си пострадвала.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 21.IX. 1906 г.

Любез. сестро,

Всичко, каквото Господ отрежда, е добро. Царува Господ, весели се земята, радва се всяка душа. Нишката на Божията Любов не може да се скъсва от никого. Вечността не бърза, Небето не се смущава, Надеждата не се обезсърчава, Духът не престава. Вашата вяра, вашата надежда, вашата любов се опитва. Доброто семе добър плод ще принесе. Господ ще изведе своето стадо. Той ще въздигне всичко. Зад всичко се крие Божието благословение.

Щом желае г-жа Недялкова да остави сина си при вази, приеми го. Ако с вяра работиш, ще приемеш.

Моят поздрав на всинца ви.

П. К. Дънов

София, 28. XI. 1906 г.

Люб. с. М. Казакова,

Получих вашето писмо навреме. Положението на работите ви стои ясно пред мен. Вий добре сторихте най-после, че взехте в съображение, че е по-добре да си излезете при стечение на особените обстоятелства и да направите едно добро и на себе си, и на Стефанка. Това трябва да стане, да придобиете един Божествен урок, че не са Божествените пътища човешки пътища и Неговите мисли, човешки мисли. Вий се бяхте страстно привързали в омайната Аладинова лампа и мислихте с

нея да възкресите старата столица. Колко работи има да учите още. Евреите едно време така мислеха за своя храм, но опитът ги научи, че Господ в храмове и къщи не живее, направени от камъни и кал, но в души чисти и святи. Чрез тях се осветяват външните неща. Ще се заселя в тях. Ето где трябва да обърнете вниманието си, дали тия храмове са очистени и измазани, и осветени, и къщите ви пригодни за живеене. Дали спазвате основните хигиенически правила. Небето е еднакво високателно спрямо всички. Божествените пътища са неизменяеми. Всякой, който върши Неговата воля, Му е благоприятен. Сега слушай добре и внимавай добре. Моята дума на две няма да стане. Аз съм решил да туря край на всички разпри. И кога дойде време да се гледат сметките, всякой ще приеме своето. Моята душа се отвращава от злото. Използвайте времето, дните, които ви са дадени да преживеете, са дни на благодат. Не злоупотребете с Божието дълготърпение и не пренебрегвайте Божията милост. Вий трябва да сте изпълнени с признателност, че сега Бог ви е изпратил на земята и че ви е облякъл с дрехата на живота да се радвате и веселите на всичките Негови дела. Какви богатства лежат скрити в дълбините на вашите души, а вий още не съзнавате това. Този свят е създаден за добрите хора и те ще го наследят най-после. Развивайте умовете си, упражнявайте сърцата си в добро и душите си в святост и Духът ще благоволи във вас. Погледнете на птиците небесни, обърнете внимание на пчелите и вземете пример. Най-после не е ли за ваша полза да се позамислите дълбоко в себе си? Не е полезно човек постоянно да се самоосъжда. Потребно е да се изправя пред себе си, пред Бога, Който внимава на постъпките му. Не е приятно лозето да ражда кисело грозде, добре е да роди и сладко. Най-после надявам се вий ще решите да затворите всички прелези, да се обградите и си поправите главните входове и да поставите стражарите на мястото им. Мен ще ми е приятно вий да ходите в пълната свобода и права, които ви са дадени от горе. И никой от вас да не на-

рушава свободата и правата на другото. Живейте в мир и бъдете умни да няма нужда да ви управляват с юзди и бодли. Най-после бъдете словесни и паметни. В доброто има по-голяма сила, отколкото в злото, в любовта по-голяма, отколкото в омразата. Бъдете справедливи към всички.

Моят сърдечен поздрав на тебе, на Елена, Костадина и всички други приятели.

П. К. Дънов

Варна, 8. II. 1907 г.

Люб. сестро М. Казакова,

Надявам се да продължавате вашата започната работа. Вий трябва да се ползвате от вашата минала опитност. Бъдете хитри като змии и незлобиви като гълъби. Защото всякой, който иска да бъде учител, трябва сам да се учи от Господа, от Великия Дух на живота. Тоя Дух живее във всяка душа и ако се вслушва някой в Негова глас и проумява Негова език, той ще се научи да разпознава добрата воля Божия. Всичко в тоя живот има своето предназначение. Видимите спънки са само благи упътвания на една Вездесъща Ръка, която води и направлява всичко със свършена пълнота. Оплита се човек, ако е тъмно, но и тогава може да си носи свещта пред себе си. Ти знаеш, че аз съм се старал да ти дам винаги най-добрите упътвания и всякога съм идвал на помощ, гдето е било потребно. Другото съм оставял да извлечеш урок за себе си. Това е добрият път. Това е добрата воля на Бога, Небесния ни баща, Отец на всяко добро даване и Бог на всяка виделина. Радвай се на Неговите дела и весели се в Неговото Слово.

Приеми моя поздрав ти и Марийка и всички други приятели. Надявам се да минахте добре.

Ваш верен
П. К. Дънов

Лука 13:10 – 14

Люб. с. М. Казакова,

Получих вашето писмо. Защо допускате разни съмнения в сърцето си да ви ограбват мира? Вървете по пътя, който съм ви показал. С чужди грехове не се товарете, кога не може да ги носите. Не очаквайте от другите това, което не могат да ви дадат. Отечеството на любовта не е земята. Задоволи се с това, което Бог ти е отредил. Той цял кръст за тебе е носил, а ти малко мъчнотии не можеш да понесеш. Как мислите вий да влезете в царството Божие, по гладък път или тесен? Защо се самохипнотизирате с чужди мисли и защо си въобразявате това, което не е. Всякой, който се съмнява в мен, потъва в морето тъй, както Петър потъваше. Нима Аз не съм същият всякога? Искам да бъдете умни и истинолюбиви. Любовта към Бога трябва да е пълна и съвършена, и неопетнена. Вий сте повикани да се учите и ако приемете Божественото учение като деца, блажени сте. Божиите пътища трябва да се изпълняват и поучават. Ако вас по пътя ви стряска всяко куче, като залае, то как мислите да вървите? Нима и от дребните паличета трябва да бягате. Направете ума си положителен. Почнете да проучавате своето семейство. Уповавайте и Духът ще извърши за вас всичко. За в бъдеще трябва да знаете, когато ви поставят на длъжност, по лице да не гледате и по човешки да не съдите, защото Господ мрази лицеприятното и лицеугодничеството. Вий няма защо да се възмущавате от постъпките на другите. Има кой да оправя. Не съдете, да не бъдете съдени. Когато двама хора се карат помежду си, вижте напред каква е причината. Не искам вий да ставате жертва на дяволски интриги. И който от вас не иска да разбере тая истина, ще му се проговори с друг език, на който думите ще разберете... Вас ви е заблудил онзи, който всички заблуждава, че сте изгубили своята енергия и своите чувства. Ето една лъжа. Човек и ще работи, и ще си почива. Ако ме слушате, всичко ще се възвърне.

Сега благодарете на Бога за всичките добрини, които ви е дал, защото от Него всичко, което иде, е добро. Любовта прави жертви и не търси своето, радва се на всичко.

П. К. Дънов

Варна, 8. III. 1907 г.

Л. с. М. Казакова,

Получих двете ви писма. П. Киров ми писа от Плевен и събщи, че ще бъде наскоро в Търново. Поздравете го нарочно от мен. По неговата работа ще говорим кога се видим. Времената, в които живеем, са важни. Не е мъдро за добрите хора да се занимават с дребнавостите на тоя свят. Кога се съдят човеците пред Господа, ще се съдят от думите си, от делата си. Бъдете съвършени, както е и ваш Отец. Вашите да бъдат такива, каквито подобава на човек, който е тръгнал да изпълнява волята Божия. Писано е, ако вашата правда не надмине правдата на книжниците и фарисеите, няма да влезете в царството Божие. Със своето невежество човек сам си създава своите нещастия. И за празните думи има отговорност. Има страдания в света и те се дължат на човеческото непокорство, на небесните закони.

Обсъждайте, обмисляйте нещата и тогава ги вършете. Вий се считате за по-силна, трябва да носите и повече. Вий имате повече виделина и повече трябва да разбирате и повече да прощавате. Децата често всичко бръщолевят, за тях е извинително, понеже се учат да говорят. Но който е вест в говора, да греши е недопустимо. Така е то, когато някой има много учители.

Ваш верен
П. К. Дънов

1. VIII. 1907 г.

В живота: Добродетелта носи, Правдата ръководи, Любовта утешава, Мъдростта възпитава, Истината просветява.

ПИСМО ОТ КОНСТАНТИН ДЪНОВСКИ³¹

Варна, 6. IX. 1904 г.

Отеческите ми благословения до любезната ми в Духа светого дъщеря, Мария Казакова.

Писмото ви от 27 миналий приех и добре разбрах писаното ви. Радува ме гостуването ви у дъщеря ми и разговора с любезния ми син Петра по някои важни въпроси, които сте имали, когато сте били тука. А още повече ме трогват вашите високи чувства и желания да научите от мен някакви интересни събития, които са се случили в моя живот.

На 1-ий въпрос. Даденият ми свещен антимиc при гроба на С.В.М. Димитрий в Солун, биде в 1854 г. в самия ден на Великата събота, с разни наставления, които съм изложил писмено на Българския свят Синод, но което остана в паметта ми с гърмежи от топове и глас на някого, който говореше: Братя Християни, ако ние се уплашим от гласа на гърмежа на нашите врагове, то какво ще сторим, когато затруби ангелът в последний ден! На моето удивление ми отговори който стоеше при мен. Ето истинский Божи служител... И след десет дни, като се върнах в Цариград, научих се, че съединените флоти на Англия и Франция бомбардирани Одеса.

На 2-ий въпрос – за църквата във Варна.

В 1860 г. дойде някой си Рачински за консул във Варна, който направи обиколка по селата, запозна се и с мен.

От разговор на разговор, аз тъй, като на шега, му загагнах, че в морето на местността между манастирите с. Димитър и с. Константин има камбана в морето. Той взе всичко за сериозно и повика няколко рибари, та отиде на казаното място и извадиха камбаната, която тежеше около 14 пуда.

Между това г-н Рачински се научи от мен за всичките ми случайности в Солун... И така през зимата си отиде в Русия и през март на сятната година дойде с всички принадлежности за църква и на 12 април 1861 т. биде отворена и осветена в името на свят. Николая Арх. Епископа Мирликийского Чудотворца в дома на Залъмоолу, дето живееше и сам.

3-ий въпрос. Телеграма отправих на 19 февр. 1896 г. до самия Император в Русия, в която му донасях за благословието от 1747 и 1820 и 1854: не получих никакъв отговор.

За 4-ий въпрос не зная нищо ... но когато дойде във Варна Великият княз с ескадрата, след отпуска на служба ходихме с двамата митрополити Вар. Преславский и Доростоло Червенский в броненосеца „Ростислав“ и в църквата на парахода връчих на руския архимандрит отец Вениамин копие от с. Антимис с препис от ония, които бях дал на св. Синод и на Н.Ц.В. Княза.

Аз съм убеден, че с време ще познаят и руси, и българи онова, което Бог е предопределил за тях, и тогава ще потърсят истината...

Ваш любещ духовен отец
Свщ. Кон. А. Дъновский

ПИСМА
до Елена и Константин Иларионов

София, 7. XII. 1904 г.

Любез. г-жо Е. И.

Писмото ви получих. Изпитите и мъчнотиите в живота са неприятни. Само който е страдал, той знае тяхната тежест. Но при все това ръката, която ръководи човешките съдбини, знае да ги преобръща на добрини и благословения. Всичко става по допущение и нищо не може да се извърши без Върховната Воля. Г-н И. има задължения в тоя живот и той трябва да ги изпълни драговолно. Направете оброк на Господа, обещавайте се да го изпълните и Небето ще ви благослови. Помислете двама на едно и вижте какво ще решите. Аз ще ви помогна, но желая ви и двама да имате готовността да слушате Господния глас. Имайте вяра, имайте Любов към Истината. Всичко в живота е добро. Не се страхувайте, бъдете бодри. Нищо не може да ви напакости. Отправяйте и двама умовете си нагоре в молитва.

Като приемете моето писмо, съобщете ми пак за състоянието.

Моят сърдечен поздрав на двама ви.

П. К. Дънов

София, 16. XII. 1904 г.

Любезни г-н и г-жа К. Е. И.

Надявам се Моето писмо ще ви намери бодри и весели духом. Веселостта и бодрият дух са потребни в живота. Небесният наш Баща винаги желае всички негови деца да бъдат весели и благодарни. Всичко работи за добро. Само вяра и търпение. Този, Който ви обича, промишлява всичко. Под Неговата закрила вие ще бъдете в безопасност. Аз ви пращам Моя искрен поздрав, пращам ви тъй също и това, за което ви говорих. Спазвайте го, ще Ми е много приятно да чуя пак от вази. Времето е прекрасно. Видите, и то иде на помощ. И то желае да принесе своя дар. Видите, и то ви обича и ви се радва. Да, всичко

се радва и Небето от горе и то е засмяно. Листа с молитвите ще спазвате само за вази.

Вапш верен
П. К. Дънов

София, 24. XII. 1904 г.

Люб. г-н К. И.

Писмото ви получих, имайте вяра и не се съмнявайте. Господ ще ви изцели. Вярвайте в Него, Той ще ви укрепи Духом. Мен ще Ми бъде приятно да дойда да ви видя и ако времето ми позволи след Новата година, ще го сторя. Желая вий да прекарате светлите празници радостно и весело. Поздравете вашата любезна г-жа нарочно от Мен. Вярвам тя да е весела и бодра духом. Господ ще я ръководи и упътва в живота. Да възлага тя всичките си надежди Нему и всичко най-после ще излезе на добре. В земния живот има много неща необясними. Това, което в настоящия живот се вижда противоречиво, в бъдещия ще се оправдае. Когато се схване животът в неговата целокупност, когато се разбере Божият път, тогава всичко ще се уясни. И Царството Божие иде на земята, за да даде мир и веселие на човеците и да ги избави от всички злини. Не бойте се, Господ, Който ви обича, Той се грижи за вази. Неговата обич не е както на човеците. Доверявайте Му се напълно, изказвайте Нему своите нужди и желания и Той ще ви благославя повседневно. Ако ми пишете, пишете Ми на следующия адрес:

Ул. Опълченска N 70.

Сърдечен поздрав
П. К. Дънов

София, 4. II. 1905 г.

Любез. г-н И.

Писмото ви и отворената карта получих. Имайте пълна вяра и упование и всичко ще излезе за ваше добро.

Изпитите в живота имат своето предназначение. Всякой, който е послушен на Божията Воля, краят излиза благополучен. Да ви не смуцава нищо. За вас има Кой да се грижи. Нека духът ви да бъде бодър и весел. Това, което Господ е казал, то се не връща. Той ще извърши всичко докрай, тъй както е отредено. Нали знаете, вий не сте сами. Господните служители от горе постоянно идват да ви укрепяват и насърчават. Сега вий сте под най-добрата закрила и ръководство. Аз ще се постарая пак да ви посетя. Приемете моя сърдечен поздрав и двама.

Ваш верен
П. К. Дънов

Варна, 19. IX. 1905 г.

Люб. г-н Ил.

Мен ако слушате, няма нужда в никаква болница да ходите, нито да се подлагате на електрически операции, понеже може наместо полза да ви се създадат още по-големи неприятности. Вашето здраве ще се подобри само чрез редовно живеене. Вашата болест е душевна. Когато душата ви се пречисти, когато умът ви се освободи от миналото и вие дълбоко съзнаете в себе си, че е най-добре да се живее тъй, както Господ Мъдрий е определил, и да престанете да се безпокоите за отношението на хората, тогава ще добиете онзи вътрешен Мир и душевно спокойствие. Вашата Вяра, вашата Надежда и Любов към Бога и ближните ви ще ви спаси и ще ви избави от това, което ви смуцава. Види се, вие сте направили пак някоя грешка и вследствие на това се явява това временно безпокойствие. Вий и двама с госпожата си трябва да живеете добре пред Господа. Не давайте място на дреболии, които създават нещастията. Извличайте поука от всичко. В живота всичко си има своето предназначение. Във всяко зло се крие по едно добро. Търпението избавя човека. То е сила, то е мощ. Аз зная, вие бързате много. Но при сегашните условия вий трябва да се примирите. Ако вий ме

слушате, бъдещето носи нещо по-добро за вази. И то ще дойде, стига вие да се подготвите да го приемете. Когато Аз ви кажа, че ще оздравеете, това трябва да знаете, че ще бъде. Слушайте ме и няма да ви боли глава. Знайте, Божиите добрини и благости за после се запазват.

Ако ми остане време през тази година, може да намина през вази.

Приемете моя сърдечен поздрав и двама.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 14. I. 1906 г.

Люб. г-н И.

Писмото ви получих, засега съм занят. Към края на този месец, ако остана малко по-свободен, ще дойда да ви посетя. Животът понякога се вижда да е пълен с много невзгоди, но Бог, Който направлява всичко, е добре предвидил последствията. Човек не само живее в този свят, но същевременно се и учи. С други думи, приготвявай се за един по-висок и благороден живот. Турете тези мисли в ума си. Бъдещето носи добри неща в себе си.

Предай моя сърдечен поздрав на Е. Добрите приятели от невидимия свят са винаги на ваша помощ. Те се грижат повече за вашето добро, отколкото вие сами.

Със сърдечен поздрав ваш
П. К. Дънов

София, 6. III. 1906 г.

Люб. Ил.

Ний пристигнахме благополучно. С днешната поща изпращам за Е. „Тайната на ръката“. Надявам се да ѝ послужи и да я осветли за значението на човешката ръка. Моите сърдечни благопожелания за вашето повдигане. Гледайте нагоре, там има само Мир и радост. Аз ще ви

помагам и на двама ви да уяквате и укрепвате в Пътя на Истината. За избора на дете щом се уреди, ще ви пиша.

Поздрав от всички.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 23. III. 1906 г.

Люб. г-н И.

Надявам се и двама да сте бодри, особено днеска, като времето е по-весело. В осъществяване на вашето желание с Е. види се ще трябва още да чакате. Прегледах няколко деца, но те не подхождат. Има тук едно дете на около седем години без баща, без майка, домашните му чувства добре развити, обаче умствено средно стои. Петко ми разправи, че тук в София имало няколко сиропиталища, ако в някое от тях намеря подходящо дете по възраст, разположение и характер, ще ви осведомя. Най-после стига да имате доброто желание да вършите Волята Божия, Господ ще ви укаже добрия път. Изисква се време да се постигнат добри резултати в живота. Как е Е.? Как си ти? Земята трябва да се оре, лозето да се копае, млякото да се бие, а човек да се учи. Доброто оране дава прекрасна жетва, доброто копане изобилно грозде, доброто чукане изобилно масло, така и доброто учение дава прекрасен характер. Да се обработи, да се развие и облагороди душата струва повече, отколкото да придобие човек всичките богатства на света. Душата, това е блаженството на човека. Без нея човек е суха кост. Душата, това е най-драгоценното нещо, което Бог е поверил на всякой човек. Тя е, която ни свързва с Небето, с Бога и всички същества. Когато тя е запазена от греха, тя е тъй прекрасна, както лазурното небе, и тъй сияюща, както светлото Слънце. Да ви не дотяга, не сте сами. Имате много приятели добри от Невидимия мир, които ви обичат и се грижат за вас. В тяхната Любов вие и двама ще намери-

те онази вътрешна радост, която ви е потребна. Нещата в тоя свят са изражение на тая постоянна Любов, която всичко освежава. Любовта, това е, което е непостижимо, неуловимо, това е Божието видение, това е вътрешното общение на безсмъртните Духове.

Ваш верен
П.К. Дънов

София, 31. III. 1906 г.

Люб. Е. и К.

Получих двете ви писма. В тукашното сиропиталище няма деца по-малки от седем години. От тази страна въпросът остава висящ. Няма съмнение, вашето желание ще се изпълни, но искат от горе да ви учат на Божествено търпение и непоколебима вяра. Вий, както и всички други, облечени в покривалото на плътта, временните неща ви смущават. Но има ли човек на земята, който да не се смущава! Ако детето, за което се грижи баща му, се безпокои, безпокойството е напразно. Земята е училище и чистилище. Ако си научавате добре уроците, ако си добре употребявате даденото време и не се обленявате, блаже-ни сте. И ако вършите Волята на Този, Който ви е изпратил на земята, знайте, ще имате и Неговото благословение накрая. За всяка добра работа добре се плаща. В нищо не бързайте. За хода на вашето прошение да се не терзаете. Трябва ли човек като се наяде, да се моли като как ще се смели храната му в стомаха. Това не е негова работа. Човек не трябва да притуря погрешка върху погрешка. Когато дойде определеното време, всичко става. Ползвайте се от благоприятното време. Размишлявайте за смисъла на живота. Щастие на земята няма засега, щастieto е в душата. Когато тя е огрята от Божествената топлина, ней ѝ е приятно, тъй както и на цветето е приятно, когато го грее Слънцето. Знайте, че все между хора ще живеете. Хората един от друг малко различават. Бъдете благодарни на Бога за всичко, което ви праща. Неволята е у самия човек. Нравствените дългове, ду-

шевните недъзи, придобити от непослушание, са които правят духа слаб и разбит. Желая да прекарате светлите празници щастливо и весело.

Ваш
П. К. Дънов

София, 16. IX. 1906 г.

Люб. И.

Получих твоето писмо. Аз ми е приятно, като виждам, че ти и Е. правите добри усилия да използвате благата, които от горе ви се изпращат. Вървете напред, този път е пълен с неизчерпаеми блага и богатства. Развивайте душата си, възпитавайте сърцето си и ума си и облагородявайте характера си, защото в силата на душата и ума е скрито блаженството. Като минете през изпита, да станете достойни за призванието, към което и двама ви приготвяват. Аз мисля да дойда в Търново, но то ще бъде малко по-сетне. Вярвам да сте останали доволни от идването на Бъчваров и Керемидчиев.

Предайте добрите ми пожелания на целия кръжок. Спънките, които спъват добрия вървеж, ще ги отстраним. Когато вашите души се повдигнат в по-високите сфери на живота и Божията Любов ви озари със своята вечна светлина, тия препятствия ще изчезнат като плява. Каква крепка ръка ви ръководи, какво озаряющо око промишлява за вашето добро. Небето има всичкото добро разположение. Имайте вяра, имайте търпение. Аз ще ви дам всичките необходими упътвания за добър успех. С време много неща ще ви станат ясни. Светът ще отвори по-висок хоризонт за умовете ви. На всекиго, който има, ще му се приложи, на всекиго, който работи, ще се благослови. Това така ще бъде. Така да просветнат вашите дела пред хората, че като ги видят, да прославят вашия Небесен Баща!

Ваш верен
П. К. Дънов

Варна, 8. II. 1907 г.

Люб. К. И.

Получих двете писма. Мисля да се побавя тук за няколко време. Като уредя някои работи висящи, ще видя накъде трябва да се отправя. Тук времето засега е приятно, но се вижда да стане наскоро една малка промяна. Вий засега сте добре и може да горите по малко дърва. Желая да имате по-голяма топлина отвътре и тогава всичко ще върви по своя Божествен път. Вътрешният мир, душевното спокойствие, яснотата на мислите, подемот на Духа са потребни винаги в живота. Като се подчинявате на вътрешното ръководство на Божия Дух, Той ще ви ръководи и осветлява и ще прави живота ви приятен и пълен със смисъл. Защото няма по-голямо добро да слугува човек на Бога и да върши Неговата добра Воля. Вий всякога сте се оказвали готов да струвате доброто. Обсъждайте нещата, преценявайте ги и тогава ги вършете.

Моят поздрав на Е. и на всички приятели по име. Вярвам да се намирате на позициите си да давате отговор, ако ви смуцават много, турете ги на работа, накъдето се окаже нужда.

Приемете моя сърдечен поздрав.

П. К. Дънов

Варна, 6. III. 1907 г.

Люб. К. и Е.

Вашето отворено писмо получих. Няма съмнение, вие очаквате да ви пиша по-често. Зная, кога се очаква и очакваното не иде навреме, става мъчно. Но всякога, когато замедлявам своя отговор, това не значи, че у мен няма добрата Воля, не, но наопаки. Ако земеделецът не сее всякога, това не е негова вина. Не всякога има еднакви условия. Ако вие и двама следите по-внимателно законите на духовния свят, много неща в живота ще ви

станат ясни. Зная, за вас има приготвени много добри неща, само че когато ви се дадат, искам вие да сте приготвени добре. Вие се приготвявате да станете граждани на Царството Божие, гдето правдата и Любовта са основни закони. В това Царство се изисква чистота и святост. Този свят не е далеч. Той е около вас и във вас. Сега вслушвайте се в гласа, който говори във вашите души. Пребъдвайте в Словото. Изпълнявайте Неговата Воля. Тогава вий ще имате всичките благословения. Да ви не дотяга, за вас има широко поле за работа. Може би тази работа засега да е скромна, това нищо не значи. Не е количеството, но качеството. Вий ще се научите от опит да прилагате Божествените закони в повседневния живот. Когато човек върши Волята на своя Небесен Баща, то е радост и веселие навсякъде.

Моят поздрав на всички ви.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 7. VI. 1907 г.

Люб. К. И.

Отвореното ви писмо и записа получих. Засега съм занят. След няколко дни, кога се уяснят работите, ще ви съобщя кога ще мога да дойда. Мисля да прекарам времето си добре на лозето. При чистия въздух и добрата вода не може да бъде другояче. Вие с Е. полагате грижи да уредите лозето. Всяко лозе трябва да се урежда, за да дава плод. И плодът е именно който радва всеки земеделец. Така се учат хората от настоящето за бъдещето. Вярвам всички да прекарвате добре в доброта и правда, в Любов и Мъдрост, и Истина. Защото умен и Мъдър е онзи, който сее на добрата земя и влага капитала си на сигурно място. Няма съмнение, вие всички желаете да го влагате все на сигурно. Разбира се, когато богатството е на сигурно място, човек малко се безпокои. И мисля, че много

от съвременните тревоги се дължат на това, че хората не са сигурни. Сигурност може да има само горе. Когато човек богатее душевно, той е радостен и весел.

Моят поздрав на всички ви.

Ваш
П. К. Дънов

София, 9. XI. 1907 г.

Люб. К. И.

Получих вашето писмо. По въпроса П. ще ви пише кога се насрочи делото. Вярвам да сте имали вече изобилно дъжд за лозето. Как отиват работите? Засега, според времето, вътре в стаята е по-приятно да се седи, отколкото под лятната почивалня с платното. Годишните времена са приятни промени. Природата есенно време и зиме има по-сериозен вид. Пролет мяза на весело дете, лете на възрастна мома, която разсипва своите приятности на всички. Есен на стара домакиня, която трупа всичко в зимника и житеницата. Зиме на стара баба, която трепери над всичко и се мръщи всекиму, който бара. Но така е, деца, моми, домакини, баби, това е външният израз на земния живот. Детето, това е сопранът в музиката, момата, това е тенорът, домакинята, това е алтът, бабата, това е гръмливият бас, всички съставят природния хор. Вий с Е. и двама сте тенористи, само добре трябва да си заучите парчетата, че да не излиза дисакорд в хора на живота. Но ще кажете, трудим се да пеем добре, колкото гласът ни позволява. Стига, че се трудите. Всеки, който се труди, винаги успява. Вършете всичко присърце. В живота всичко си има дълбок смисъл. Който може да чете написаните страници на голямата книга, той винаги ще се радва за това, което му се дава да стори. Добре е да са разтворени очите и ушите на човека и да му е развързан езикът. От очите да излиза виделина, от ушите мъдрост, а от езика Словото на живота. Какво по-добро може

да очаква някой от ближния си! „Пази сърцето си чисто, душата си...“ Какво? Друг път ще довърша тая мисъл като лозинка за всички ви.

Поздрав на Е.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 22. IV. 1908 г.

Л. К. И.

Писмото ви получих. Ще запълня тази празнота с третата глава от Ев. на Йоана. Колко е важно всякога в живота подобни празнини да се запълнят с ценните добродетели на Небето. Сега е времето, когато всички трябва да работите с радост и веселие на Господа и да се ползвате от всичките Негови блага, които ви праща всеки ден. От всички да се извлеча Мъдрост и знание. Е може ли да запълни празнотата на своята реч? Надявам се, мисълта ѝ да се е уяснила. Мислите в духовния свят поникват и цъфтят, тъй както цветята пролет тук. Когато се спазват всичките условия, образуването на мислите върви правилно. „Религия“, това е вътрешната свърз на живота с Негова източник. Божията Любов, която заражда человешките души и ги свързва със своя Дух да се радват на свободата на озаряющата Истина.

Ваш
П. К. Дънов

София, 25. IX. 1908 г.

Люб. И.

Вашето писмо получих. Пишете и на г-н В. от Моя страна и го задължете и той да изпрати своя плик. Дайте и нему наставления, ако не ги е получил. Словото може да го продиктувате на всички ония, които искат да си го имат, нека си го препишат.

Вярвам да сте бодри всички, па няма причина защо и да не сте, царство ви се дава. Сега това Царство изисква добри граждани и служители. И надявам се вие да гледате по-надалеч в бъдещето и да се въодушевявате малко по-другояче от обикновено. Потребно е въодушевление на Духа. Да се живее с великата мисъл, да се движи човек от закона на Любовта, да се слеят великите пътища на Мъдростта и Истината, това е щастие, това е блаженство. И каква по-благородна работа би вършил човек на земята? Той трябва да се ползва от всичко, с което Небето го е заобиколило. Всичко има смисъл, всичко има значение за оня, който разбира, на когото умът и сърцето са отворени да схваща и разбира. Слепият се движи в тъмнина. Имащият очи, в светлина. Глухият в безсмислие, имащият слух, в хармония. Е как върви с френологията? Учи ли я, или я остави, да си почива? Наука като френологията изисква наблюдение и сравнение. Трябват постоянни пресявания на фактите. После тия факти трябва да се пробват. Тази година на посятото ще се даде влага и благословение. Орете добре, сейте добре, за да има и добра жетва. Семе ще ви се даде.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 7. X. 1908 г.

Люб. г-жо Е. И.

Писмото ви получих. Поменатата книга **ЖИВОТЪТ НА ИСУСА** имам предвид да я дам да се подвърже и като ѝ турят премяната, ще ви я изпратя да ви гостува. Надявам се да останете доволни. Тя не е някоя бърбица. Скромна по характер. С нея ще се разберете. Тя носи мисли на велико минало.

За събитията, които стават, няма защо да се безпокоите. Работите ще се уредят по най-добрия начин. От горе засега имат пред вид **МИРА И НАПРЕДЪКА НА ЦАРСТВОТО БОЖИЕ**. Благоприятното време за полезна работа

трябва да се използва. Ако прегрешенията на хората станат навсякъде нетърпими, тогава мирът може да се наруши. Засега се има голяма надежда за един общ обрат на работите в това направление и работят да спрат едно голямо зло, което може да разруши много човешки сърца и да сломи много души, които едва се повдигат. Человеците често на земята търсят своето нещастие за някаква си мнима слава, за някаква привидна сянка, а забравят своя дълг към Бога, човеците и своята душа. Но има и души напреднали, които разбират за благо на човешкия род.

Моят поздрав на К. и брат ви, и вам.

П. К. Дънов

София, 17. XI. 1908 г.

Л.Е.К.И.

Навярно вий все още очаквате ЖИВОТА НА ХРИСТА. И в очакването времето се вижда дълго. Но при такива случаи е потребно търпението. Само тогава идва сполуката в живота. С днешната поща ви изпращам книгата и надявам се да останете благодарна. Само една добра мисъл по някой път съставлява голямо богатство за една жаждающа душа. Добрите мисли, добрите желания в живота са лъчите, които го освежават и възрастват. Те са Господните блага, които идат да осветляват пътеките на тоя материален живот, гдето скърби и страдания са съпътници на човешката душа. Те са утехата, насърчението на страдающите. А да се ползува човек от тия блага, той трябва да има ум, трябва да има душа възприемчива, да задържи доброто в себе си, за да не мине то като вода по голите скали и се преобърне на порой. Често прекрасните долини представляват човешкото смирение и трудолюбие, а планинските или голи върхове неговата гордост и надменност. Да, те са високи, величествени, но са студени и безжизнени. Но не искам от тая анология вие да вадите крайни заключения. Аналогията

изобщо е вярна, но в рамките на своите логически промисли. Защото върховете и те си имат своите добри страни. Кога се прави една аналогия, трябва винаги да има контраст, в контраста е отношението на Истината. Понеже долините са долини по причина, че има върхове. И върховете, че има долини. Ако не би имало върхове, не би имало и долини и ако нямаше долини, не щеше да има и върхове. Всичко е добро за тези, които разбират.

Поздрав на К. и Б.

Ваш верен
П. К. Дънов.

София, 19. I. 1909 г.

Л. К. И.

Идушият петък, 23 от този месец, отреден е за пост и молитва за уякването и укрепването на веригата и нейните сподвижници, за общото благословение на нейните членове. Постът ще започне от четвъртък вечерта и ще свърши в събота сутринта. Ще се молите Бог да благослови Своето Дело, което е започнал, да благослови с присъствието на Своя Благ Дух членовете на тая Велика фамилия, да им даде сила и мощ да работят с всичкото си сърце и душа за идването на Царството Божие на земята. Ще се молите поотделно за всичките ваши приятели, за българския народ, за славянството и за всички други народи и Бог ще стори онова, което е Нему угодно и в което Благият Му Дух благоволява. Това ще съобщите на всички приятели, в които има готовност от кружока. Ще пазите всичко в тайна. Никакво разгласяване навънка. Защото силата е в мълчанието. Когато Господ говори, всички трябва да слушат. Това е благоугодно Нему.

Ваш верен
(Свещеният подпис)

София, 15. X. 1909 г.

Люб. Е. И.

Получих писмото ви. Мъчнотиите, които се изпречват на пътя ви, могат да се отстранят, стига всички да имате добрата Воля да слушате и изпълнявате наставленията ми. Първия и третия петък ще употребите в молитва, четене от Евангелието и последният пеене и разисквания върху четеното. Ако иска някой да говори, нека каже нещо полезно и назидателно както за себе си, така и за другите. В тия петъци ще оставите Господ да говори в сърцата ви и умовете ви. Нищо друго. Във втория петък ще имате молитва, четене и съобщение с невидимия мир, ако дойдат някои духове, ще им дадете свобода да говорят и да изкажат каквото имат. Може да им задавате въпроси и да ги запитвате. Ще изпитвате духовете. Трябва да се пазите от разногласие, ако се роди, ще затваряте събранието. Четвъртият петък е само за тесния кръг. Него ще употребите в молитва тайна и явна, в четене на различни места от Библията, в прямо съобщение със Святия Дух на Господа. Всякой да изповядва в себе си своите прегрешения пред Господа и да иска опрощение, да търси виделина за душата си и сърцето си и да иска подкрепа от горе. Ако Духът дойде върху някого от вази, дайте Му място да каже Словото Господне. С.Щ. може да посещава този петък, само да се моли да не падне в изкушение. В трите петъка може да допуснете по общо съгласие всички ония, които дълбоко и искрено искат да следват пътя на Истината и изпълняват Волята на Небето. Четвъртият ще е достъпен само за малцина, които определих. Прочее, бъдете всички разумни. Гледайте да бъдете пример на всички. Живейте в мир и Господ ще ви ръководи.

Моят поздрав на всички.

Ваш верен
(Свещеният подпис)

София, 11. IX. 1910 г.

Л. К. И.

Предайте моя поздрав на всичките приятели. Бъдете всички бодри и весели духом. Ходете с пълна вяра и упование в Господа и той ще преобърне всичко да работи за добро. Аз ще ви съдействувам по пътя на Истината и живота да познаете Божията благодат, милост и Любов, която Той храни към всички, които Го търсят с всичката си душа. Там, гдето е Любовта, там е и Божият Дух, там, гдето е Духът, там е и животът, а там е и Господното благословение, а гдето е Господното благословение, там е и подемот и въздигането на човешката душа, на човешкото сърце и на човешкия Дух. А гдето е въздигането на душата, там са и плодовете, вечните плодове на живота, които укрепяват и въздигат падналите духом. Пребъдвайте всякога в Господния Дух, изпълнявайте Неговата Воля, ходете по Неговите стъпки и ще вкусите и опитате, че Господ е благ.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 10. X. 1910 г.

Л. Г-жа Е. И.

Получих вашето писмо, за добрите работи се иска време да се осъществят. Освен това, иска се силна вяра, твърдо упование и непоколебима Любов. Да се не обезсърчава душата ви при първите несполуки. Несполуките всякога носят големи сполуки. За Царството Божие са нужни бисери, а не пясък. Право мислите, като казвате, че на Господа принадлежи да уреди всичко. На духовете, които бъркат, ние ще кажем да кротуват, защото е по-добре за тях. А на немирните ще кажем да мируват, защото има закон за тях. А на добрите ще кажем да вървят напред, защото има помощ за тях. Победата е на тая страна,

гдето е Господ. Царството Божие, въпреки всички мъчно-
тии, ще се установи най-после на земята.

Мой поздрав вам и на К.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 17. XI. 1910 г.

Л. К. И.

Получих вашето писмо. Наставленията, които мога да
ви дам аз сега, са следните: ще вземете едно шишенце от
аптеката около 50 г карболова вода. От тази карболова
вода ще правите разтвор в топла вода, с която Е. да си
промива устата по два-три пъти на ден, когато усеща бол-
ка. Разтворът ще го правите по следующия начин: в една
обикновена чаша за вода ще налееете до половината мал-
ко топла вода и в нея ще капнете от карболовата вода от
10–20 капки. Гледайте разтворът да не е много силен, но
да е винаги умерен. Е. да си прави полуизмивки на коре-
ма и слабините през ден. Да се стреми да бъде вътрешно
спокойна и да се не тревожи за неща, които нищо не мо-
гат да ѝ принесат добро. Види се, тя е вземала живо учас-
тие в твоите работи и се е тревожила и за техния изход.
Мир трябва на душата и спокойствие на ума. Работите
като ги работим, те ще си вървят тъй добре и без тревоги.
Но ще кажете: юнашко сърце търпи ли, когато гледа дру-
гите да се борят. Но всякой, който излиза да се бори, трябва
първом да се упражнява. Но от своите несполуки чело-
век се учи повече, отколкото от сполуките си. И от своите
незгоди и нещастия човек се учи повече, отколкото от
своите веселия и радости. Искам да сте всички здрави, за
да работите за идването на Царството Божие на земята.
Да са заняти вашите сърца с Божията Любов и умовете
ви с Господнята Истина. И да принесете плодовете на Ду-
ха.

Ваш верен
П. К. Дънов

Любезна г-жа Е. И.

Получих вашето писмо. Много от зададените ви уроци в живота трябва да ги приложите и опитате, за да познаете тяхната стойност. Знание, което не е добито от опитност, е непотребна руда, която не може да влезе в работа. Когато времето се намръщи и затули слънцето, това не е признак, че то се е изгубило и изгаснало. Вън от всички мръщения, безпокойства, гърмежи, тътнежи, обезсърчения, съмнения, зависти и страхове Слънцето на живота все си грее и все еднакво изпраща своята светлина и топлина върху земята. Живите растения растат и плод дават, а сухите постоянно се мръщят и голи стоят. Окото на Небесния Баща еднакво гледа на всички свои деца и всекиму дава, което му се пада. На големите братя големи гащи, на малките малки. На големите сестри големи рокли, на малките малки. Всекиму според възрастта. Разбира се, има примери, сравнения и подобия, които не могат еднакво да се приложат към всичките родове. Запример не може да се довери една ценна книга на малко дете, понеже ще я оцапа и скъса. И ако животът е една много ценна книга, може ли всекиму да се довери? Не, ето защо в съвременния живот малцина живеят. Думата „живот“ има значение в себе си. Това е живот вечен, да познаят Тебе, Истинаго Бога. Под думата „познавам“ аз разбирам да се всели Господ в нас. Когато житеното семе, което е заровено в земята и ограничено в своята черупка, която съответствува на човешкия егоизъм, почувствува слънчевата топлина и светлина, то разпръсква своята черупка и си показва нежната главица. С тоя деликатен стрък то възприема живота на Слънцето в себе си и само излиза изпод земята да се усмихне на животворящото Слънце, да му каже: аз те познавам, когато чух твоя зов от горе, аз пръснах своята черупка, пробих тънкия пласт на пръста и се озовах, да те видя и да ти се радвам. Аз ти благодаря, ти ме събуди, ти ме освободи, ти ме извади от мрака и ме доведе в чудната твоя светлина, да се радвам на тоя

свят, който гледам пред себе си. Ето, аз ще порасна, ще цъфна, ще завържа, ще дам плод за човека, ще вляза в неговата кръв, ще стигна в неговия мозък, ще се преобърна на една добра мисъл, на едно добро желание и ще ида после наново да помагам на обременените, на обезсърчените, да им предам моята опитност, ще им кажа как се избавих, как ме ти изведе изпод земята, как се ти грижи за мен. Ето, аз съм носител на твоята светлина за всички, които са в тъмнина. И ако едно житно зърно може толкова много да стори, не е ли то добър пример за тия, които стоят още в своята черупка и търпят гнета на пръстта от горе си, не е ли време и за тях да последват този пример. Да, но те се плашат. Те разправят за небивали опасности отвънка и стоят скрити в своята черупка. Дяволът, светът, страданията, немотията, сиромашията, обществото ги плаши. Страхът е, докато човек е отдолу. Когато излезе от горе над лицето на земята, види слънчевите лъчи, всичкият този вътрешен мираж ще изчезне. Напред и нагоре, това е спасението. Пръснете черупката си, пробийте тънкия пласт и ще се озовете в чудната виделина.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 23. II. 1911 г.

Л. К. И.

Ще бъдете добър да направите една малка услуга. Пишете в Габрово на някой ваш познат да ви изпратят от тъй наречения „Ванков корен“. Нека да ви изпратят по-вечко. Колкото струва, платете го заради мен, и ще уредим работата. Щом го получите, препратете ми го.

С поздрав на двама ви.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 2. III. 1911 г.

Люб. К. И.

Получих вашето писмо. Ако Марийка настоява много да се върне при майка си, не я задържайте. Оставете ѝ свободен път. Човек не може да измени пътя на другите, които нямат вътрешно желание да се възползват. След като сторите всичко, което вашата длъжност изисква, другото оставете на Господа, Той да уреди бъдещето ѝ. Всеки според каквото му е отредено.

На съвременните хора им липсва вяра жива. Те са хора без упование в Бога, понеже Го не познават. Съмнението разяжда постоянно техния душевен живот и те умират в греховете си, като не вярват във вечния живот, който оживява мъртвите.

Вяра на всички трябва, тя е спасението на света, без нея всичко ще се вкисне, вмирише и разложи на своите части. Да заговори доброто, милостта, обичта в човешките сърца и дълбокото желание да се слугува на Господа доброволно и драговолно с радост и веселие.

Ваш верен
П. К. Дънов

Бургас, 23. I. 1912 г.

Люб. Е. И.

Получих вашето писмо. Пътят, по който вървите сега, е добър. Този път носи в себе си всичките благословения за жаждующата душа. Търсете Истината и тя ще ви направи свободни. Търсете Божията Любов и тя ще ви научи как да слугувате на своите ближни и да изпълните Волята на благия Отец. Търсете Мъдростта и тя ще ви просвети умовете да разбирате Неговите наредби. Всяка Нова година носи по нещо добро в себе си. Така и тези горните букви имат особен смисъл в себе си, т.е. буквите в картата. Те са с добро значение. Моето желание за вас е всички да растете и да принесете плод добър и благоприятен на

Господа. Повикайте Т. А. и ѝ съобщете, че съм получил нейното писмо. Аз именно от тия страдания исках да я избавя по-рано и затова ѝ препоръчах да стане учителка, за да е е далеч. Обаче тя като не проумя моите думи, вдаде се на човешки умувания и аз оставих времето да ѝ даде потребния урок, да се научи, че моите думи всякога носят благословения в себе си за ония, които ме слушат, защото са думи на Бога, думи на Небето, думи на Христа, Когото тя търси. Аз съм готов всякога да прощавам там, гдето има истинско разкаяние. Моите отношения към хората са винаги едни и същи. Аз искам всички да живеят чист и свят живот, всички по възможност да живеят в мир. Ако тя не може да издържи тия изпити, нека се поотдалечи от Търново временно, докато утихнат работите, за да може тя ясно да обсъжда като как да постъпи. Сега тя е разтревожена, но нека се държи на поста си. Ако постоянствува в добрия път, всичко ще се преобърне за нейно духовно добро. Човек без Бога, без Господа, без Христа не струва нищо. Той си е формално животно, формен звяр. Нека чете 36 Псалом и 5. гл. от Галатяном.

Моят поздрав на всички ви.

Ваш верен
(Свещеният подпис)

София, 15. IX. 1912 г.

Люб. г-жа Е. И.

Получих вашето писмо. Брат ви А. идва преди няколко дена. Той се чувствува добре. Той се е завзел да пази строг режим. Ако върви по тоя път, няма съмнение, че здравето му ще се подобри. Аз му намекнах, че е необходим дълбок вътрешен мир. Душата се нуждае от Божествената светлина тъй, както и тялото. Човек с духа си трябва да обгръща всичко добро и да е в съгласие с ръководещите закони на живота. Като намеря удобен случай, ще ги посетя.

Аз завърших бележките. Материалът по цветовете е

даден под печат³². Като се свърши всичко, ще имате по един екземпляр. Изпращам ви поканата обратно. Изтеглете сумата и я внесете във вашата спестовна книжка. Бъдете радостни и весели, със свежа вяра и надежда. Влагата, ветровете, гръмовете, дъждовете, прахът в атмосферата да ви не плаши. Бог в природата е впрегнал всичко за добро, а така също и в човешкия живот. Всичко вкупом върви към добро. Само невежите и непросветените не виждат това. Техните умове са завзети с друго. В човешкото сърце могат да живеят и най-добрите животни, и най-злите. То зависи от уровеня на неговото духовно развитие. И в края на краищата всеки ще пожъне това, което е сял. Това е абсолютен закон. Всеки трябва да опита плодовете на своите дела. И право е, стремете се към съвършенство според дадената ви светлина. Никога не изпускайте добрите случаи, които Бащинската ръка ви дава. Гледайте да сте в съгласие с това Велико сърце, Коего всички обгръща и стопля със своята вечна Любов и Истина. Поздравете нашия приятел П. Т. Нему му правят ремонт на колата, да видят дали ще може още да издържи. Да се държи весел и бодър. Всичко Бог твори за добро. Младост, старост, това са за човека. Сила и немощ са за него, да опита две главни състояния на съзнанието. Като млад хвърка, като стар пълзи, като силен заканя се, като слаб моли се. Човек е една загадка за самия себе си. Той не познава още своята душа, своя Дух. Но ще познае. Желая всички да имате безгранична Любов за Бога и Любов към вашите ближни както към себе си. Любовта изправя недъзите. Истината, кривите мисли.

Мир на всички ви, които работите с Господа, и вечно благословение.

(Свещеният подпис)

София, 18. XII. 1912 г.

Люб. г-жа Е. И.

Получих вашето писмо. В сегашното положение на не-

щата вие учите една нова опитност. Важно е човек да разбира смисъла на своя живот и да живее съобразно според благата, които Господ е дал всекому. Всяка душа трябва да бъде благодарна от настоящето. То съдържа в себе си толкова скрити блага, за които мнозина са слепи. Ако ни дадат в живота мъчнотии, да благодарим на Господа, че не са по-големи от тия. Ако ни дават страдания, да благодарим, че са поносими. И когато всеки почне тъй да гледа и да живее, той ще много по-скоро да разбере живота, отколкото ако постоянно търси това, което не се намира в сегашните условия. В живота трябва постоянно да се менят условията и програмите тъй, както в училището. Само тогава може някой да се домогне до нещо ново. Такива промени ежеминутно стават в човешкия живот. Който разбира Истината, на когото сърцето е пълно с Божествената Любов, на когото умът е напълно зает с Мъдростта, той се възобновява и подмладява и расте от сила в сила, а който не проумява, се тревожи, терзае, самозалъгва се и преждевременно остарява и става крехък като сухо дърво. Казва на едно място в Словото, да се възобновяват във вашия ум. И моят съвет към вас е, да се възобновяват постоянно. Да се възобновява умът ви, да се възобновява тялото и душата ви и вие да сте храм на Негова Дух. А това е най-мъчното за мнозината. Защото те всичко знаят, но не и Истината, те всичко разбират, но не и Божията Любов. И от това става, че като е празен умът, той буренясва и човек става дребнав и кисел.

Предайте моя поздрав на всички приятели, особено поздравете г-жа Амзел. Прочети й онзи пасаж от писмото си, който се отнася до разбирането на живота. От това се нуждае. Аз щях да ѝ пиша, но отлагам за онова време, когато тя ще е готова да възприеме и приложи. Бог е чуден в своите пътища. Той не мяза на хората.

Ваш В.
П. К. Дънов

Люб. Е. И.

Получих вашето писмо. Бележките засега ги преписва г-н Голов. Когато той ги свърши, ще имам вас предвид. Преди няколко дена получих писмо от К., с което честити Рождествените празници. Той благодари, че е здрав със силата на Господа. Почеркът му за Мене свидетелствува, че е бодър духом и пълен с вяра. Аз чета и по това, което за другите няма смисъл. Всеки човек едновременно пише и по две писма. Едното, което всъщност предава състоянието на духа му, а другото, което предава негова външен изглед. Едното е оригинал, който като се превежда на физически език под образа на букви, слокове, думи, предложения губи от своята оригиналност и същина. Но все таки преводът е за предпочитане пред нямане на оригинала. Вие ще се съгласите с Мен от самите факти на опитността. Вие бихте се радвали за какъвто и да е К. превод от букви, слокове и думи отколкото да чакате негов оригинал. Оригиналите малцина ги четат и мъчно достъпни са. Те винаги се складират в обширните човешки библиотеки и добре се пазят и не се поверяват комуто и да е. Нека Господ всекиму да дава живот и здраве, че той сам да си превежда оригиналите и да ги пуца в обращение, че да му се радват неговите близки. Мисля, това е добро и много добро. Аз обръщам ума ви в една нова посока за размишление. Колко богатства, какви сили се крият в човешката душа. Природата постоянно прави своите преводи и ги пуца в обращение. Нейните извори, нейните реки, планини, морета, скали, долини, камъчета, цветчета, мравинки, животинки, пчелички, бръмбарчета, пеперудки, птички, мечета, вълчета, овцици, козици, волчета и тям подобните, които носят на себе си нейните преводи. За някои от тях ний се възхищаваме, а други укоряваме като не добре преведени. Едни ни произвеждат удоволствие, други ни крайно разтревожват. И ний си казваме, и това то било превод. Но не е крива тя, криви са преводачите, които не са си изпълнили доб-

росъвестно работата. Но ще попита някой, как трябва да се преведе съдържанието на един извор? На този въпрос потрудете се да отговорите на запитвачите, ако ви се отдаде. След като вий им отговорите на първия въпрос, задайте им вий втория, те да преведат съдържанието по оригинала на една река, как да се преведе на земному и т.н.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 29. I. 1913 г.

Люб. Е. И.

Получих писмото ви, а така също и изпратената сума. Върху тия предмети, за които ви говорих в по-ранното си писмо за оригиналите и преводите в природата, ще ви обяснявам по-нататък значението. Засега вий размишлявайте и постоянно се молете усърдно и дълбоко, като разкривате вашата душа пред Господа. Молете се усърдно и за Костадина. Той минава през огнени изпитания и само ръката на Господа е в сила да го пази от видими и невидими опасности. Молете се Господ да съкрати ония, които враждуват. Сега е време за духовна работа. Направете оброк, направете посвещение на вашия живот и на живота на всички други да служат Господу. И Господ да почне да работи чрез всички ви. Всички ония вътрешни затаени мисли, които замедляват вашия подем, отстранете. Дайте място на добрите желаниа, на добрите мисли, да се възцарят във вашата душа и чрез тях да се въдвори във вас Господ. Не само във вас, но и във всички. В това пълно разбиране на живота има мир, радост и веселие. Там, гдето Господ царува, душата е в безопасност. Нито косъм може да падне от главата ѝ. Извор, това е сладка дума на Небето, извор, това е чистота на сърцето. Извор, това е сияние на душата. Извор, това е мощна дума, която разхлажда разсъхналата уста, която утолява жаждата на душата. „Жаден съм“, казва Господ ваш на

кръста. Каква велика дума е извор, какъв велик оригинал е тя в Небето. Тук, на земята, преводът е само сянка на нейната същина. Който разреши тая дума, който даде на своята душа прав превод за нея, той става безсмъртен, съвършен и свят. Прекарайте тоя Извор отвън – вътре и вий имате вечния живот. Колко трябва да сте готови да схванете тая велика мисъл. Извор, Извор, Извор. При планинските върхове ти си близо, в пустинята на живота, далеч. В смирените сърца ти извираш чист, сладък, в горделивите ти си мътен и горчив. Извор, на тебе земята, животът дължи всичко. На твоите плодове, на твоите капки, които падат в сутринната роса. Всички същества мали и големи вкусват сладките сочни сокове на безпреривния живот. Извор, Извор, Извор, загадка на живота, щастие на душата, блаженство на Духа. Извор, Извор, Извор, проникни в сърцата на твоите чада.

В. В.

(Свещеният подпис)

София, 9. II. 1913 г.

Люб. К. И.

Получих писмото ви. Вярата е сила и Господ е крепост в живота. Всички, които се водят от Духа на живота, са излизали победители. Във време на мъчнотии човек само там може да прибегне за подкрепа. Зная, вий сте придобили нова опитност в тая война. На бойното поле се показва и човешкото геройство, и неговата материална нищожност. В един миг могат да изчезнат там неговите световни възделения. Но вярата, че човек е Дух, който не умира, дава надежда и свежест на човешкото сърце. При това пълната вяра, че без Волята на Небесния Баща нищо не става. Когато Господ пази човека, наоколо му може да има хиляди злини, хиляди неприятели, той остава невредим. А когато Небето е престанало да го пази, и вкъщи да е, пак го намират. Вий вървете по начертания път и ще опитате, че тия, които слугуват от

сърце на Бога, Той ще ги въздигне и ще ги охрани със Своята Любов. Макар видимо да не присъствавам на бойното поле, обаче Духом съм там. За постигането на добрите неща в тоя свят се трябва да се дадат жертви, в каквото и направление и да е. Бъдете мъжествени, бъдете смели, бодри и весели духом. Онзи, Който води съдбините на тоя народ, Той ще го изведе на видело и ще възтържествува, в това няма никакво съмнение. Господните дела не търпят отмяна.

Моето благословение на тебе и на всички ратници на бойното поле.

В. В.

(Свещеният подпис)

София, 14. III. 1913 г.

Люб. Е. И.

Получих вашето писмо. Изперете вещите и изхвърлете водата на чисто място. А другите неща да стоят тъй, както си ги поставила. Одрин падна, сега да видим К. и брат ви от где ще се обадят. Те и двамата видяха ужасите на Ада. Да, това, което друг път не са виждали на земята в миналите си свои съществувания. Сега ще си съставят ясно понятие на какво е способен човек. Картините на Одрин са страшни и потресающи. Стихийна борба. Това, което само българинът може да извърши. Животът на земята без Господа е празнота и вечна тъмнота. С Него той е възкресение и радост вечна. Стойте бодра и весела на своя пост. Изпълнете своя дълг както съм ви учил. Дръжте сърцето си чисто, умът си осветлен с Истината, душата ви огряна с Божествената Любов на самоотричането и Господ ще направи пътя ви светъл. Бъдещето е в Неговите ръце. Сега не е време за лични спорове и недоразумения, сега е време за работа и съчувствие към страдащите. Когато Господ работи, и ний трябва да работим с Него и да се стремим да изпълним Неговата свята Воля

в своята душа. Всичко ще се уреди, но ще мине време. Всички ще дойдат в съзнание, само че ще страдат много.

С поздрав
П. К. Дънов

София, 20. III. 1913 г.

Л. К. И.

Получих вашето последно писмо. Пътят е добър, вървете така. Вий минахте в Одрин една голяма опитност. Имате донякъде понятие като какво нещо е Адът. Нали това е стихия на развързани елементи от човека. Зрелицето отдалеч за зрителите е било величествено, давало е храна на човешката мисъл да види като какво може да направи човек в своите действия. Човекът, това същество колективно, може да направи много неща. Вий сега сте зрител и участник при ликвидирането сметките на миналото. Турция плаща за своите неправди, а България прилага закона на Божествените права. Мойсей никога не се шегува. Той е строг и възискателен. Според него „око за око, зъб за зъб“. От всичко това трябва да се вади опитността, че само онзи, който живее съобразно с Божествените закони в природата (...). Няма случай в Историята, гдето народ, опровинил се в неправда, да не е платил скъпо. Едно време на това място бяха българите, гдето сега са турците. Те платиха скъпо. Сега Господ ги помилва и Той плаща на техните неприятели. Радвай се, че ти си в оная струя на живота, която носи този народ нагоре към доброто, към духовната свобода на Духа. Ти си видял и знаеш сега що е човек, колко струва на бойното поле. Той отлетява като цвят, остава след него само неговото добро и зло, което е вършил. Само когато всеки извърши своя дълг тъй, както го разбира, може да се благослови. Най-после Одринският дявол се върза и силите на тъмнината отстъпиха, така ще се вържат и другите и ще настане ред и правда на земята. Турция упорствува и не иска да се учи, но ще ѝ се даде да разбере, че Правдата

е закон в живота и тоя закон е неумолим в своите действия. Сега остава да дойде мирът. Ако Турция не склони, ще го приеме в Цариград. Ще останете ли за дълго в Одрин, или ще се движите напред към бойната линия?

В. В.

П. К. Дънов

София, 9. IV. 1913 г.

Л. Е. И.

Пиша ви тия редове, като имам предвид миналото, настоящето и бъдещето с неговите последствия. Това е дълга история, през която човешката душа е минала, минава и ще минава. Вие живеете в един свят, който постоянно привлича вашите мисли, вашите чувства и вашите постъпки към своето съществуване. Светът, това е проявление на природата, която е майка на всички живи същества. И тя, както всички други майки, се интересува за своите деца. Създаде им е за забава, за прехрана, за наука много неща, много играчки за развлечения. Ушила им е много дрешки за украшение, приготвила е много сокове за прохлада и плодове за наслада. Сложила е богата трапеза на своите деца, да се нахранят, насладят, да си починат, поспят и идат след това на училище да се позанимават, да се поучат, да идат в нейната градина на живота, да пороботят и да принесат своите придобивки в своя дом. Сега, защо са играчките, защо са дрешките, защо са соковете, защо са плодовете, защо е поуката, защо е работата? На първо място, вие имате два отдела, които могат да се изразят с шест числа. Първият включва четири: 1, 2, 3, 4. Общият им сбор възлиза на десет $1+2+3+4=10$. А знаете ли какво означава тоя общ сбор на тия четири числа? Играчките, това са първите занятия, дрешките, това са първите упражнения. Соковете, това са първите радости, плодовете, това са първите придобивки. Сега важно е с какъв род играчки трябва да се занимава едно де-

те. С какви дрехи да се облича, с какви сокове да се пои и с какви плодове да се храни, с какво да се учи, какво да работи? В първата част, когато влизаш, са играчките, дрешките, соковете и плодовете. Във втората науката и работата или трудът. И тъй, ние можем да изложим тия два отдела в числа. Първият 1, 2, 3, 4, вторият 5, 6, и да направим едно малко пресмятане, понеже Господ със сметка е направил тоя свят. И тъй, $1+2+3+4 = 10$. $5+6 = 11$. И така, пред вас стои един отличен метод за самовъзпитание, пълен с големи богатства, метод, който, ако можете да го разгатнете и приложите, щяхте да станете по възможност най-добрите, най-правдивите, най-любящите, най-мъдрите, най-истинолюбивите и бихте превърнали вашия живот на Рай. Колко са съблазнителни тия думи, ще кажете вие. Кажете ни го, Учителю, и ние веднага ще го приложим и в света първи ще станем. Ще ви го кажа, само искам да се научите добре да пресмятате. На плодните дървета цветовете им по колко листа и тичинки имат? След това пак ще говорим. Сега да се повърнем на първия урок. Играчките винаги трябва да съответствуват на природата на децата. На момиченцето кукли, на момчето конче. На момчето рокля, на момчето гащи. При ядене и на двете сокове и плодове. Сега да дойдем до друг род размишления. Играчките, дрешките изискват ум. А соковете, плодовете, топлина. Значи на сцената излиза трета група, която настоява на своето право да вземе участие във вашия живот. Да представим тая философска работа в проста ученическа задача. Първо, играчки, дрешки, сокове, плодове: $1+2+3+4 = 10$. Второ, учение и работа: $5+6 = 11$. Трето, ум и топлина: $7+8 = 15$. А знаете ли тия три сбора какво означават? Те значат Бог, борба, посвещение. А можете ли да намерите отношенията на тия думи една към друга, можете ли се постара да разрешите тая малка загадка? Който я реши, ще му дадем определена награда. Искам всички да мислите право, да чувствувате право, да постъпвате право. Като говоря „право“, то е по отношение на силите, законите и причините на самите неща. След тая задача ще следваме другата следния

път. Прочети това на всички приятели, и който иска да се занимава, може да си препише писмото и да мисли, работи и почива.

Поздрав на всички без изключение, за светлите дни.

(Свещеният подпис)

София, 11. IV. 1913 г.

Л. К. И.

Получих вашето писмо от 31 миналий. Тази война на всинца ви ще ви даде обилна опитност и осезаеми доказателства за общия Промисъл. Велики са пътищата на Провидението. Сегашното е резултат на миналото, а сега се сеят семената на бъдещето. Вие се намирате в една струя, която носи сега този народ нагоре, която го въздига и се стреми да развие неговите заспали добродетели, да приведе ума, сърцето му и силите му в действие, да го освежи с нови мисли и желания за бъдещето. Преди векове на това място бяха турците, сега те отстъпват назад. Те приемат заслуженото. Вий сте в епохата, когато се ликвидират сметките на миналото. Сега схващате как се решава източният въпрос, понеже сте свидетели на това, което става. Общите намеци през миналите години се поясняват обективно. Е. се учи сама. Тя доста добре схваща. Сега вижда по-добре и оценява вашето присъствие. Не само тя, но всички жени са почувствували добродетелите на своите мъже и това Мен Ме радва. Взаимната семейна обич е огнище на всички земни блага и основа на дома. Сега остава Господ да подеждва за Мира и всички да се върнете по домовете си и да Му служите с всичко сърце. Няма друг като Господа. Там, гдето е Той, всичко върви напред. И няма невъзможни неща. Поздравявам от Мен всички приятели, които срещнете. Поздравявам ви със Светлите дни, които настъпват. Сега природата е малко по-весела наоколо ви. Аз съм ви следил през цялото време на войната, виждам доволно ясно както се развиват събитията³³. Минахте през доста големи

мъчнотии и опасности, но Бог на Силите е бил Верен на своите обещания и е превърнал всичко на добро. И сега още има мъчнотии, но и те ще се превърнат постепенно, само търпение и вяра, и самоотвержение.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 27. V. 1913 г.

Люб. К. И.

Получих вашето писмо, а така също и сумата от 100 л. изпратена от Дедеагач. Навярно очаквате за пълното уреждане на въпросите, които вълнуват България. Мирът с турците се склучи, но остават още малките недоразумения между съюзниците и те да се уредят. И те ще дойдат към края на своя финал. Което Господ е наредил, никой не може да го отмени, и което сега гради, никой не може да го развали. От всичко това ще излезе след време добро. България и българският народ трябва да се научи на кого да разчита най-вече в трудни времена. Друг е, Който разпорежда със съдбините на народите. Велик е Господ в своите замисли. Пред Неговите очи стоят вековете на миналото, а така също и на бъдещето. Истории, пълни с всевъзможни отсенки на възлизане и слизане. Какви не народи, какви не Царства, какви не войни, какви не цивилизации със свои разветления. Това е то човечеството, което марширува по пътя на своята еволюция, като стъпка по стъпка възлиза към Небето, към Обетованата земя на своите заветни ламтежи. И горе, и долу е все движение. Хиляди и милиони очи са насочени към земята. Умове, сърца, души, това са преплетени в една велика мрежа на един вътрешен организъм, който се стреми да даде форма на своя последен стремеж. И тук, както в началото, безформеното се оформява, появява се небето и земята. Облича се в светлината, обгръща се с влагата на живота, разделят се стихийте, появява се морето и сушата, излизат разните видове животни и дърве-

та и най-после появява се човек. Така и сега в тоя духовен стремеж на Небето появява се Истината, с която човешката душа и Дух се облича като с дреха. Влива се Божествената Любов и пулсът на духовния стремеж на човешкото сърце започва своята велика работа. Появяват се мислите на светлото бъдеще на Божието Царство, което иде да тури в човешкия Дух ред и порядък на нещата. И велика е тая мисъл, когато човек чувства присъствието на Господа, Който направлява и урежда всичко, а човек изпълнява Неговата мисъл. Въодушевлявайте се с това, което носи животът в тоя свят. България и тя ще играе своята роля на сцената и ще се види от играта доколко добре е проучила своята роля. Човек едновременно представлява и нищожество, и величие. По формата на своята външна обвивка той е като мехур, който чезне минутно. Но по размери на своя вътрешен Дух той е сила велика, която се стреми да твори и да добие свобода на своя израз. И прави са думите: „Царството Божие е вътре“. Това е Царство на сила, Царство на ред, Царство на хармония и Любов към всичко, което е добро, възвишено и благородно.

Моят поздрав вам и на другите.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 18. VII. 1913 г.

(...)

Вие преминахте през един изпит, през едно кръщение в Търново. Това, което придобихте, с пари не се купува. Това са редки събития в живота, които стават при особенни епохи със значение. Това са велики дела Господни. Аз ги наричам възкресение. Гробовете, в които бяха затворени хиляди души от миналото, се освободиха от затвора и възлязоха в живота на Божията благодат. Едни слизат, други възлизат. Такъв е великият закон на въздигането

и възраждането. Нека помни Търново Господнето посещение за свобода, че животът не е в имота, но в Любовта, да обичате ближните си. Търново не изгуби, но спечели. Мислите на образования свят сега са средоточени към него. Това е то третото Б. Царство, сега стават неговите разграничения. Не бойте се, бъдещето носи велики блага в себе си за всички. Старите дрехи ще се заменят с нови. Дребнавото ще се замени с великото и благородното. Това е ребусът, който бях ви задал да го разгадавате. Разбирате ли сега думите Бог, Борба, Посвещение? Да имате вече ясна представа. От невидимия свят ви го разгадаха в своята ясна форма. Числата сега са ясни и разбираеми с останалите пояснения. В числата имаште определена годината, месеца, деня и часа, когато ще стане казаното. Това събитие беше отбелязано отдавна в Аналите на природата. И то иде навреме. Вие опитахте сега Господа и видяхте, че е благ и че Той е в сила, посред най-тежките условия в живота, да ви избави в безопасност. Които слугуват Нему, никога няма да се посрамят. Имайте вяра жива, защото тя е носителка на живота. Научете се да се не грижите за много неща. Сега опитвате, че малко е потребно на човека. Научете се да сте винаги благодарни. Аз сега ви излекувах от много недъзи и това беше моето желание: да опитате и видите това, което никога не бяхте видели. Ето защо се забавих тая година. Аз желая хората да живеят братски. Омразата, алчността, злословията, лошите съревнования не ползуват. Благодарете на Господа, славете Го в душата си, благославяйте Господа в духа си, любете Го в сърцето си и възлагайте упованието си на Него. Започнете вече с Новия живот, който ви се дари, употребете го за добро.

Не се обезсърчавайте, не гледайте мрачно на бъдещето, то е светло, утешете и укрепете всички, насърчете ги, кажете им, че което Господ е определил, никой не може да отмени, и което Господ сега гради, никой не може да развали. Господ ще изправи всичко. Той ще възвърне изгубеното и ще утеша наскърбените и нажалените, и ще

промисли за всички. Да Го благославят всички. Той ще положи своята милост. Нека не грешат. Старото мина.

Поздрави всички приятели и им чети Моето писмо до вас, то е едновременно и за тях.

В. В.
П. К. Дънов

София, 27. VII. 1913 г.

Л. Е. И.

Считайте мъчнотиите като Божествени упражнения. Сегашната криза е на привършване. През тази година научихте много неща. Вам ви се отвориха очите като на Адама и Ева в Райската градина. С какво голямо усърдие трябва да се подвизава всяка душа в тоя свят, за да постигне вечния живот и безсмъртието. Нека да царува във вас Господ и Негова Дух да ви ръководи всички ви.

Господ е вързал ДЯВОЛА...

В. В.
(Свещеният подпис)

КЪМ ВСИЧКИ

Това е епохалната година, за която ви бе казано. Бурите, които се подигат, са неща, които трябваше да дойдат, за да се опита вашата вяра, вашата любов. Зад тия бури стои Един, Който не дреме. Той е известен през всичките векове, с името на Когото се крепи всичко. Аз съм с вас, не бойте се! Всичко ще се преобърне за добро. Тия, които нашествуват, ний ги знаем. Те минават под много имена. Но Господ е господар на света и без Него нищо не става.

П. К. Дънов

София, 22. IX. 1913 г.

Люб. К.

Получих вашето писмо, а тъй също и на Е. Аз сега правя една обиколка и в нея имам предвид и вас. Когато дойда, ще говорим. Народите на Балканския полуостров минават през една особена опитност, с която се изпитва моралната сила на Великите сили в Европа. Българите държат вече писмено и устно матура. Ще видим как ще се произнесе комисията от горе. Желая вашата вяра да уяк-ва.

Моят поздрав на двама ви.

Ваш верен
П. К. Дънов

Шумен, 2. XII. 1913 г.

Люб. К. И.

В понеделник на четвъртий того Аз ще тръгна за Търново с утрешния трен. Днес заминавам да посетя едно село в Преславско, желая всички да се ползват с благословието на Господа, Който много пъти е говорил на человетецете по разни начини, когато са били готови да Го слушат. И сега Господ е благоволил пак да говори и благословени са всички, които Го слушат и прилагат Неговото Слово. Духът на Господа да ви озари всички.

П. К. Дънов

Приятни са лъчите на Слънцето, когато падат върху влажната земя, посята със семената на Любовта, която носи в своите обятия скрити всичките Божии блага.

(Свещеният подпис)

София, 7. I. 1914 г.

Люб. И. К. И.

Аз пристигнах в София благополучно. Трима прияте-

ли ме посрещнаха. Вашата телеграма и тя пристигна навреме. Вашата работа тук потръгна напред. И ще се уреди с помощта от горе. Сега, както ви казах, когато бях в Търново, Вяра, Воля, Интелигентност, Търпение и Надежда. Това препоръчвам не само на вас, но и на всички приятели. Аз ще ви съдействувам. Великият и Славният Баща на Небето не забравя нито едно от своите деца. Той ще изведе всички в победа и ще превърне противоположните неща в добро. Аз пак ще ви посетя. Животът във всичките свои прояви е едно благо от Бога. Временните неща са една подготовка за нещо по-добро в бъдещето.

Имелата, която е изпратена отгук, ще я закачите. Може да вземете малко от нея за себе си, да си посварявате за освежаване ти и Е. Само да я не варите много начесто. Питате ме как е там времето. (...)

Сега на работа и Той ще благослови.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 3. III. 1914 г.

Люб. Е. И.

От 9 март напоследък може да изберете която и да е дата. Имайте пълна вяра, желайте доброто и всичко се постига. Съмненията, колебанията всякога спъват човека. Бъдете едновременно и слушатели, и творители на Словото. Съвършената Божия и Господня Любов изпъжда навън всеки страх. Аз ще сторя всичко за вас, вървете по благословения път на Истината. Нейният живот е благ. Да не ви дотяга, когато Господ ви изправя. Сърцето всякога трябва да бъде пълно с благодарност. Да бъде като добър Извор, от който да можем всякога да черпим живата вода на живота. Да бъде място, гдето Господ да обитава. Използвайте всички блага. Гледайте на живота с око то на вярата. Животът отсега иде. Истинският живот иска търпение, постоянство, приложение, трудолюбие, благоразумие, смелост, решителност, самоотверженост, безкористие, съжаление, низхождане, радост. Умът, сърце-

то и волята трябва да съставляват едно неразривно съдружие за постигане светлите мисли на живота, реализирането на Божествената Воля на Земята. Все, що Господ е отредил, е добро. Това е опитността на всички добри хора в миналото и в настоящето, това ще бъде и опитността на всички ония в бъдещето.

Вървете по пътя, който съм ви посочил, следвайте Великите Истини, които сте чули.

Ваш В.
П. К. Дънов

Б.Т.Б.И.С.И.В.

София, 24. IV. 1914 г.

Люб. К. И.

Аз мисля скоро да посетя Търново. Каквото има, задръжайте. Използвайте хубавото време. Радвайте се на Слънчевите лъчи, които носят в себе си Божествената мисъл скрита. Радвайте се на природата, която разкрива Господното дело, Кое е славно и Велико. Радвайте се на живота, който изявява Любовта на Господа на Мира. Хвалете и славете Господа на спасението на всяко време. Да има човек признателно сърце, това е Велико благо. Желая всички Господ да ви даде добри сърца, да се радвате и веселите в Него и да бъдете крепки и мъжествени на всяко време. Господ е верен и благ към всички. Той е милостив и благоутробен. Всеки ден на живота разкрива по нещо добро, блажен е онзи, който разбира.

Моят душевен поздрав на всички.

Ваш верен
П. К. Дънов

Казанлък, 16. VI. 1914 г.

Люб. К. И.

Завчера всички само мъже от Казанлък се качихме с коне, катъри и мулета на Бузлуджа. На една височина

на 1500 м над морското равнище. Прекарахме много добре, имахме доста приятни приключения. На мнозина беше доста зор и възкачването, и слизането. Но така трябва да се възпитават всички, да бъдат решителни и смели. Аз разгледах навсякъде към южна и северна България. Вашето Търново се свиваше на своето гнездо като охлюв в черупката си. Имаше дъжд, град, гръмотевици и дъги, но всички останаха ненаквасени, неочукани. Днеска сме долу. Всички си почиват от умората. Трябваше и вас да кача, щяхте да се съградите в мисли и желания и щяхте да оставите вашите кръвни сродници да си почиват и работят там горе. Но все таки ще трябва работа и постоянство. Вярa непреодолима и твърда. Ние ще уредим всичко с Господнето благословение и с Неговата сила ще преобърнем всичко за добро. Така са угодни Божиите пътища и поучения.

Поздрав на всички приятели нарочно.

В. В.

(Свещеният подпис)

София, 18. X. 1914 г.

Любез. Е. И.

Получих писмото ви, а така също и колета, и книгите. Надявам се да сте получили излезлите вече три беседи³⁴. Бъдете смели и решителни. Вярата ви да бъде твърда и непоколебима в Господа. Истината от нищо не се бои. Тя озарява пътя на ония, които се подвизават към Небето. Там, дето влезе, тя внася всичките блага. Ходете във виделината и бъдете виделина. Светът ще познае най-последно на кого да служи. Вие, ако усещате дълбоко побуждение, може да вземете детето, стига това да го правите за Господа. Брат ви Асен на заминаване идва да ме навести. Той е добре засега. И него му трябва вътрешен дълбок мир. Обещах му, като ми се отвори пътят, да го посетя в Самоков.

Моят поздрав на всички.

Ваш В.
(Свещеният подпис)

София, 25. XI. 1914 г.

Люб. Е. И.

Получих вашето писмо. Противоположностите трябва да се примиряват. Вярата да се усилва. Несгодите да се приемат с радост. Въпросът с детето, то е ваша работа. Аз го оставих вие да го решите в една или друга смисъл. Всяка работа трябва да се извършва с вътрешно дълбоко побуждение и обмислюване. Всяко добро дело трябва да има в себе си три неща: да е за славата Божия, да е за доброто на Душата и за доброто на нашето преуспяване. Работете в широк смисъл. Гледайте да бъдете в съприкосновение с всички души. Не се заблуждавайте от външния изглед на нещата. Еднообразието в живота действа вредно. Това, което става, е най-доброто. Изкуствените наредби са временни. Животът сега иде. Отсега нататък ще живеете. Миналото е подготовка на бъдещето.

Моят поздрав на всички.

На брат ви Асен изпращали ли сте от беседите? Желая да зная.

Поздрав на вас и на К.

В. В.
П. К. Дънов

София, 7. V. 1915 г.

Люб. Е. И.

Получих вашето писмо. Аз разбирам добре неустойчивостта на човешкото сърце. Съвременните хора сами себе си не познават. Всичко в тях се свежда към грубите проявления на материята. За някои е извинително това състояние, но за други не. При сегашните условия, кога-

то времената са назрели, няма какво да убеждаваме когото и да е. Нека всеки си върви по своя път и да пожени последствията на хилядите години. Христос казва, Моите овци познават моя глас. Който познава гласа на добрия пастир, той е от Неговите, който не, той не е. Ще се минат години, когато работите ще се обърнат другояче. Всичко с огън ще се опита. Всички с огън ще се кръстят. Аз бих желал всеки свещеник в Православната църква да познава Христа и да слушаха Неговия глас. Стариият ред на нещата минава вече. Иде нещо ново в света, всички ще го видят. Някои ще разумяват и ще се изменят. Всички няма да умрем, но всички ще се изменим, казва Духът Господен. Бъдете радостни и весели. Сега е време за радост и хваление на Господа, Който избавя своя си народ. Сега светът ще възридае и ще възплаче, а праведните ще се възрадват. Преди хиляди години праведните плачеха, светът се радваше, сега обратното. Такъв е законът. Прилив и отлив. За праведните сега настава прилив, за света отлив. Оставете дребнавите работи настрана. Ако има нещо добро, възвишено, което да внесе светлина и подем на сърцето, на душата, това търсете. Другото е опитано. Всички сте вече вкусили от тоя свят, знаете неговата сила и благородство. Защо да се стои в това непоносимо състояние. Лъжите вълн. Поставете Истината за ваш учител.

Моят поздрав.

В. В.
П. К. Дънов

София, 9. VI. 1915 г.

Любез. Е. И.

Всичко ще си дойде на реда. В Цар. Божие нечисто не може да влезе. Трябва чистота на ума и сърцето. Мен ми е приятно, че има мнозина, които отбягват. Нас това не смущава. Ще има и в рещетото, и под рещетото. Цялата църква по света ще мине под огън. С огън ще се очисти

всичко. Христос иде да съди света и е започнал вече своята призивна работа. Който мисли отсега нататък да живее по старому, много се лъже. Това поколение ще види страшни работи. Ние сме в света да понамалим горчивината на тая чаша, но не и да я отменим. Да дадем утеха на страдащите, които могат да възприемат учението на Божествената Любов. Какво мисли светът, ние знаем много добре. И няма оръжие, което да успее против Царството Божие. Мъртвите почват вече да се събуждат и ще се събудят едни в Новия живот, като пеперудите, други в стария, като гъсениците да си лазят, не ги смущавайте. Тям предстои дълъг път още да извървят. И ние ще кажем с Господа: пресеи Господи, отдели чистото от нечистото, гнилото от здравото, отдели потребното от непотребното. Действайте тъй всинца, както Господ ви учи отвътре. Гдето е Духът, там е свободата. При това не бързайте. Изучавайте нещата обстойно. В Откровението има много работи, за които не мога да ви говоря. Тръбите всякога означават политически събития, войни, размирици. Защото самата тръба е за тази цел направена, да призовава на бой. И сега тръби седмата тръба, в която царствата световни ще станат царства на Христа. Бъдещото управление на света ще бъде повече теократическо. Свободата ще заеме своето място. Хората ще се научат да се почитат взаимно и да живеят в мир. Наши и ваши няма да има и ако ги има, ще са на опашката. Светлината ще озари умовете на хората и те ще изтрезнеят от това си състояние. Но сега изпитанията за всички не са се свършили. На мнозина Христос ще каже, не ви познавам, идете си от Мене вие, които работите с лъжа, измама, лицемерие, користолюбие и с всички други дяволски средства. Дяволът в Моите очи е станал доста смешен. Едни тика да се самоизтребват, а други да бягат. Но Велик е Господ, Комуто всички служат. Не бойте се от ония, които убиват тялото. Ще продължите четенето си Исаяя, Йоил, Битие до 28 и с Данаил ще завършите.

Моят привет на всички приятели. От беседите ще се

ползуват всички, те са стенографирани и полека-лека може да се отпечатат, ако времето позволи.

В. В.
(Свещеният подпис)

(...)

Любез. Е. И.

Винаги се радвайте. Непрестанно се молете. За всичко благодарете, защото това е Волята Божия за вас в Христа Исуса. Духът не угасяйте. Пророчествата не имайте за нищожни. Всичко изпитвайте; доброто дръжте. Това е вътрешният смисъл на живота в това временно съжителстване на земята. Бог е крепък вътре в нас. Той извежда своето дело в победа. Идат дни, когато лицето на земята ще се обнови и небето от горе ще се проясни и ще има път отворен от Небето за земята. Отваряйте сърцата си всяка заран пред Господа и Той постоянно ще ви обновява с Духа на Любовта Си. Велика е Любовта на Отца, която разширява и възкресява душите на своите чада. Той говори във всички вътре. Слушайте внимателно Негова глас. Изпълнявайте Волята Му драговолно. Моето желание е вие да бъдете крепки и силни в Господа. С широки разбирания за живота. Аз ви изпращам всичкото добро от горе. Всичко, което сега става в света, е за добро. Така гледайте и така мислете и ще опитате и проверите тая Истина. Когато се минат 42 месеца, 1260 дни, трите дена и половина, войната ще се свърши. Тия три числа имат отношение към едно и също събитие, което показва целия кръг на това от като начена, докато се свърши. Не се плашете от нищо. Смели бъдете докрай. Господ Бог Мой е с нас. Неговите Светли духове, Неговото войнство е с всички ония по лицето на земята от всички народи. И Господ обединява сега своя народ, Божия народ. Радвайте се, че сте достигнали до тази епоха, за която Христос преди 2000 години е казал: „От нине ще видите Ангелите Божии да слизат и възлизат на Сина человеческого“. Бла-

жени са вашите очи, които ще видят това. Блажени са ония, които виждат поникването на делото Божие, Неговото възрастване, Неговото цъфтене и зрелия Му плод. Блажени са тия, които вкусят зрелите плодове на Божията Любов.

Привети и поздрав на всички приятели по име. Аз съм ги поменал. Отец ги има пред лицето Си. И Негова поглед е върху тях, да им помага, да ги ръководи и упътва в правия път на живота. Мир, радост и веселие отнине на всички вас, които следите и слушате Христа Господа на мира.

Моят поздрав вам и на К.

(Свещеният подпис)

София, 25. VIII. 1915 г.

Люб. Е. И.

Получих вашата картичка. Мен Ме радва обстоятелството, че сте направили един малък излет до Казанлък. Аз желая всички вие там в Търново, да бъдете бодри духом. Нека вашата вяра да бъде за пример и Любовта ви да се усилва и възпламенява вътрешно. Бъдете прочие всички умни. Знайте, че Господ е с нас. Живият Господ, Който ръководи съдбините на народите и човешките души. Използвайте времето в четене и проучване дълбоките Истини на живота. Изучавайте и обществото. Не се изолирайте, дръжте се в съприкосновение с всички хора, каквито те и да са, от каквото верую и да имат. Всеки човек, с когото и да било, с когото можете да обмените две разумни мисли, две добри думи. В тоя свят трябва да се търсят страдающите, нуждаещите се от подкрепа и просвета. Вий вървите по пътя на Любовта, за да опитате всички Божията благост и справедливост във всичко. Наскоро един от приятелите ще ви посети и предаде Моите добри пожелания за вас. Аз ще бъда духом с вас и ще ви помагам да разрешавате добре трудните задачи на живота. Всичко ще се измени, светът ще влезе в Нова форма.

Благодарете на Господа в душата си. Прочетете това на всички приятели.

Търпение разумно. Животът дава всекиму, каквото му се пада. Този път, по който вървите, е път на благословения, път на живот, път на Божествена Мъдрост и Истина, пътят на Божествения Дух на Христа. Духа не угасяйте, казва Той. Всички един ден ще дойдат при Него и ще бъде едно стадо и един Пастир.

Отец Небесний ще ви благослови. Благославяй, душе моя, Господа.

(Свещеният подпис)

София, 23. IX. 1915 г.

Любез. Е. И.

Всичко върви по определен закон. Небето има свой смет с хората на земята. Господ сега преглежда своите сметки, всеки ще приеме каквото му е отредено. Странданията на земята никой не може да ги избегне. И грешни, и праведни еднакво ще страдат. Разликата е само тая, че добрите хора ще знаят защо страдат, а лошите не. Едните ще имат вяра и с това ще се улекчи тяхната участ. Всеки има свое минало. Имайте вяра и онова, което е възможно, ще ви се даде. За другите неща сторете тъй, както Духът ви научи отвътре. Да се не боите. Страхливите, е казано, няма да наследят Царството Божие. Смели в Бога. Нека се възнува светът. Нека върлуват бурите, това е тяхното време. Ще утихнат. Идат светли дни, дни на радост и веселие. Дни, когато хората ще забравят сегашните омрази и недоволства. Аз ще ви помагам, не бойте се. Ний сме поблизо до Бога сега, отколкото по-преди. Който разкарва и него разкарват. Аз пожелах да помогна на тия хора – но те се подвоумиха³⁶. В Господа няма разкаяние. В тоя народ духовенството спи, но сега ще се пробудят. Ний ще се постараем, докато сме между тях, да им помогнем. Да улекчим тяхната съдба. Ако стават човеци, добре, ако не, пак добре. Ний ще бъдем верни на себе си и Господа.

Моят поздрав на всички приятели. Вяра, Вяра, търпение,
Любов, Любов, това е животът.

(Свещеният подпис)

София, 25. X. 1915 г.

Любез. Е. И.

В усилените времена се показва и изпитва човешкият характер. Само при такива условия се проявява човешкият Дух. Мъчнотиите в живота са повдигающата Божествена ръка. Който не разбира Истината, той се самозаблуждава. Бъдещето е светло. Пред човешката душа стоят великите възможности на чистия живот. Настоящите времена са носители на възкръснатата Истина, която иде в света. Бъдете смели и решителни с вяра да посрещнете което небето е отредило. Земята е само условие за живота на Небето, гдето се реализира. Тук е всичко преходно, а горе е постоянното. Гледайте на всичко от горе, както Бог гледа. В света законът за личността, за душата, за народите, за човечеството е един и същ. Само онзи се повдига, облагородява, който го пази. Неправдата не ползува. Господ е жив и Той въздава всекому според каквото заслужава безразлично.

Ваш В. В.

(Свещеният подпис)

София, 30. XI. 1915 г.

Любез. Е. И.

Животът на земята е училище, в което трябва добре човек да изучава преподадените уроци. Сегашният живот на всекиго е израз на неговото минало, а бъдещият му ще бъде израз на сегашния. Законът за превъплътяването или странствването на Душата е закон за условията, а тъй нареченото спасение, това е Божествен ме-

тод за повдигането, това е почвата, влагата, въздухът, а спасението, това е светлината, топлината за душата. Прераждането, това е капиталът на душата, а спасението, неговото използване. Невежите, които не разбират Божия закон, само кряскат и шум дигат наоколо. И защо ли? Питайте пътника, който пътува през прашлив път, защо прах дига? И той ще ви отговори, защото е суша. На мнозина умовете се намират в такова състояние, че само прах дигат. Бъдещето пред вази е велико. Отсега нататък ще живеете. Досега не сте живели, но сте се измъчвали с хиляди съмнения и несполуки в живота. А това не е живот. И сегашните страдания са израз на миналото, те са неизбежни. Новият Цар на земята за бъдеще ще тури в действие Великите закони. Человеците ще се научат да живеят по-добре. Всички гледайте светло на бъдещия живот. Господ е приготвил добро. То чака всички без разлика. Стига те да развият своите чувства, да схващат и разбират. Смъртта, това е едно преходящо състояние, това е временно уволняване от длъжността, а животът, новото назначаване. Работете добре, да ви назначи наново пак Христос. Велик е животът, мощна е Душата, силен е Духът, всеблаг е Господ.

Поздрав на всички.

(Свещеният подпис)

София, (...). V. 1916 г.

Л. К. Е. И.

Мисля да сте добре по възможност. Може да имате някои неприятности, но те са в реда на нещата. Земята е училище за търпение, вяра и надежда. Не тъй както ние искаме нещата да се слагат, но тъй както те се случват, това е благо. Блажен е онзи, който на всяко време може да черпи сила и мощ от Бога и при големите изпитания и скърби да е вътрешно радостен и пълен с упование. Господ няма да забрави своите си, Той ще им даде

сила и мощ да побеждават. Имайте обич един към друг. Господ знае нуждите на всички. Изпращам ви една Моя беседа, тя ще ви каже онова, което бих ви писал. Препишете я и я прочетете на всички, това е моят поздрав на всички приятели.

Моят душевен привет.

Ваш верен
(Свещеният подпис)

София, 22. VIII. 1916 г.

Любез. Е. И.

Надявам се да сте добре. Сега е потребна вяра и сила човек да издържа. Бъдещето само пред Господа е ясно. Само правите по сърце ще намерят мир. Мирът се е дигнал от земята и човеците трябва дълго време да се молят, да им го изпрати Бог. Сега Господ съди света и всекиму ще се даде, което му се пада. А съдбата Господня е права. Стойте будни и внимателни, да бъдат сърцата ви силни, умовете ви крепки да устоите докрай, да видите Славните Божи дела. Редът ще продължи и занаяпред, докато се даде новият, който може да дойде с мира.

Моят привет на всички приятели. Работите постепенно ще се уяснят.

Дайте свобода на Вашия Дух или с други думи, ходете в свободата на Духа.

Моят поздрав вам и на К.

В. В.
(Свещеният подпис)

София, 3. IX. 1916 г.

Люб. Е. И.

В тия времена, които сега преживявате, се иска твърда вяра и упование в Господа, който е неизменяем. Само Той Единия остава винаги неизменяем. Не се смущавайте от временните бури на живота. Всичко върви по един

строг и неумолим Божествен закон. Хората изпълняват, а Бог диктува. Всичко става тъй, както е отредено от съвокупната карма на човечеството. Испитания идат, но те са за добро. Сега е мрачково, но после ще стане ясно. Господ се възцарява сега в света. Народите се пробуждат. Общото съзнание заговорва. Най-после ще дойде Мирът. Духовният свят ще го наложи. Бъдете тихи. Мир имайте. Аз след време ще ви посетя. Тази година, както виждате, не искаме да смущаваме спокойствието на търновци³⁶.

Поздрав на всички.

Ваш верен
(Свещеният подпис)

София, 3. X. 1916 г.

Любез. Е. К. И.

Пиша и на двама ви. Сега е време за живата Вяра и Любовта в Господа. Всичко, каквото става сега в света, е от Господа Бога. Той пречистя света и съди човеците и ги наказва, а когото Господ наказва, него и обича. Тази буря ще престане. Тя носи своите благословения за Божия народ. Ще дойде времето, хората ще се опомнят. Сегашното скарване ще изчезне. Това са братя, които се карат за наследство. Да бъде Божият Мир в сърцата на всички ви. Молете се да ви пази Господ и крепи в пътя. Това като струвате, Аз ще бъда с вас и ще ви подкрепям в пътя на живота. Гледайте да бъдете полезни.

Привет на всички.

Ваш верен
(Свещеният подпис)

София, 21. I. 1917 г.

Люб. Е. И.

Вашата вяра да бъде всякога жива. Временните промени, които стават в душата ви, да ви не смущават. В

Господа няма промяна. Той всякога е Един и същи. Ако слънцето се загува или потъмнява, то причината е въвн от него. Нашият живот често хвърля сянка на Божието лице. Аз мисля наскоро да ви пратя една беседа, да си я препишете под заглавие „Братът на най-малките“. Сега д-р И.³⁷ ще ви донесе две книжки, които ще ви бъдат полезни. От моята беседа ще научите нещо ново и полезно, когато я получите. Тя ще бъде Моето обширно писмо, което държах на Новата година.

Поздрав и привет на всички приятели и особено на К.

Ваш верен

(Свещеният подпис)

София, 14. III. 1917 г.

Любез. Е. И.

Вашето писмо е на ръка. Сърцето на всякого трябва да се пречисти, а умът да се просвети с вечната виделина. Съмнението да отстъпи място на Вярата и душата да се облече в дрехата на Истината и да се обнови със силата на Всестранната Божия обич и Благост. Да се въоръжи с думата Мога, да спряга тоя глагол всякога, за всичко добро. Каква велика дума е тази в българския език. В Писанието в посланието на Павла, Господ е турил на едно място следната мисъл: Всичко „Мога“ чрез Христа. Аз ще ви говоря и друг път върху тая дума. Колко е велик този, който може да прави добро, който може да Люби безкористно, самоотвержено, да учи без възмездие, да просвещава без заплата, да слугува от обич. Колко славна дума е Мога да ви спася. Мога да ви избавя. Мога да ви преведа при Отца на Светлините. Мога да ви очистя. Мога да внесе радост и веселие в душите ви. Мога да ви озаря с Божията милост. Мога, Мога, Мога, Мога, Мога, Мога и Мога. Благословен Господ Бог, Който Може.

Слушайте Този глас, Тоя Дух, Това Вечно Слово, Кое-то Може.

Моят привет на всички приятели.

Ваш верен
(Свещеният подпис)

София, 24. IV. 1917 г.

Любез. Е. И.

Изпращам ви наряда за жените, сверете го и ако има погрешки, поправете ги! Ако има някой от мъжете, които доброволно желаят да го вземат, могат и те. Изпращаме ви и 30 яйца за приятелите, разпределете ги съобразно според както ще ви съобщи Драган Попов. Вършете всичко според свободата на Господния Дух. Ходете с Вяра и благодтта на Господа ще ви подкрепя.

Моят привет на всички.

Ваш верен
(Свещеният подпис)

Варна, 14. IX. 1917 г.

Л. Е. И.

До всички приятели.

Аз опитах българския народ и духовенството му имат ли Любов към Бога. За Мене Истината сега е ясна. Господ е с Мен. Аз ходя в пътищата Му, върша Волята Му, слушам гласа Му, Духът Му пребъдва в Моята Душа и Аз пребъдвам в Него. Велико е и Славно е да служи човек на Бога и да пребъдва в Любовта Му. „Аз Го познавам“, казва Христос. „А надеждата не посрамя, защото Любовта Божия е изляна в сърцата ни чрез даденото нам Духа Святаго.“ Имайте вяра, имайте Любов помежду си. Аз ви запознах с Живия Господ, Когото можете всякога да опитате и познаете, че е благ и много милостив, и благоутробен. „Опитайте и вижте, че Аз съм Благ“, казва Господ. „Потърсете Ме в ден скърбен и ще Ви помогна и ще Ме прославите.“ „Дерзайте, Аз съм с Вас.“ Христовият Баща

от горе ще ви благослови всички, които с чисто сърце търсите Господа. Мир ви давам Аз, Мир и радост нося Аз на всички, които приемат живото учение на Христа. Нека изтече всичката мътна вода, събрана от вековете. Нека паднат Павловите люспи от очите на хората и те ще познаят Бога и Той ще се засели между тях, те ще Му бъдат народ и Той ще им бъде Господ и Бог. МИР, казва Христос, на Моите ученици по целия свят, МИР на всички, които прилагат Моето учение. МИР на верните, МИР на търпеливите, МИР на кротките, на смирените духом. МИР на всички, които търсят Правдата и Царството Божие. МИР на нажалените, наскърбените, МИР, казва Господ, на Моите чада, тяхно е Царството отсега. МИР, МИР иде, МИРЪТ БОЖИЙ за Праведните по сърце и утеха за всички. Така говори Моят Небесен Отец, Мой и ваш Баща на всички страдающа. И Аз, вашият брат ви казвам: пазете закона Му, дръжте Словото Му, ходете в Любовта Му и ще чуете гласа Му и всички от голям до малък ще го познаете, че е Той Единия и неизменния във всичко на живота, и всичко произтича от Него Самия, от Неговата добра воля.

Ваш верен
(Свещеният подпис)

Варна, 17. I. 1918 г.

Любез. Е. И.

Получих писмото ви. За Славка няма какво да се безпокоите. Вий сте постъпили добре. Послушанието в живота е добродетел. Човекът по естество е упорит и доста своенравен. Само след дълги изпитания и страдания той се научава да разпознава Божиите пътища. Вий ѝ изпращайте добра мисъл. Тя все таки един ден ще се пробуди според Великия закон на Бога. Всяко нещо си има своето време. Аз имам доброто желание да ѝ помагам. И това ще го сторя, съобразно с Волята на Бога, която е Моят закон на земята. Аз гледам на бъдещето, то е важно. Се-

гашното е отражение на миналото. Человешкият живот е интересен. В началото той е чист, после постепенно почва да се мърси, като някоя голяма река, която изтича от Извора си и се отдалечава от него, и прииждат от горе потоци, размътват я, докато се влее наново в Голямото Море. Желанията, тия малки поточета, размътват душата и покварят сърцето, но няма що, трябва да се мине дългия път на живота по един или друг начин. Гледайте широко, прощавайте слабостите на другите, без вие да се увличате по тях. Велика наука е тая за възпитанието на душата. Трябва знание, и то Божествено, правдиво, чисто и свято, пълно с вяра, надежда и Любав. Бог е скрит във всяка душа, докато той спи, душата греша, лута се, своенравничи, безобратствува, дири своето си. Но когато Този Господ се пробуди и хвърли вътре светлина и топлина, всичко се изменя, душата се спира и почне да Люби, Вярва и се Надява. Велик е Този Господ вътре в наши. Той ще изведе всичко на добър край. Гледайте на Славка и на всички други тъй, както Аз гледам към вас и храня всичките добри чувства и мисли. Има по-големи сестри, и по-малки. По-големи братя, и по-малки. Велик е Този Баща, който носи всичко в себе си. Аз Славка я вземам в тоя случай като стих, да ви напиша нещо действително. Аз нарочно ви я пратих, за да научите нещо от нея и тя да научи нещо от вази. Ако не иска да стои повече, то е нейна воля, вие сте свободна, не носите отговорност. Аз исках да услужа на баща и на майка ѝ. Всичко е добро. Господ да я благослови и да ѝ даде добро сърце да върви в правия път, за да не страда повече. Бъдете смели и решителни духом. Любавта в изпълнението Волята Божия да бъде закон. Служение на Бога съзнателно, ето мотото.

Моят привет и поздрав на всички добри приятели и братя. Господ ще преобърне всичко за добро, така ми е казал. Той ще обедини всичко в едно велико цяло. Иде бъдещето, в което всички ще бъдат радостни и весели. Вашето положение е добро. К. да бъде юнак и герой. Ще се оправи всичко. Така говори Господ. Бъдете добри в Божиата доброта, правдиви в Божиата правда. Любящи в Бо-

жията Любов, умни в Божията Мъдрост, Истинолюбиви в Божията Истина. Божият Дух всичко ново сега твори. Ново Небе, Нова Земя, Нов живот, Нов ред на нещата. Чакайте Господа тъй, както малките деца чакат баща си. Господ е с нас, Той ще се изяви във Великата си Милост и Мъдрост.

Поздрав сега вам и К.

В.В.Ж.К.Б.О.
(Свещеният подпис)

Варна, 9. V. 1918 г.

Любез. Е. И.

Пращам ви 20 червени яйца и малко хляб с М. П. Раздайте ги на приятелите. Всеки, който получи яйце, да си отвори три пъти Библията и това, което му се падне, е писано на яйцето за него. След това да си го посоли и изяде. Милостта Господня пребъдва винаги с ония, които служат драговолно на Господа. Идат дни светли, величествени за чадата Божии. Новите клончета носят нови цветове и плодове. Вяра силна, крепка, постоянна, която влива Новия Живот. Благословенията на Господа на всичката пълнота да пребъдат с всички.

Поздрав на всички по име.

В.В.Ж.К.В.О.
(Свещеният подпис)

Варна, 31. V. 1918 г.

Обична Е.

Вашите неща изпратени ги получих. Въръжете се с Вярата на спасението, вложете Великата Любов в душата си, укрепете сърцето си с търпението и ума си с живата Истина. Сега е ден благоприятен за избраните да се опитат. Господ подготвя Своя път и премахва всичките

препятствия в пътя на своето Дело. Не се смущавайте от временните противоречия. Велик е Господ в своите пътища. Той ще благослови всички ви. Идат благословените дни от Господа, да се възрадват и зарадват всички, които Го очакват. Господ да ви пази с милостта си.

Моят поздрав на всички приятели. Аз ще ви посетя при първия добър случай.

Ваш В. Ж.К.В.О.

(Свещеният подпис)

София, 27. IX. 1918 г.

Обична Е.

Във всичко, което става сега, гледайте пръста на Господа. То е за добро. Божиите пътища не приличат на човешките. Мирът вече е близо. Бъдещето е велико. Чистота и святост е потребна. Дръжте всички Господнята Истина, хранете се с Божията благодат и доброта, охранявайте се с Неговата Любов, ходете под ръководството на Неговата Мъдрост и във Виделината на Неговото лице. Аз ще ви посетя, щом се отвори път.

Поздрав на всички приятели. Сегашните събития вървят добре.

Поздрав на К.

Ваш верен. Ж.К.В.О.

(Свещеният подпис)

София, 23. III. 1919 г.

Л. Е. И.

Получих вашето писмо. Добре сте сторили с вашето излизане. Смелост, ще бъде Волята Божия на земята. Мисленето на хората ще остане за тяхна сметка. Няма повъзвишено и благородно на земята от Добрия живот, живот изживян и употребен за Господа на Любовта.

Стихът, върху който говорих на 9/22, бе „Царството

Божие с Любов се взема, с обич се държи и с Дух се крепи“. Така се пояснява неразбрения смисъл: „Царството Божие насила се не взема“. И непросветените от Духа се стараят да го завладеят със сила, като някоя вещ, и да му станат господари. Размишлявайте върху думите. Когато излезе тази беседа, тогава ще се осведомите на по-обширно. Работете по начина, с който Духът ви побужда. Нека всичко да става с Любов, с обич и с Дух. Само там е Бог. Бъдещето е на тия, които така се подвизават и работят. Досега верующите са вървели по пътя на мъченията, по пътя на труда, остава още пътят на работата. Аз го турям така: има, които вярват в Бога, не живеят по Бога, други, които не вярват в Бога и не живеят по Бога, трети, които не вярват в Бога, а живеят по Бога, четвърти, които вярват в Бога и живеят по Бога. Бъдещето е на тия последните от три и четири. Господ наш ще благослови.

В. В.

(Свещеният подпис)

София, 11. X. 1919 г.

Любез. К.

Получих твоята карта, а така също и писмо от Е. Тя пише от Казанлък. Всичко ще върви по определения път.

Писа ми тъй също Р. К., а така също и Р. за температурата на баща си. Те са подложени на един временен изпит. Кажи им, ще мине всичко, да имат жива вяра, да пазят диета. Да пият на глътки вряла вода. За ядене може житен сок, супа от целина, моркови, картофи, зеле, магданоз, домати сварени, наедно и прецедени, с малко препечен хляб. Печени или варени картофи. По малко мед, сутрин на гладно сърце. Дълбоко дишане. Молитва усърдна. Вяра крепка, надежда постоянна, мир и спокойствие. Добър е Господ. Аз ще се постарая да им помогна, само да пазят връзката. Може да вземат и други храни, стига само да им са приятни на стомаха.

Върху тяхното състояние, пишете Ми. Надявам се да сте добре.

Ний готвим беседите.

Моят поздрав на всички.

Ваш верен
(Свещеният подпис)

София, 27. X. 1919 г.

Л. Е.

Получих вашето писмо. Вий добре сторихте. Сега от Словото към делото. Прилагане на всички слова Божии в тоя земен живот. Пълна връзка с Небето. Съвършено прилагане на закона на Любовта. Бог да благослови Своято дело. И Той е започнал от долу на горе. Ще приравни и верующи, и неверующи. Понеже и едните, и другите еднакво постъпват в живота. В теория много различия, но в същност малко.

Наскоро ще излязат двете беседи.

Поздрав на всички.

Ваш верен
(Свещеният подпис)

София, 9/25. III. 1920 г.

Обични Е. и К.

Получих вашите писма. Всичко в живота може да върви по две направления, или приближаване, или отдалечаване от Господа. Човек по някой път се самозабравя и вследствие на това се натъква на ред мъчнотии, които пък събуждат в него съзнанието да се учи. В беседите от III. серия, които ви изпращам, ще намерите ценни показания за много неща. Прилагайте Словото на опит. Всяко честолюбие, всяко тщеславие, всяка потаена гордост била тя каквато и да е, от какъвто род и да е, тя е спънка. И духовните хора се спъват като мухите в тая паяжина

на дявола. На земята засега ще имате тия спънки. Борба ще има, но Господ е силен. Госпожа М. Х., която е пострадала, и то е за добро. Всеки трябва да се въоръжава с Любов към Отца на Светлината. Ако ви се удаде случай да я посетите, насърчете я да изтърпи докрай. Насила не се влиза в Царството Божие. С Любов се взема и с обич се крепи. Светлината сега иде от горе и тя ще дойде. В края живият Бог ще победи. Любовта ви към Христа да бъде постоянна.

Аз, като се поуредят пътищата, ще ви посетя.

Поздрав на всички приятели.

Ваш верен
(Свещеният подпис)

София, 16. IV. 1921 г.

Л. К.

Работата на щерната К. да продължи и досвърши според плана уговорен. К. и М. да досвършат кошерите и след това започнатия тротоар под ръководството на К. и щом се свърши работата, да се върнат във Варна⁸⁸.

С пчелите ще постъпите така: ти, Бойнов, Райко ще раздадете петнадесет пчелни кошера на вдовици. Ще ги намерите, ще им кажете, че им се дава по един кошер даром, с условие да дойдат сами да си го вземат. Восъкът ще го продадете всичкия и на сирачета ще го раздадете, т.е. сумата. Дванадесетте кошера, изработени от К. М., да се продадат навън и сумата на тях ще се даде, то е техен труд. Тъй и другите пчеларски принадлежности. Само този е правият път да се отмахне злото. Бог е Бог на Любовта към ония, които Го познават. Едно правило има, то е Божията правота, едно ръководство, то е Духът. Тъй уреждам тая работа. Ний, или другите, все едно. Ще гледате добре да свършите, без колебание.

(Свещеният подпис)

София, 30. IV. 1921 г.

Любез. К.

Пчелите ще се раздадат на вдовици извън братството. Другояче ще излезе да правим услуга на себе си. Ще ги раздадете на кръгли вдовици, които да имат малки деца. В Бялото Братство вдовици няма, там има само братя и сестри. Цялата сума от дъсчените кошери добита ще се даде на К. и М. без никакви удръжки, другояче ще замяза на позорна търговия с оттенък на користолюбие. Аз исках да им създам работа и всичко сторено да си го вземат. Пчели по никоя начин не могат да им се дадат. Ний пчели не продаваме, нито заменяме. Те могат да си вземат от друго място. Восъкът на съвършено външни хора ще се продаде, на свои нито грам. Сумата на кръгли сирачета ще се даде по най-разумния начин. Всичко друго по същите правила. Всички трябва да работите в името на силата на Божията Любов, която има само един закон за приложение. Той е благост, едно правило – безкористие, един път – той е Истината, една сила – тя е Мъдростта. Една награда – Добродетелта, едно благо – правдата. Един Господ на Любовта и Той е, освен Него няма друг. Той е Отец, Спасител на бедните и страдающии.

(Свещеният подпис)

София, 14. XI. 1921 г.

Любезни К.

Получих писмото ви. 22 и 12 това са само за постройките, без храната и пътните. За храната и пътните ще отпускате отделни суми, за които ще държите точна сметка и ония, които употребяват по Бога, да я оправдават. Да има достатъчно в храната, но да няма разточителност. Искам братята да бъдат доволни. Щом 22 и 12 х. се изхарчат, няма да отпускате повече ни стотинка. Ще ми пишете. Ако има разрешение от горе, ще продължим работата, ако не, ще я спрем. Искам всички да се ръководи-

те от закона на Любовта и хармонията. Никакви спорове породили се няма да разглеждам. Всички трябва да се учите сами да изправяте грешките си. Това е най-доброто. Правото пред Бога криво не може да стане и кривото пред Него право не може да стане. Аз познавам само един закон в света. Той е Великият Божи закон на Любовта. И мисля, че вие и двама с Е. трябва да се пазите от шепотния език на лопшите духове. Вий теоретически в Мен вярвате, но се мислите и допускате, че някой може да Ми повлияе да си изменя мислите. Това никога досега, никога не е бивало и никога няма да бъде. В Мен има само една мярка. Божията Любов, Божията Мъдрост, Божията Истина, Божията Правда и Доброта. Аз се радвам, когато приятелите, братята и учениците живеят в Любовта, а когато правят грешки и грешат, там ний обръщаме погледа си на друга посока. Живейте в необикновената Любов, а не в обикновената. Който живее в първата, в душата му има Мир, радост и постоянна виделина и Божието лице постоянно му се усмихва. А няма по-добро в живота да живееш в Любовта с Бога, да си в единомислие с Христа и да имаш Негова Дух за ръководство. Това за всички без изключение.

Моят поздрав на двама ви и на всички други бр. и уч. Само Божията Любов.

(Свещеният подпис)

София, 12. XII. 1921 г.

Любезна Е. И.

Получих писмото ви. От миналото човек да вади поука. Всеки от вас да възлюби Мъдростта, Истината, Правдата, Добродетелта. Това е смисълът на живота. Слушайте Словото, което сега ви се придава. Онова, което ви кажа да сторите, не се колебайте. Моята дума на две няма да стане. Коего ви казвам, това е самата Истина. Вий ще проверите от опит. Един е Господ в света, Един е Отец, Който говори. Аз сега говоря за Бога на Любовта. Слушайте и вършете Неговото Слово. Изпращам ви четири

беседи: „Братя и сестри на Христа“, „Плачат“, „Те ще просветнат“, „Синът Божий“. Четете ги последователно по една всяка седмица. И след прочитането сестрите и братята, които искат, може да си ги прочитат и преписват.

Това са Моите писма към вас.

Поздрав на всички.

(Свещеният подпис)

София, 10. II. 1922 г.

Л. К.

Мъчно се просвещават умовете на хората и трудно се обновяват сърцата. В основата човек трудно се разделя със своите стари навици.

С.Б.Л.

(Свещеният подпис)

София, 9. I. 1923 г.

Любезна Е.

Да се стреми душата към Бога, това е смисълът на живота. Надявам се вий да сте почнали да прозирате в ръководството на Божия Дух. Истината в живота има за обект Свободата на Душата, Мъдростта и Светлината в ума, Любовта, чистота на сърцето. А Бог, от Когото всичко изтича, е вътрешната пълнота. Стремете се към Светлината.

Поздрав на К. и всички приятели и ученици на Божествената школа. Господ на Любовта, Мъдростта, Истината и Силата е с нас. Бъдете смели и безстрашливи. Аз съм с вас. Няма да бъде волята на черната ложа, но Волята на Отца на Виделината. На малкото стадо Той е дал Царство.

Само Божията Любов.

(Свещеният подпис)

София, 29. IV. 1923 г.

Любезни К. и Е.

В тия дни се иска Любвеобилна Любов, Знание и Мъдрост, сила и чистота в живота. Пътят на човешката душа трябва да е покрит със светлина, радост и веселие трябва да пълни нейната вътрешна същина. Тази пълнота иде само от Божията Любов, която носи всичко в себе си, а самият живот е едно изявление на тая Любов.

Ходете със сила, вяра, надежда, кротост в тоя свещен път.

Бог е Любов и само в тая Любов има смисъл да се живее.

(Свещеният подпис)

София, 15. VI. 1923 г.

Любезна Е.

Желая да имате пълнотата на Любовта, Светлината на Истината и знанието на Мъдростта. Да се служи на Бога, иска се усърдие постоянно и пълна самозабрава. Постоянствайте. Изпитанията, това са пробните камъни.

Бог е Любов и Неговата Любов не се мени.

Всичко съдействува на добро на тези, които Господ Люби.

За всички

(Свещеният подпис)

София, 4. XI. 1923 г.

Любезна Е.

Бог е Любов пълна и разумна, тя носи всички блага. Да уповава човек на Господа всякога, това е смисълът на живота. Той може да е уверен в Истината. Трябва да се премине тоя живот в придобиване на висшето благо.

Промени в тоя свят са възможни. Но трябва учение и сила в живота. Сега в тия времена на изпитания без страх. Само с Любов, Мъдрост и Истина.

Само Божията Любов е Любов.

(Свещеният подпис)

София, 11. XII. 1923 г.

Л. Е. К.

Във време на изпитание човек трябва да бъде твърд, решителен, с вяра пълна, умен и мъдър във всичките свои постъпки. Любовта винаги носи изобилие. К. трябва да бъде внимателен. Да спазва разумните правила на Божествения живот. В сърцето си човек да е винаги в единение с Бога, без пропускване на съзнанието си. Всичко ще се уреди, само пазете разумното.

Само Божията Любов е Любов.

(Свещеният подпис)

София, 16. XII. 1923 г.

Любез. К.

Ти няма защо да падаш духом. Трябва да спазваш правилата на живата природа. Ядене умерено. Не знаете ли, че студената вода е вредна. При това на всяко място вода не се пие. Разумно живеене е потребно не само привидно, но и по същество. Цялата душа на човека трябва да е пълна с Божествени мисли, при които упадък не става. На земята сега трябва да се живее, за да бъде праведният свидетел на Божията правда. Бодри и весели духом, това е потребно сега. Бог е Бог на живите, а не на мъртвите.

Моят поздрав на всички приятели.

Само Божията Любов.

(Свещеният подпис)

Любезна Е.

Получих вашето писмо. Има много положения в живота, които трябва да станат ясни. Всеки ученик на Любовта трябва да се научи да служи на Бога с всичкото си сърце. Външният свят не трябва да става причина да го отклонява от това служене. Служенето не трябва да бъде по форма, в буквата на закона, но дълбоко в душата трябва да има нещо съществено, което да го отличава. Пълнота трябва, новораждане трябва от Дух и Вода, Любов непрестанна. Когато някой заболее от вас, не трябва да мислите за умиралка, а за чистене и изправяне на живота. Смъртта нищо не разрешава. Тя в много случаи е спънка голяма за ученика. Да минава човек от смърт в живот е едно нещо, а да минава от живот в смърт е друго нещо. Аз желая всички вие да служите на Бога тъй, както Аз Му служа, без да търся нещо за себе си. Аз искам да ви дам образец на Любов, на милосърдие, низходителност, безкористие, търпение, чистота, искреност. Моят ум е всякога зает с това, което е хубаво, красиво, добро, възвишено, светло, любвеобилно. Животът има своя велик план. Да познаваме Бога, да живеем за Него е дело велико. Ти и К. трябва да вложите още нещо във вашия живот. Това нещо Аз мога да го уподобя с ония думи на Господа, Който казва на богатия момък: „Още едно ти не достига“. Ти ще намериш тая мисъл в Евангелието и ще извадиш своето заключение правилно по Дух. Има някои неща, за които почти всички сте мудни на разбиране. Всичкото добро е за праведните. Там, вие в Търново, се страхувате от бурите на морето. Иде време и сега е, когато целият свят ще разбере, че има Бог и Този Бог е абсолютно справедлив и въздава на всички според заслугата. Иде ден да видим кой от кого ще се отрича. Помнете, не е страхът, който ще ви въведе в Царството Божие, но Любовта. Не са търговските съображения, а безкористието в неговата пълнота. Бъдете Мъдри, умни и интелигентни, добри, прав-

диви, честни, благородни, безстрашливи, с вяра, която мести планините. Трябва да бъдете нещо повече от хора, не по обикновеному хора за ядене и пиене, а служители на Бога, Синове на Светлината.

Моят поздрав на всички.

(Свещеният подпис)

София, 8. V. 1924 г.

Любезна Е. и К.

Вий и двамата ще обръщате внимание само на онова, което изтича от Бога, от Великия закон на Любова. Да ви не плаши видимото зло и непостоянство на хората. Има нещо в света по-силно, по-мощно от всичките хорски сплетни. Бъдете и двама мъдри. Мъдрият туря страха и съмнението на работа. Само Божията Любов, която е достъпна на всички, носи Мир и радост. Гледайте да живеете в Мир с Великото в света. Разбирайте дълбоко човешката натура, защото в нея има известни слабости. Но Божият Дух ще превърне всичко за добро. Аз знам, вий се терзаете за малки работи. Нека си тече всичко по своя ред. Уповайте на Бога, гледайте зад завесата на настоящия живот.

Моят привет на всички.

Само Божията Любов.

(Свещеният подпис)

София, 2. VI. 1924 г.

Любезна Е.

Живота си человек да направи като Божия. Да е чист, свят, правдив, Мъдър, прозорлив. Да се не занимава с празните човешки ежедневни речени-казани. Само себе си да наблюдава и упътва, съветва.

Бог да ти даде знание и Мъдрост да разбираш вътрешния си живот.

Само Божията Любов.

(Свещеният подпис)

София, 19. VIII. 1924 г.

Любезна Е.

Ще ходите с вяра жива в Господа на Любовта. Всичко съдейства за добро. Само човек да има търпение да издържа. Четете беседите, прилагайте онова, което е казано в тях, и Бог ще благослови плода на негова Дух. К. да бъде твърд и решителен, смел, с вяра и надежда, да се не плаши. Да използва слънчевите лъчи. Да си пече гръбначния стълб постоянно. Съборът тази година ще се прекара духовно³⁹. Това, което Бог вложи в сърцата ви.

Н.Л.К.Б.Л.

(Свещеният подпис)

София, 21. X. 1924 г.

Любезна Е.

Всичко е добре, когато се върши от Любов към Бога. Това съзнание трябва да проникне у всички. Животът е благо, умът е дар. Струва си да се посвети всичко Нему. Само тогава ще дойде вътрешният мир на душата и силата на нашия Дух. Изучавайте, прилагайте всичко, що е изнесено в беседите. Само така ще добиете оная вътрешна самоувереност в Истинността на Божията Истина. Всяко съмнение, колебание, двоумение е излишно, когато можем веднага да проверим Истината на Словото. Бог е Любов и освен Неговата Любов няма друга. Всяко начало, всяка сила от Него излиза.

Чистота и святост, това трябва да бъдат любимите думи. Живот и Светлина.

Поздрав на всички.

Само Божията Любов.

(Свещеният подпис)

София, Изгрев, 18. VI. 1926 г.

Любезна Е.

Животът на верующия или животът на ученика е пълен с изпити, със светли задачи и идеи за бъдното на душата. Временно затворена в тая своя хижа, тя трябва да разреши велики задачи за своя бъден живот. Ние виждаме ония мъчнотии, които сега спъват вашия живот. Вие там в Търново сте дошли до полите на една стръмна планина и мислите може ли да се изкачите там горе. Горе по върховете бушува силна буря, която пропуска само Любящите, Мъдрите, Истинолюбивите, правдивите и добродетелните. Ще вървите напред с вяра, която носи живот. К. да се моли, да мисли и да работи, в края на краищата всичко ще се уреди. А така и ти. Онова, което минава през ума ти, пресявай го.

Мен, ако ми остане време, може да ви посетя. Вий се постарайте да дойдете за екскурзията по Петровден към Мусала, ако това е стремеж вътрешен. Поздрави всички приятели наши.

С Божията Любов.

(Свещеният подпис)

София, 27. XII. 1926 г.

Любезна Е.

Желая всички да бъдете весели, бодри и да се радвате на живота и здравето, което Господ ви дава.

Поздрав на всички приятели. Господ да ви дава Мир и подтик да работите усърдно, вътрешно за делото. Четете беседите и ги разбирайте добре, те носят Божията светлина. Любов и свобода за душите ви.

Само Божията Любов.

(Свещеният подпис)

София, 7. XI. 1929 г.

Л. Е.

Съзнателният живот всякога носи мир в душата. Съзнателното живеене е връзка на Божия Дух с Вечно Начало.

Всяко добра мисъл, всяко добро чувство, всяко добро действие иде от свিশе. Животът на душата е живот на Бога.

Изучавайте щателно Словото на живота. Непреривно дръжте връзка. Молете да имате Небесната виделина, за да ходите в светлина.

Поздрав на всички приятели.

С.Б.Л.

(Свещеният подпис)

София, 11. II. 1930 г.

Любезна Е.

Получих вашето последно писмо и сумата за книги. Ти засега трябва да употребиш оня нов метод на Любовта, който внася мир на душата. Трябва да се забрави всичко онова, което обезпокоява душата. Жаждата се утолява като се употребява водата, гладът се премахва като се употребява храната. Живият хляб, Словото на Бога, Словото на Любовта в познанието на Оногова, Който носи Вечния живот. Само по този начин може да се помогне на страдащите души. Всяка душа трябва да се събуди, да се новороди от Вода и Дух. Родени от Бога, това е вътрешният смисъл на живота. С Вяра жива, с Любов непрестанна, течаща от Бога, човек може да помогне на своите ближни. Ти пиши на брат си, поздрави го нарочно от Мен. Аз ще се постарая да му помогна в пътя на живота той да бъде бодър Духом. По-после може да му пиша. Той трябва да си научи урока, да поработи за Бога без страх. Ти му изпрацвай твоите добри мисли, Бог да го избави от (...).

Поздрав на всички приятели, поздрав на вам.
Само Б. Любов.

(Свещеният подпис)

София, 5. V. 1941 г.

Любезна Е.

От дълго време не съм ви писал. Това е с оглед да се реализира всичко онова, което от по-рано ви е дадено. Животът на земята има своите изисквания, мъчнотии, препятствия, спънки, но това става с оглед за съществени придобивки. Трябва човек да живее за Бога, за своите ближни, а най-последно за себе си. Да се научи да живее добре, това е цяло изкуство.

Сега е време, когато трябва да се работи.

Моят поздрав вам и на Надежда, и всички други приятели.

(Свещеният подпис)

ПИСМА
до д-р Дуков

Люб. д-р Дуков⁴⁰,

Получих писмото ви. Аз разбирам как стоят работите. Ще бъдете добър да чакате. Времето ще хвърли виделина върху всичко. Яйцата трябва да се излюпят, за да се покаже съдържанието на живота, който е бил скрит в зародиш. Важно е не само как започват нещата, но и как свършват. Не само е важно как човек разбира живота, но как го живее в себе си. Господ по разни начини говори, говори чрез сърцето ни, говори чрез ума ни, говори чрез душата ни, говори чрез Духа ни, говори и посредством природата, говорил е и през хилядите години на миналото, говори и сега и ще говори за в бъдеще. Този говор евреите го разбираха по един начин, християните по друг, сегашните спирити, теософи – и те го разбраха по своему. Така и Н. Бонев, който е минал през тия две школи. Сега той е в областта на християнското разбиране, но и там има всевъзможни схващания. Всяка свещ от светлината си ще покаже нейната сила. Христос е светлина. И тази светлина за душата, сърцето и ума е тъй потребна, както светлината и топлината във физическия свят. Физическата светлина и топлина еднакво действуват на всички същества, но не всички от тях еднакво проявяват своя живот. Така и Христос, и Той еднакво действува върху всички човешки души, но не всички еднакво Го разбират в умствено отношение – това е по отношение на формата. За да разбере някой Христа, още повече Отца, потребно е да е завършил своята карма и да е влязъл в съгласие с Любовта, защото кармичният закон не е нищо друго освен отклонение от Закона на Любовта. Сърцето трябва да бъде чисто, за да види ясно, умът трябва да е освободен от всички грешни образи, за да може да различи ясно кое е добро и кое е лошо. Умният човек никога не счита лошото за добро. Той ги различава, тъй както се различава деня от нощта. Когато неразумният често счита злото за добро. Защото не само неща, които имат лош изглед, са лоши, но често и тия, които имат добър повиди-

мому. Трябва човек да разбира същността. А да я разбира, трябва да има непокварен душевен вкус. Христос е ясно поставил тая мисъл. Дотогава, докато човек не се е отрекъл от себе си, каквото и да умствува и да говори, той не познава истината. Понеже между неговата душа и Бога има среда, тя бърка. Вие вървете по пътя неотклончиво и ще придобиете това, което търсите. Аз искам вие да разберете Христа добре и когато го разберете, ще бъдете едно с Него. И вашият девиз ще бъде: първом Царството Божие и Правдата Негова и после всичко друго. Любовта трябва да озари, да стопли и да промени всичко. За г-жата ви няма какво да се страхувате. Тя през тая година ще има тия мъчности, но през идущата настават по-добри условия за нейното развитие и ще ѝ се даде повече сила. Имайте и двама светла вяра и жива надежда. Господ ще преобърне всичко за добро.

Пентаграмът⁴¹ не съответствува за печат.

За писмото на фелдшера аз ще ви пиша малко по-после. Бях занят вътрешно и не съм имал време да го разгледам обстойно. Вие може да му пишете в общ вид във вестника.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 10. VI. 1909 г.

Любез. д-р Дуков,

Получих вашето писмо. Радва ме желанието и стремехът ви. Те са добър лост във всяко благородно дело. Да се повдигне душата, да се очисти и облагороди сърцето, да се озари и възпита ума – това съставлява смисъла на живота. Да се развият добрите мисли, добрите желания, добрите чувства – това съставлява такова богатство, такова вътрешно щастие, което с нищо не може да се замени. И няма по-велика наука от тая, която може да ни даде ключа на знанието и мъдростта, които да покажат пътя, Истината и Живота. Пътят – това е животът в тя-

лото, Истината – това е животът на Душата и ума. Животът – това е Духът във всичките свои действия. Има тясна свързка между всичките неща в природата. Всичко говори, всичко носи своето минало в себе си. И ако човек се вслуша в тоя говор на природата, той постепенно ще разбере нейните велики уроци, които тя му преподава. Земете трите символични думи: Здраве, Щастие, Блаженство. Това са резултати на три велики принципа в природата. Здравето е символ на вътрешната хармония между всичките органи на тялото. Щастието е символ на вътрешната хармония между всичките чувства на душата. Блаженството – това е символ на вътрешна хармония между всичките мисли на Духа. Тия три велики инструмента трябва добре да се нагласят, за да върви развитието правилно. И всякой един трябва да спазва основните закони в тия области. Тия нишки са двигателите на човешкия живот на земята. Те са основните тонове на живота. Времето е велик учител, то постепенно ще разясни всичките неща. Наблюдавайте, опитвайте и сравнявайте – това са първите правила, без които Истината не може да се разбере. Черпете знание и Мъдрост от всичко. Вървете полека от простите проявления на природата към сложните. Противоположностите на живота да ви не смуцават, те са една необходимост в настоящия развой на природата. Контрастите са потребни за ума. Сенките се образуват от предметите при силната светлина. Облаците – от силните изпарения на влагата. Високите върхове са голи, а долините – обраснали. Но едните и другите си имат мястото на земята. Високите върхове най-рано получават светлите лъчи на Слънцето, но най-малко задържат неговата топлина. Долините най-късно получават слънчевите лъчи, но най-дълго задържат неговата топлина. Така е и с хората. Някои мязат на планински върхове, а други – на долини, но това не бива да ни се види зловидно. Всяко нещо на своето място. Високите върхове – това представлява човешкият ум, долините – това представлява човешкото сърце. Човек трябва да е благодарен на своя Създател, че Той е напра-

вил всичко в природата да съдействува за добро. Добро не от гледището на тялото, но от гледището на Душата и Духа. Светлите капки на водата биха се възмуцавали, че от висотата на своето положение се стичат в калта, но това стичане е потребно за погребаните семенца в пръстта. Че коя капка би съжбялявала, ако се намереше облечена в дрехата на цвета? Поздравете от мене всички ваши домашни, а така също и всички приятели.

Ваш
П. К. Дънов

София, 14. IX. 1909 г.

Люб. д-р Дуков,

Получих и двете ви писма. Имайте вяра. Аз ще съдействувам да преобърна всичко да работи за вашето добро. Животът е Божествено училище, в което всеки зададен урок трябва да се проучи и приложи добре. По тоя път върви повдигането и усъвършенствуването на душата. Колкото за идването, ще видя кога може да бъде.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 2. XII. 1909 г.

Люб. д-р Дуков,

Животът на земята се вижда да е сплетен от много нишки и тъкани, които го правят тъмен и непонятен. Много събития, случки, постъпки, деяния, стремежи зли и добри, мисли и желания низки и възвишени, са видоизменили неговата първоначална чистота, следствие на което сега се появяват неговите пертурбации. Корабът, който се намира всред развълнувания океан, две неща са му необходими: здравето на устройството и умението на капитана да го направлява. Няма ли тия качества, вълните решават въпроса. Вън от това ония в кораба не трябва да

малодушествуват, но да изпълнят своя дълг, както се иска, и да останат верни на своето звание докрай. Във време на тежки изпити и страдания в човешката душа се събуждат най-благородните и възвишени качества и се развиват за нейно добро. Това, което от гледището на земния живот съставлява лишение, за бъдещия това е придобивка. Имайте вяра, ний ще сторим това, което е най-добро. Гледайте нагоре и напред, защото избавлението е оттам. Трябва да се очисти човешката душа и да стане годна за Божествения живот. Да се направлява човек от действието на Божествената Любов и да се ръководи от Истината на Негова Дух – това съставлява здравето, щастието и блаженството на човешката душа. Вслушвайте се дълбоко във вътрешността на вашата душа. През идущата година може пак да ви навестя. Ползувайте се от уроците на Провидението.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 25. III. 1910 г.

Любез. д-р Дуков,

Получих вашето писмо. Духовната атмосфера на България не е още пречистена. Има възможност за ония, които се подвизават в добрия път на самоусъвършенствването, да бъдат обезпокоявани от разните скитающа се микроби. Няма съмнение – тия елементарни същества разбират живота по своему. В техния начинающ мозък не могат да проникнат ония високи вибрации, които дават подтик за истинското знание на живота, на тях трябва да се говори с притчи. За да може човек да разбира пътя на Истината и смисъла на живота, в неговата душа трябва да са развити и съответствующите чувства, чрез които да влезе в съприкосновение с тия области. Извън това всичко ще бъде тъмно и неясно за ум, лишен от тия способности, чрез които да може да долавя по-дълбоките наредби на природата. Щом съзнавате, че настоящето е

следствие на миналото и във вас има добро желание да изправите следствието и да възстановите първоначалната хармония, вие сте в пътя, който води към Вечната виделина, гдето царуват радостта и веселието и обичта е закон на разумните същества. Няма съмнение, изпитиите в тоя живот се зле отразяват върху някои, временно ги сплитат и забавят в пътя им. Нима онова зрънце, което е заровено в земята, не усеща голяма мъчнотия, докато го отделя от слънчевите лъчи? Несъмнено то чувства всичките препятствия на пътя си, но желанието да живее, да се развива и расте възбужда и събужда в него всичките негови спящи сили да се бори и победи. Така и душата, която е дошла под влиянието на Божествените лъчи, се стреми към това слънце на живота. Всичките спянки не са в сила да я спънат. Всяко добро дело, което може да направите, направете го, без да го отлагате. За хората съдете по техните плодове. На всякой човек, комуто можете да сторите услуга, сторете я заради Онзи, Който живее в него.

Моят поздрав на всички вам и дома ви.

Ваш верен
П. К. Дънов

Търново, 11. V. 1910 г.

Люб. д-р Дуков,

Получих писмото ви. Засега не мога да ви съобщя кога ще ми бъде възможно да ви посетя. Но когато ми се отвори пътят, ще ви съобщя.

„Обновление“ получих. Моето мнение ще ви дам, когато се видим. Относително до четивата, ще вземете 16 гл. от Посланието към Римляном, те ще ви стигнат до края на месец август, след което ще ви се дадат нови, съобразно общата наредба от горе. Вий ще четете по една глава всеки петък. Ръководство по френология на френски – няма такава, което бих могъл да ви препоръчам. Ще видя, ако намеря някое ново, да е излязло наскоро,

ще ви съобщя. По френология има доста много писано, но и досега няма още нещо завършено. На български ръководството е добро, но иска се повече наблюдение и сравнение върху посочените типове. А всяка опитна наука изисква чисти проверки, само така могат да се избегнат честите грешки, които стават. Това да ви не спъва, след време вие ще имате необходимото упътване как да си служите с по-достъпни методи за наблюдения. Иска се време за всичко. Природата не бърза и Небето прокарва всичко медлено, но безпогрешно. Моят поздрав на всички ви.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 29. VI. 1910 г.

Люб. д-р Дуков,

Получих писмото ви. Аз съм доста зает сега. Ще ви дам само някои упътвания, по които можете да напишете речената статия. Христос дойде между евреите, те го отхвърлиха и разпнаха, като се убояха от Неговото учение, да не би да стане причина за разрушението на техния народ. Христос дойде между латинската раса, те създадоха инквизицията за Него. Христос дойде между англосаксонските народи, те Му казаха: ние няма да те разпъваме, нито ще създаваме инквизиция за Теб, ако искаш да ти бъдем полезни, ако искаш да работим за Теб, дай ни пари, плати ни добре, ний ще работим прилежно за Твоето дело. Христос иде при славяните, какво ще изберат те и какво ще поискат от Него? Ето въпросът. На миналото историята е пред нас, тя е разкрита, остава да се разкрие бъдещата. Какъв лист ще обърне славянството, това е важното. Ако то иска да тръгне по широкия път на отъпкалите се минали култури, няма какво да се говори. Ако то обаче избере тесния и прав път за създаването на нова култура, за обединението на човечеството, то има велика мисия, която трябва да изпълни драговолно с живота си. Славянството трябва да бъде носител на Любовта и мира, да се опълчи против злото. Статистиката говори, че бъдещето е на славяните.

Засега няма защо да бързате. Имайте търпение, то всичко ще се уреди тъй, както е наредено от горе. Животът не е без план. В него всяко нещо е предвидено и определено. Стига да бъдете верни, пътят ще ви се уясни. Само добрите работи изискват време и търпение. Тия неща вам са известни. Трябва миналото да се пресъздаде, да се очисти и обнови. Да се възстанови образът на Божествените неща. Душата да възкръсне. Духът да оживее, животът да добие неизменната своя основа и Бог да се възцари. Да се положи основата на Новия Олтар, да се съгради храмът на душата и да се обнови нейната държава. Дерзайте, мало стадо, Отец ви е благоволил да ви даде Царство. Така е казал Онзи, Който повдига човечеството. Не е силата в множеството, тя е в единението на Любовта.

Моят поздрав на всички.

Ваш верен
П. К. Дънов

ПЪТ, ИСТИНА И ЖИВОТ

Ако пребъдете в мене и думите Ми пребъдат във вас, каквото ищете, ще просите и ще ви бъде.

ЧЕТЕНИЯ

1. Ев. Йоана 14 гл.
2. Битие 10 гл.
3. Изход 15 гл.
4. Второзаконие 20 гл.
5. I Книга на царете 12 гл.
6. Исая 63 гл.
7. Притчи 21 гл.
8. Еклисиаст 7 гл.
9. Псалом 41, 51
10. Ев. Матей 3 гл.
11. Ев. Лука 4 гл.
12. I Петрово 3 гл.

13. Псалом 31 и 91
14. Ев. Марка 3 гл.
15. Галатяном 4 гл.
16. I Коринтям 10 гл.
17. Притчи 16 гл.
18. Битие 20 гл.
19. Изход 33 гл.
20. Съдии 4 гл.
21. II Книга на царете 24 гл.
22. Ев. Йоана 13 гл.
23. Ефесяном 5 гл.
24. Филипяном 2 гл.
25. Колосяном 3 гл.
26. I Солоняном 4, 5 гл.
27. I Тимотею 5 гл.
28. Евреем 10 гл.
29. Псалом 61, 71 и 81
30. Деян. Апост. 15, 16 гл.
31. Ев. Иоана 4 гл.
32. II Коринт. 10 гл.
33. II Коринт. 11 гл.
34. Ев. Матей 16 гл.
35. Ев. Лука 16 гл.
36. Ев. Марка 10 гл.
37. Притчи 7 гл.
38. Еклисиаст 12 гл.
39. Данаил 3 гл.
40. Битие 23 гл.
41. Битие 18 гл.
42. Притчи 26 гл.
43. Коринт. 7 гл.
44. Псалми 23, 47, 58
45. Псалом 21, 37, 69
46. Евреем 11 гл.
47. I посл. Йоаново 3, 5 гл.
48. I посл. Йоаново 1, 2, 3 гл.

Бог да изгълни сърцата ви с всяка радост и веселие и

да оплодотвори Словото Си в сърцата, а вие да пренесете
Плодовете на Духа.

(Свещеният подпис)

1. IX. 1910 г.

София, 11. IX. 1910 г.

Любез. д-р Дуков,

Предайте моя поздрав на всички приятели. Бъдете всички бодри и весели духом. Ходете с жива вяра и непоколебимо упование в Господа и той ще преобърне всичко да работи за добро. Аз ще ви съдействувам да намерите пътя, истината и живота и да разберете оная пълнота на Божествената благодост, милост и Любов. Само онзи, който дойде до този вечен извор, той може да разбере смисъла на тия думи. Моят поздрав на вашите домашни.

Ваш верен П. К. Дънов

София, 21. I. 1911 г.

Люб. д-р Дуков,

Получих вашето писмо. Няма защо да се обезпокоявате от заплашванията. В тази страна засега има по-висша сила, която действа и туря нещата на местата им. Вяра, Вяра, Вяра. Знаете ли защо ви турям три пъти вяра? Числото три е непобедимо. И всяка вяра, на която степената е подигната три пъти на себе си, става сила непобедима. Ний знаем всичките възможности. Не е господар на воденицата, която мели брашно, нито колелото, което се върти, нито водата, която го кара, но онзи, който е турил тия неща в съчетание едно на друго. Той всякога може да измени работите. Сега вашият спор е една временна стихия, която се е появила на вашия казанлъшки хоризонт. Тая буря може да утихне с едно махване на ръката, но ние желаем да впрягаме всичко на работа. Кога-

то камъкът на воденицата почне да се върти много бърже, воденичарят просто постяга вътрешния механизъм на воденицата и работата се оправя. Така и тука ние ще постегнем ремъка на колелото и всичко ще си тръгне по ред. Съвременните хора ще трябва добре да си научат урока. Сега става преглеждане на общите сметки от 2000 години насам. Тая работа е сериозна. Бъдете смели и бодри духом, но същевременно и разумни. Трябва да бъдете и справедливи. За школата, когато работите са пригответни напълно, аз ще ви съобщя. Вас имат предвид от горе. Върху всичко това аз ще ви осветля полека-лека. Мир ви оставям.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 25.ІІ.1911 г.

Люб. д-р Дуков,

Получих писмото ви. Бъдете смели и решителни. Когато става въпрос да се защити истината, трябва да бъдем готови на всички жертви. Аз ще се постарая да оправя допуснатите грешки. За в бъдеще вий ще имате по-голяма опитност. Животът в много отношения е борба на земята и човек трябва да знае как да се бори и да разбира противоположното направление на противодействащите сили. Сега на всички вас ви трябва присъствие на Духа. Каквото направление и да вземе тая борба, аз ще бъда на своето място. Мен са известни всичките пътища. В края на краищата всичко ще излезе за добро. Вратата адова не ще преодолеят върху Истината. Аз ще накарам и нейните противници да работят за нейно преуспяване. Мир на всички ви, бурята ще утихне и след нея ще настане ясно време за работа. Не се бойте за последствията. Трябва доброта, умение и сила.

(Свещеният подпис)

Бургас, 9. IV. 1911 г.

Люб. д-р Дуков,

Получих писмото ви. Времето ще изправи много работи и ще уясни много неща. Работете с търпение и вяра, добрите ви усилия ще се благословят. Опитността в живота носи в себе си зачатъци на истинското знание. Затова е казано в Словото на Живота: „Опитайте ме и вижте, че съм благ“, говори Господ. Трябва да се вкуси един плод, за да се провери неговото вътрешно съдържание. Затова е даден езикът, да проверява нещата в природата и умът да проверява вървежа на работите в живота. Изпитвайте всичко и доброто дръжте. Спазвайте законите на Духа и вие ще имате винаги моето съдействие и ще растете от виделина във виделина и мирът и радостта ще бъдат вашият дял.

Поздрав на всички.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 2. X. 1911 г.

Люб. д-р Дуков,

Получих твоего писмо. Стойте твърдо и решително на поста си, на който сте поставени. Аз ще съдействувам и помагам. Господ ще възтържествува. Ний през тази година ще турим в действие всички духовни сили. Дайте полет и свобода на вашата душа. Постъпвайте мъдро. Добротелта носи, правдата ръководи, Любовта утешава, въздига, Мъдростта учи, възпитава и Истината просвещава.

Моят поздрав на домашните ви и на всички приятели.

В.В.
П. К. Дънов

Варна, 4. XI. 1911 г.

Люб. д-р Дуков,

В мен има всякога готовност да помагам. Господ, Бог мой, Който е с мен, ще да доизведе всичко в добър край. Славка да има жива вяра, душевен мир, да бъде смела и да служи на Господа, тъй, според своето разбиране, всичко е за добро. С вашите приятели, за които е думата, аз ще се занимаая малко, да им послужа и на тях. Невежество, съвременните човеци сами наместват своето нещастие. Бъдете духом спокойни. Небето е на наша страна. Ще се дадат всичките опити. Умовете на хората ще се просветят, сърцата им ще се отворят. Господ ще заговори и всички ще слушат.

Моят привет вам, на Славка, на всички приятели.

(Свещеният подпис)

Търново, 12. XII. 1911 г.

Люб. д-р Дуков,

Получих вашето писмо. Аз имам предвид да ви посетя, но да видя кога ще ми се отвори път. Вий имайте търпение, развивайте оная Божествена вяра, което дава мощ на душата. Зная, има много спънки на пътя, но аз постепенно ще ги отстраня. Взел съм всичко предвид и не съм пропуснал нищо. Немирните духове ще ги впрегна на работа. Уповайте на Господа, за да опитате и видите чудните Негови пътища. Господ ще ви закриля. Полека и постепенно ще се научите да познавате Неговата Мъдрост, с време ще се разкрият пред вашите очи чудните наредби на природата и ще видите какви велики закони управляват света. Как нещата са математически претеглени. Как Божията мощна мисъл формира и хармонизира всичките действия, как примирява следствията на доброто и злото. Именно в тая област на кармичните причини, само когато душата надникне тука, тя остава удивена от непостижимата Мъдрост на Бога, Един в Единството на всички същества.

Моят поздрав на всички приятели и особено на вашите домашни.

В.В.
(Свещеният подпис)

(...)

Люб. д-р Дуков,

Славка да има търпение и упование, да се подвизава с пълна вяра в Господа. Това, което Господ отрежда, то ще дойде на своето определено време. Това, което въздига очите и облагородява душата, то е вярата, послушанието, надеждата, Любовта и готовността да вършим Волята на Небесния Баща, тъй както е Нему угодно. Душата може да се ползува само тогава, когато се озарява от Духа на Господа. Времето е потребно като елемент за вътрешното развитие. Защото нещата принасят своите благословения само тогава, когато се изпращат от Небето. Аз желая вие и двамата да градите живота си на здравата канара, да растете полека, но сигурно, и да добиете вътрешната опитност на Духа, която да ви крепи и ръководи във време на изпитанията. Да бъдете всякога бодри и весели духом и благодарни на всичко, тъй както се нарежда от невидимия свят на Светлите Духове, гдето Господ Царува. Това е моето желание за всички приятели, които искат добре да се подвизават.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 15. V. 1912 г.

Люб. д-р Дуков,

Засега аз ще се побавя в София, може би за една седмица, след което мисля да изляза на една малка обиколка. Направлението не съм избрал. Но мисля или към Родо-

пите, или в Северна България. Господ Бог на всичките блага ще ви даде всичко според вашата вяра. Използвайте всичко за Неговото Царство. Любовта да ви бъде основен закон във всичките действия, в съгласие с ръководството на Духа на Мъдростта. Така всички работете със сърцата си и умовете си.

В. В.
П. К. Дънов

София, 21. IX. 1912 г.

Люб. д-р Дуков,

Получих двете ви писма. Навярно сега сте зает с много работа. Времената са назрели и носят много важни събития в себе си. От горе действуват за възстановяване Царството Божие. Необходими са повече Любов и повече Мъдрост между хората. Последствията на кармическите закони почват да развиват своите действия. Миналото се завършва сега, а настоящето ще завърши за в бъдеще. Повече вяра, повече надежда, бодрост и самоотверженост. Само Господ е в сила да изведе всичко за добро. То е в сила да разкъса онези вериги на злото, които са спъвали вървежа на човечеството в правия път. Бъдете бодри и весели духом и извършете своята длъжност тъй, както я разбирате и ви се диктува отвътре.

Моят поздрав вам и на Славка и на всички други приятели. Всичко ще се преобърне за добро. Коего става, е Волята Божия и Господните дела са винаги добри. Не гледайте на повърхността, от горе е пяната, а отдолу е същността. Трябва всичко да прекипи, за да се установи действителното. Ще се даде свобода и вам.

Ваш верен
П. К. Дънов

Люб. д-р Дуков,

Получих писмото ви. Засега ние оставяме времето да говори. То е Божественият език на нещата. Когато Бог действа, нищо не може да противостои. Вий сега сте на добра работа, гдето може да услужвате на нуждаещите се от вас. Изпълнете добре дълга си, а останалото добре ще се завърши. Зная, че се интересувате за крайния резултат. Кога се срещнем, ще обменим мисли. Това, което има да стане, ние го знаем и го очакваме да се осъществи. Добър е Господ. Той е говорил добро за тоя народ, дал му е сила и мощ и го ръководи напред към бъдещето. Това дело на Балканския полуостров е дело, приготвено от горе. Стига да се осъществи и използва за добро. Турция трябва да си научи урока. Една държава, която иска да съществува и се развива правилно, преди всичко трябва да предпочита справедливостта пред насилието, Истината пред лъжата. Бог забавя, но не забравя. Българският народ сега се възражда, той се кръщава с огън и се очиства с кръв. Трябва да се измият греховете на миналото, да се създадат добродетелите, да се образува мирът, съгласието и взаимната Любов. При падането на България имаше раздор, при нейното въздигане, съгласие, аз ѝ пожелавам Божието Благословение, подкрепление и въздигане, физически, духовно и умствено. Това, което трябва, ние го дадохме. Бъдещето е по-велико от настоящето.

Сега браните Господни воюват, Господ Крепкий и Силен в мощ, Нему да бъдат всяка Слава и чест. Но ти гледай по-надалеч. Блажен е вътрешният смисъл на живота, това, което е трайно и непроменчиво.

Ваш верен

(Свещеният подпис)

София, 3. XII. 1912 г.

Люб. д-р Дуков,

Получих писмото ви. Славка може да употреби рибе-
но масло. Препоръчайте го. Във всичко нека си кали во-
лята и вярата. Мъчнотиите в живота трябва да се прео-
долеят. Това е Волята на Небето. За възлизането се изис-
ква по-голяма сила. За силата, която гради, се изисква
повече време и усилие. Всеки може да събаря, но не все-
ки може да гради. Именно в това е различието на тия
два процеса в природата. И да стане човек добър, то е рав-
носилно с думата човек, който знае да гради на камък.
Там, гдето има градене, има интелигентност, има мате-
матически и геометрически отношения, а това са методи
на Вечния Дух. Затова е казано, когато човеците на
земята дойдат в съгласие с Разумната Воля на Господа, с
Неговите основни Закони, Той ще ги научи да градят и
тогава именно те ще добият безсмъртието като награда.
Ще бъдат научени от Господа, казва Словото. Казва Хрис-
тос, които чуят гласа на Сина человеческого, ще оживе-
ят, т.е. които придобият разумението на законите на Не-
говото Слово. В света има да се извършат неща велики и
славни, но съвременният свят е като трудна жена и въп-
росът е дали тя ще роди навреме, или не. Има двояко
състезание в Европа, двояка борба коя от двете ще прео-
долее, то е въпрос на времето. Крайният резултат е из-
вестен, но промеждутъците са тъмни като в картина. Но
доброто ще вземе връх. Христос ще се възцари и сега е
времето, в което се полага основа на Неговото Царство
на земята. Кога се видим, ще говорим.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 24. XII. 1912 г.

Люб. д-р Дуков,

Желая да прекарате весело светлите празници. Да по-

лучите по-голяма виделина в сърцето си за Истината, да почувствувате по-дълбоко Господнята Любов, с която се крепи светът. Да се заквасите с Неговия Живот, който слиза в света на разумните същества. Дните на бъдещето са велики, те носят славни блага за всички души, които Любят Истината. Сегапното е начало на основата, която се полага във физическия свят за Царството Божия.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 7. III. 1913 г.

Люб. д-р Дуков,

Получих вашето писмо. Засега мога да ви кажа само това: събитията, които озадачават вашия ум, се развиват доволно нормално и следят един път строго определен. Не се безпокойте от външния вид на нещата. Законите на Небето са неизменяеми и само след време ще видите добрите резултати от висшето ръководство, което Господ влага в света. Политическите събития, които сега се развиват на Б. П., имат двойка перспектива: първата е ембрионическа, втората – органическа. Ембрионическата перспектива скоро ще слезе от сцената и ще се яви органическата, и само тогава ще се явят по-правилните очертания на външните форми, които да дадат правилен израз на развиващите се закони, които ръководят съдбините на този народ. Работите с Гърция и Сърбия ще се уредят добре, стига този народ и неговите управляващи да имат разумното търпение и такт на отмерени действия. Онзи, Който ръководи съдбините на този народ, бодърствува и пред Негова взор нищо не се пропуска. Той ще сведе всичко към добро и тогава всички ще познаят, че Господ е всемогъщ да стори всичко, което Той желае. Ний гледаме засега да смекчим до известна степен кармическите причини на миналото и да отклоним новите кармични сплитания. Атмосферата, която е станала малко тежка, ще се измени, ще дойде Божественото провет-

рение, ще подухнат топлите южни ветрове на Любовта и всичко ще си влезе наново в реда. Бъдете уверени, развязката иде и Господ ще тури край засега и ще обърне нов лист. Бъдещите събития ни носят други работи от друг характер. Гледайте с вяра, в която е осъществяването на бъдещето. И това бъдеще е светло и поне аз така гледам не по предположение, но тъй както стоят събитията пред моите очи. И може ли да излезе зло, когато Господ работи. Не, то не е било и никога няма да бъде. И всякога ще чувате да казва природата (...) и всичко в нея и видя Господ, че всичко, което прави и е направил, че е добро. Може да има временни страдания, но те са само мярка на благата, които стоят зад тях. Аз бих желал не само ви, но целият този народ да се проникне с мисълта, че Господ е с него. Този Господ, Който в миналото е водил съдбините на много народи, Този Господ, Който в миналото е правил и произвеждал много култури и сега подготвя Нова. Господ Великий, Който се явява сега да съедини човечеството в едно цяло по Дух и Сила и да влее Нови стремежи на съвременното човечество. Да му покаже нови хоризонти за живота на бъдещето. Славно е и Велико е това, което сега става в света. Българският народ сега е на сцената и желаем той добре да си изиграе ролята във всяко направление. Това ще хвърли малко светлина във вашата душа, което сега ви пиша. Има неща, за които не е дошло още време да се говори, но достатъчно и това на оновова, който схваща.

В. В. П.
(Свещеният подпис)

(...)

Люб. д-р Хр. Дуков,
Писмото ви получих. Добри са вашите желания и стремежи, но животът си върви по определени закони и човешката душа се развива съобразно с тях. Аз ще постъпя съобразно с добродетелта и Правдата на Царството

Божие. Зная, че Бог обръща всичко да работи за добро и някои неща са необходими за пояснение и упътване на човека в земния му живот. „Да напусна земния живот и да ида да живея с Христа, казва Павел, за мен е по-добре, а да остана да живея на земята, за вас е по-добре.“ Умният има да избира между единия и другия. Аз познавам тоя народ и неговите духовни водители, зная каква Любов хранят към Бога. Зная какво бъдеще ги очаква. Когато се изминат 42 месеца, 1260 дни, трите дена и половина, войната е към своя край на физическото поле. Мир иде за добрите и чадата Божии, на които е дадено да наследят земята. Важно е да се въздвори Царството Божие на земята между народите, потребно е да се изпълни Волята Божия от просветените и Неговите чада и да се слави Неговото Име от всички, които приемат Любовта за закон. Затова Господ Мой действа и Той скоро ще се прояви. Събитията ще си вземат своя естествен ход. Умните, добрите, благородните, самоотвержените ще разберат, а глупавите и алчните ще останат да се справят със своята карма, със своята съдба. Надейте се на бъдещето, което иде е велико и славно за всички народи и племена по лицето на земята. Евреите се прославиха с разпъването на Христа и създадоха съвременното християнство. Гърците изгориха училището на Питагора и отровиха Сократа. Българите не знаят още кой път да хванат. Да разпнат Христа няма си място, това е право на евреите, защото е казано, между своите си дойде и своите Му Го не познаха. Да изгорят училището на своя Учител и да отровят Сократа, няма си смисъл. Това е право на гърците, които се славят със своята култура. Българи – те не са се определили още на Кой Бог да слугуват. А които „Го приеха, казва Писанието, даде им се да се наричат Синове Божии“. Ето въпросът, който аз разрешавам. Моят Отец, на Когото аз слугувам, Моят Господ и Бог, на Когото върша Волята, върши сега нещо по-велико в света. Мен ме радва Негова Дух, Неговата Сила, Неговата Мъдрост. Радва ме Любовта Му. Аз ви изпрацам Неговото благословение. То да обедини и свърже всички добри хора, чада

Божии, в едно цяло, да вложи закона си в сърцата им, да го напише на умовете им. Мир и радост на всички приятели от мен и добър привет, Господ Бог мой да ви ръководи и упътва и да ви крепи, да уяквате в Истината на живота и да стори всичко, което е добро.

Ваш верен
П. К. Дънов
(Свещеният подпис)

София, 7. IV. 1913 г.

Люб. д-р Дуков,

Получих писмото ви. Вашите мисли са ясни. Животът на човешката душа в проявлението на своите разни фази носи съответствующи мисли и разбирания. Това е необходимо и полезно за самия Дух, който възлиза към по-горните светове. В този подем е потребна постоянната пълна вяра и Божественото търпение за осъществяване на желаемите идеали на Духа. Нека Видимата природа с безбройните свои форми, действия да ви бъде един стимул за размишление и съзерпание на Божественото, което стои по-далеч пред всякой взор. Знанието е потребно за уяснение на вечния порядък на нещата. Има много неща, върху които да се мисли и работи. Да се свърже настоящето с бъдещето, да се използва миналото е задачата на тоя земен живот. Да се научим да живеем, това е изкуство, обосновано на дългата опитност на Духа. Мен ми е приятно като виждам, че вий се подвизавате правилно. Тая война между многото работи ще научи хората да мислят по-правилно и да действуват по-добре, отколкото порано. Несгодите и трудностите в живота стимулират ума към работа. Няма съмнение, че ще има страдания, но те са като отглас на миналото и предсказание за бъдещето. Пред нас стои една велика задача за разрешаване, една велика работа за завършване, едно великолепно здание за съграждане. Трябва добри и умни работници във всяко направление. Но пътищата на Божествения свят не търпят измяна. Царството Божие, което е идеал за зем-

ното човечеството, ще се въдвори в своята красота. Тогава науката, знанието, мъдростта, хармонията ще тържествуват в силата на седем думи: 1) Люби Господа. 2) Обичай ближния си. 3) Търси съвършенството. Какъв обилен материал за размишление съдържат тия седем думи. Това са седем стъпала, седем съзвучия, седем краски, седем дни на живота, от които три основни и четири производни. И след дълго изпитване на тоя език аз намерих тия седем думи да образуват тия седем емблема на човешкия развой. Едно време тия седем думи бяха известни на Египет, Индия, Вавилон, Сирия, Палестина и Гърция. Докато тия народи знаеха тия думи, там всичко вървеше добре. Когато ги забравиха, те осиромашаха, те изпаднаха. Аз искам сега да ви дам тия седем думи на тоя народ и ако той ме послуша и ако той ги приложи в живота си, той ще стане основа, олтар за една нова култура, за бъдещето, за една наука, обоснована на по-пълно разбиране на физическото, духовното и Божественото. И пътят му ще бъде като на зазоряване. Ще отива от слава в слава. Вий, ако идете в Казанлък, пишете ми. Мен ми доставиха малко имела, искам да ви изпратя нещо от нея за ваше употребление, за теб и жена ви.

Ваш верен
(Свещеният подпис)

София, 18. VII. 1913 г.

Люб. д-р Дуков,

Получих вашето писмо от 10 т. на 18. Това са събития, които отдавна се очакваха. В политиката на Европа се оказа едно уклонение временно, което докара тия усложнения на Балканската криза. Но както и да е. Онова, което Господ е определил, не може да се отмени, и кое гради – не може да се развали. Края Господ на Силите ще преобърне за добро. България сега я разпъват онези, които ѝ мислят зло. Но тя ще възкръсне и Господ ще се прослави в своето дело. Уповайте, Господ е с нас и Той ще превъзмогне против всички. Аз ще сторя всичко, което е потреб-

но. Дръжте връзка с Небето, ще утихне бурното море и онези, които се смущават, ще се отстранят. Помнете, тази година е епохална, тя е върхът, от гдето ще почне равнината и после наклон и тогава възлизането.

Ваш В.
(Свещеният подпис)

Търново, 10. XII. 1913 г.

Люб. д-р Дуков,

Получих вашето писмо. Славка нека бъде бодра и весела, а така също и вие. Трябва да се преобърнат изпитанията като стъпала за повдигане, за да може да се смекчи кармичният закон. Когато се схванат нишките на Божествената Любов и почнем ли да сновем и тъчем с тях, животът почва да тече отлично. Познаването на този основен закон е необходимо: с волята на нашия Небесен Баща и с Негова Дух аз ще сторя и това, да ви осветля в близкото бъдеще. А сега искам, бъдете търпеливи, бъдете радостни, докато превъзмогнем над всичките съпротивления и премахнем всичките препятствия, които още лежат на пътя ни. У Бога всичко е възможно, но ний трябва да работим и да обработваме още дълго време дърветата на Рая, за да ни дадат ония плодове, нужни за въздигането на душата. Книгите, които сте си доставили, ще ви осветлят върху много неща. Нужна е умствената храна и книги с добро четиво са отлични другари в пътя. Вий се заемете да преведете някоя, която най-много харесате, и ще я напечатаме. Имам предвид и две малки книжки на Папюс, които желая да отпечатаме за идната година. Нужно е да дадем една серия от полезни книжки с окултно съдържание на нашите приятели, които не са запознати с други езици. Потребно е за в бъдеще да дадем повече материал за ума и сърцето. Но добър е Господ Наш, Той е промислил много добри неща за всинца ви и когато и да е тия блага ще ви се дадат, стига добре да отстоявате вашите духовни права. Гледайте светло на бъдещето. Това бъдеще е велико. То е славно, то носи вели-

ки разкрития на човечеството. Да ви не обременяват временните промени. Всичко, което е съградено на пясък, трябва да рухне и да остане само това, което е съградено на канара. Интересно е сега положението на българските партии. Интересно е положението на водителите им. Интересно е положението и на духовенството. Колко плиткоумни са тия хора и как лесно се впитат в мрежи, изтъкани за риба. Но няма нищо – урокът е на място и той ще принесе своя добър плод. Важни са сегашните моменти за наблюдение: като как става развоят на душевното растение. При това политическият хоризонт на Европа не се е съвършено избистрил. Тъче се, снове се нещо и да видим какъв ще бъде платът. Набирайте сега сила. Препичайте се на слънцето, черпете мощ от него. Полярните зони на човечеството ще се изменят, ще духнат ветровете, които ще очистят атмосферата от задушната нейна мъгла. И ще се отвори небе ясно и лазурно с първите лъчи на Новата Епоха, която иде. Велик е Господ и Велики са Неговите дела. Приятен е светът, който приготвя за новите духовни поколения. Колко сила, колко знание, колко мъдрост се крие зад тая завеса, която още стои.

Моят душевен поздрав на всички приятели.

Ваш всякога верен
(Свещеният подпис)

София, 14. II. 1914 г.

Люб. д-р Дуков,

Получих вашето писмо. По отношение на къщата, ще чакате, не е още време. Аз ще ви уведомя, ако има условия. По другата работа може да обмените възгледи с тия приятели. На всичко, което е добро, ний ще съдействуваме. Славка да има пълна и непоколебима вяра. Да бъде смела и да разбира, че пътищата на Господа са Велики и непостижими в своите замисли. Тя ще познае един ден, че всичко работи за добро на избраните души, които Господ е предназначил за нещо по-добро. Онова, което има да стане в света, е нещо велико. Господ ще изправи всич-

ко. Работите в България и Македония ще се подобрят. Вярно, вярно. Вий сами ще се учудите с обратата на работите, които има да станат в недълго време. Вий всички бързате, всички се тревожите за това, което Господ е отредил в своите планове, възнамерения и действия. Никой не може да каже в живота кое е най-доброто. Самият живот на земята е съчетание от радости и скърби, от сполуки и разочарования, от придобивки и загуби. Загубата в едно отношение е печалба в друго. Хвърленото и загубеното семе на нивата е именно и печалбата на следующата година. Печалбата в едно отношение е загуба в друго. На земята един трябва да умре, за да направи място на двама. Има закони в природата, които по своя замах и обмисленост съставляват нещо велико от творческия принцип на Бога. България минава през най-благословения път на Божието Царство. Тя минава по същия път, по който Нейният Господ преди хиляди години е минал, спасител на света. Има скърби, има страдания, има заплувания, ругания, има и плесници, има трънен венец, но има и възкресение, има слава, има сила, власт и венец на радост от Оня, Който наблюдава съдбините. По-добре е да умре някой и възкръсне, отколкото да се сплуге в грях. За предпочитане е чистото сърце, благородната душа, възвишеният ум, светлият характер пред всяко друго богатство. И нашият Велик Баща иска ний да сме достойни синове, достойни служители на Неговото Царство. Да ви не смущават вестникарските празнословия. Сега има думата Нашият Господ и Той ще я каже на своето време. Не се съмнявайте, сега сме много добре. Ний избрахме най-малкото зло. И благодарим, че Господ ни изведе в безопасност, сега вече да му мислят нашите врагове. Светло е бъдещето, което иде. Стойте верни на местата си. Господ обича да има врагове. Затова те повдигнах, казва на фараона, за да покажа в теб силата Си на бъдещите родове. И ако България има врагове, то ги е повдигнал Господ, за да покаже силата Си, да научи хората на ред и справедливост и извади всичко наяве – и добро, и зло.

Онова, което ще стане, ще ви зарадва всички. Вий ще сте като жена, която ражда – щом роди, скръбта си забравя заради роденото. България вече роди. Сега трябва отглеждане.

Моят поздрав на всички, които следят пътя на Истината.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 9. XI. 1914 г.

Люб. д-р Дуков,

Получих вашето писмо с ръкописа ви – Учителя, може да се напечата тъй, както си е. Желая да зная искате ли да го напечатате и къде. Ако искате, тука може да се напечата, но малко по-нататък. Обаче ако имате хартия в Казанлък и имате по-изгодни условия, там мога да ви го изпратя още сега. Аз съм го прегледал. Надявам се да сте всички там добре и да се подвизавате в пътя. Аз ще ви посетя, но само като попривърша своята работа. Сега можете да бъдете доволни. Беседите ви посещават по-начесто. Наскоро ще имате девета, десета, единадесета и дванадесета за „Фарисей и митаря“. Има много въпроси зачекнати, идеи в зрънца, които изискват култивиране. Поясно засега не може да се говори на тоя народ и неговото духовенство. Но бъдещето, което иде, ще осветли нещата. Моят поздрав на всички.

Ваш верен
(Свещеният подпис)

София, 3. IV. 1915 г.

Люб. д-р Дуков,

Славка да бъде спокойна. Сега не е време за операция. Тя нека работи над себе си с молитва, като се обръща към Господа Исуса Христа да ѝ помогне, като си помага с ду-

мите от книгата на З. Ц. Л. на Светлината. Нека да ги прочете няколко пъти с вяра от начало до края. Да възложи всичкото си упование на Господа. Да бъде репителна. Страхът от болестта, от духовете не върши Волята Божиата. Да бъдем готови радостно да понесем драговолно онава, което Господ ни е отредил. Така са правили всички Богоугодници. Това ѝ се дава за самоусвършенствуване. Човек, когато има да замине, и здрав да е, пак ще си иде, щом му дойде времето. Да си служи тя постоянно със светлосините лъчи, светложълтите, светлозелените и портокалените. За да може да уякне духом и тялом. При сегашното ѝ състояние една операция би я пратила поскоро в оня свят. Молете се и вий по същия начин. В края на краищата победата ще дойде. Господ ще победи, Агнето ще възтържествува. Всичко върви към своето изпълнение.

Ваш верен
(Свещеният подпис)

(...), 31. VII. 1916 г.

Люб. д-р Дуков,

Получих твоето писмо. Идеята, която сте подели, е добра. Всичко, което може да се стори за добро на другите, е полезно. Във всички добри начинания аз ще ви помогна. Да извърши човек своя дълг на земята, това е неговото признание. Работите засега се развиват добре. Всекиму ще се даде заслуженото. Гледайте със спокойствие и вяра на бъдещето. В Божиите пътища няма измяна. Всичко ще стане тъй, както е най-добро. Има много работи, за които бих говорил, но те ще останат кога се срещнем.

Моят поздрав на Славка и домашните ви. Нека спазва добра диета. Мир и спокойствие и душевно самообладание е необходимо. Не е важно колко време може да живее човек на земята, но какво може да извърши за Господа. Матесал живя повече от 900 години, а Христос само 32 – 33. Но каква грамадна разлика има в тия два живота. Благото на живота е да вършим благоугодното Госпо-

ду тъй, както ни се разкрива отвътре от Духа на Отца на Виделината.

Моят поздрав на всички приятели.

Ваш верен
(Свещеният подпис)

София, 27. IX. 1916 г.

Люб. д-р Дуков,

Получих вашето писмо. Пътят на живота седи от ред променения. Тия промени стоят в ред възлизания и слизания. В разбирането на тоя Божествен план стои благо-то на живота. И религията от това становище има две страни: едната – външна, другата – вътрешна, едната – обща, другата – лична, индивидуална. Човек да преживява своето вътрешно общение с Господа, това е дълбокият смисъл на религията. И затова казва Христос: „Ако пребъдете в Мене и думите Ми пребъдат във вас“.

Румъния ще приеме заслуженото. В Бога лицепринятие няма. Всеки народ приема заслуженото. Правдата, това е основата на Божието Царство. Европейската война приближава към края на своята развязка. Понеже законът царува навсякъде, то той ще тури разрешение на въпроса. Само търпение и вяра трябва. След тия усилни времена идат добрите дни, които Бог е турил за свое разположение.

Моят поздрав на всички приятели и на вашия дом, и на вас.

Ваш верен
(Свещеният подпис)

София, 27. IX. 1916 г.

Люб. С. Дукова,

Аз имам и вас предвид. Моите отношения са същите, както и преди, тъй и сега. Имайте пълна и жива вяра в

Господа. Земният живот е приготвление за бъдещия. Сега идат времена, когато мъртвите ще оживеят и възкръснат. Пак ще се съберат на едно и ще бъде едно стадо и един пастир. Работете за своето повдигане и самоусъвършенствуване. Христос и в другия свят работи. Той е близо. Молете се усърдно и с вяра и Господ ще ви даде повече виделина. Като стане мирът, аз ще ви посетя.

Поздрав на всички приятели.

Ж. К. В. О.

(Свещеният подпис)

София, 29. XI. 1916 г.

Любез. д-р Дуков,

Получих телеграмата ви. Всеки, който е дошъл на земята, трябва и обратно да се върне в другия свят при своите си. Блажени от нине, които заминат в Господа, те ще си починат от своите (...). Но са по-близо, отколкото когато са били на земята. Затова именно, когато някой си замине, става ни по-мил, понеже духовно го виждаме по-добре. Вашите домашни да се утешат. Дядо ви е добре. Да гледат да го не спъват, той ще може по-добре да прояви своята енергия от другия свят. Понеже Христос вече слиза от горните светове, то от тоя свят трябва да се изпрати една много голяма делегация от всичките народи да го посрещнат. Дядо ви замина като делегат от вашия дом. Блажени, които посрещат Христа. Сега е време да се вика: осана, Благословен, Който иде в Името Господне, осана, Царят на човечеството, който иде да вземе своето Царство и да въдвори ред.

Моят привет вам, на домашните ви и на всички приятели в Казанлък. Бъдете благословени от Отца всички, които вършите Неговата свещена Воля.

(Свещеният подпис)

ПИСМА
до други ученици

Търново, 23. V. 1910 г.

Люб. г-н Тончев⁴²,

Получих писмото ви. Това, което ви се е случило, провидението ще го превърне за ваше добро. Сега скръб изпълня сърцето ви, но един ден, когато разберете дълбоките Божии мисли и се научите напълно да се надявате нему, да го любите с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкия си ум и сила, ще проумеете, че детето ви се взема, за да му дадат много по-големи удобства за неговото духовно развитие. Детето ви е живо и се радва на Божията Виделина. Не скърбете, но се радвайте с него наедно в Господния път. Образът, това е Негова ръководящ дух.

Ваш верен
П. К. Дънов

(...)

Люб. Хр. Тончев,

Получих твоето писмо. Желая вий да растете и да се повдигате духом, да изобилствувате с плодовете на Духа. Това е смисълът на живота. В Любовта има радост и веселие. Тя е бодрост на душата и сила на ума, и здраве на тялото. И колкото човек живее по-дълго време в нейната атмосфера, толкова по-добре той се освежава и укрепва в Истината, която го прави свободен. Под нейните лъчи душата добива това, което желае. Да сме винаги в съгласие и мир с Небето, това е щастие и блаженство. Пребъдвайте в Истината и тя във вас.

Поздрав на всички.

В. В.
П. К. Дънов

Люб. Хр. Тончев,

Получих писмото ви. Напълно схващам вашето положение. Аз ще се постарая след време да хвърля виделина във вашия ум, да се озари душата ви, да познаете Истината. При Бога всички са живи. Има отношения на душите. Любовта е основа на живота. Истинската Любов ражда най-добрите плодове, радост, веселие, търпение, упование. Старайте се да благодарите на Бога за ония неща, които повидимому ви принасят скръб. Тая скръб след време ще произведе във вас радост. Не се обезсърчавайте. В скоро време на земята ще настанат най-благоприятните условия за развитие на добрите чловеци – именно тогава вашето дете ще дойде пак наново, за да продължава своето развитие. И вий се радвайте, че сте пред вратата на Новата Ера, на Царството Божие на земята и старайте се да се удостоите да влезете в Обетованата земя. Небето иде, войнствата Божии слизат, земята е обсадена, настоящият ред на нещата се завършва, старият свят ликвидира своите сметки, а Господ се възцарява. Аз искам вий всички да бъдете бодрни, весели, пълни с всяка радост небесна. Смъртта ще повърне своите заграбени жертви. Вяра, вяра, пълна и непоколебима. Сега е време за работа. Идат дни светли, тържествени. Гледайте да имате мир в душата си, който е потребен за вашето здраве. По няколко пъти на ден старайте се да си представите в ума портокалената краска тъй реално, както е в природата – това ще улесни възобновлението на вашия организъм.

Моят поздрав вам, на госпожата ви и на всички приятели.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 19. VI. 1913 г.

Люб. Хр. Тончев,

Получих вашето писмо. Да не оскудява вярата ви. В края Господ всичко ще преобърне на добро. Работите ще се оправят, те са вече в най-високата точка на своя развой. Всички приятели в Търново са запазени невредими. Минали са през изпита добре и сега са бодри и весели в милостта на Онзи, Който ги е избавил. Божествените пътища са непостижими. Повидимому всичко върви на зло, но всъщност всичко е добре, защото сам Господ ръководи работите, а там, гдето Той работи, всичко става добро. Аз ви имам всички предвид. Трябва да помогнем на всички ония, които имат най-голяма нужда. Съдействайте и вий там всички.

Поздрав на всички.

Ваш В.
П. К. Дънов

София, 6. II. 1914 г.

Люб. Хр. Тончев,

Получих писмото ви. Засега не остава нищо друго освен да живеем с вяра. Вестникарите говорят това, което те знаят. Бъдещето е в ръцете на Господа, Който регулира съдбините на народите. Какво иде и какво има да стане – това е скрито от очите на света. За онези, които живеят добре, това бъдеще е светло, а за тия, които живеят зле, е мрачно и не може да бъде другоаче. Вън от това едно дърво трябва да има не само външен изглед, но и плодове. Един организъм трябва да има не само огромна маса вещество, но то трябва да е организирано, но не само трябва да е организирано, но то трябва да има съзнателен живот, но не само живот, тоя живот трябва да роди велики мисли, но не само мисли, тия мисли трябва да са носителки на силна воля, Божествена. Когато хората почнат да проумяват това, тяхното бъдеще ще бъде велико и

светло. Желая Божествената Любов да роди във вас всички: Божествения живот, Божествената Воля и така да сте съпричастници на това бъдеще. Вяра, воля, интелигентност, търпение, надежда. Това са съотношенията на съзнателния живот.

Виделината трябва да дойде първом отвътре и тогава да се появи отвънка.

Поздрав на всички. М.Б. Н. В.

П. К. Дънов

София, 2. VI. 1915 г.

Люб. Хр. Тончев,

Получих вашето писмо. Ний ще дадем упътване. В случай, че стане мобилизация, приятелите ще се съобразят с необходимостта на условията. Духовно ще изпълняват наряда, без да прибягват до буквата на нещата. Господжата ви може да се ползва от вашата книжка засега. Прочетете 133 псалом и всичко ще се уреди. Има известни съвпадения в живота, които съдействуват за добро. Положителната и разумна вяра всякога дава мир и спокойствие на душата. Казано е, че онези, които Любят Господа, всичко ще им съдействува за добро.

Моят привет на всички.

В. В.

П. К. Дънов

София, 25. IV. 1906 г.

Любезни г-н Ватев⁴³,

Получих вашето писмо. Аз ви питам, имате ли дълбоко желание да намерите Истината и да слугувате на Господа, тъй както Той иска? Имам предвид, че Господ не е човек. Той се от зло не изкушава. Мислите ли вие, че каквото се говори, каквото се пише, е от Духа на чистата Истина? Трябва ли вие да слушате всеки дух и да ставате

проводник на чужди лъжи? Светът е пълен с лъжливи духове и ако някой отвори ума си за гостоприемство на тях, те ще му кажат много чужди неща, да го удивят, да го оглупят, но не и да го повдигнат и просветят. Ти сам знаеш, че много от нещата, които ти са казани, са лъжливи и неверни. Твоята душа усеща това, но твоят ум, който обича тшеславието, иска да те заблуди. Ти искаш да си образ и подобие на Господа. Това е право, дадено на всеки човек, който слуша Истината, но преди да добиеш това, ти трябва да станеш носител на Истината, изгълнител на Правдата и образ на Любовта и да търсиш не своята си слава, но славата Божия. Човек може да излъже себе си, може да излъже хората, но никога Бога.

Сега вие в Търново се надпреварвате, на едного говори Майката Господня, на другото Христа. Е, моля ви, как ще оправдаете факта, когато тия два духове се карат помежду си? Дали светлите, чисти духове са се опълчили един против друг? Плодът показва дървото и делата – човека.

Предупреждавам ви всинца да не мърсите свящото Име Божие. Бог не е Бог на немирство, на завист и крамоли. Той е Бог на всяка благост и милост. На лъжата каквото име да се тури, тя си е все лъжа. Не е важна само формата, важно е и съдържанието. Божието благословение и Господните дарби не се купуват.

Вие имате много добри черти във вашия характер и тях трябва да обработвате. Защото виждам, че във вашето естество, във вашия ум има още много остатъци от миналото, които, ако не дадете място, доброто семе ще се заглуши. Вие сте натура със силно въображение и развито подражание и с художествен вкус, но сте и човек със слаба воля. Имате силна вяра, но слаба надежда и религиозно чувство. Във вас страхът и честолюбието имат силно влияние. Този, който мисли да воюва, трябва първо да седне и да премери силите си и да види дали може да издържи воюването. Защото славата се пада на този, който победи. Ти трябва да се завземеш повечко да четеш и размишляваш, и като дойдеш до едно вътрешно убеждение,

тогава да изказваш това, което знаеш. Да поясня, какво би станало със семе, което се оставя, без да е заровено в земята? Не трябва ли то да се скрие, за да израсне? Не трябва ли майката да носи своя зародил дълго време скрит в своята утроба, преди да се оформи и развие, да расне и тогава да излезе на света? Знайте, че Небето сега всинца претегля и се изпитват сърцата ви, тогава ще ви се дадат нужните упътвания, по които да добиете истинското знание и мъдрост. Сега вие сте деца и трябва да пораснете по ум и мярката Христова. Защото само Отец е, Който учи и дава знания. Само Неговият Дух е носител на всяка мъдрост и знание. Само Отец знае пътищата на всичко и когато Той благославя, Той знае как да предаде знанието, да ви не заблуждава никой. Отец е виделина и в Него няма тъмнина. Очистете сърцата си. Свети бъдете, защото Отец е свят.

Ваш
П. К. Дънов

София, 23. XII. 1910 г.

Люб. З. Желев⁴⁴,

Пътищата, по които Провидението си служи, са безрой. Тия методи, по които Небето си служи, за да упражни своите благотворни влияния върху душите на възлътените и да им окаже своето съдействие, ще си останат една загадка. Не всичко, което се обяснява, е обяснено, и не всичко, което се тълкува, е изтълкувано. Има тясна връзка между четирите свята, в които действа човешката душа. Физическият свят е проявление на крайните резултати в природата. Астралният свят е потребен за физическия, тъй както водата е потребна за почвата. Астралният свят е носител на жизнените сили и той по-скоро може на български да се нарече Свят на жизнените сили на природата. Духовният свят е тъй потребен, както въздухът е потребен за парите да ги отнесе и отдаде там, гдето са потребни на почвата. Той е свят на съзна-

телните сили на живота и може да се нарече Чувственият Свят, или Светът на Съзидателните Души (Хр.рай). Умственият свят е тъй потребен за физическия, както топлината за почвата, без която нищо не би израснало. Това са то четирите основни елемента на старите алхимици. Земя, Въздух, Вода, и Огън. Земя – физическият, вода – астралният (жизненият), въздух – духовният (чувственият), огънят – умственият (ментален), светът на формите. Всякой свят има тройко проявление в себе си. Моето желание е вашата вяра да уяква, за да разбирате нещата чрез вярата. Вярата е необходима за доброто на живота. Ум, който има вярата, надеждата, той е като птица, която има крила, тя може да се повдига, да хвърка и ходи гдето ще. Ум без вяра мяза като птица без криле. Той е черв, който трябва да лази и се мъчи обективно да схване дълбоките тайни на природата. Гледайте да схващате ония вибрации, които ще донесат светлина, виделина на вашия ум.

Поздрав на всички.

Ваш верен
(Свещеният подпис)

София, 20. X. 1911 г.

Люб. З. Желев,

Получих писмото ти. В тия работи има неща преплетени и кармични. Тъмните сили на природата постоянно употребяват своите усилия да възстановят своето равновесие, което са изгубили отдавна. Всеки може да попадне в тия астрални течения, които слизат към земята. Ж. в своите опити не е спазил някои основни правила и е попаднал в засада. Аз имах предвид да му дам някои упътвания, но той прибърза. Освен тия неща той засега е под влиянието на два фамилни духа, които имат интерес да се въплътят в неговото семейство и желаят да си създадат атмосфера, благоприятна за тая цел. В тоя стремеж те създават тия работи, за да му отвлекат ума, като се

боят да не би да се изплъзне от под тяхното влияние и да се възпре техния прогрес. И астралците разбират от политика и те знаят добре да защищават своите интереси. Ако в тоя промеждутък те успеят да осъществят своите намерения, то работата ще вземе друг край. Разбира се, в света трябва да се прераждат духовете, но за тях трябва да се създадат благоприятни условия, за да бъде добре тям и на помагачите им. Вий няма защо да се смущавате. Пътят е за хора по-подигнати духовно. Царството Божие не е за невежите. То е за чистосърдечните, светлите умом, крепките духом. Защото светило на душата е сърцето и ако сърцето е чисто, то всичката душа светла ще бъде, и ако душата е светла, то умът ще бъде възвишен да схване Истината, която показва пътя на живота. И ако сърцето е нечисто, то всичката душа тъмна ще бъде и умът ще стане по-мрачен. И знанието, което е вътре, ще се преобърне на тъмнина и всичкият живот вън ще стане мрак, в който духът ще се лута. Следователно невъзможно е човек да се движи в две противоположни посоки, защото всяка една изключва другата. Доброто изключва злото и злото – доброто. Човек, който иска да се саморазвива, да се повдига духовно, трябва да остави всяко предубеждение настрана и да се завземе духом да служи на Господа. Казано е, че Царството Небесно е на смирените духом. И земята ще се даде в наследство на кротките. Аз ще видя, ако кармата на В. позволява да му се помогне, ще се постарая да го подкрепя, ако не, той ще иде в общия път, гдето всички отиват. Ако има масло в светилника си, добре е за него, ако не, ще хлопа.

Моят поздрав на всички ви.

Ваш верен
П. К. Дънов

София, 18. V. 1919 г.

Л. З. Желев,

В новото място вие ще бъдете полезни на делото Гос-

подне. Кармичните връзки от хилядите години на миналото ще дойдат в обща развязка. Ние ще обновим Божия дом. Ще вземем Царството Божие с Любов, ще го държим с обич и крепим с Дух. Това е вътрешният смисъл на Новото Учение, което Божият Дух носи в тоя свят. Избраните от вековете на Божията Любов ще внесат светлината на тоя свят. Сегашните времена са само едно предисловие на Великото, на Славното в Царството Божие, в идването на Синовеите Божии. Аз ще сторя всичко, което Духът на Господа е начертал. Моят Мир с вас и с всички. Славка да вярва и ще ѝ бъде според вярата.

В. В.

(Свещеният подпис)

Бургас, 1. VIII. 1913 г.

Др. Б.

С това ида да ти отговоря на въпросите, които бе питал, както ги обясни бай Пеню.

1. „Законите, които Духът управлява, все едни и същи ли са с тия, на които се подчинява материята.“

Във вселената има два вида закони: едни по-големи, с по-голяма сила, други по-малки, с по-малка, с по-малък простор за проявление. По-малките закони винаги се подчиняват на по-големите, така щото и в случая със законите на материята, те като по-нисши се подчиняват и влияят от духовните. Обаче всички имат един източник: Онзи, Който ги е направил чрез Христа. За Христа един пример: баща дава средства, пари на сина, за да направи синът къща, значи бащата прави къщата чрез сина.

По този въпрос се забелязва, че правите едно (Рим 7; 22–24) смесване на думите на ап. Павел. Действително, както казва той, в удовеите ни – разбирай плътта, има противни закони на духовните и затова ний трябва да живеем „по дух“. Защото, когато се говори за дейността на плътта, да се знае, че тя е винаги в борба с чистата съвест – Божият дух в нас. Казано е, че борбата ни в све-

та е срещу греха в плътта, които заедно работят против Духа. Плътта се е омърсила и е станала противна на началото си с прихождането на първия човек, с което сатана е постигнал целта си – да прониква в нея.

Считам за нужно да ти дам още едно разяснение по отношение на плътта. Като казваме „плът“, далеч не трябва да разбираме физическото тяло, видимото, а тялото на чувствата, „етерното тяло“, което след смъртта продължава да съществува до известно време, според духовния уровень на човека, и с което се явяват жителите отвъд гроба.

2. „Съвършено и временно отменяване на духовните закони.“

Казахме, че съществуват два вида закони: ниски и висши, обаче това така е наредено, че нисшият закон е поставен в кръга на по-висш, този – в трети, четвърти и т.н. Всичко е закони в закони до безконечност. И още, че нисшият закон се подчинява на по-висшия (Екклесиаст 5;8). Така се обяснява и примерът с пророк Йон, когато той се намери в корема на „голямата риба“ (Йона 2;1). (Забележи добре, не кит, а „голяма риба“.) И така казва писанието: „И пребиде Йона в корема на рибата три дни и три нощи“. Оттук се вижда (явява), че той, материята на неговото тяло, трябваше да бъде в тия три денонощия асимилирана от стомашните действия на рибата. Обаче освен че, едно, не всяка храна е възможна да се смила в едно кратко време, още повече – човешкото тяло, но още и това, че в случая по-малкият закон за асимилирането бе под влиянието на Духа, Който много лесно можеше да ограда Йона от действието на първия и да го запази. А най-после виждаме рибата да се подчинява напълно на Господаря си. „И заповяда Господ на рибата да изблъва Йона на сушата.“

Колкото за продължение дните на цар Езекия (IV Цар. 20;11), на първо място се изтъква праведният живот на тоя юдейски цар, а Бог в милостта си един ден обръща на 1000 год. и 1000 години на един ден.

Но забележи, че нам е нужно да живеем тъкмо толко-

ва години, колкото да си изработим духовното тяло, само с което ще можем да реализираме надеждата ни в живота: участие в първото възкресение (Откр. 2;6).

3. „Вечността на духовните закони.“

По този въпрос се знае, че има едни закони за ръководенето на видимата вселена по предопределението на Отца, или тоже известните закони. „Твърд“ (Битие 1;7-8). А както изглежда, според пророчествата едни от тях ще се отменят или преобразуват, вследствие на което във вселената (според сътворенията в Битието) ще настъпи голяма катастрофа. Значи всички закони владяват дотогава, докогато е определено, след което може би не престават да съществуват, но се преобразуват в други сили.

За последствията от изменението на законите на Твърдта, или тия закони, които управляват засега обикалящата ни вселена, прочети Исая 34;4. Откр. 6;14. Исая 33;14. Петр. 3;7, 10;13. II Сол. 1;7-8. И тогава си предста-ви какви изменения трябва да претърпи човечеството в живота си, за да оцелее във всички тия неща. За последствията пък виж Откр. 21;1-27.

4. Дефиниция на понятието „духовен закон“.

Всичко, което се управлява по волята на Отца, е духовен закон.

(...)

Варна, 27. X. 1917 г.

Люб. г-це П. Тодорова⁴⁵,

Получих двете ви писма. Следвайте добрия път на живота. Възпитавайте и сърцето, и ума си. Пазете свободата на душата си и нейната чистота, хранете я с Божествената Любов и никога не изнасилвайте духа си. Само така човек може да постигне пълното благо.

След всеки изпит само добродетелта преживява и в живота ни здрава основа остава. След всяка права и крива постъпка правдата, правото Божие мерило показва. След всяка горчива скръб и радост Любовта със своята сила душата повдига. След всяко щастие и нещастие Мъдрост-

та ограда полага. След всяко падане и ставане Истината пътя на живота показва. Вложете доброто за основа, Правдата за мерило, Любовта за наслада, Мъдростта за ограда и Истината за светило и душата ви ще бъде близо в предверието на Царството Божие. Ето Божественото учение. Храна протичка, хлебец, солчица и чиста водица. Това са основните елементи на Разумния живот. Чистота на сърцето, какво по-голямо благо от това за страдащата душа. Да гледа природата, да вижда Божието лице, което дава смисъл на всички неща, да слуша Негова глас, да се храни с Неговите думи, това е съдържанието на всичкия живот вън и вътре. Желая ви тази радост, този мир. Бодра, свежа, силна за благороден труд, за благородна работа.

Животът отсега започва. Той носи в себе си своето минало, своето бъдеще и своето настояще.

Когато душите възкръснат, когато всички оживеят, когато всички станат от мъртвите и забравят своите стари пътища, ще проумеят защо Бог създаде света и защо внесе живота, и ще намерят вътрешната връзка.

В. В.

П. К. Дънов

Варна, 17. I. 1918 г.

Любезна Здр. Попова,

Трябва постоянно прилагане на Божественото учение на Христа. Само така животът придобива смисъл. Необходимо е ръководството на Духа. Да се изпълня всеки ден Волята Божия, това съставлява радостта на душата, като знаем, че всичко работи за добро, че сега се насновават ония нишки на живота, които ще образуват бъдещето. Вярата ни свързва със света на ангелите, от там тя извира. Надеждата, с всички хора и добри души, от там начева, а Любовта ни свързва с Бога, с Божествения свят. Да любиш, това значи да живееш в Бога и с Бога. Да вярваш, това значи да живееш с ангелите, а да се надяваш,

то е да живееш с хората и тъй животът има трояко изявление, което го определят с думите Вяра, Надежда и Любов. Бъдете пълни с радост и веселие. Всичко е за човека. Туряйте душата си, сърцето си постоянно във връзка със светлината, с топлината, с влагата на живота. Малкото зрънце най-първо трябва да се преобрази на малко стъбълце, после на клончета, листа, цветенца, плодове и най-после на нова семка на Божия живот.

Поздрав на всички добри приятели. Поздрав и вам.

В. В.

Ж.К.В.О.

(Свещеният подпис)

Варна, 29. I. 1918 г.

Л. П.

Пеньо пристигна благополучно и бе посрещнат от всички добри приятели, любящи Христа.

Поздрав от Пеня, Димитра и Христа. Което Господ върши, е добро. Земният живот има смисъл само в изпълнението на Святата Воля Божия. Малките тревоги, недоразумения, дребното честолюбие и тем подобни само спъват душата и я обвързват.

Любов, свързана с Бога в едно.

Вяра, примирение с чистите и свети духове.

Надежда, сдружена с всички добри хора по лицето на земята.

В. В.

Ж. К. В. О.

П. К. Дънов

(...)

П. Г.

Иска се голямо търпение, докато се уредят работите по Бога. Не се уреждат бърже, понеже всички са свикнали

да жертвуват малко, а от друга страна всеки иска много. Любовта трябва да живее в душата, за да дойде пълният живот. Мъдростта в Духа, за да дойде истинската виделина, добродетелта в сърцето, за да дойде Божият Дух със своята сила. Дръжте добре изпита си, да се очисти сърцето ви, да се обнови душата ви, да укрепва Духът ви. Желая да разбирате добре Моите думи. Чистотата е велик Божествен процес и когато се завърши, човек вижда Бога в Неговата красота и слава. Ангелите тогава му се радват и добрите хора го обикват. С какво се хвали днес светът пред Христа: богатите с парите си, учените със знанието, сиромасите със скромността си, военните със силата си, царете с произхождението си, брамините със сана си, православните и католиците със светиите си, евангелистите с Библията си, спиритите с духовете си, теософите със знанието на учителите си, свободомислящите с ума си и светът на Християнската култура със своите фабрики, железници и морски супер бреднаути, а всички софийнци със своите недоразумения. Те винаги остават при особено мнение, ний тъй мислим. Не е лошо човек да мисли, да мисли човек с това се отличава най-малко от буболечките и животните, а добре като живее, отличава се от дяволите, а като върши Волята Божия, търси Царството Божие и Неговата правда, прилича на Бога по образ и подобие. А като Люби, прилича на Христа, Сина Божий. Ще ми кажете: Учителю, ний всички се стремим да изпълним Волята Божия добре и отлично. Но изпълнихте ли я, свършихте ли всичко, което досега трябваше да се стори? Но времето не помага, студ има, сняг е навляляло. Добре, студът това е човешката омраза, а снегът, това е чистотата на ангелите. Те с човешката омраза покриват посетите полета. Омразата и студът казва на дребните растения: тука ще ви държа, няма да ви дам да гледате нагоре, нито да растете. Те се посгушват, наведат глава и почват да се молят на Бога да им изпрати живото Слънце, да донесе топлина, да обърне тая покривка на лека водица. Така студът изчезва, влагата се вдига на горе и се връща в росни капки върху техните сърца. Да

бихте се молили тъй усърдно и искрено както тия житни зрънца! Те всичко забравят пред топлината, пред лицето на Бога и се радват непрестанно, че могат да вършат Волята Божия. Аз ще дойде на уреченото време и топлина ще донесе, тя всичко ще премахне и свобода ще ви даде, да растете като тия житни зрънца. От омразата паметник няма да остане. Топлината, светлината ще ви отворят живите извори, ще ви донесат от горе росните капки на Любовта.

Няма Любов като Божията Любов.

Само Божията Любов е Любов.

(Свещеният подпис)

Варна, 1. II. 1918 г.

(...)

Поздравете всички приятели.

Животът тук и горе е свързан в една непреривна връзка. Любовта обединява хората, вярата ги свързва, а надеждата ги туря на пътя. Ний сме сега по-силни. Господ е с нас. Иде Новата Религия, която сам Господ ще възстанови и ще съедини всичките народи и племена в едно непреривно братство. Иде вече голяма светлина от горе. Всички приятели ще дойдат пак, те ще възкръснат. Те се събличат, за да се облекат наново с Новия живот на Любовта, на безсмъртието. Аз ви преподавам първите уроци на самопожертвуване. Човек не трябва да търси на земята спокойствие и наслада, но да му бъде радостно да върши Волята Божия. Дерзайте. Аз ще ви видя и вие ще се зарадвате. Станалото е благословение. Велики са Божиите пътища. Привет от всички приятели. От Пеня, Димитра, Христа и всички други.

Поздрав на всички приятели.

В. В.

Ж. К. В. О.

(Свещеният подпис)

Варна, 9. II. 1918 г.

(...)

Градете вашето щастие върху основите на Любовта, обграждайте го със светлата вяра на добродетелта, обработвайте го с надеждата на Великата Мъдрост.

Използвайте лъчите и топлината на вашето слънце. Радвайте се на чистите извори, които текат. Поздравлявайте цветята, които цъфтят. Благославяйте плодовете, които зреят. Стремете се да осъществите вашето назначение. Във всичко схващайте Божията мисъл, която работи. Бурята, гърмът са за проветряване, а тишината за работа и помагане на бедните, на страдащите, на немощните. Слабото е силно, а силното е слабо.

От земята излиза всичко.

В. В.

Ж. К. В. О.

(Свещеният подпис)

Варна, (...) 1918 г.

(...)

Получих вашето писмо. Господ Бог мой ще оправи всичко. Страданията в живота раждат опитности, а опитността ражда условията, при които вярата, Надеждата и Любовта растат. Стига всички еднакво да се ползват. Аз искам между всички ви да зацарува мир, радост и Любов Божествена, да се надпреварвате и да си служите, и да си отдавате почит един на друг. Да се въодушевите с Духа на Христа. Да бъдете умни и незлобиви, силни във вярата и търпението, смели и неустрашими за Бога. Да се водите от вътрешния глас на Духа. Да бъдете прилежни в придобиването на добродетелите. Лесно да си прощавате и да бъдете незлобиви, но юначни повече в дела, отколкото в думи. Това не ви пиша като упрек, от мене е далеч тази мисъл. Аз искам да отмахна всичките упреци по възможност. Само ви припомням Божия път, Божи-

то благо, в което Господ се весели. Господ Бог мой да ви учи и да ви упътва във всичките свои добри пътища и в своето Слово.

Привет вам и на всички приятели по име. Мирът Господен да почива във всички ви.

В. В.

Ж. К. В. О.

(Свещеният подпис)

Варна, (...) 1918 г.

(...)

Земният живот има смисъл само когато човек служи на Бога и изпълнява Неговата Воля. Дълбоко в неговата душа трябва да лежи тая мисъл. Настоящото е само прелюдия, въведение на бъдещето. Доброто е скрито в Господа, в Неговата Любов, която Той храни към всички свои деца и да живеем и да работим за Него е пълнота на живота. Тук и горе все едно. Връзката е една. И настоящето, и бъдещето е все едно. В Любовта няма страх, и казва Господ, ще събере всичките си овци от четиритях краища на света и ще бъде едно стадо и един пастир. Бъдете добри и крепки духом. Всичко е за добро на Господа. Идат дни светли. Ще се въдвори Царството Божие на земята и тогава всички ще вземете участие в Новия живот, сега се гради и полага Новото Небе и Новата Земя. Старото отхожда, Новото възкръсва. Мъртвите стават, оживяват и възкръсват. Много ваши братя отиват при Господа, Който е от горе. Бъдете всички готови, добри, весели, без страх. Ще изпратим и ще посрещнем. Нека расте душата ви на всички ви в мир и радост и Господ да ви бъде задна стража. Живейте постоянно в Любовта, ходете с Вярата, работете с Надеждата.

Поздрав на всички добри приятели.

В. В.

Ж. К. В. О.

(Свещеният подпис)

Варна, 21. VIII. 1917 г.

Поздрав до всички приятели.

Поздрав към всички.

Отсега времето ще говори. Господ ще въздаде всекому подобающето според Своята Мъдрост, Правда и Доброта.

В.В.

Ж. К. В. О.

(Свещеният подпис)

Варна, 2. IX. 1917 г.

До всички приятели.

В. Т. И. Х. С. Б.

Господ Бог наш да благослови всички, които с вяра и чисто сърце Го търсят. Да им даде от Христовия Дух да Го познават и да изгълни сърцата им със своята обилна Любов.

Дръжте Истината, изложена в Неговото живо Слово, което е Христос. И като знаете, че скръбта произвежда търпение, а търпението опитност, а опитността надежда, а надеждата не посрамява, защото Любовта Божия е изляна в сърцата чрез дадената Духа Светаго.

Това е моят поздрав на всички, които вървят в правия Христов път, пътя на Божествената Любов, пътя на вътрешна душевна свобода, пътя на Новия Живот и възкресението.

Във всяка вътрешна доброта Божия, във всяка радост и веселие, придобивайте Божественото знание и Го съхранявайте в сърцата си чрез Любовта Христова.

Желая всички да станете умни и съвършени в Господа и да бъдете всички в един ум и едно сърце – целомъдрени във всичката пълнота.

Мир на всички ви в Господа.

Ваш верен
П.К. Дънов

Варна, 28. X. 1917 г.

Живейте трезво. Всяка немарливост да се махне. Всичко ще мине през Божествения огън да се очисти. Започва вече първият опит. Внимавайте, за да придобиете това, което е нужно и необходимо за живота. Не е въпрос сега за страх, но за смелост и дързост Божествена. Говорете малко, вършете много. Вяра силна, жива и разумна. Любов гълна, безкористна, самоотвержена, неограничена за Бога, за Христа, за своите души и за човечеството. Надпреварвайте се да си отдавате нужната почит и уважение по Бога. Всякой в това трябва да се стреми да бъде пръв. Само така Христос ще ви даде своето благословение.

Моят привет и поздрав на всички приятели по ред и по име. Аз съм ги поменал, спомнил и ги имам пред лицето си. Аз на всички ще услужа постепенно, няма да забравя никого.

Мирът, Радостта и Благословието на моя Небесен Отец и Баща да проникне във вас и във всички други по целия свят, написани в книгата на живота.

В. В.

Ж. К. В. О.

(Свещеният подпис)

Варна, 21. I. 1918 г.

До всички приятели малки и големи и на добрите ученици.

Само когато слънцето грее, животът има смисъл. Само когато реките текат, земята се разработва. Само когато дъждът пада, семето се благославя. Когато плодовете зреят, душата се радва. Хранете се с плодовете на добродетелта. Обичайте се и Господ ще бъде във и вътре във вас. Носете дрехата на Правдата. Обработвайте сърцето си с Любовта. Разкопавайте ума си с Мъдростта. Служете на душата си с Истината и Великият, Живият Баща на

Мира, Отец на бъдещите векове ще бъде с вас и вие с Него. Само тогава ще познаете Истинския Бог и Христа.

Д. У. В. В.

Ж. К. В. О.

(Свещеният подпис)

Варна, 5. II. 1918 г.

Моите поздрави на всички приятели и добри ученици, които ходят в пътя на светлината. Бъдете всички радостни духом. Това, което става сега в живота, е за добро. Онези, които заминават, отиват си да се преоблекат. Тях Господ ще ги възкреси. Вашите братя, които са отишли да посрещат Христа, които жертвуват живота си от Любов за доброто и благото на другите, са благословени от Господа за живота. При Него всички са живи. Тия ваши братя ви поздравляват сега. След големите скърби и страдания ще дойдат дни на благословение и Господ ще обнови всичко. Живейте в Любов и от Любов в Господа изпълнявайте Неговата Воля. Мястото на почивката е Божията Любов. Аз вярвам във всички вас и съм уверен, че вий ще останете верни Господу. Временните мъчнотии и страдания, това са Божията ръка, която ви повдига, за да минете от временното към вечното, от преходното към настоящето. Моего дълбоко желание е вий да бъдете чисти и святи и Господ да пребъде във вашите сърца. Господ Бог мой ще ви благослови и изведе в безопасност всички.

Ваш верен

Ж. К. В. О.

(Свещеният подпис)

Варна, 9. II. 1918 г.

И Духът казва:

„Стани, стани и Господ ще те оживи,

Стани, стани и Господ ще те възкреси.

Стани и с Любовта започни,
Стани, стани и Истината облечи.“

Господ да ви даде на всички да постигнете всичките ваши добри желания, добри мисли и стремежи на вашата душа. Поздрав на всички добри приятели, малки и големи, на всички добри ученици и бедни, и богати. Всички, които горещо обичат Истината, на които сърцата са пълни със смирение Божествено, с милосърдие Господне, могат да си препишат тия думи. Те са простички, но готови да разцелуват всекиго от вас, да ви дадат братски и сестрински прием и в техните обятия да намерите Божието благословение и смисъла на вашия живот. Благославяйте Господа, Който ви говори отвън и отвътре, Благославяйте Господа, Който ви е ръководил в миналото, ръководи ви и сега. Благославяйте Господа, Който се грижи за вас. Благославяйте Господа, Който ръководи съдбините на всички народи.

Баща е Той на всичко живо.

В. В.

Ж. К. В. О.

(Свещеният подпис)

София, 6. VII. 1920 г.

До всички ученици в София.

До обичните ученици.

„Бъдете съвършени, както е съвършен Отец ваш Небесни“, е казал Единият Учител, Който е отделил стария живот от Новия. Съвършени: в какво? В Любовта, в Доброто, в Справедливостта, в Мъдрост, в Истина. А Истината, това е проявената Любов в живота. Можете ли вие да проявите тази истина на дело? А знаете ли вие размерите на тази всеобемляюща Любов на Бога на Боговете, на Господа на Господарите, на Учителя на Учителите, Който казва: „Седем пъти на ден по 70 трябва да се прощава на брата, на приятеля, на ученика, който се обръща и

иска прошка“? Тази Любов в миналото е била ваш спътник, тя е и днес с вас, мислите ли, че тя може да се измени и стане друга с ограничени предградия? Не, горко на богатия, който не е богат, горко на бедния, на сиромаша, който не е сиромаш. Това е едно от правилата на Божието Царство, на Великата окултна школа. Богат, богат в Божественото и сиромаш в човешкото.

Моят мир да бъде с вас!

(Свещеният подпис)

М О Л И Т В А

Господи Боже Мой, Който ръководиш и благославяш всяка копнеюща за светлина и съвършенство душа, огради ме и запази от всяка нечиста сила, като пратиш Дух лъчезарен и верен да ми яви истината по въпроса, за който жадува душата ми.

В името на Разпятието, Погребението и Възкресението, с които Ти се яви нам, открий ми Истината, за която Ти се молим. Амин.

(Тази молитва се прочита три пъти)

БЕЛЕЖКИ

1. Пеню Киров (1868 – 1918), живее в Бургас. Работи в съда, търговец, комисионер, често сменя занятията си. Медиум и спиритист, пътува и проповядва, пише и публикува статии по окултни въпроси.

2. Вероятно става дума за архангел Михаил, който след 1897 г. ръководи съдбините на човечеството. Посланието е прието на спиритически сеанс.

3. Д-р Георги Миркович (1825 – 1905), роден е и умира в Сливен. Учи в католически колеж в Цариград, завършва медицина във Франция. Участва в национално-освободителното движение и е заточен в Диарбекир. Съосновател на благотворителното дружество „Милосърдие“, което по-късно ще прерастне в Български червен кръст. Един от първите пропагандатори на спиритизма в България. Издава окултното сп. „Нова светлина“ (1891 – 1896) и сп. „Виделина“.

4. Козлов, книжар, по-късно се обявява срещу учението, емигрира в САЩ.

5. На 8 октомври 1898 г. Учителя получава от ангел Елохим, ръководител на българите и славянството „Призвание към народа ми, български синове на семейството славянско“, което прочита пред събрание на благотворителното дружество „Милосърдие“.

6. Тодор Стоименов (1872 – 1952) заедно с Пеню Киров работи в градския съд в Бургас, счетоводител и финансист, служител в дружество „Сингер“ в София, касиер на братството.

7. Спиритизъм, лат. spiritus – дух. Практики за връзка с духове на заминали от физическия свят. В средата на 19 в.в Париж Алан Кардек създава от спиритизма учение – организира общество на спиритисти, дружество за спиритически изследвания, издава две представителни за движението книги: „Книга на духовете“ и „Книга на медиумите“. При спиритическите сеанси духовете, за да се изявят, черпят ектоплазма от медиум. През 19 в. спиритическите сеанси масово се практику-

ват в САЩ и Европа. След Освобождението окултна вълна залива България и спиритическите сеанси, по мнението на практикуващите ги, трябва да отговорят на много нови въпроси. В първите години, а и по време на школата, последователи на учението на Бялото братство се увличат по спиритическите практики. Почти всички първи ученици са имали развити окултни способности, а някои от тях са били и медиуми. В писмо до Мария Казакова от 10 декември 1900 г. Учителя пише, че спиритическите явления „разкриват скрити неща и ни запознават със света, за който се подготвяме“. Но спиритизмът носи и своите опасности и примамки. Някои от учениците се оставят буквално да бъдат ръководени от духове от ниски астрални полета, които играят ролята на пророци. В писмо до Никола Ватев от 25 април 1906 г. Учителя пише: „Трябва ли вие да слушате всеки дух и да ставате проводник на чужди лъжи? Светът е пълен с лъжливи духове и ако някой отвори ума си за гостоприемство за тях, те ще му кажат много чудни неща, да го удивят, да го оглупят, но не и да го повдигнат и просветят. Ти сам знаеш, че много от нещата, които ти са казани, са лъжливи и неверни. Твоята душа усеща това, но твоят ум, който обича щестлавие-то, иска да те заблуди.“ За ученика най-чистият духовен източник е Учителя, а посланието – учението на Бялото братство.

8. „Десетте свидетелства на Духа на Истината“ са подписани на 28 февруари 1899 г. в Бургас от Учителя и първите трима ученика.

9. Петър Тихчев, евангелистки пастор, пътуващ проповедник. Като ученик в богословското училище в Свищов Учителя живее в неговия дом. От 1910 г. участва в срещите на Веригата.

10. Става дума за кръщението на Пеню Киров. Учителя търпеливо наблюдава понякога мъчителното раздвоение в съзнанието и постъпките на първите ученици. Само три години по-късно Учителя в писмо от 16 април 1903 г. пише до Киров: „Вие сте всички свободни.

Господ ви е дал тая свобода. Защо се подлагате отново на робство? Ако сте разединени, как мислите да имате успех и благословение? И ако Любовта не ви свързва, как мислите да угодите на Бога? Не мислете, че с многото си ходене на църква и многото си молитви ще ви се даде нещо. Църквата е вътре в душата, там трябва да слугувате на Господа. В този храм трябва да принасяте жертви и хваления. Слаби сте още. Вас ви влече външното.“ Първите ученици са присъствали редовно на службите, участвали са в църковни хорове. По-късно Учителя се превръща в неоспорим духовен фактор и водач, а словото му – в единствено прибежище за учениците. Учението привлича все повече последователи, в градове и села се организират групи и братства (над 60 през 30-те години), най-често със собствени салони за събирания и работа. Църквата губи енорияши, а духовеството се чувства идейно ограбено. През 1922 г. архиерейски събор обявява Петър Дънов за самоотлъчил се от православната църква. Посланието на събора е публикувано в бр. 22 и 23 на „Църковен вестник“ от 30 септември 1922 година. „Погрешаващите във вярата“ са разделени на две категории – едните са се увлекли в пътя на безверието, а другите са се отдали на лъжеучения. Те са: „римското католичество, англо-американското и немско протестанство, сектата на адвентистите, на петдесетниците, на душевно болните и отчасти шарлатанстващи „ясновидци“, съновидци и прорицатели, най-зловредните сектанти – теософите и окултистите“.

„Днес Светият синод взима мерки против мене, ще ме гонят. Какви мерки ще вземат? Чудни са те, с мене да се борят! Ще имат работа с Господа, не с мен. Какво съм аз? Един човек, дошъл на земята, щял да обърка умовете на всички българи. С какви сили разполагам аз? С пари ли, с власт ли разполагам? От какво имат да се плашат? Щом се страхуват от мене, значи зад мене има нещо страшно. Кое е това страшно? Зад гърба ми стои Великата Божия Любов. Зад гърба ми стои Вели-

ката Божия Истина, Великата Божия Правда и Добротел. Всичките живи добродетели са зад гърба ми.“ (24 декември 1922 г.)

11. Първата среща се е състояла на 6 април 1900 г. във Варна.

12. „Седемте разговора“ са от изключително значение за развитието на учението и работата с учениците. Те съдържат идеи, откровения, пророчества, напътствия, определят ролята и задачите на Учителя като проводник на Божественото. Ще си позволим да цитираме някои пасажки, за да се получи известна представа за характера на Разговорите и да бъде съдържанието на писмата по-ясно, но духа и дълбочината на посланията могат да бъдат възприети само в тяхната цялост. (Вж. „Литература“, 9 и 17.)

Разговор първи, 25 юни 1900 г. „Аз зная самата истина, но и да я изкажа или да я туря във видима форма ще ли те ползва теб, за когото се говори всичко? Тази истина е велика. Но как стои твоята вяра спрямо Бога, готов ли си да послушаш и да изпълниш това, което ще ти кажа? Ако е така, то Бог няма да закъснее в своите намерения да не ти открие това, което трябва да знаеш и което е необходимо за твоя дух ...“ „Твоето съмнение или двоумение, което изпитваш, може да не е плод на твоята душа. То може да е натрапено отвънка от някои неща на твоя ум, за които Бог не е отговорен. Обаче да бъдеш в сила да ги премахнеш, трябва да съпоставиш душата си в пряка връзка с тоя живия Бог Господ на виделината и да Му изкажеш по един пряк начин своите нужди, своите намерения и да видиш какви ще бъдат неговите удобрения...“ „Имам още да ти съобщя, че в твоята душа вече Бог приготвява онова велико изменение, което е свойствено само на синовете Божии. Твоята душа ще прогледне скоро като през нови очи на света, на всичко, което се върши около теб...“ „Грехът е плод не на невежеството, както някои мислят, но плод на пъкала на непокорните сили на ада. Грехът всякой може да извърши, щом се отрече от Бога и почне

да не зачита Неговата Воля в себе си, в своето сърце. Затова безверието в живота винаги води греха след себе си. Защото преди човек да съгреша, той трябва да се отрече от Бога и да помисли, че Той не е всеприсъстващ и всезнающ, че може да се извърши престъплението без да го забележи някой. Ето коренът на греха...”

Разговор втори, 30 юни 1900 г. „Сърдцето, което е средоточие на душевния живот, ако не се управлява добре, може да разруши самата душа, като ѝ похарчи всичките жизнени сили и произведе онова вътрешно разрушение, което се нарича отчаяние, ожесточение, омраза към всеки живот ... Ето че в такъв случай човек сам по себе си дава място на лошите духове да го завладеят и отведат далеко от мястото на истинската свобода. Това е злощастие с днешния свят, че той харчи повече в душевно отношение, отколкото да придобива. И ето, че се ражда криза в техния живот ...“ „И аз затова съм дошъл, да ти говоря за истината, да я разбираш и да я проумяваш, и да я имаш винаги в живота си за ръководител ...“ „Аз съм ти казал толкова пъти, че не си сам в тоя свят и че твоят живот зависи от Бога и той го урежда постоянно. Спасението ти е изработено много отдавна, преди ти да го знаеш. От теб се изисква само да приемеш това, което ти се дава като дар...”

Разговор трети, 1 юли 1900 г. „Той е казал много кратко: да любиш Господа Бога твоего и ближнаго своего както себе си. А като приемеш Любовта като една върховна заповед, тя сама по себе си има тази сила, че може да ни разтвори всичките добри пътища и да ни покаже в що седи върховната добродетел, която е ядката на нашия сърдечен живот. А знаеш ли защо ти говоря за „нашия“? Защото щом се приеме Любовта като закон и като върховна добродетел, тя става на всинца ни обща връзка и ние не сме вече чужди един на друг, но близни...” „Вие всички сте ученици Христови. Разликата помежду ви е само разлика на времето. Ето, пак виждам, че твоето сърдце се смущава; вие като че ли

усещате някаква вътрешна болка. Що те е теб грижа какво хората ще мислят? Не е ли по-важно за теб какво Господ за теб мисли? Или ти още искаш да си под бремето на човечески предания и заблуждения?“

Разговор четвърти, 5 юли 1900 г. „Който не се роди от Бога, не може да възприеме духовния живот, нито може да го разбере, защото той духовно се изпитва и възприема. Ето взисканието Божие, което предлага на всяка душа, която преди да се облече в дрехата на безсмъртието, трябва да възприеме вечния живот, който е сам Господ спасителят. Ето тази е необходимата нужда за теб да се родиш от Бога и от Негова Дух. Затова присъствам, за да извърша това дело в твоята душа, която според предопределението Божие, който в своето вечно усмотрение е решил да ти стори това добро, да те облече в живота на безсмъртието и да те възприеме в Своето царство като Син на Истината, когото определя да Му служиш. Това служение е служение по действието на Духа, който ти говори чрез мен и който сам действа в твоето сърдце, за да произведе онова деяние на Божието възплъщение вътре в теб ...“

Разговор пети, 6 юли 1900 г. „Но ти се питаш вътрешно как може някой да познае кога е роден от Бога? аз ти отговарям: когато вижда в себе си отличителните черти, които са свойствени на Бога, когато Любовта, Истината, Добродетелта обитават в него в своята пълнота, когато има в него самото мир и съгласие помежду всяка мисъл, помежду всяко чувство, когато противоречията на живота престават да смушават ума му, когато незадоволството напуша сърдцето му, когато злобата и похотливостта престават да хвърлят сянка на душевния му живот и той с ново самосъзнание като един новороден, новоизбавен човек се вижда да стои в един свят съвсем друг по естество и да го вълнуват неща и мисли от съвсем друг род; когато благостта, милостта, чистосърдечие, благонамерението, състраданието и пълното вътрешно самозабравяне станат негова природа и предаде живота си в жертва жива и свята, благо-

угодна Богу за доброто и славата на Неговото дело, без да търси своята си воля или своите щения. Ето това значи да си роден от Бога и да си подобен по живот с Него. Това е условие, това е необходимост велика за една душа като твоята, която търси Бога навсякъде...”

Разговор шести, 8 юли 1900 г. „Попитай оня червей, защо се влече? И той ще ти отговори защо. Но ще ли разбереш тая загадка, защо пълзи и се влече непрестанно и каква облага той намира в това? Не, но теб ти се вижда неговото влечение и пълзение безсъдържателно, безсмислено. Но аз ти казвам, че то има в себе си толкова съдържание и толкова важност, колкото обращението на земята към слънцето. Да, той извършва почтена работа, макар и да е унизен до пръстта... Той може по някой път да ти прегризе по някой и друг лист от някое дърво или да прохапе някой и друг корен от някое твое дърво, но за това ти трябва да го извиниш, защото това му е работата. И благодари се, че той със своето видимо нехайство те е научил на много уроци. И виж, той никога не роптае, той винаги е благодарен. Ако го смажеш и стриеш, той с търпение приема своята участ и не носи никаква омраза за стореното му зло. Ако и да го изхвърлиш от мястото му, той с благодарение отива на друго, като ти казва: человек, не съм ти сторил зло; земята е Господня и аз изпълнявам своя дълг макар и да е неприятен. Пред теб може би че съм престъпник, но не и пред своя създател. Искам да ти кажа, моята храна е пръстта и както виждаш, не е твърде богата, но аз съм благодарен. Но искам да ти напомня, че ако служиш на света, ще те изям и помни, да ми се не сърдиш, ако един ден се озова и почна да човъркам твоята мазнина. Знай от сега, че това е моята длъжност от Бога да постъпям тъй с всички, които се крият в тази земя. Ако ти е свидно и се гнусиш от това мое ужасно присъствие в тъмнотата на нощта, кога си легнеш в земята да спиш и си почиваш, като мислиш от сега, ти казвам, человек Божий, ако и да ме считаш за враг, земи крилата на твоя свят дух, който

Бог ти дава и лети към дома на Небето, защото там е най-доброто и благословено място, гдето нито червей, нито молец, нито крадец се приближава.“

Разговор седми, 8 юли 1900 г. „Разумей, прочее истината, която имам да ти представя в тоя си разговор. Аз съм Афаил, един от служебните твои духове и Господ ме повика и ме прати до теб да ти съобщя онова, което има да се извърши. Аз ида от небето, от жилището Алфиола, от средоточния дом на небесното царство, гдето всичките просби и молитви от тоя свят постъпват пред Лицето Божие. Понеже от дълго време се намираш в молитва и животът ти е обременен с вътрешни тягости и смущения, то Бог иска да отмахне от душата ти тая язва. Тоя народ, за когото е думата, има да претърпи едно вътрешно изменение. Има да станат промени в управлението, което Бог ще извърши наскоро. Една известна сила има да мине през тая страна. Един човек от Бога ще излезе и ще провъзгласи Истината. В неговите думи ще има сила и мощ. Той ще е човек, на когото лицето ще свети като на Ангел. В очите му ще има запален Божествен огън. Днешните времена предизвестяват бъдащите дни. Твоите приятели, които Бог е призвал с тебе, ще устоят верни до край, защото това е Волята на Господа, който ги е помилвал. И за тяхното усъвършенствование и приближение към Бога, Духът на Господа работи в сърдцата им. Зарята на Духа святий ги е вече осенила, те са към пътя на спасението...“

„Дяволът се старае да произведе помежду тях недоверие и разделение, да произведе едно вътрешно обременение, да ги заслепи с богатата на тоя свят. Но тъй като Господ е най-силният под небето, Той ще ги избави от ръката на тоя измамник и баща на всяка лъжа. При това и други мъчнотии има, самата църква, която се е отстранила от Господния Дух и служи повече на духа на тоя свят, става и тя за тях спънка ...“

13. По всяка вероятност споменава се Боян Боев (1883–1963), един от най-близките и всеотдайни помощници на Учителя.

14. Сп. „Виделина“ се издава от д-р Миркович от 1902 година.

15. По време на своите пътувания из страната Учителя със специални уреди е извършвал френологически изследвания. Посещавал е болници, училища, манастири, различни хора по села и градове и данните е нанасял на френологически карти.

16. Учителя се е освободил чрез жребий от военна служба. Обикновено са били привиквани повече хора, отколкото е било планирано. За бройките в повече се е теглил жребий.

17. Тодор Бъчваров, участник в първите срещи и събори, издава сп. „Родина“ и библиотека „Духовен живот“. В редакцията на списанието на ул. „Опълченска“ Учителя е получавал адресирани до него писма.

18. Величко Граблашев, запознава се с Учителя при следването си в САЩ, адвокат. Участва на съборите в Търново. Оживена кореспонденция с Учителя. Основава „Психическо дружество“, издава сп. „Задгробен живот“, превежда окултна литература, автор е на книгите „Спиритически чудеса“, „Философията на живота според розенкройцерското учение“, „Окултизъм, мистицизъм и учението на Дънов“, издадена през 1922 година. Установява се за дълго в САЩ.

19. Мария Казакова, гимназиална учителка, участва в срещите и води протоколи на съборите след 1906 година.

20. През август 1904 г. във Варна се е състояла поредната четвърта среща на Веригата.

21. Има се пред вид съпругата на Пеню Киров и нейните родители.

22. Димитър Голов, книжар, писар (бързописец) в градския съд в София, участва в срещите и на съборите, води протоколи, организира издаването на беседите. След преместването си в София през 1904 г. Учителя живее в дома му.

23. Елена и Константин Иларионов. Константин е военен, ръководител на братството в Търново. Учителя

полага особени грижи за неговото здраве. Елена е учителка, една от най-активните фигури в местното братство.

24. Антиминс, художествено изображение на свалянето на Христос от кръста. Копия от картината се връчват на избрани духовни лица от поробените славянски народи. През 18 и в началото на 19 в. в определено време монаси от Атон заедно с посветените отправят молитва за освобождение. В този кръг са включени и архиереи от Цариградската патриаршия. След предателство Григорий VII е посечен на Великден пред олтаря на патриаршеската църква.

През 1854 г. на път за Атон Константин Дъновски спира в Солун и в църквата „Свети Димитър“ му е връчен антиминс. След този акт Дъновски се завръща в България, за да работи за българската църква и националното освобождение. На картината написва: „Откровение в солунската църква „Св. Димитър“, дадено на отца Константин Дъновски през юношеството му в гр. Солун на 10 април 1854 г.“ Учителя връчва копия от антиминса на първите ученици.

25. Кина и Никола Дойнови. Дъщеря им Цанка Екимова и синовете Борис Николов, Николай Дойнов и Стефан Дойнов са сред най-активните личности в братството и в школата.

26. Софрони Ников, по-късно оглавява теософското дружество в България.

27. Михалаки Георгиев (1854–1916), писател. Завършва земеделско – индустриалната академия в Чехия. Редактор на в. „Балканска трибуна“ (1905–1908). Участва в първите срещи и събори.

28. Гина (Евангелия) и Петко Гумнерови, участници в първите срещи и събори. Петко е бързописец в съда, секретар на Върховния касационен съд, води протоколи на срещите. Гина е домакиня. Учителя живее у тях от 1905 година. През 1926 г. се премества на „Изгрева“. Домът на Гумнерови на „Опълченска“ 70 (66) за дълго време се превръща в средище на братството. От

прозореца на горния етаж на къщата в неделни дни Учителя започва да държи своите беседи.

29. Александър Кръстников, чиновник в пощата в Бургас, участва в първите събори. По-късно проповядва главно по селата, издава книги и списание, събира последователи, основава дружество.

30. От 13 до 19 август 1907 г. във Варна се провежда осмата среща (събор) на Веригата. Участват лично поканени от Учителя 13 души: Пеню Киров, Тодор Стоименов, Мария Казакова, Анастасия Желязкова, Тодор Бъчваров, Димитър Голов, Михалаки Георгиев, Гина и Петко Гумнерови, Константин и Елена Иларионови, Атанас Бойнов и Илия Стойчев.

31. Константин Дъновски (20 август 1830 г. – 13 ноември 1918 г.), роден в с. Читак (Устово, Смолян). Учи в гръцко училище в Пловдив и в българско в Пазарджик. Учител в килийното училище в Устово, после – в Райково, но е принуден да напусне Родопите поради конфликт с властите и църквата, защото води обучението на децата на български език. Заминава за Атон, за да приеме монашески сан, спира в Солун, където в църквата „Св. Георги“ получава антиминос и има пророческо видение. Завръща се в Устово, а през 1857 г. заминава за Варна. Учителствува в с. Николаевка. Той е първият български учител в Североизточна България и по-късно – първият български свещеник. Служи в църквите „Св. Богородица“, „Св. Георги“ и „Св. Архангел Михаил“ във Варна и в с. Николаевка. Избран е за председател на градската управа във Варна. През 1897 г. е арестуван от властите и затворен. Служи в църквата в Нови Пазар, където Учителя често престоява. В с. Николаевка Дъновски се жени за дъщерята на чорбаджи Атанас Добра. Раждат се Атанас, Мария и на 12 юли 1864 г. (Петровден) Петър. Дъновски записва в своята Библия: „Изпълни се обещанието на Благия Небесен Отец да изпроводи в моя дом Своя възлюбен син като знамение за всеобща радост на рода човечески за по-добър, по-светъл и правдив живот“.

32. „Заветът на цветните лъчи на светлината“ е отпечатана във В. Търново през 1912 година. Изданието е с кожена подвързия, на корицата е изобразено кълбо с криле, под него – шестограм с лъчи. На титула са изписани букви, които означават: „Винаги ще съм предан Раб на Господа Исуса Христа, Син Божий. 15 август, Търново, 1912 г.“. Учителя работи дълго върху книгата – подбира пасажии от Библията като ги групира в зависимост от вибрациите, които съответстват на даден цвят от дъгата. Съответствието между трептенията на тон, цвят, число, дума и др. е наричано от окултите „Божествено“, „златно сечение“. Книгата има важно значение за разбиране на космологията на учението – светът (космосът) е единен, в своя първообраз – хармоничен и се ръководи от общи закони и принципи. „Заветът ..“ завършва с послание на Учителя: „Обичай съвършения път на Истината и живота. Постави доброто за основа на дома си, правдата за мерило, Любовта за украшение, мъдростта за ограда и истината за светило. Само тогава ще Ме познаеш и Аз ще ти се изявя.“ С тази книга са работили първите, а и следващите ученици.

33. На заминаващите за фронта ученици Учителя препоръчва да носят винаги със себе си преписи от 91 Псалм и „Добрата молитва“. Независимо от тежките условия и премеждия всички се завръщат живи.

34. Първите три отпечатани беседи от серията „Сила и живот“ са „Ето Човекът“, „Житно зърно“ и „Явлението на Духа“.

35. Учителя чрез лица от обкръжението на Фердинанд е отправял съвети, които монархът не е следвал. „Аз предупредих Фердинанд за 4 неща:

1. През време на Балканската война казах, че не трябва да се воюва със съюзниците. Ако не бяха воювали, щяха да получат Дедеагач, Кавала и много други земи.

2. В 1914 г. казах: България да не се намесва, а да пази неутралитет, защото България така ще спечели,

ще ѝ дадат достатъчно земя за цената на неутралитета, а ако се намеси, ще загуби. Те не ме послушаха.

3. След като се намеси България в Първата световна война, казах в 1917 г., че България ще загуби и затова навреме да вземат мерки. Аз исках доброто на България. Те какво направиха? Интернираха ме във Варна. Не ме послушаха. После ме питаха след погрома, но казах: „Късно е вече!“

4. После казах на Фердинанд и Бориса, че трябва да имат добри отношения с всички държави.“

36. През 1914 г. е въведено военно положение, съборът в Търново е разтурен, а Учителя – задържан. През 1915 г. съборът се провежда от 4 до 8 август. През 1916 г. събор не се е състоял.

37. Вероятно д-р Иван Жеков (1875 – 1970). Като младеж е с леви убеждения, участва на учредителния конгрес на БСДП на Бузлуджа (20 юли 1891 г.). Завършва ветеринарна медицина в Италия. Преводач, фотограф, участва дейно в живота на братството. Един от близките съратници на Учителя.

38. Извън града е съществувала градина и лозе с двуетажна постройка, стопанисвани от братството в Търново. Там са се провеждали и съборите. В много градове и села последователи на учението са предоставяли или дарявали имоти за общо ползване и работа.

39. През 1923 г. църковни служители организират подписка сред търновското гражданство, което дава повод на правителството на Стамболийски да забрани събора. През 1924 г. събор не се е състоял. Последният събор в Търново е от 23 до 29 август 1925 година.

40. Д-р Дуков от Казанлък. При посещенията си в града Учителя често гостува в неговия дом.

41. „Човек представя пентаграма...“ „Каквото и да правите, не можете да се освободите от петогълника. Той определя пътя на вашите движения.“ Всеки лъч от пентаграмата има определен цвят. Има външен, среден и вътрешен кръг, в които са изписани думи, символи и знаци. Около пентаграмата в кръг се четат форму-

лата: „В изпълнението волята на Бога е силата на човешката душа.“ Пентаграмата е обяснена от Учителя през 1910 г., а започва да я дава на своите ученици през 1911 година. В неговите бележки са открити първите картини, имена на добродетели и изречения, подготвени от него през 1898 година. Цялостният образ на пентаграмата е изработен от Учителя като най-подходящ за конкретните условия, като универсална фигура за работа във Веригата и школата.

42. Христо Тончев, един от ръководителите на братството в Казанлък.

43. Никола Ватев (1873 – 1957), участник в първите срещи, ръководител на братството в Русе, работи за отпечатването и разпространяването на беседи, един от основателите на комуната в града.

44. Захари Желев, началник на пощата в Казанлък, ръководител на братството в града.

45. Паша Тодорова (Теодорова), една от трите стенографки на Учителя. Учителка по химия в София, преместена в Русе и уволнена като последователка на учението. Учи стенография при Тодор Гълъбов, главен стенограф на Народното събрание, преподавател в Софийския университет, записал първите издадени беседи. Паша участва в целия процес по записване, дешифриране, сверяване, коригиране на шпалти. Стилистично обработва беседите. Прогресивно губи зрение с едното си око, след заминаването на Учителя през последните двамадесет години от живота си е слъпа.

ИЗПОЛЗВАНА ЛИТЕРАТУРА

1. Петър Дънов. „Призвание към народа ми – български синове на семейството славянско“, „Бяло братство“, София, 1994.
2. Петър Дънов. „Хио – Ели – Мели – Месаил“, Стара Загора, 1912.
3. Петър Дънов. „Заветът на цветните лъчи на светлината“, В. Търново, 1912.
4. Петър Дънов. „Сила и живот“, I серия, 1914.
5. Джовани Веротиеро. „Где е истината? Учението на Петър Дънов. Отговор на критиките против туй учение.“, София, 1922.
6. „Учителя“. Съставители Методи Константинов, Боян Боев, Мария Тодорова, Борис Николов, печ. „Изгрев“, София, 1947.
7. Методи Константинов, Христо Маджаров. „Новата култура през епохата на Водолея“, т. 1–5, „Алфиола“, 1991.
8. Влад Пашов. „Необикновенният живот на Учителя Петър Дънов“, „5 Ф“, София, 1992.
9. „Изгревът на Бялото братство пее и свири, учи и живее. Спомени на съвременници и последователи на Всемировия Учител Беинса Дуно.“ Сборник, редактор и съставител Вергилий Кръстев, т. 1–9, библ. „Житен клас“, София, 1993.
10. Христо Гиневски. „Родопско възраждане“, Смолян, 1994.
11. „Петър Дънов и българите“. Сборник, „Астрала“, София, 1994.
12. „Беседи, обяснения и упътвания от Учителя. Събор през лятото на 1920 г. в гр. Търново, 19 – 24 август“. „Бяло братство“, София, 1996.
13. „Учителя за себе си и за нас.“ Съставител Лалка Кръстева, ЕТ „Светра“, София, 1997.
14. Илиян Стратев. „Живот и дейност на Учителя“, Агенция „Има“, София, 1997.
15. „Енциклопедичен речник А – Я. Идеи, принципи,

закони, практически съвети и правила от словото на Учителя“. Съставител Свилен Чорбаджиев, „Астрала“, София, 1997.

16. Емил Стефанов. „Българите и световният синтез. Изборът. По Беинса Дуно.“ „Медиком“, София, 1997.
17. „Дневник на Учителя Беинса Дуно“, „Дар – Логос“, София, 1999.
18. Папа Тодорова. „Лични спомени за Учителя“, не издадено.